

Kat Kemp.

37525

Mag. St. Dr.

P

20 kop.

Käffkor Tjymteute
actor

Scot. fol 7022.

Teolog

1622
177

1885. T. 35.

OBSERWA ZYCIA REGULARNEGO.

Śmierci Dobrey, y Szczęśliwey wieczności

REGUŁA SERAFICZNA

TRZECIEGO ZAKONU

S. O. FRANCISZKA

Świeckich Braci, y Siostr Pokutujących Tercy-
arzow, y Tercyarek w Domach własnych w
osobności mieszkających w życiu świec-
kim Konwersow, y konwersek,

Na Zakonne, y stateczne Przykazań Boskich
zachowanie, na pomnożenie zasług, y mi-
łosiernych uczynkow, y przykładne SS.
Pańskich tegoż Zakonu naśladowanie.

OD NAYWYZZSZYCH PAPIEZOW
MIKOŁAJA IV. Y PAWŁA III.

PODANA, Y POTWIERDZONA.

*Dla informacyi, y zbawicznego pożytku
Przyimującym Sukienkę, y czyniącym Profesję.*

PRZEZ OYCOW

REGUŁY S. O. FRANCISZKA

Obserwantow Prowincyi Mało Polskiej
Za pozwoleniem Zwierzchności Duchowney

W Y D A N A.

R O K U 1772.

W Krakowie w Drukarni Kazi: Jakowskiego Typo:

Na Herbowny Zafzczyt NOWINY
 Jasnie Wielmożnych Hrabiów
 PRZEREBSKICH.

Miecz Dobyty NOWINY, gotowy do boiu,
 A że oraz spuszczony, znakiem iest Pokoju.
 Z tad że iest obosieczny, z obu stron obstaw,
 Przy Wierze broni Krola, y Oyczyfte Prawa.
 Ma Tron z Przerebskich Honor, Oyczyzna Obrone
 Gdy adoruie NOGA Herbowna Korone.

37.525 I

RECEIVED
 NA

NA OYCZYSTE KLEYNOTY Z KOLLIGOVANYCH DOMOW.

I.

Jak piękne Jmion Domow; y Ozdob złączenie,
Tam gdzie *Fastrzbiec Krzyżem* daie poświęcenie
Dzielność z sponam zmacnia, y *Podkową* wznieca
Gdy *Krzyżem* błogosławi, Honorem przyświeca
Dom *Święcickich* Jmieniem Bogu poświęcony,
Wierze, Prawom, Oyczyźnie iest poprzysiężony
Z *Krzyża Święcickich* przyznać, że Święci zостаią
Od Krzyża obrołę, w Domu Świętność mają.

II.

Gdzie *Leliwa* obiania Polskich Domow Nieba,
Dofyć Jasności z niego, Światła niepotrzeba.
Bliżko w Domu *Przegrębickich* *Leliwa* ozdoba,
Ze iak na Niebie Gwiazdy, iasnością Osoba.
Jasne *Wodzickich* Jmię w tych ozdobach w Niebie.
Wydaie Cnot Jasność sam *Leliwa* z siebie.

III.

Krwia *Rupniewskich*, nie wodą *Drużyna* się pieni,
Czystych pereł, złota wydaie promieni.
W *Drużynie* iak w czerwonym Morzu ze *Krwia* woda
Gdzie z pokrewnionych Domow spływająca zgoda
Złotych Paktolow ze *Krwia* tu Rzeki w padaią,
Cnotę, Honor, Fortunę, elementa mają.

IV.

IV.

Co w *Nalęczy* związało sam Niebo zgola,
 Nikt związku *Małachowskie* rozwiązać niezdola
 W nim mocno uwinione s Koronne Prawa;
 Tak s prawa Trybunałowia k Sądow poprawa.
Nalęczy związek czyni z Ojczyzną przymierze,
 Ze Krześa, y Buławy zwizkiem załug bierze

V.

Michałowskich Fajenczyk iet Kleynot tak drogi,
 Który z Przodkow zaszczyt tve Ojczyſte progi
Klucz złoty Michałowskich załuzonym zyskiem,
 Do Skarbu, y Korony Podskarbstwa nazwiskiem.
 Trzy Krzyże w złotym *Kluczu* Honorow powtorzą
 Koronnych Skarbow, y Niebo otworzą.

VI.

Skorkowskich Trzy Kopie, ze w Krzyż wraz złożone
 Wierze, Prawom, Wolność. znać że zpryśnięzone
 Cnot, y odważnych czynow, Pobożność, y Wiara
 Jest dawna *Feliczukow*, z Antenatow Miara.
Herbowne Saryuszow, w Domu Kozłorogi,
 Niedopuszczą przyſtąpić nieprzyiacioł wprogi

JASNIE WIELMOZNEMU
Jego Mosci Panu STANISŁAWOWI
Świętego Państwa Rzymskiego
HRABIEMU NA PRZERĘBIE

PRZERĘBSKIEMU.

STAROSCIE PERYOSŁAWSKIEMU.

Panu, y Dobrodzieiowi.

Y JASNIE WIELMOZNEY,

IET MOSCI PANI,

JOZEFIE z ŚWIĘCICKICH

PRZERĘBSKIEY.

STAROSCINIE PERYOSŁAWSKIEY.

Pani, y Dobrodzieyce.

T Roista przyzwoitości okoliczność iest skutecznym powodem do wykonania przedsięwziętych zamysłów moich, że obserwe Reguły Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA od pięciu przestych wieków zadawnioną, pod Herbowym NOWINĄ Publicznemu prezentując okus nowym ponawiam wydaniem, pod Obronę Oczystego Miecza, y złotą Nogę ZŁOTOGOLENCZYKA.

Klęczącym pobożności znakiem, y zaszczytem Prze-
świętnego Domu Twego składam, godnie, y przy-
stojnie *Źmieniowi* Twojemu poświęcam. JASNIE
WIELMOŻNY MOSCI HRABIO, STAROSTO,
PANIE, Y DOBRÓDZIEIU. Troiaką ważnego
zdania wyznaię, y oświadczam rekognicy, że z
pewney od potocznych Krytyk, y Cenzur obrony, y
Poważney *Źmienia* Twego Protekcyi; Z starożytney
Domu PRZERĘBSKICH od Dawnych Antenatów,
Bogoboynych Naddziadów powziętey Pobożności,
Dziedzicznej Cnoty, y przykładności twoiey, y z
nieskończoney Zakonu Serafickiego obligacyi nale-
ży, żebym Tercyarstką Książkę do Zakonney, Du-
chowney, y zbawienney Obserwy, z pod cienia Dru-
karskiej prasy na widok wychodzącą, Świętnością
Splendorow Domu twego oświecił, y szacownym
Twoim zaszczycił *Źmieniem*, przy obronnym Mie-
czu Herbownego NOWINY pod Pańską złożył O-
piekę, y Promocyą. Gdy niegruntowne zostają
wszelkie Regularności, y postanowienia, które nie-
rektyfikuje uczynność, y przodkująca nie regulnie
przykładność; Y cnotliwe Akcye, dostateczne za-
myśły bez powodującey Ręki, Opiekującey Promo-
cyi nienabierają Doskonałości, y skutku pożądanej
nieodbierają szczęśliwości. Ta zaś jest Oczyste-
go PRZERĘBSKICH Miecza sława, y potęga, przy
którym nienaruszona całość Praw, życie, y szczę-
ście Ojczyzny zostawało, y bezpieczna była Wiara,
Wolność, y Korona, że Wspaniałością *Źmienia*,
y nieprzełamaną Dzielnością wsparty, sztykowne
Hetmańskich Butaw sporządzał Ordynacye, nieprzy-
jazne w pień odciął natarczywości. Y Tercyańską
całość Regularney Obserwy od przeciwnych Cenzur
obroni, y obwarunie, y w ustawnym porządku be-
spiecznie

spiecznie, y zupełnie utrzyma. Ta jest ZŁOTO-
GOLENCZYKA Zbroyney Nogi władza, zaszczyt,
y powaga, że Pogańskie Hydry depce, y dobytym
NOWINOW Mieczem znoszy, więc, y zepsowa-
nych wieków, y obyczajów nieporządku Regularną
życia, śmierci, y wieczności obserwę naprawi,
wyboczne z tych wykrokw postępkę zgładzi, lub
wyprostuie. Zaczyn niezaszkodzą postronne Cen-
zury, których ponosić na świecie nie nowina, gdy
pod Herbowym NOWINĄ stawa, y Powaga Zmie-
nia HRABIOW PRZERĘBSKICH Tercyańską Se-
rańczey Reguty Obserwę po całej Polsce ro-
zniesie, Regularność z odnowieniem życia w ozię-
błych sercach wznieci, w zbudzonych gorliwości
Chwały Boskiey pomnażać będzie.

Powtore zwazam, y z powinną poważam obserwę
starożytność Domu HRABIOW PRZERĘBSKICH,
którą z oryginalney zacności Staropolski Miecz Ro-
dowitego NOWINY od Krola BOLESŁAWA Roku
1121. nadany, wydaie, że Rotmistrz NOWINA w
Batalyi Ruskiej pod Haliczem Krola zranionego
salwując, Mieczem utraconym mężnie obronił. (a)

Tym wiekniystym NOWINY, albo ZŁOTO-
GOLENCZYKA Herbem BOGNA S. STANISŁA-
WA Biskupa Matka zaszczycona, ktorego staro-
żytności, y wiekopomney sławy dowodem, Godno-
ści Zmienia HRABIOW PRZERĘBSKICH, y
zadawnioney w Domu Pobożności powodem iest
Pierwszy NOWINOW Genearcha F. W. JAN NA
PRZERĘBIE PRZERĘBSKI Kasztelan Sieradz-
ki, Który Męstwem, y powagą, Darow natury, y Cnot
wyborem niezatartą wrodzoney bogobojności zo-
stał sławę, przez Dwóch Synow, y Siedm Corek
(a) Bielki Fol. 82. Okolski Tom. 2. Fol. 281.

zbiór przeznaczonych Imion Familii, y przednich
Domow sprowadził. J. W. WINCENY PRZE-
RĘBSKI Syn jego. Podkanclerzy Koronny, Bi-
skup Przemyski, potym Kulawski, gorliwy Wiary
S. Zelant, y Obrońca, którego wiekniślą Kościoła,
y Oyczyzny przysługę setne wieki sławią. Także
J. O. JAN HRABIA PRZERĘBSKI Xiażę Primas
y Arcybiskup Gnieźnieński, w przod Biskup
Chełmski, y Podkanclerzy Koronny, Wielkich
Cnot, y Kwalitetyw Prłat, który za Krola AUGU-
STA I. powtornie za ZYGMUNTA AUGUSTA
do FERDYNANDA Cesarza, y do JULIUSZA III.
Papieża w interesach Hiszpańskich, Węgierskich,
y Pruskich skuteczne legacye wykonał. J. W.
WINCENY HRABIA PRZERĘBSKI Kasztel-
an Rozpierski, Starosta Opoczyński. Praw Oy-
czystych Warunek, Oyczyzny Pilar, którego umyślu
wspaniałość, w Prawie biegłość, w radzie prze-
żorność, Oyczyzny miłość, ku Monarchom wierność,
y powolność wiekopomnym jest zaleceniem. Nieza-
pomną wieczny pamięci godnych JANA, JAKUBA,
STANISŁAWA PRZERĘBSKICH Kasztelanów
Sieradzkich z których STANISŁAW Dziedzic
na Pławnie, Zorawiu, Skrzydłowie &c. Z KO-
NIECPOLSKĄ. Siedmiu Synów, iak siedm Kolumn
Kościoła, y Oyczyzny wysławił, y pięć Corek w za-
cnych Domach wyposażył. Jeden z Siedmiu MA-
XYMILIAN, HRABIA PRZERĘBSKI Starosta
Piotrkowski, Kasztelan Zawichocki, potym Sie-
radzki, Referendarz Koronny, na publicznych
Seymach Mowca, na Trybunatach Deputat, y Sę-
dzia, radą, y rozumem wyborem od wieków zaleco-
ny, za wielu stanie. Gabinetu Krolowey KONSTAN-
CYI ZYGMUNTA III. y Krolowey CECYLII
WŁA.

WŁADYSŁAWA IV. Prefekt, Konfyliarz, y
Nagwyższy Stanow Minister, Woiewoda Łęczy-
cki, przytym Starosta Wiski, Sniatyński, Mościc-
ki, Medveki, Łęczycki &c. imo votò zaślubio-
ną miał Xieźniczkę OSTROROCKĄ, z ktorey JZA-
BELLA WARSZYCKA Woiewodzina Mazowiec-
ka. zdo Xieźniczkę ZASŁAWSKĄ. 3tió MOCHI-
ŁANKĘ Woiewodżiankę Wołowska zacney, y zna-
czney przysposobił Domowi Kolligacyi. Syn Jego
PIOTR HRABIA PRZERĘBSKI Opoka na wspar-
cie Domu, wmtódych latach doskonały Kawaler,
Zmieniem, y urzędem wielkich cnot GENERAŁ;
Drugi Syn KAROL, ZYGMUNT HRABIA PRZE-
RĘBSKI Woiewoda Sieradzki zaślubiony z ANNA
POTOCKĄ STANISŁAWA POTOCKIEGO Wo-
iewody Krakowskiego Hetmana W. Koronnego
Corką, ktory Cudowney MATKI BOSKIEY w Czę-
stochowie tak sobie szacował, y uskarbił łaskę, że
kosztownym pierścieniem Dom PRZERĘBSKICH
zaślubniąc, prezent bez szacunku, wielkością, y
walorem w nieoszacowanym Dyamencie ofiarował,
y ostatnią wolą odkazał. Z Siedmiu Rodzonych
Braci, ANDRZEY HRABIA PRZERĘBSKI, Ka-
nonik Gnieźniński, y Krakowski, Sekretarz
Koronny podpisał unią Xieństw Zatorskich, y Oświę-
cimskich do Korony. BRYKCYUSZ HRABIA
PRZERĘBSKI Pifarz Ziemi Sieradzki, ktorego
powodem, y rzędem Trybunały Koronne ułożone.
STANISŁAW HRABIA PRZERĘBSKI Kasztelan
Wieluński, Starosta Opoczyński, y Radofzycki,
ktory trzy razy na Seym Koronny, Poselskie z
przezorną, y dosadną wymową, y łagodnością, y
Trybunałskie sprawiedliwą radą, y ucaleniem Praw-
oedprawował Funkcyę. Nieprzywodzę Prześwie-
żnego

znego NOWINY Domu sławnych Niebu, y Świątem
Antenatów, wiernych Ojczyzny Synów HRABIO W
PRZERĘBSKICH, z których SAMUEL Kasztelan
Łęczycki, Marszałek Trybunału. WACŁAW
Podkanclerzy Koronny. MIKOŁAJ Kasztelan
Sandecki. KRZYSTOF Chorąży Sieradzki Pułko-
wnik Woysk Koronnych. ADAM Kanonik Ka-
mienicki, KAROL, ZYGMUNT, PIOTR, WIN-
CENTY, ŚWIĘTOSŁAW, ANDRZEY, WŁA-
DYSŁAW, JAN, MATEUSZ, MIKOŁAJ NA PRZE-
RĘBIE PRZERĘBSCY, z powierzony sobie od
Wojewodztwa powagi, y władzy, Elekcya miłego Kro-
la WŁADYSŁAWA IV. wiernym zdaniem utrzy-
mali, y podpisywali.

Niezapomnę wieczystej pamięci godnych, blizszych
Antenatów, z pozostałych Czynów wziętych, y pa-
miętnych, których potomne wieki z pamięci, y ser-
ca zgluzować niemogą. Nieustanie sława Imienia,
y Domu NOWINOW w J.W. MIKOŁAJU NA PRZE-
RĘBIE HRABIU PRZERĘBSKIM, Kasztelanie
Sandeckim, Staroście Taszyckim Pradziadu
twoim, który z Xiężną z DRUZOW WIERUSKĄ
Prababką twoją złączony, stał się Ojczyzny Ojcem,
prawdziwym Praw, y Swobod Ojczyńskich obrońcą,
y Statystą Koronnym. Zostawił nieśmiertelną sławę,
y pamiątkę J.W. STEFAN NA PRZERĘBIE PRZE-
RĘBSKI Kasztelan Konarski Sieradzki, Staro-
sta Szydłowski, y Pierzchniki do dziś dnia nieo-
plakany Dziad Twój, który lustrując Włoskie,
Francuskie, y Niemieckie Kraie pod słodkim, y
szczęśliwym Krola JANA III. Panowaniem w
Wojnie, y w pokoju pomyślną radą, ku Rządzącemu
Monarsze wiernością, Senatorówkę zasiadał Krze-
sta; Marszałka Urząd piastując, do konaty zosta-
wił

wił przykład, z jaką bojaźnią Boską, y wierną pil-
nością każdy Sędzia powierzona Funkcyą odpra-
wiać powinien. Który do Rodowitych ozdób przez
zaślubioną sobie HELENĘ Z GRANOWA WO-
DZICZKĄ z Ćmienia, y Cnotę zącą Babkę twoję
Dziedziczną w Domu pobożność, powagę, y Mc-
drość osadził, w Herbownym LELIWIE niewyga-
słą Niebieskich Splendorow Świętność w Dom spro-
wadził, że Światu, y Niebu raśnieć nieprzestanie.
Świętej ANNIE w własnych Dobrach pod Dąbrową
z wspaniałym lustrem, y kosztem w Kaplicy fundo-
waney sobie, y Sukcessorom Dom wieczności, y w
Serafickich Sercach wdzięczności założył. Wzrzy-
mał Honor, y sławę Antenatów, y Wielkich w Oy-
czyźnie zasług zostawił zadatki J. W. JAN NA
PRZERĘBIE HRABIA PRZERĘBSKI, Kasztelan
Spicimierski, Starosta Peryostawski Ćr. nieod-
żałowany Ociec twoy w Dożywotnią przyiaźń za-
węczony z J. W. MARYANNĄ RUPNIEWSKĄ
Godney DRUZYTOW Familii, kochaną Matką
twoją, wrodzone Cnoty, szacowne Łask Boskich per-
ły Herbownym DRUZYNĄ płynące, w Prześwietnym
Domu pomnażał, że w pożytecznych radach szcze-
rością, niepodeyzraną ludzkością, nieodmowną do
usług Oyczyzny gotowością, gorącą w ratowaniu
nędznych miłością, Ćmienia szacunek, powagę, y
wziętość w Senacie pozyskał. Zważać J. W. ANTO-
NINĘ z MAŁACHOWSKICH imô votô PRZE-
RĘBSKĄ, teraz SOŁTYKOWĄ Woiewodziną Łę-
czycką Ćmienia ozdobę, Domu Pandore, y wierną
Głowy Koronę, w ktorey Cnot, y rozumu wybór,
przygotow szacunek, w Herbownym NAŁĘCZY
związku Łask Boskich zbior powziąć należy. Po-
znac że Godney Matki J. W. X. ADAM HRABIA
NA

NA PRZERĘBIE PRZERĘBSKI Kanonik Katedra-
lny Krakowski, Kułtosz Koronny, Opat Ję-
drzeiowski wzor, y lustr Przodków swoich, które-
go doświadczoney wierności Czczyzna pod straż,
y opiekę skarby Koronne zwierza; Zważył, y uznał
J. O. XIĄŻĘ KAIETAN SOŁTYK Biskup Kra-
kowski, przeżorną iego roztropność, że Auditor-
skich Sądów Zadwornych rozsądzenie poważnemu
zdanu iego powierzył W Cieniach Zakonnych
Ww, PP. Wizytek z Domu PRZERĘBSKICH wie-
czna Boga iasnieie ozdoba: Wydała okazałą za-
cność, y obszerną stawę Domu PRZERĘBSKICH
Xiążęce, y Senatorskie Pierwszych ozłob Koron-
nych, y z Kolligowanych Domow Zmiona, RADZI-
WIŁOW, OSTROROGOW. ZASŁAWSKICH, HER-
BURTOW, WISNIOWIECKICH, LUBOMIER-
SKICH, MOCHŁOW, Hrabiow TARNOW-
SKICH, TĘCZYNSKICH, OSSOLINSKICH,
SZEMBEKOW, KONIECPOLSKICH, MORSTY-
NOW, POTOCKICH, WODZICKICH, RUPNIE-
WSKICH, MAŁACHOWSKICH, SOŁTYKOW,
MICHAŁOWSKICH, SWIĘCICKICH, ŻŁOTNIC-
KICH, BYSTRZANOWSKICH, KORYCINSKICH,
ROZRAZEWSKICH, MISZKOWSKICH, KOMO-
ROWSKICH, LUBINSKICH, ROSTKOWSKICH,
WARSZYCKICH, WIERUSKICH, WĘZYKOW,
DZIERZANOWSKICH, KRASINSKICH, WYLE-
ZYNSKICH, RADONSKICH, KAWECKICH, BU-
KOWSKICH, BIEDOWSKICH, CZARNOCKICH,
ROGAŁINSKICH, STRUMIŁOW, TRĘPKOW,
PSARSKICH, BORKOWSKICH, GOMOLINSKICH
CHWAŁIBOGOW, REIOW, KARCZEWSKICH,
STAROBYŁECKICH, BYKOWSKICH, KARWICKICH
BRODECKICH, GOSTKOWSKICH, TĘGOBOR-
SKICH,

SKICH, MODRZEIOWSKICH, KOTKOWSKICH, KONARSKICH, RZEWUSKICH, DUNINOW, GIEBUŁTOWSKICH, SUCHECKICH, GRABKOWSKICH, których szczupłej karty brzegi nieobeyną, y dostojnie wyliczyć niewystarczą. Czyni z szczytu Aukcyę per Maritalia fœdera z J. W. JOZEFĄ z SWIĘCICKICH PRZERĘBSKĄ Starościanką Cieszkowską złączone Hrabiów PRZERĘBSKICH Domem, iakby rownym wiekiem stworzone SWIĘCICKICH Ćmiej. Piękną Ćmion parę BOG na ozdobę w iednym połączył Domu, iak stonice z Xiężycem na iednym osadził Niebie. Starożytność Domu SWIĘCICKICH JASTRZĘBCZYKOW Charagiew LECHA Xiążęcia przy Orle Polskim iednego z Dwunastu Woiewodow z Rodowitym JASTRZĘBCA zaszczystem wyraża, Podkowa z Krzyżem oł BOLESŁAWA Chabrego przydana, z kąd starożytny Kleynot JASTRZĘBCA BOLESZYC nazwany, którym WOYCIECH II. Xiążę Primas, Arcybiskup Gnieźniński Jastrzębczyk. MIKOŁAY SWIĘCICKI Biskup Kiiowski; SWIĘTOSŁAW SWIĘCICKI Biskup Poznański. STANISŁAW JACEK SWIĘCICKI, Biskup Chełmski; MICHAŁ SWIĘCICKI Kasztelan Krakowski; Samych Biskupow JASTRZĘBCZYKOW liczyć 26. Woiewodow, y Kasztelanow 40. Marszałkow, Kancelerzow, Podkanclerzych Koronnych 52. Na trzyśla Domow różnego Ćmienia, y Dziedzicznych Dobr, iednego Herbu rozrodzeni SWIĘCICCY Część świata Polskiego poświęcili, (b)

Przydaie sławy, y Ozdoby Ć. W. FLORYAN z Swięcice, z Krępa Turza SWIĘCICKI Podkomorzy Sieradzki. Ć. W. Pani Starościnev Peryo-

(b) Niesiecki Tom. 2. Dunęzewski.

Rawkiery

oflawkicy, zacny Pradziad, w Batałiach przeciw
 Porcie Otomańskiej za Króla JANA III. waleczny
 Dowódca, w Obozie Męstwem, y odwagą, na Try-
 bunatach Marszałkuie pomysłną radą, w legacy-
 ach do Porty, y pogranicznych Kraiów Stateczną
 dla Oyczyzny wiernością, y pewną Wiary, y Wol-
 ności sławat Obroną; Który przez ZUZANNĘ ZIE-
 LINSKĄ Godną Prababkę Dożywośnie zaręczoną,
 Wielkich Imion, y Domów przyłoczył ozdoby.
 Dodaje Świętości z Imienia, y Krwi Datności
 J. W. FELICYAN SWIĘCICKI, Sędzia Grodzki
 Piotrkowski szacowny Dziad, który przez ANNĘ
 ZABORSKĄ zacną Babkę, Odo beatitudines od
 Boga wylicznał, gdy ośm Synów na podporę, y oz-
 dóbę Oyczyzny zostawił, który na Urzędach Sąd-
 owych, y Marszałkowskich szczególną przy Prawie
 gorliwością, użyteczną radą, niezawodną ku Kro-
 lom wiernością obflawał, gdy wiele razy na wal-
 nych Sejmach o ualenie Praw w głos się domawiał.

Godzien szacunku J. W. JACEK z SWIĘCICE
 SWIĘCICKI Starosta Cieszkowski nieoszacowa-
 ny Ociec, y Syndyk Generalny Konwentu Wolskie-
 go, przy Dożywośnim Związku SALOMEI MI-
 CHAŁOWSKIEY Chorażanki, y Sędzianki Kra-
 kowskiej nieodżałowany Matki, Herbownym Klu-
 czem w Domu swoim Skarb łask Boskich otworzył.
 W Cnotach Doskonały, w radzie roztropny, w przy-
 łaźni powoły, którego wierność, y przykładność,
 zdrowe, y rozsądne zdania szacował Tron Króla
 AUGUSTA III. w Oczyszczonych radach przeżorność,
 bez powagi przystępność bez ukrzywdzenia datność,
 bez naruszenia stateczność zachwała Oyczyzna; w
 tym nad insze Cnoty chwalebny, że zwrodzoney
 Dobroci nikomu szkodzić niechce, ani może, z ką-
 przy-

przyjaźń w Ojczyźnie, y wziętość u Królów, po-
myślność w Domu sporządził. Zdobiegł zacną Fa-
milią Godni Strzyliowie; J.W. ANDRZEY ŚWIĘ-
CICKI Sędzia Ziemski Radomski, Kommissarz
Skarbowy Koronny. Którego wspaniały Obrot,
szacowna w poważnych radach roztropność, w o-
byczaiach doskonałość zaleca, y Tron Królewski
poważa, że zmiłości Ojczyzny na wytrzymałe bar-
ki przytrudnych Spraw Urzędy przyimnie, y obro-
nę Praw utrzymnie. Małżeńskim kontraktem Sta-
rożytnie SKURKOWSKICH SARYUSZOW przyłą-
czył Śmiegł, że w Godnych Synach w W. Sędzią Grod-
kim Radomskim, y w potomnych Sukcesorach nie
zawodną otrzymnie pociechę. Przyczyniają Ho-
noru Rodzeni Bracia W. JOZEF ŚWIĘCICKI Bur-
grabia Krakowski; W. WOYCIECH ŚWIĘCICKI
Cześnik Bracławski. W. SEBASTYAN ŚWIĘ-
CICKI Skarbnik Bełski, Syndyk Wołski Apostol-
ski. W. MARCELLI ŚWIĘCICKI Stolnik Bracław-
ski. W. MACIEY ŚWIĘCICKI Woyski Sieradzki
których Śmiegł, y Godność więcej zawiera w sobie,
niż słowa wyrazić mogą. Przyczyniają Świętości
Śmienią, y Domu zaszczytu Rodzone CIOTKI. W.
KRYSZYNA z ŚWIĘCICKICH ZARĘBINA Ło-
wczyni Bełska. y W. KUNEGUNDA z ŚWIĘCIC-
KICH BIERZYNSKA Podczaszyzna Chęcińska.
Przybywa sława znanych związków, y zacnych
Śmion z Domem ŚWIĘCICKICH złączonych; ZIE-
LINSKICH, ZABORSKICH, MICHAŁOWSKICH,
MAŁACHOWSKICH, ŻŁOTNICKICH, SOŁTY-
KOW, SKORKOWSKICH, ZARĘBOW, BIERZYN-
SKICH, ZAIACKOWSKICH, STARCZEWSKICH
MADALINSKICH, MAKOLSKICH, MEKARSKICH
LIBISZEWSKICH, TROIANOWSKICH, MORA-

WIC-

WICKICH, WĘZYKOW, MOSSAKOWSKICH, ROGOZINSKICH, BYSTRZANOWSKICH, MŁODZIANOWSKICH, REJOW, SIĘRAKOWSKICH, TWARDOWSKICH, NOSKOWSKICH, KARNIEWSKICH, GRUDZINSKICH, WĄSOWSKICH, OTFINOWSKICH, SIEMINSKICH, RUSOCKICH. Z wieluniezliczonych więcej zaszczytu, y sławy Dom PRZERĘBSKICH nabywa, która iak złana z Przodków, y z kolligowanych Domów rozszerzona, tak Cnota y zasłaga Imienia PRZERĘBSKICH, nabyta, sława W STANISŁAWIE. że co w innych Parentelach ożłoby, y Honoru Fortuna udzielić mogła, to wszystko słogostawiająca Ręka Bożka w Domu PRZERĘBSKICH zgromadziła, w którym Dziedziczne Urzędy, Biskupie Infanty, Senatorskie krzesła, Xiążęce Purpury, Marszałkowskie łaski, Hetmańskie Buławy władną, y rządzą; z tąd Bożkiey Benedykcyi rozszerzenie że w Domu NOWINOW gruntowana Wiara, y natężona Chwała Bożkiey gorliwość, Ojczyznę wspierająca wierność, rzetelności iśćoza, szczerości okazałość, doświadczona stateczność, skromność, y pobożność rezyduje, co w innych dla próżney ostentacyi, Honoru, y ambicyi utraciła, rozrzućność, to Dobroczyńney Ręki PRZERĘBSKICH pobożna zebrata Datność. Twoia J.W. DOBRODZIE-
 IUwrodzona łaskawość, rozumna w nankach biegłość przykłada, zabawa, z przyjemnością powaga, przy-
 iazni zachowanie, godnych poszanowanie, wszystkich Serce zniwala, y życliwe umysły do Ciebie obraca; Przetoż robie z Imienia, y zacności Domu, zworu, y wyboru Cnot, Obserwy Reguły Dyrekeya, y Oyczy-
 stych rządów władza, y powaga przysioi.

POTRZĘCIE przynaję, że z obowiązku Serwizney wdzięczności należy, żeby n Ob-
 serwę

serwe Reguly Trzeciego Zakonu. iako powinien upomi-
nek, y adwod obligacyi Zakonney i twojemu i konse-
rowat smieniu. Zaczynam Dobroczyenne taske twoie swia-
tu w Klar myslac, abym w sercach, y pamieci wszy-
stkich Czytelnikow Dobroczyinna przychylnosc twoie
oglosil, y nie tylko z dawnych wiekow zapoczetych
HRABIOW PRZEREBSKICH imie zaloscil, ale
y Dobroczyenne taske wystawil; Wielome swiatu, y Nie-
bu, **PRZEREBSKICH** Domu nie wyrazam Dobro-
czyinnosci, i szlachetce, Kolciolow struktury, abogich
Klasztorow zymnosc, ktorych Seraficzny Zakon fun-
datorow swoich przyznaje, y Protaktorow sascie.
Niech czystaie potomne wieki, niech sprzynia pasciech,
y Honorow. ktorych z szczyrym, y wdziecznym sercem
zyche, niech S.O. **FRANCISZEK** przez zlozone na
Krzyz z **CHRYSTUSEM** rece blagostawi, y Boskiey
zupelnie przyrzeka Benedykcyi, Cnoty Twoie nalazca
pomnaza Dosloynoscia, nie smiertelna w potomne wieki
stawia, y wieczna w Niebie nadgrodzi Korona. Przyni-
my taslawie na dowod przyzwoilosci, y powinney
wdziecznosc Seraficzny upominek, y nalezaca imienia,
y Godnosc twoiey Obserwe, A ze niegodne, y ubogie
Seraficzne uslugi w taslawey sascie akceptacyi, z
nasygniejszym uszanowaniem, y powinna rekognicya, o-
swiadczam nieustanna wdziecznosc, y wiekopomna
Zapiski zyczliwosc, y obligacya.

**JASNIE WIELMOZNEGO
PANA Y DOBRODZIEIA,**

Najnizszy, y niegodny sluga, Obowiazany przed
Bogiem Exorator

X. T. K. M. O. Z. S. O. F.

FACUL.

FACULTAS & APPROBATIO A. R. P. MINISTRI PROVINCIALIS.

Cum opusculum, quod inscribitur: *Obserwa żywa Coia Regularnego Cz.* ad commodum, & spiritualem fructum Tertiū Ordinis S. Patris FRANCISCI per A. R. P. Timotheum Kaffka S. Theologiæ Lectorem Jubilatum, compositum à duobus Theologis Provinciæ per Nos specialiter ad hoc deputatis revisum, & approbatum sit; idcirco tenore præsentium impertimur Facultatem, ut servatis servandis prælo tradi, & in lucem eddi possit. *Datt. in Conv. Nostro Cust. Crac. ad S. Bernard.* Die 18. Julii. Annò Dni. 1771.

Fr. Alexander Małyński Minister Provincialis
APPROBATIO DIECESANA

Librum Cui Titulus: *OBSERWA &c.* diligenter, & attentè perlegi, & siquidem nihil continet Sanctæ Fidei Catholicæ Romanæ, ac Christianis moribus adversum; ut in lucem publicam prodire possit, censeo. *Datt. in Collegio Majori Uniwers. Crac.* Die 28. Mensis Aug: Annò Dni. 1771.

M. Josephus Aloysius Putanowicz S.T.Dr. Eccl. Coll. SS. OO. Præpos. Pároch. in Opatowiec Curatus, Librorum per Diocesim Cracov: Ordinarius
Censor mmp.

J M P R I M A T U R

M. Jacobus Marciszowski U.J.D. & Prof. Canon. Cath. Crac: Consist. Generalis, Surrogatus Judex, Univers: Rector, Libr: Censor
mmp.

Crac. Die 30. Aug. A. D. 1771.

NAYMILSZYM w CHRYSTUSIE
BRACIOM Y SIOSTROM
TRZECIEGO ZAKONU
O. S. FRANCISZKA.
Zdrowia, y wszelkiego od BOGA
Błogosławieństwa.

Obserwę życia Regularnego, śmierci dobrej, y wieczności szczęśliwej, to jest: Książkę Zakonną, Duchowną, y zbawienną na trzy części albo książeczki podzieloną, y wraz złączoną, według potrzeby, y rek wizycyi, pospolitej, y prywatnej dewocyi, osobnej, y sposobnej aplikacyi każdego. w ktorej Reguła Trzeciego Zakonu z informacją, z wykładem, explikacją obligacyi, y z Duchowną instrukcją do Regularnej Obserwancyi jest wyraznie wydana, Wam do czytania, zażywania, y zachowania przypisnie, rekomenduje y ofiaruje Prowincya Nasza Małopolska Zakonu Reguły Serafickiej Obserwantów. Naymilszy w Chryście Bracia, y siostry Trzeciego Zakonu S.O. FRANCISZKA. Takoz obserwa Regularności życia jest każdemu żyjącemu potrzebna, ktora nic innego nie jest, tylko preskrypcya, czyli opisanie reguł do porządku spraw, y akcyi od P. Boga przykazanych, y do zbawienia pożytecznych. Tak w doczesnej Ekonomyi przezorność Gospodarska porządnie dysponuje interessa, reguluje sprawy, y w każdej akcyi punktualność obserwuje. Tak w innteresie Duchownym obserwa życia Regularnego, y stanu Zakonnego jest zachowaniem Reguł, y instrukcyi zbawiennej, czego każdemu zachować, y czego wystrzegać

się, należy, zważyć reflexyę co Bóg przykazał, y co
czynie zakazał. Nieprzeto Wam podać Regułę
do obserwy przykazań Boskich Seraficki S. O.
FRANCISZEK z racyi niewiadomości, y niezacho-
wania Praw Boskich, których Regule nappierwey
Bóg na Tablicach Mojżeszowych naznaczył, y wszy-
stkim bez excepcyi zachować przykazał. Zaczyn
dosyć doskonałe są nauki, y informacye wiary
katolickiey, y przykłady życia Waszego postępków
że od oświezczenia rozum. jest zawsze w panieci, y
w obserwie obligacya Przykazań Boskich do kto-
rych zachowania każdy bez dystynkcyi obowi-
zany zostaje. Ale z tej okazji S. O. FRANCISZEK
obserwę Praw Boskich w Regule naznacza,
przypomina, y przykazuje, większey od Synów y
Cerek swoich pretendując doskonałości, żeby ży-
cie Wasze było w Wierze katolickiey Regularnie
przykładowe, y stateczne, nadzieia dobrej śmierci
bespieczna. Miłość P. Boga nierozdzielna, y nie-
zwyciężona z pewnym Duszy Waszey zbawieniem.
Z tej trojakey kondycyi trzech punktów obser-
wa potrzebna, pierwsza: żeby każdy prawdzi-
wą za grzechy swoje czynił pokutę, y statecznym
przedsięwzięciem obrazy Boskiej się wystrzegał.
Druga: żeby ćwicząc się w cnotach Świętych, mi-
łotierne uczynki pomnażał. Trzecia. żeby Mi-
łości P. Boga co raz większey nabywał. Na do-
stąpienie tych zbawiennych doskonałości, gdzie id-
zie o punkt, Honoru Boskiego, y obserwe Przykazań
Boskich, y o wieczne zbawienie Duszy Waszey napomi-
na Apostoł Paweł S. z bojaźnią zbawienie wasze
sprawuyćcie ad Phil: 2. Czytaycie z pilnością Re-
gule od Ojca S. FRANCISZA podaną, y obserwuy-
cie, słuchaycie, y zważaycie słowa Tegoż w Roz-
dziale

dziale i U. 8 napisane. Niech nie odchodzi Książka Prawa tego z oczu waszych, ale bądźciecie ją rozwiązać w cenie, y w mocy, a żebyście strzegli, y zachowali wszystko, co w niej znaydziecie pisanego. Czytając, y obserwując starajcie się, żeby Każdy był w życiu doskonałym, przy śmierci bezpiecznym, y wiecznego Zbawienia pewnym; y tak Regularnie żyjąc, w pokornych, y miłosiernych zosłgach obżnując. g. y CHRISTUS O. N. L. y S. C. F. FRANCISZKA, y przykłady Świętych Pańskich tegoż Zakonu życie naśladować bądźciecie, jako prawdziwi Synowie, y Córki Serafskie.

W Pokoiach żyć znaydziecie pokoiu,
Wieczney ozdoby w Świętych Pańskich stroiu,
Szare Sukienki FRANCISZKA płaty
Zacmiał Złotogłowi, y Pańskie szkarłaty.

Podźcie Błogosławieni osiągniecie Królestwo
zgotowane od założenia świata. Math. 25.

Ktorego po długoletnym życiu, przy nie
przebranym P. Boga Błogosławieństwie Wam
uprzeymie zyczy,

Imieniem Prowincyi Małopolskiej
OO. Obserwantow Reguły S. O. F.

Uniżony y niegodny Bogomodlec
X. T. O. M. Z. O. S. F.

PRZED-

PRZEDMOWA

Do łaskawego Czytelnika

Regularna życia, śmierci, y wieczności Obserwa, to jest Książka Reguły Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA, która tobie *Łaskawy Czytelniku* do zbudowania, czytania y zachowania podaie, nie jest pierwsza, ale zdawna z Włoskiej edycyi pierwey przetłomaczona, y przedrukowana, y nieraz od roznych Prowincyi zakonu S. O. FRANCISZKA do Druku wydanna. ani też jest nowa, y krytyce podlegająca, gdy wszelkie wątpliwości z wykładem, y explikacyą, y znależytą w niej informacyą rezolwowane, wszystkie zadania, y impostury przez konstytucye Papieście gruntownie są zniesione, skasowane, y zakazane, że o approbacyi Reguły, y postanowieniu Trzeciego Zakonu y wątpie niegodzi się, y nikt przeciwnie zadać, y przeszkodzić nie może. Zaczyn nie do krytyczney cenzury podaie się tobie *Łaskawy Czytelniku* Regularność tey Książeczki, to jest Reguła Trzeciego zakonu, ale dla obserw, y zachowania, którą jeżeli niemożesz, albo zachować niechcesz, y duchowney porady postanownych Reguł do zbawienia potrzebnych, zaniebdywasz, przynajmniej abyś znalazł pożytek Duszy twoiey, y skuteczney nauki doświadczenie, co dzień, z attencyą, y z uwagą czytaj, w pamięci, y wreflexyi lekcyą konferwuy, y prostym sercem zważay sposobność, y łatwość zachowania Reguły, bez wszelkiego grzechu obligacyi, y uznasz, że przy łasce P. Boga chęć
cemu

temu nie ciężkiego, y trudnego być niemożę,
w Bogu nadzieia, że cię za pilnym czytaniem,
y uwaga Bog oświeci, y natknie łaską swoją,
przy powolnym, y uważnym czytaniu, y west-
chnieniu nawroci. Przytym rostraszny przy
rosadney lekcyi złe zwyczaje, defekta, y nie-
doskonałości życia twego, i znasz że ie Regu-
larnością życia, y obserwa Przykazań Boskich
poprawić, y do wrębu, y porządku przyprowadzić
należy. Zeszasz także że ludzie na świecie
żyjący, lubo znający obligacya swoją, iednak
nie mając doskonałej instrukeyi, ani przestro-
gi duchowney, ani też Przełożonych nad sobą
przytomnych, potrzebuia Dyrektora, lub prze-
wodnika wdrodze światowey do obserw Regu-
ły zbawieniu pożytecznych, zaczym przy-
znasz, y doznasz, że dla ślączoney pokuty, y
odpuszczenia grzechow, dla śmierci bezpie-
czney, y pewnego Duszy zbawienia potrzebna
jest na świecie zakonna Regularnego życia
obserwa. Znaydziesz tę Książkę na trzy Czę-
ści podzieloną według rek wizycyi każdego,
do informacyi, y dewocyi iak osobną, tak do za-
chowania podobną y sposobną. *Wpierzszej Czę-
ści* Obserwy opisuje się informacya o trzech
Zakonach S. O. FRANCISZKA, y początek, za-
cność, y świątobliwość Trzeciego Zakonu. Re-
guła Braci, y siostr pokutujących tegoż Zakonu
iedna od MIKOŁAJA IV, druga od PAWŁA III.
Papieżow, i odana, y potwierdzona, gdzie dokła-
dnie się wyrażne Konfliccye Papieśkie, appro-
bacye, y obwarowanie Reguły, i otym wykłady,
y Deklaracye Rozdziałow, kondycye, y obliga-
cye. Reguły zebrane, y wyłożone. Rezolucye
kwestyi

kwestyi, y objaśnienia wątpliwości do obferwy
 Reguły należące. Katechizm Nauki, y Wia-
 ry katolickiey. Porządek Ceremonii obłocze-
 nia, Benedykcyja sukienki, y paska, y Forma pro-
 feſyi. Absolucya Generalna przy obłoczeniu,
 y Profefyi, y wgodzine śmierci. *Wdrugiey Czę-
 ści* znayduia się Indulgencye, y Przywileie Trze-
 ciego zakonu S. O. FRANCISZKA, kalendarz
 Świętych, y Błogoſławionych, y Katalog zna-
 cznych, y zacnych Oſob tegoż Zakonu. *Wtrze-
 ciej Części* kładzie się obrządek, y zwyczajne
 Nabożeſtwa Tercyaſcie, ranne y wieczorne
 Modlitwy, Instrukcye, y przeſtrogę Duchownę,
 Medytacye, y Rekolekcye, Akty, y aflektu-
 wchorobie, y w ſtonaniu. Zaczynam czytać, y
 uważay *Łaſkawy Czytelniku*, y ſtulecznie zaży-
 way, y obferwuy tej Kfiżki, y Reguły, prze-
 ſtrzegam wniczym nie wątpić, y upewniam, że
 przy uwaſney rezolucyi, y zachowaniu Regu-
 ły doznaſz łaski Pana Boga, y doſtąpisz pew-
 nego zbawienia, którego życzę, y obferwy ży-
 cia, śmierci y wieczności twoiey zalecam, y
 rekomenduję.

Obferwuy ſiebie, y niepatrz nikogo

Wſzarey Sukience być może chędogo.

Byle być w Niebie nieuważay ſtroiu

Zyc może Święty w Krolewſkim Pokoju.

PER-

PERSWAZYA DUCHOWNA

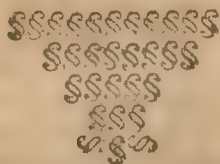
*Zprzekładem marności, y zbawiennym do
pokuty przykładem, z uważnym zachęce-
niem, y wierszowym Dyskursem*

PRZEŁOZONA

O Jak rzecz wielce potrzebna Zbawieniu
Dufzy rozumney, godnemu stworzeniu.
Żyć tak na świecie, by nieznac prozności
Zwazyć, y gardzić światowe marności.
Co wielce uznać każdemu pomoże,
Ze marna z gubić okazyja może.
Grunt pozbyć zbytkow, zaniechać swobody,
Y czekać wieczney od Boga nagrody.
Kształt, y uroda prętkim wiekiem minie
Roskosz, uciecha wszystko razem zginie.
Zniknie fortuna, utłaną honory,
Z pochmurnym czasem zgasną y splendory.
Kto spodziewać się chce śmierci bezpiecznie,
Przykazy Boskie niech chowa statecznie.
Żyjąc na świecie w swym stanie społecznie
Może z Świętymi żyć Boga wiecznie.
Lub się pod grzechem nikt nie obliżnie
Dostć że Praw Boskich chętnie zachowuje.
Gdy się wystrzegać złego obiecuje
Bóg za to dobro wieczne deklaruje.
Wszystko być może, strzec się przestąpienia

Punkt kużyje Bogu, dostąpię zbawienia
Nie żal u świata być uposledzonym,
Iak zostac w Boskim Respekcie wzgardzonym.
Ludziom światowym coż przez to zawadzi?
Ze który życie zbawienne prowadzi.
Nikt lekko ważac, niemoze się ziawić
Ze innym gardzac, niechce dusze zbawić
Często na świecie nie jeden wzgardzony,
Szcześnie od Boga, ktoieft nadgrodzony.
Honor poważny, lub Godność Wielmożna,
Coż gdy bez zasług być w Niebie niemożna.
Rzecz zdoświadczenia, pewna, y dowodna
Ze żyjącemu śmierć ieft nie zawodna,
Dotey kazdemu sposobem podobnym
Trzeba gotowym, być w cnoty ozdobnym.
Zeby kazdego y w miejscu ofobnym
Wyroki Boskie zaftały sposobnym.
Śmierć niespodziana czasu niezabawi
Tak niebezpieczne twe życie wyławi.
Nie znajdzie Duszy do Nieba gotowey
Ani Ofoby w Sukience godowey.
Niżeli o drzwi śmierci twoie zawadzi
Niech do Pokuty Bog jąsa sprowadzi.
Ztad zakon świeckim na to stanowiący
Aby wnym żyjąc był każdy zbawiony.
Nad partyrowe, y bławatne kroie,
Przechodzi wszystkie szara Barwa stroie.
Mieni się woczach pozor, y ozdoba
Staie szarzyzna axamytow proba.
Pasiek, Sukienka wtym kolorze szarym
Ozdoba Duszy ieft młodym, y starym.
Czystość, pokorę, cierpliwość to troie,

CHRYSTUS z Franciszkiem znaczą wraz'oboje,
Żyć, y umierać może tak bezpiecznie,
Kto chowa Boskie Przykazy statecznie.
Za sporządzone doczesne dostatki,
Dozna wtym zyciu wesołe ostatki.
Y za wgardzone światowe wygody,
Pewnie na wieczne dostanie się gody.
By pomógł twemu FRANCISZEK zbawieniu,
Naślady Jego lub w podobnym odzieniu.
Co Bog przykazał, obserwuj statecznie
Zycie, y Honor nie minie cię wiecznie
Przyrzecz z Psalmista Bogu zachowanie
Więc nie przestapie twych Przykazań Panie.
Obserwować, y wystrzegac się będę od nieprawo-
ści mojej Psal. 17

CZĘŚC PIĘRWSZA

Obserwy Serafickiey Trzeciego Zakonu INFORMACYA

O Początku Institucyi Trzech Zakonow S. O. FRANCISZKA, y o pierwszym Zaczęciu, y postanowieniu Trzeciego Zakonu od Pokuty nazwanego.

Początek postanowienia trzech zakonow S. O. FRANCISZKA zaczął się z wyraźnego Rozkazu Bożiego, który odebrał Święty Patriarcha y Fundator Seraficki FRANCISZEK w Kościele Asyjskim S. Damiana Krzyżem rozciągniiony na ziemi modląc się pałającym Duchem przed Ukrzyżowanym Panem, gdzie używał te słowa: *Idź Franciszku naprawy Dom mojej, który się wali, Zaczynam z Ordynansu, y natchnienia Bożiego wynalazł Naprawcę Kościoła CHRYSOSTOMUSOWEGO FRANCISZEK S. osobom wstanie tak klasztorney, iak Świeckim trzy drogi do Pokuty, w których trzy fundował zakony. Pierwszy Zakonników Braci Mniejszych zubożonego, y pokornego życia nazwanych, którzy zachowują pierwszą Regułę od Samego P. JEZUSA S. O. FRANCISZKOWI poddyktowaną, im zlecił najwyższe uboństwo bez dóbr doczesnych, y bez własności tak osobney, iak pospolitey, żeby cały Zakon nie niemiał na tym świecie oprócz Pana Boga, w nim iedyną tylko potrzeb swoich pokładał nadzieję. Początek tegoż Zakonu był w Roku 1210. w którym Regułę od CHRYSTU-*

OPOCZĄTKU POSTANOWIENIA

9

STUSA Pana S. O. FRANCISZKOWI daną na ten czas Papież INNOCENTYUSZ III słownym wyrokiem potwierdził, y potem w Roku 1223 HONORYUSZ III na piśmie swoim władzą Papieską zmocnił, y konfirmował. Iuz za życia S. O. FRANCISZKA było kilka tysięcy Braci Mniejszych zachowujących te Reguły, których teraz na różne klasztory, y prowincye rozdzielonych znajduje się Obserwantów, konwentualów, Reformatów, Rekolektów, Kapucynów pod jedną Regułą, tylko ustawami Zakonu, y habitem, albo Dyspensą, y konstytucyą Papieską jak OO: Konwentualów Dystingwowanych.

Miedzy ktoremi jednak zaraz z pocztku pośmierci S. O. FRANCISZKA za powodem Brata Eliasza pierwszego Ministra Generalskiego zaczęła się rozność, y diwyzya Obserwanci, zdawało się iednym, że niepodobna, aby bez żadnych dobr mógł się utrzymać zakon, postarali się w Roku 1265. u KLEMENSA IV Papieża o Dyspensę na Regułę, y wolne trzymania dobr, y odbierania dochodów, y brania pieniędzy, których Przywilejów, y Dyspensy Papieskiej S. BONAVENTURA na ten czas Minister Generalski zwiększając częścią zakoników gorliwych naśladowców Reguły S. O. FRANCISZKA nieprzyjął, az LEO X Papież w Roku 1517 na kapitule Generalskiej w Rzymie w Konwencie Ara Caeli nazwanym rozdzielił Zakon na dwie Części, zachowujących Regułę zebrał w iedno Corpus albo zgromadzenie, których nazwał Braci Mniejszych Obserwantów Regularney obserwancyi, z nich obranego Generała nazwać kazali.

zał *Ministrem* całego Zakonu S. FRANCISZKA, y iemu oddał starą pieczęć pierwszego Zakonu iako prawdziwemu Następcy S. O. FRANCISZKA. Braci zaś innych, którzy chcieli mieć dyspensę na Regule zgromadził w drugie *Corpus*, i nazwał konwentuałów, że w konwentach dla rozności, y dyspensy oddzielonych każdy z nich jest *Filius sui Conventus* y z tego zgromadzenia obranego Generała nazwał *Magistrem Generalnym*, pozwalając Przywilejów, y dyspensy na Regule do dobr, intrat, y dochodów doczesnych, y dystrykcyi, y relaksacyi habitu, oraz naznaczając inszą formę czynienia *Professyi*. Braci Mniejszych Regularney obserwancyi ziałmużny iedney żyjących bez dobr, dochodów, y własności winnych krajach od S. O. FRANCISZKA nazywała *Franciszkanów*, w Polsce zaś od założenia Kościoła w Krakowie pod Tytułem S. Bernardyna przy w prowadzeniu zakonu Obserwantów S. O. FRANCISZKA S. przez S. JANA KAPISTRANA nazywała *Bernardynów*, nie ztąd że zakon jest S. BERNARDYNA, ale że Kościół pierwszy w Krakowie Zakonu OO: Obserwantów Reguły S. O. FRANCISZKA założony, y nazwany S. BERNARDYNA Wyznawcy, teyż obserwancyi prawdziwego Syna S. O. FRANCISZKA, do którego wprowadzeni byli Bracia Mniejsi. O. I. O. O. Obserwantów pochodzą Wielebni OO. Reformacy w Polskich, włoskich, & Impery krajach. OO. Rekolekcy, Alkantarystowie, Dyskalcenci, Reformelli, Koleżani we włoszech, w Hiszpanyi, w Francyi, w Portugalyi, w Aragonyi, w Indyach

ach y winnych krajach, którzy wſzyſey Oycowie pod iednym zollaią Generałem z OO: Obſerwantami złączeni, iedno Corpus całego Zakonu S. O. FRANCISZKA ſprawiają. Wielebni OO: *Kapucyni* od kaptura ſpiczaſtego nazywani, którzy tez ſame Regułę S. O. FRANCISZKA iako OO. obſerwanci, y Reformaci do litery bez relaxacyi y dyſpenſy zachowują, y należą do pierwszego Zakonu S. O. FRANCISZKA, tylko przez przydane Zakonne ubiawy, y oſobliwego Generała rozniają ſię od OO: Obſerwantow, y Reformatorow.

Drugi Zakon S. FRANCISZKA nazywa ſię S. KLARY Zakonem Panien, y Wdow ubogich za klauzurą, Kłaſztorna żyłacych pod drugą Regułą od S. O. FRANCISZKA S. KLARZE pierwszey tegoż Zakonu Matce napisaną, od ktorey W. W. Panien *Klarisſek* nazwanych ieſt w Krakowie Kłaſztor S. JĘDRZEIA, y wiele innych kłaſztorow w Polſzcze fundowanych, ktore nie ktore dobra doczeſne za dyſpenſą Reguły z Fundacyi trzymac mogą. Drugiego Zakonu S. KLARY ieſt S. Agnieſzka Sioſtraſiey rodzonej Błogoſł. Kunegunda, y Salomea krolowne Polſkie, S. Katarzyna Bononſka, B. Koleta, y B. Seraſyna, y wiele innych Panien Świętych w Regeſtrze, y w katalogu wyrażonych. Ztegoż Zakonu S. Klary pochodzą WW. Panny Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA w Polſzcze *Bernardynki* nazwane od S. ELZBIETY Krolowej Węgierſkiej bez dobr doczeſnych fundowane, y za klauzurą zakonną żyjące, y rozniające ſię Regułą od WW. Panien *Klaryſek*, iako ſię o nich

nich, w Trzecim zakonie opisać: Także od zakonu S. KLARY pochodzą WW. Panny Koletanki od S. KOLETY w uboſtwie S. O. FRANCISZKA bez dobr doczeſnych żyjące, Zakonice Niepokalanego Poczęcia N. MARYI Panny ktorych Błogoſł. *Beatrix*, y *Marya de Agredo* Fundatorka. *Annuncyarki* Cnot N. P. MARYI od Błog: JOANNEY Walezyi w Francyi, y winnych Kraiach Cefarſkich fundowane, na trzy ſtuby Zakonne Profeſſyą czyniące, y za kłauzurą Kłaſztorna żyjące.

Trzeci Zakon Tercyarzow y Tercyarek pokutujących nazwany, fundował S. O. FRANCISZEK dla Oſob nie tylko kłaſztornych, ale y ſwieckich, w ſtanie Panieńſkim, kawalerſkim, Małżeńſkim, y Wdowim na ſwiecie żyjących, ktorym podał ſposoby y Regułę do zachowania przykazań Boſkich, y Kościelnych, do czynienia pokuty, pobożnych, y miłoſiernych zaſług według ſtanu y kondycyi ſwoiey, y ſpoſobności czasu, żeby przy dyſtrakcyi, y intereſſach ſwiatowych, lub wpoſpolitoſci, albo w oſobności od okazyi odalenia P. Boga należycie ſłużyć mogli. Gdy albowiem Cudowny w Ciele ludzkim Serafin S. O. FRANCISZEK w Roku 1221. y po nawroceniu ſwoim w Roku czternastym, Zbawienia Dusz gorąco pragnął, ſtarał ſię uſilnie, żeby wſzyſtkich do Pokuty nawrócić, y do zachowania Przykazań Boſkich przyprowadzić, y ſzczerze pokutującym żywot wieczny u P. BOGA wyieść, wiednym Kaſtella nazwanym *Carnerio* między czterema od *Aſſyza* położonym kazał zarliwie o wſzyscy ſwiata, y pokucie Świętey Kowmi

P. Boga. Nawróćcie się, y czynćcie Pokutę ze wszystkich nieprawości waszych, a nie będzie wam nieprawość na zgubę, odrzucicie od siebie wszystkie przestępstwa, y uczynicie sobie serce nowe, y ducha nowego, bo niechcę śmierci umierającego. mowi BOG. Ezechiel. C. 18. W. 30. Nawróćcie się do Pana BOGA waszego, bo dobrotliwy, y miłosierny jest, cierpliwy, y wielkiego miłosierdzia, łatwy do ubłagania. Radzi Duch S, przez Proroka Joel. c. 2. Przetoż według Pawła S. Ep. ad Tit. c. 2. W. 11. Pokazata się taska P. BOGA Zbawiciela naszego wszystkim ludziom ucząca nas, abyśmy odrzucając nieprawości, y wszystkie pożądania, trzezwo, y sprawiedliwie, y pobożnie żyli na tym świecie. Tak postępujcie (mowi Apostoł S.) abyście obsitowali więcej. I żądajcie coż nad rozkaz czynić, żeby w dobre uczynki lepiej postępować, y co raz bardziej przykazań Boskich zachować. Dokłada S. Chryzostom. Z gorącego Kazania S. O. FRANCISZKA, iakby z rozkazu Boskiego Krolestwa, Państwa, y Miasta, rezolwuiac się światem gardzić, dostatki, y posessye opuścić, y na dozgonną udać się pokutę, y Osoby Małżeństwem związane niedbajac odoczesne interessa, nie respektuiac na Godności, y Familię, do rozwodow przystąpić, y za Duchem skruchy, y pokuty w Zakonnach BOGU poświęcić się chcieli, z krzywdą y decessem Domu, y Familiy. Ale niezdawała się Mężowi Świętemu z gorącości Ducha odwazna do rozwodu, albo separacyi rezolucya, żeby złączone Świętym Związkiem Małżeństwa rozłączać, dziatki, y Familię opuszczać, y Miasta, y kraie pustoszyć

mieli. Postanowił trzeci Zakon, w którym by ludzie nie tylko w Klasztorach, ale y na świecie w Domach swoich żyjący, y wstanie nawet Małżeńskim bez separacyi, y rozvodu, bez odmiany sytuacyi, y opuszczenia dziełek swoich mogli życie zbawienne prowadzić, y przez podanych Reguł, y kondycyi obferwę, zbawienia duszy dostąpić, bez rygoru, y ostrości Klasztorney w zaślugach, y w doskonałości innym wyrownąć Zakonom. Tąż samą Duchowną perswazyą, y deklaracyą zapalone serca Obywatelow w Państwie Toskańskim temperować musiał, gdzie znalazł już zbudowany Klasztor dla Panien BOGU poświęconych, y tamże postanowił Kongregacyą, albo Bractwo pokutujących, którym zostawił instrukcye, y praktyki pobożności, y miłosiernych uczynków, w nawiedzeniu, y ratowaniu chorych, w przyimowaniu pielgrzymów podróżnych, wcieśzeniu utrapionych, y w zapomożeniu potrzebnych, y ubogich. Dla Braci tey Kongregacyi z iałmuzny zebraney wymurował szpital blisko Murów Mieyskich dla kuracyi chorych, y konserwacyi starych, y kaleków. Potym drugi szpital fundowany w Mieście Florencyi przy Kościele S. MARCINA dla Niewiaśc, żeby y im niezbywało na pobożnych, y miłosiernych zaślugach w spomożeniu ubogich, y wśluszeniu chorym, y nazywano tę Kongregacyą Braci, y Siostr pokutujących Zakonu O. S. FRANCISZKA. Od tey założoney Kongregacyi poszedł O. S. FRANCISZEK do wsi Gagliano nazwaney, gdzie w drodze podkwał LUCYUSZA
ktory

O POCZĄTKU POSTANOWIENIA

Ktory przedtym bawiać się Kupiectwem by uporczywym Dissydentem Sekty *Gwelfa* nazwaney, ale w tym czasie błąd swoy rewokując, życia swego poprawić zamyslił, y Zonę swoię BONADONE nazwaną dobrym darem, albo dobrą Dainę nawrocił, y do pokuty przyprowadził, dobra doczesne rozporządził, y z chęcią rozdał, y całym sercem do miłosiernych udał się uczynkow. W tey podróży prosił O. S. FRANCISZKA aby iemu, y Zonie iego pokazał bezpieczną drogę do wiecznego duszy zbawienia, któremu Ociec Święty oznaymił instynkt P. BOGA, y intencją postanowienia trzeciego Zakonu, w którym y Osoby Małżeństwem obowiązane poświęcić się mogą na usługę Boską, y naznaczył im skromne odzienie szarego koloru, y przepasanie biodr pas powroźowy, albo korde węzłowatą, y uśnie opowiedział im niektóre punkta do obserwy, y zachowania, pokiby opisaney, y potwierdzoney od Stolicy Apostolskiey nieodebrali Reguły. W pierwszym Małżeństwie Tercyar skim Błogosławiony *Lucyusz*, y *Bonadona* od S. O. FRANCISZKA przyjęli z Kongregacją Florenską pierwszych Braci, y Siostr pokutujących Tercyar ską modę Habitu, albo Sukienki, y pafa Zakonnego, ktorzy w miłosiernych uczynkach żyjąc przykładnie az do śmierci, w Roku 1241. iako pisze *Wadingus* iednego dnia w BOGU po-marli. Przyjął O. S. FRANCISZEK do Sukienki trzeciego Zakonu wiele innych zacnych Panow, y Obywatelow, na ktorych prozbę z natchnienia Boskiego napisał Regułę, którą

MIKOŁAJ IV. Papież potwierdził, y w niektórych punktach rozszerzył, y potym PAWEŁ III. Papież na dzieście Rozdziałow iako iest dzieście Przykazań Boskich redukował. Tych Braci, y Siostr Swieckich trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZEK do punktow w Regułę wyrażonych, y do żadney powinności osobną pod grzechem nieobowiązał obligacyą, tylko do zachowania przykazań Boskich, y Kościelnych, do których obserwancyi pewne naznaczył instrukcyę, w deklaracyi, y wykładach Reguły wyraźnie wyłożone, iak być powinny według kondycyi, y sposobności każdego zachowane.

Tegoż Trzeciego Zakonu Braci, y Siostr pokutujących są dwa stany. *Pierwszy* za kłauzurą Zakonną w Klasztorze żyjących, którzy przy obserwie Reguły trzeciego Zakonu przez Solenną Profesję ślubują P. BOGU czystość, pośluszeństwo, y ubóstwo, y inne ustawy Zakonne zachowują, y tegoż stanu są osobne Klasztory Braci Trzeciego Zakonu *Koletanow*, *Reformellow*, *Kordyierow*, którzy mają swoich Przełożonych. Tegoż Zakonu są Bracia *Tercyarze* Klasztorni w *Habcie* S. O. FRANCISZKA bez kaptura, którzy według Profesyi trzeciego Zakonu, y konitytucyi Papieskiej BENEDYKTA XIV. Substytutami Syndikow Konwenskich być mogą, iednak do zachowania ślubow Zakonnych są obowiązani. Także Bracia *Tercyarze* *Pustelnicy* po Roku próby *Nowicyackiey* w Klasztorze odprawioney na puszczy odludney przy Kościołkach ubogich osobnie

sobnie pokutujący. Drugie są Klasztory Siostr Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA pokutujących, którym *Leo X.* Papież sam napisał Regułę do Świeckich Tercyarek podobną, y do trzech ślubów Zakonnych czystości, posłuszeństwa, y ubóstwa, y klauzury Klasztorney obligująca, którą *WW. Panny Bernardynki*, że pod dyspozycyą *OO. Obserwantów* w Polsce nazwanych *Bernardynów* zostają, według Professyi swojej bez dobr doczesnych zachowują. Także *WW. Panny Koletanki*, od *WW. Panien Klarysek*, drugiej Reguły dystyngwowane, które na trzecią Regułę, y trzy śluby zakonne, ale nie na klauzurę Klasztorną Professya czynią. Tych *WW. Panien Klasztornych Trzeciego Zakonu Siostr pokutujących* jest zaśczytem, y ozdobą *S. ELZBIETA* Królowa Węgierska Wdowa, y *S. ELZBIETA* Królowa Portugalska, *S. Małgorzata* Kortonńska, *S. Roza* Błogo: *Angelina*, *B. Michelina*, *B. Beatryx* Królowna, *B. Hiacynta* Marescota Xiążąt Domicellow Córka; *B. Lucia*, *B. Wirydyana*, *B. Humiliana*, *B. Ludowika* Albertonia, y innych wiele Panien, y Wdow Świątobliwych w Drugiej Części, y z osobną w Kalendarzu wyrażonych. Drugi Stan Trzeciego Zakonu jest Braci, y Siostr na świecie w Domach swoich mieszkających, y w Małżeństwie zostających, przez przyjęcie Sukienki, y uczynioną Professyą pokutujących. Trzeci Zakon S. O. FRANCISZKA ludzi Świeckich dla czynienia pokuty, y zachowania Przykazań Boskich, y Kościelnych według Reguły w zadnym punkcie nieobligujący

pod

pod grzechem śmiertelnym oprócz przykazań P. BOGA do których wszyscy wierni Chryścusi są obowiązani, iest dla stanu, y kondycyi tak Panien, Wdow, y Kawalerow, iak Małżonkow, którzy ślubują P. BOGU wiernie zachować Przykazania Jego, żyjąc w czystości według stanu, y kondycyi swojej, y w zaślugach miłośniernych. W którym Zakonnie w stanie Małżeńskim był pierwszy S. LUCYUSZ y B. Bonadona, potym S. Elzeary, y Błogo. Delfina, S. Ludwik Krol Francuski, S. Konrad, S. Roch, S. Jzwo, y wiele Papiezw, Cesarzow, Krolow, Xiazat, Kardynałow, Biskupow, y wiele innych zacnych Osob w stanie świeckim, y Duchownym żyjących, którzy w własnych Domach rezydując, z powołania P. BOGA, y zachowaniem przykazań Jego, cnot, y zaślug nabywając, łaski świątobliwości dostąpili. Z tey zaś racyi sposob życia Regularnego Świeckich Tercyaryzow, y Tercyarek S. O. FRANCISZKA lubo w Klasztorze za klanzurą Zakonną niemieszkańcych. Należy nazywa się Zakonnem, że porządne życie według Reguły od S. Kościoła Rzymskiego approbowaney zachowanie; albowiem Zakon raz znaczy Religią, a *religando* to iest złączenie, y zgromadzenie Duchowne z obowiązkiem ślubow, albo *relinquendo* z oddalenia się od świata, y takie są Zakony Klasztorne za klanzurą Zakonną, które opuszczają świat, y czynią śluby Zakonne, pośluszeństwa, ubóstwa, y czystości. Powtornie Zakon nazywa się *Ordo* od Regularnego porządku tych, którzy żyją według Reguły od Stolicy Apostolskiej

potwierdzoney, na którą po roczney probie Nowicyatu, czynią Profesję, y takie Zakony są *Ordines Militares* Kawalerow Maltańskich, Kawalerow S. JAKOBA w Hispanii, y innych, których kongregacya, lubo obligowana iest do ślubu czystości, iednak że świat nieopuszcza, y nie zostaje w Klasztorze za klauzurą, ani czyni ślubu pośluszeństwa, y ubóstwa, nienazywa się Religią *Ordo Religiosus*, ale Zakonem regularnym *Ordo Militaris*, albo *Regularis* od reguły approbowaney. Y tak trzeci Zakon S. O. FRANCISZKA Osob świeckich na świecie zostających nie iest Religią świat opuszczającą, y zgromadzeniem Klasztornym; ale od Reguły, y konstytucyi Papieskiey nazywa się Zakonem świeckim, y regularnym, y Tercyarze S. O. FRANCISZKA lubo nie są *Religiosi Claustales*, ale nazwać się mogą z Reguły Zakonney, y potwierdzoney od Zwierzchności Papieskiey *Regulares*, albo *Ordinis Regularis*: iako Prałaci lubo Świeckie Osoby są *Ordinis Spiritualis*, tak *Personae Sæculares* przez regularną Profesję są *Regulares*. Przetoż różni się Trzeci Zakon od Bractwa, albo Konfraternii Paśka S. O. FRANCISZKA, y od innych Bractw, że zazywa Habit Zakonnego z Nowicyatem, y Profesją na regułę od Kościoła S. przyznaną, czego zostający w Bractwach nieczynią; y Zakon pokutujących postanowiony był od samego O. S. FRANCISZKA Roku 1221. Bractwo zaś Paśka ma swoy początek od *Syxta V.* Papieża przez konstytucyą *Ex superne*. Roku 1585. D. 19. Nov. y nieobliguje Braci w Bractwie Paśka będących na

na czynienie Profelii. Którą różność, y Dy-
 stynkcyą BENEDYKT XIII. Papież w Bulli
Paterna Sedis. Roku 1725. D. 9. Dec. nizey
 do reguły dołożoney, rzetelnie wyraża, y Za-
 konnem nazywa. Zeby uwłaczających impostsu-
 rom przeciw temu Zakonowi trzeciemu zabiegli-
 my. My tenże Święty zaśluguący, y Chrześci-
 ański Dostojności własny Zakon, na całym świe-
 cie z Ludzi świeckich, y innych spólnie żyjących,
 także y Zakonnych złożony, od ktoregokolwiek
 Bractwa zupełnie różny, iako to, że pod własną
 Regułą od teyże Stolicy Rzymskiej potwierdzoną,
 z Nowicyatem, Professyą, y Habitem pod nieia-
 kim sposobem, y formą (iako insze Zakony tak
 pod Klauzurą żyjące, iako też wojenne, y insze
 podobne) postanowicny znayduie się, iako był za-
 wsze, y iest Zakonem prawdziwym stwierdzamy,
 y postanawiamy. Nazywa się zaś Trzecim Za-
 konem że S. O. FRANCISZEK wprzod posta-
 nowił dwa Zakony pod klauzurą Zakonną to
 iest Braci mnieyszych, y drugi Zakonie Klasz-
 tornych Klarysek S. KLARY, Trzeci Osob
 Świeckich. Teraz Trzeciego Zakonu S. O.
 FRANCISZKA (iako wzwyż namienia się) tro-
 iaki stan znayduie się. Braci y Siostr na świe-
 cie pokutujących, Zakonikow, y Zakonie Klasz-
 tornych do ślubow Zakonnych obowiązanych,
 y Tercyarzow w Habicie bez kaptura spólnie
 z Bracią Mnieyszą, lub Pustelnikow z osobną
 na Puszcy mieszkających, o których w po-
 mienioney Bulli BENEDYKT XIII. wyraża.
 Zeby tedy Zakonu Tercyarzow: S. FRANCISZKA
 pokutujących, który na trzy stany dzieli się, to iest:

Świec-

Swieckich, y wspólnie żyjących, y Klasztornych, y wielki pożytek w Kościele Bożym zawsze czynił etc. y lubo S. O. FRANCISZEK Regułę Trzeciego Zakonu dla samych tylko Osob Swieckich w Domach swoich mieszkających postanowił, a że potym niektóre Osoby Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu chcąc w Klasztornym Zgromadzeniu, y w oddaleniu od świata BOGU służyć, y obowiązać się do trzech ślubów Zakonnych posłuszeństwa, ubóstwa, y czystości, przeto, oprócz Reguły od MIKOŁAJA IV. y PAWEŁA III. potwierdzoney, potym LEO X. Papież naznaczył inną Regułę do ślubów Zakonnych, y Profesya dla Osob Klasztornych przez Bulle: *Inter cetera*. Roku 1521. D. 20. Ian. S. BONAVENTURA trzech Zakonow Patriarche S. O. FRANCISZKA w Breviarzu tak wspomina: *Tres Ordines hic ordinat*.

Święty Franciszek trzy Zakony w nosi,
Pierwszy Obserwy Braci Mnieyszych głosi.
Panien ubogich drugi postanawia,
Trzeci dla wszystkich na świecie zostawia.

REM ONSTRACYA

Godności, y swiętośliwości Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA Braci, y Siostr Pokutujących.

DOwod oryginalney zacności, y znacności Trzeciego Zakonu O. S. FRANCISZKA pochodzi z wiekuiştey starożytności, y zdawności postanowienia od Roku 1221. y z tak znacznego od pięciu przeszłych wieków niezliczonych

nych Świętych Pańskich, y Rug Bóskich pomnożenia, y z nieustającej pobożności; przykładności, y znieśkończoney promocyi Chwały P. BOGA, z ktorey każdy dochodzić, y iasnie dowodzić może, iakiego waloru, y szacunku w Kościele Bożym zostawał, y zostaje Trzeci Zakon S. O. FRANCISZKA. Poznać godność, y zaszczyt Jego z poważney approbacyi Apostolskiej, y władzą Papiecką tyle razy potwierdzoney Reguły; Doznąć z Darow, z Przywileiow, y odpustow szacownych od Stolicy Rzymskiej pozwolonych, iako zaszczyt, y Estymacya tegoż Zakonu Apostolska zaleca, y rekomenduje choyność, y powaga Oycow Świętych Namieśtnikow CHRYSTUSOWYCH nad czterdziestu Papieżow, ktorzy osobliwym Respektem szacując pożytek zbawienia, pokutuiącą tegoż Zakonu Swiatobliwość, z przychylnym uszanowaniem pazez Papieckie listy, Konstytucye, y Deklaracye, y przez niezliczone Przywileie, y pozwolone indulgencye, Trzeci Zakon S. O. FRANCISZKA promowować, y rozszerzać nieustawali. Naypierwey HONORYUSZ III. w swoim Breue zaczynaiącym się *Cum illorum*: Roku 1224. Dnia 1. Grudnia przyznał, że ten Zakon od niego przedtym *Vive vocis Oraculo* był approbowany z wyraźnym Tytułem od Pokuty, ktoremu wielkich Przywileiow, y łask Duchownych wyświadczył. Także GRZEGORZ IX. w Bulli swoiey zaczynaiącey się: *Nimis patenter*: Roku 1227. Dnia 25. Czerwca, y w drugiey: *Detestanda Humani generis*. Roku 1228. Dnia 1. Kwietnia, w ktorey wyraźnie wspomina o

Bulli

Bullii HONORYUSZA III. y w owey ktora się zaczyna: *Cum illorum*. Roku 1229. Dnia 1. Września pozwała temuż Zakonowi obfzernych Przywilejow, y pokaznie że ten Zakon już od Kościoła Swietego był approbowany. Potym JNNOCENTY IV. w rożnych listach, swoich Papieskich ofobliwie iednak zaczynaiącym się: *Intentio Cultus*. Roku 1246. Dnia 15. Marca. *Tuis Devotis*. Roku 1248. Dnia 1. Kwietnia. nowym potwierdzeniem, y Przywileiem nadanym ofobliwszy affekt ku temu Zakonowi oświadczył, y remonstrował. Napotym ALEXANDER IV. V. VI. y VII. KLEMENS IV. V. VII. y VIII. XI. y XII. GRZEGORZ IX. X. XI. XIII. y XV. URBAN IV. V. y VIII. CELESTYN V. BONIFACY VIII. MIKOŁAJ IV. y V. JAN XXII. y BENEDYKT XIII. Roku 1725. Dnia 9. Grudnia. wszystkie watpliwości, y fałszywe relacye, y impostury na Tereyanow S. FRANCISZKA przez złość, y nienawiść ludzką złożone, Deklaracyą, y Dekretem Papi skim znieśli, y z Kasowali. Przedtym SYXTUS IV. y V. MARCIN V. EUGENIUSZ IV. KALIXT III. PIUS II. IV. y V. PAWEŁ III. y V. JULIUSZ II. LEO X. potym JNNOCENTY XI. y XII. BENEDYKT XIII. y XIV. sprzyiającą łaskawością wielkie Fawory, Przywileie, y odpusty temuż Zakonowi naznaczyć, y konferować raczyli. Regule Trzeciego Kakonu S. O. FRANCISZKA naypierwey HONORYUSZ III. potym MIKOŁAJ IV. wyraźney wyłożył, rozszerzył, y approbował, którą na potym znowu KLEMENS V. w swoim Apostolskim Brewe ktore

zaczy-

zaczyna się: *Tenorem cuiusdam Privilegy*: Roku czwartego Panowania swego, Dnia 30. Sierpnia y także GRZEGORZ XI. w Bulli swoiey zaczętey: *Tenor quorundam*. Roku 1373. Dnia 19 Lutego potym KLEMENS VII. JULIUSZ II. LEO X. naostatek PAWEŁ III. w Bulli swoiey: *Ad Uberes Fructus*. Roku 1547. Dnia 5. lipca. też same Regulę na dzieście Rozdziałów konformując do Dzieśnięcia Przykazań Boskich redukował, y potwierdził. Trzeci Zakon zaś S. O. FRANCISZKA od wielu Papieżów approbowany, od HONORYUSZA III. KLEMENSA VII. y MIKOŁAJA IV. dwoistym Przywileiem jest potwierdzony, z Tytułem Zakon od Pokuty, albo *Braci, y Sióstr Pokutujących*, którym Jmieniem żeby się ten Zakon nazywał, KLEMENS VII. w Przywileiu zaczynającym się: *Uberes Fructus* Apostolską przykazał powagą. Znać dowodnie zaśszczyt, y znaczną ozdobę tegoż Zakonu z Kanonizacyi, y z katalogu tak wielu Świętych, y Błogosławionych, których ten Zakon ubogą S. O. FRANCISZKA Sukienką, cnotami, y zaślugami przyodzianych Niebu przysposobił. Poznać z Godnych, y zaczęnych Osób, Świętobliwych, Bogoboynych, i Pobożnych, y BOGU zaśluzonych w drugiey Części opisanym. Przetoż godzi się wyślawić Trzeciego Zakonu Serafickiego zbawienną pokutę, y przykładną Świętobliwość, którą w k.ściele Bożym od początku postanowienia iasniał, y iasnieie. Wyznać należy, że y Swiatowey kondycyi, y Sytuacyi Osoby gwałtownie Niebo odbierają, gdy y w Swieckich dostoięństwach, y dostatkach

Świą-

Świątobliwa pokuta, y przywzgardzie marności przykładną pokora znaydować się może; tak że za łaską P. BOGA, za przyczyną S. O. FRANCISZKA wszyscy udający się do Zakonu tego przy itateczney obferwie Reguły pewne zbawienie otrzymać, y Świętymi zostać mogą. Przyznaie każdy roznym Zakonom doskonałości, y przykładne Świątobliwości, ale uznać, y zeznać należy, że y na Świecie z powołania P. BOGA w stanie swoim, w zgodzie, y miłości, y w przykładney pobożności pokutujące Osoby Zakonney persekcyi wyrownać, y przewyżżyć, y skuteczney łaski Pana BOGA, y Świątobliwości dostąpić mogą, z kad iezeli Trzeci Zakon S. O. FRANCISZKA doskonałością ślubow Zakonnych, umartwieniem, y ściśłym rygorem Klastornych pod klauzurą nieprzenosi Zakonow, zapewnie Regularną Przykazań Boskich obferwą, y ważną przed P. Bogiem Miłosiernych akcyi załugą, cnot Świętych ozdobą z fluszney pretensyi, z niemi równać się może. Poznać z pożytku nieustających załug tegoż Zakonu, y zaszczytu Godnych, y poważnych Osob przyjmujących S. O. FRANCISZKA Sukienkę, iak Jmienia zacnością, tak Świątobliwą pokorą, y przykładną pokutą Trzeci Zakon zaszczycających, y tą barwą w Niebie zaszczyconych. Przyjęli z ozdoba, y zaszczytem tegoż Zakonu ubogą S. O. FRANCISZKA Sukienkę y Papieżę, Kardynali, Biskupi, Cesarze, Cesarzowe, Krolowie, y Krolewne, Xiążęta, Grafowie, Margrabie, y Senatorowie, szacując pokutną inwestyturę nad Cesarzkie purpury, y

Kro-

Krolewskie szkarłaty, których nad pięć set, y więcej w różnych Krolestwach, y Prowincyach przyiętych znacznych Osob liczyć się może. Czyli nie zdobi Krolewskie Godności ostra pokuty Świętey włosienica, iak świadczy Krolewska Pisma Świętego kronika, że za czasow Eliasza Proroka pokutuiący Krol Izraelski włosienica okrył, y przyodził Ciało swoje. Zbawienna pokuta zdobi y Krolewskie Korony, y Xiążęce Mitry, pokora, y pobożność zaszczycą każdą godność, y powagę. Potrzeba mieć gotową Sukienkę, y przepasać biodra, kto chce byź przypuszczony na Niebieską ucztę, y przy pokutney szarzynnie wydać się purpury. y iasniey świeca dyamenty. Jeżeli czysta, y uboga S. Katarzyny Szwedki Sukienka w oczach Pańskich Akfamićną y kosztowną wydać się mogła, y szara S. O. FRANCISZKA włosienica w konspiekie Bosł im purpurową stanie, y w oczach ludzkich szacowną wydać się może; Y jeżeli Herakliusz Cesarz na podwyższenie KRZYŻA CHRYSTUSOWEGO kosztowne zrucieć łtroie, Cesarskie złożyć musiał splendece, że daley z Krzyżem Świętym postąpić niemogł, aż prosta, y uboga wdział włosienicę; y przy pokutney S. O. FRANCISZKA Sukienice, która pokory, skromności, y niewinności iest znakiem; nie ubędzie Honoru y powagi, y skryta szarzyna Pańskiej niezaciem ozdoby. Seraficki Pasek S. O. FRANCISZKA Krolewskie, Xiążęce, y Kardynałskie opasywał purpury, zdobił Biskupie Fiolety. Dał się tym Świętym pasem z pokory, y pobożney intencyi opasać S. LUDWIK Krol Francuski,

cuski, S. ELZBIETA Krolowa Węgierska, y druga S. ELZBIETA Krolowa Portugalska. Kosztowney szacując powrozowe CHRYSTUSA wiązania, y lygatury, iak złote główne, y śnieżne, iak w liście swoim wyznał, y oświadczył Kardynał DE TREIO Rzymski Purpurat. Trzeciego Zakonu; że tym Świętym Państwem ścisley się przywiązał do CHRYSTUSA, y że wiecey szacuje ubogą S. O. FRANCISZKA Służnicę, niżeli ozdobną, y powazną purpurę. A co niegdyś napisał Apostoł można stosować do Braci y Siostr Zakonu Trzeciego. Toż samo znaycie w was, co w CHRYSTUSIE JEZUSIE, który w Osobie Boskiej będąc, siebie samego upokorzył, w służbę przyodziały iak Człowiek. *ad Phil. c. 2.* Ten bowiem jest zaszczyt, y Honor Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu, iż oświadczyć się mogą z Apostolską rezolucyą: *Nam zaś zaszczycać się należy w Krzyżu Pana Naszego JEZUSA CHRYSTUSA ad Gal. 6.*

KONSTYTUCYA PAPIESKA MIKOŁAJA IV.

Na Regułę Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA
Braci, y Siostr Pokutujących.

Wydana, y Rozdziały rozszerzona, i ztwierdzona

MIKOŁAJ BISKUP Sługa Sług Boskich. kochanym Synom, y Cerkom, w Chrystusie Braci, y Siostr Zakonu od Pokuty, tak terażniejszym iako y przyszłym, zdrowie, y Apostolskie Błogosławieństwo.

IUz ulokowany gruntowny fundament Religii Chrześcijańskiej na Gorze Wiary Katolickiej.

lickiey, ktorey szczerze nabożeństwo, y rozpalona miłość Uczniów CHRYSTUSOWYCH pilnym opowiadaniem nauczyła Narody w głębokich żyjące ciemnościach. Ta tedy Wiara którą Rzymski Kościół statecznie utrzymuje, y zachowuje, niemoże być nigdy skruszona od natarczywych wiatrow, ani przełamana od największych burzliwości. Ta zaprawdę jest Wiara prawdziwa, bez ktorey nikt BOGU być przyjemnym niemoże, ani łaski znaleźć u Boskiego Jego Maiestatu. Ta to jest Wiara, która toruje drogę do Zbawienia wieczney szczęśliwości, wielkie zapłaty, y prawdziwe obiecuie ukontentowania; y dla tegoć Chwalebny Wyznawca CHRYSTUSOW FRANCISZEK S. Fundator tego Trzeciego Zakonu, pokazując słowy, y przykładem sposob do dostąpienia CHRYSTUSA nauczył Synów swoich, y Ich wycwicił w szczerrey Wierze, oraz pragnął tego, żeby przy zachowaniu tey Reguły statecznie ją wyznali, mocno trzymali, y w samym uczynku pełnili, ażeby ci, ktorzy one zachowują, chodząc bezpiecznie drogą Cnot Świętych zaśluzili sobie po więzieniu doczesnego zycia osiągnąć Wieczne Błogosławieństwo. My tedy będąc ochotni do świadczenia temu Zakonowi wszelkiego potrzebnego respektu, y mając ochotę do promowania, rozszerzenia, oraz do starania się o pomnożenie iego, Naznaczamy, że ci wszyscy, ktorzy pragną być dopuszczeni do zachowania reguły zycia tego, wprzod nim będą przyjęci, niech obserwują tę Regułę w tey naszej napisanej Konitytucyi.

RE-

REGULA

Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu
S. O. FRANCISZKA.

ROZDZIAŁ I.

O Examinowaniu wstępujących do Trzeciego Zakonu.

Iezeli kto zechce obserwować to życie, y będzie prosił, aby był przypuszczony do niego, w przód niż będzie przyjęty, powinien być dobrze examinowany o Wierze Katolickiej, y posłuszeństwie Kościołowi Rzymskiemu. Ktory iezeli statecznie wyzna Wiarę Świętą, y pokaże się bydź prawowiernym, może bydź przypuszczonym, y przyjęty do tego życia. Jednak potrzeba mieć pilność, y ostrożność, że by żadnym sposobem nieprzyimować, ktory by był nie dobrej sławy.

ROZDZIAŁ II.

O przyjmowaniu, y obleczeniu przyjętych do tegoż Zakonu.

Kiedy kto zechce wstąpić do tegoż Zakonu, Ministrowie naznaczeni do przyjmowania takich, powinni się pilnie wypytywać o stan, y kondycyą Osoby, która chce być przypuszczona do tey kompanii, powinni także podać do uwagi Powinności y obligacye tego Zakonu, a naybardziej do tego obligować powinni, żeby oddać co cudzego, iezeli by przy tey Osobie znaydować się miało. To uczyniwszy, iezeli

C Osoba

Osoba pozwala na wszystko to, co iey będzie przełożono, ma być obleczone według sposobu, y zwyczaju Zakonnego. Jeżeli li by się zaś znajdowała w obligacyi do dania, lub oddania pieniędzy, albo czego innego, ma się starać wszelkimi siłami, ażeby uczyniła za dosyć, albo gotowemi pieniędzmi, albo przynajmniej niech da zastaw kredytorom, żeby się doskonale poiednała z bliźnim. Kiedy to wszystko do skutku przyprowadzone będzie, po skończeniu Roku przez poradę niektórych Braci Dykretow, y Konfiliarzow, jeżeli Nowicyusz sposobnym, y doskonałym będzie od nich uznanym, z następującemi kondycyami niech będzie do zgromadzenia przyłączony: to jest powinien przyobieczać wierne zachowanie Przykazań Boskich, powinien być gotowym do uczynienia satysfakcyi za występki, jeżeli jakie popełnił przeciwko tej Regule, według woli Wizytatora, gdy od niego przywołany, y rekwirowany będzie, y takowa obietnica przez publicznego Notaryusza niech będzie Autentycznie zapisana. Inszym sposobem niegodzi się Mistrzom przyimować, y przyłączać żadnego, chyba żeby zwazywszy stan, y kondycyą Osoby inaczej im się zdawało. Postanawiamy także, y utwierdzamy, że żaden wstąpiwszy do tego Zakonu, niemoże z niego więcej wynieść, ma jednak wolność poyść do innego Zakonu approbowanego. Białogłowom zaś Męzaty m niegodzi się wstępować do tegoż Zakonu, bez pozwolenia, y konsensu ich Męzow.

R O Z D Z I A Ł III.

*O Habcie, albo Sukience Trzeciego**Zakonu.*

BRacja tego Zakonu pospolicie mają zażywać Sukna, podłego, tak w Kolorze, iako też y w cenie, które ma być szare, albo popielate, nie białe, ani też wcale czarne, chyba żeby czasem dla szusznicy przyczyny, za zdaniem Ministrów wtaniości, y podłości był kto od Wizytatora Dyspensowany. Powinni mieć pomienioni Bracia Hąbity, y Płaszcz Sukienne proste, bez fałdów, y innych wymyśłów, zapinane guzikami, albo czym inszym według uczciwości, która przystoi. Rękawy także powinny być wąskie y zapinane. Siostry także powinny zażywać Sukienki z podłego Sukna, inogą iednak zażywać Sukien białego z czarnym kolorem. Szerokie powinno być Wolum, krorym rzeczzone Siostry mają nakrywać głowę; y powinno być konopne, albo też lniane, iednak bez zmarszczenia. Z tym wszystkim w podłości sukna, futrach, y innych strojach Siostr według kondycyi każdej z nich, y według zwyczaju kraju może się dyspensować.

R O Z D Z I A Ł IV.

O Konwersacyi, y nieprzytomności na publicznych nieuczciwych uciechach, y ciękawości Kongressach, Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu.

ZAkazuje się surowo Braci, y Siostr w cho-

dzic w konwersacje nieuczciwe, zapatrywać się na widowiska próżne, iako to publiczne gry, tańce, komedye, y inne zdradliwe świata uciechy. Dlatego pieniędzy, ani in-szey rzeczy na Histryonow, y kommedyantow dla próżnego ukontentowania swego expensować niepowinni, ani tego pozwalać, żeby z ich Domow, albo Familii, mieli cołożyć na podobne widowiska.

R O Z D Z I A Ł V.

O Poście, y Umartwieniu.

W Szyscy Bracia, y Siostry powinni się wstrzy-mać od iedzenia mięsa cztery razy wty-dzień, to jest w Poniedziałek, we Srrodę, w Piątek, y w sobotę, chyba żeby Kłabość, albo cho-roba, lub infza Kłusna racya czynić inaczey przymusiła. Tym ktorzyby krew puszczali, przez trzy dni, ma być dane mięso, iako też podróżnym w te naznaczone dni przyzwoite nie ma być zakazane. Każdemu Bratu, y Sio-strze wolno iść mięso w osobliwsze Uroczyto-sci według zwyczaju, y praktyki między infze-mi Chrześciany; w te zaś dni, w ktore niemasz obligacyi postu, mogą iść zmałem. Jeżeli-by zaś komu trafiło się być u iakich Zakonni-kow, może iść te potrawy, ktore mu z Kon-wentu będą dane. Powinni być kontenci Bra-cia, y Siostry z dwoistej na dzień refekcyi, o-procz chorych, Podróżnych, y Kłabych, ktorzy jeżeli potrzeba prócz obiadu, y Wieczerzy mogą zażywać pokarmow. Jedzenie, y picie powinno być z pomiarkowaniem według E-wan-

wangelii, która mówi: *Patrzcie, aby wasze Serca niebyły obciążone obfitością jedzenia, y picia*. Niepowinni ślaść do obiadu, albo Wie-czerzy, pokiby wprzód nie zmówili z nabo-żeństwem Pacierza, który także, y wstając od Stołu mówić mają, dodając na końcu *Deo gra-tias*. A ieżeliby się komu przydało przez zapo-mnienie opuścić pomienioną modlitwę, tedy iak sobie prędko przypomni, ma ją mówić trzy razy. W każdy piątek całego Roku powinni pościć, chyba żeby dla choroby, słabości, albo inney słuszney racyi niemógł tego zachować, albo żeby w ten dzień przypadła Uroczystość BOZEGO NARODZENIA. Począwszy także od Wszystkich Świętych Uroczystości, aż do Wiel-kiey Nocy mają pościć Szrody, y Piątki, zacho-wując przytym inne posty nakazane od Kościo-ła Świętego. W kwadragesymie od S. MARCI-NA aż do BOZEGO NARODZENIA, y od kwa-dragesymy aż do Wielkiey Nocy powinni pościć codziennie, oprócz Niedzieli, chyba żeby słabość, albo choroba, lub insza racya tego nie-dopuszczała. Siostry zaś zamężne zostające w ciąży aż do dnia oczyszczenia są wolne (ie-żeli będą chciały) od wszelkich powierzcho-wnych obligacyi, w samych tylkō ćwiczyć się powinny nabożeństwach. Także ktorzy cięż-ko pracują, począwszy od Wielkiey Nocy aż do S. MICHAŁA mogą trzy razy na dzień ieść, dla nabrania sił. Mają także wiedzieć, że robiąc, y zostając u kogo inzego, mogą zaży-wać tego wszystkiego, co im będzie do posiłku dane, oprócz Piątku, y innych dni, w ktore z rozkazu Kościoła wszyscy pościć powinni.

R O Z D Z I A Ł VI.

O Spowiedzi, y Komunii Świętey.

W Szyscy Bracia, y Siostry trzy razy w Roku, to iest: na BOŻE NARODZENIE, na Wielką Noc, y na Świątki spowiadać się mają, y przyjmować nabożnie Najsświętszy SAKRAMENT, w przod poiednawszy się z bliźniem, y oddawszy co cudzego, gdyby się przy kim z Braci, lub Siostr znajdowało.

R O Z D Z I A Ł VII.

O Niezażywaniu Broni, y oręza, y pojedynkach zakazanych.

B Racia niemają nosić broni szkodliwej, chyba tylko dla obrony Kościoła Świętego, y Wiary Świętey Katolickiey, y własney Oyczyzny, albo też za licencyą swoich Przełożonych.

R O Z D Z I A Ł VIII.

O odprawowaniu Godzin Kościelnych, y Pacierzy naznaczonych.

W Szyscy Bracia, y Siostry mają mówić codziennie siedm Godzin: to iest *Futrznia, Prymę, Tercyę, Sextę, Nonę, Nieszpor, y Kompletę.* Zaczyn Duchowni, to iest ci, ktorzy umieją Psalterz, albo Psalmy Dawidowe. Na Prymę mają mówić Psalm. *BOŻE w Imię Twoje zbaw mnie. Błogosławieni nieskażeni:* aż do tego miejsca: *Prawo położy mnie Panie:* a na insze godziny mają mówić Psalmy następujące według porządku Kościoła Rzymskiego, dodając: *Chwała Ojcu &c.* na końcu. A iezeliby niemogli poyść do Kościoła, starać się powinni, aby mówili

na

na Jutrzní ić Psalmy, które mówią Klerycy, y Kapłani Kościoła Katedralnego, albo przynajmniej mają mówić 12. *Oycze nasz*, tyleż *Zdrowas Marya*, y *Chwała Oycu &c.* za Jutrznią; na wzor tych, którzy nie umieją czytać. Także za każdą Kapłańską Godzinę mają mówić: *Siedm Oycze nasz*, *Siedm Zdrowas Marya*, y *Chwała Oycu &c.* Do *Oycze nasz*: które mówić będą do Prymy, y Kompletu mają dodawać: *Wierzę w BOGA Oycę &c.* y Psalm. *Miserere mei DEUS &c.* jeżeli go umieją. Nieodmawiający zaś tych Pacierzy według godziny, y czasu naznaczonego, mówić będą, trzy *Oycze nasz*. Chorzy jeżeli niezechcą, y niemoga, nie są obligowani do odmawiania tych Godzin. W Post Świętego MARCINA nazwany, iako też y w Wielką kwadragezymę Katolikom przyzwolita starać się będą, aby na godzinę Jutrzenną znajdowali się w swoim Parafialnym Kościele, chyba żeby dla jakiey przeszkody do tego przyść niemogli.

R O Z D Z I A Ł IX.

O Testamencie, y dyspozycyi dohr doczesnych
BRacia, którzy mają jakie Dobra, po trzech Mieściach w pisawszy się w tę Kongregacyą mają czynić dyspozycyą Dobr swoich, y testament, żeby ktoremu nie przytrafiło się umierać bez Testamentu.

R O Z D Z I A Ł X.

O Zachowaniu pokoju, o zgodzie, y Miłości Bliźniego.

IEżeli by się komu z Braci, y Siostr przytrafiło Iporóżnić między sobą, lub też z kim inszym, powi-

29 REGUŁA TRZECIEGO ZAKONU S. O. F.
powinien się z nim poiednać, według zdania, y
woli Ministrow swoich, zaciągając do tego ra-
dy własnego Biskupa, iezeli to bydz może.

R O Z D Z I A Ł XI.

*O Sposobie, y ratunku w ukrzywdzeniu,
y nieustuszney aggrawacyi Przywileiow
Zakonnych.*

Iezeliby kto z Braci, lub Siostr był nieku-
szenie ukrzywdzony przeciwko swoim Przy-
wileiom, od Pana, lub Rzadcy mieysca tego, na
ktorym się znayduie, Ministrowie tey Kongre-
gacyi mają czynić rekurs do Biskupa, lub do
tego ktory iest na mieyscu Biskupa teyże Dye-
cezyi, postępując sobie we wszystkim według
rady tych ze Prałatow.

R O Z D Z I A Ł XII.

O Wystrzeganiu się Urzędncy przysięgi.

WYstrzegać się powinni Solemney przysięgi,
chyba żeby ściśnieni byli potrzeba w nie
ktorych okazyach od Świętey Stolicy Apostol-
skiej pozwolonych, iako to dla pokoiu, za
Wiarę, za kalumnię, dla uczynienia świadectwa,
albo też przy kontraktach kupowania, lub prze-
dawania, czyli donacyi, iak może tylko bydz
kuszna tego potrzeba. A nietylko Solemney
przysięgi chronić się powinni, ale y o to starać
się mają, żeby w Dyskursie, konwersacyi, albo
w kompanii nie przysięgali się. Jezeliby się zaś
komu przez nieostrożność, y prędkość mowy
przytrafiło przysiąc, tedy tegoż samego dnia,
w ten czas, gdy czynić będzie examen, czyli
roztrząśnienie sumnienia, za pokutę ma zmo-
wić

wić Trzy Oycze nasz, &c. Każdy z nich powinien mieć staranie, y gorliwość w strofowaniu swojej Familii, żeby ochotnie, y pilnie czynili to wszystko, co do chwały P. Boga należy

R O Z D Z I A Ł XIII.

O Słuchaniu Mszy Świętey, y Kazania, y odprawowaniu Kongregacyi.

WSzyscy Bracia, y Siostry z każdego Miasta, y mieysca, każdego dnia jeżeli bydź może starać się powinni, aby słuchali Mszy Świętey, y każdego Miesiąca zgromadzać się powinni do tego Kościoła, który im będzie naznaczony od Ministra na słuchanie Mszy Solenney; tam każdy z Braci powinien iaką zostawić iakłmużnę, która według dyspozycyi Ministrów ma bydź rozdana między Braci, y Siostry potrzebne, a osobliwie między tych, którzy leżą chorobą złożeni. Ta iakłmużna także na czynienie Exekwii za tych, którzy w uboŃstwie umieraia, reszta ma bydź rozdana między Braci, y Siostry potrzebne, y między innych ubogich, którzy nieznayduią się w tym Bractwie. Ale y o tym wiedzieć należy, że z teyże iakłmużny powinna poysć część na ten Kościół, do którego się z chodzą. Starac się także powinni, żeby na tey Kongregacyi mieli iakiego doskonałego, y mądrego Zakonika, który zbawienną Nauką napominać ich ma do Pokuty, y do cwiczenia się w miłosiernych uczynkach. Powinien każdy pod czas Mszy S. y Kazania zachować milczenie, y bydź gotowym do Modlitwy, y inszych powinności należących do Ruzby BoŃskiej, chyba żeby tego dla pospolitego dobra konfraternii wykonać nie mógł. ROZ-

*O Chorych, y umarłych Braci, y Siostr
tegoż Zakonu, o ich nawiedzeniu, ra-
towaniu, y pogrzebie.*

Iżeli się przytrafi, że kto z Braci, lub Siostr
rachoruie, zadaniem znać, Ministrowie są
obligowani nawiedzić chorego, lub sami, lub
też innych Braci, do tego naznaczyć powinni,
żeby go nawiedzali przynajmniej raz w ty-
dzień, czyniąc choremu reflexyę o rzeczach do
zbawienia duszy należących; Jeżeliby zaś kto
z Braci, lub Siostr był tak ubogi, żeby nie-
mógł mieć swojej wygody, tedy Ministrowie
powinni mieć pilne staranie, żeby z pospolite-
go dobra, czyli składki miał, wygodę należy-
tą. Jeżeliby zaś chory Brat, lub Siostra za-
kończył życie swoje, więc powinni być awi-
zowani Bracia, y Siostry o śmierci, którzy się
w tym Miasteczku, lub Wiosce okolicznie znay-
dować będą, żeby osobiście zeszli się na Exe-
kwie zmarłego; z kąd nie mają odchodzić, po-
ki się nie zakończą wszystkie Ceremonie, y u-
marły nie będzie do grobu spuszczony. Oprócz
tego raz przez ośm dni po zeyściu z tego świa-
ta Brata, albo Siostry, Bracia którzy są stanu
Kapłańskiego powinni odprawić jedną Mszę
Świątą. Umiejący zaś czytać, mają odprawić
raz 50. Psalmow Dawidowych; którzy zaś czy-
tać nieumieją, mają mówić 50. *Oycze nasz*,
dodając za każdym: *Wieczny odpoczynek* &c.
Nad to w Rok powinny być odprawione trzy
Msze Święte za Braci, y Siostry tak żyjących,
iako

iało y zmarłych. Ci iednak ktorzy mają w u-
żywaniu Psalterz Dawidow, powinni raz w
Rok zmowić tenże Psalterz. Jnni zaś mają
zmowić *Sto Oycze nasz.* dodając za każdym:
Wieczne odpoczywanie &c.

R O Z D Z I A Ł. XV.

*O Ministrach, y innych Urzędach Kon-
gregacyi Braci, y Siostr tegoż Zakonu.*

Powinności Ministrów, y infze Urzędy wyra-
żone w tey życia Regule mają bydź pobo-
żnie, y ochotnie od każdego przyjęte, kiedy
mu będą powierzone, y każdy starać się powi-
nien, aby ich z wielką zachował pilnością. Na-
mienione Urzędy mają bydź swego czasu nada-
ne, zaczym żaden nie powinien bydź dożywo-
tnim Ministrem, ale iego Przełożenstwo trwać
powinno do naznaczonego czasu.

R O Z D Z I A Ł. XVI.

O Wizycie, y Poprawie występnych.

Ministrowie, Bracia, y Siostry każdego Mia-
sta, y mieysca, mają się zgromadzać nazna-
czonego czasu do iakiego Zakonnego mieszka-
nia, lub Kościoła, ieżeli by nie mieli infzego
godnego, lub poważnego mieysca do schodze-
nia się na pospolitą Wizytę. Wizytatora ma-
ia mieć Xiędza z Zakonu approbowanego, kto-
ry im ma naznaczać Zbawienną pokutę za po-
pełnione winy, y niemoże ich nikt infzy oprócz
Wizytatora wizytować. Aże ta Reguła życia
pobożnego iest nadana, y ułożona od Święte-
go FRANCISZKA Seraffickiego, zaczym radzie-
my, żeby Wizytatorowie byli z Zakonu Braci

Mniey-

Mnieyszych, według zdania, y woli Kułtoszow, albo Gwardyanow, lub też inszych Przełożonych, gdy oto proſzeni będą. Jednakże niepozwalamy na to, żeby tey Kongregacyi Wizytatorowie kiedykolwiek mieli bydź Osoby Swieckie. Ta wizyta powinna bydź raz w Rok, chyba żeby iaka tego potrzeba była, aby częścicy bywała. Niepołufzni, y poprawić się niechcacy, trzy razy napomnieni bydź mają, ieżeliby im y to nie pomagało, za rada Konſyliarzew powinni bydź Zakonu ekskludowani.

R O Z D Z I A Ł XVII.

O Chronieniu się gniewu, y niezgody, y wzajemnym pojednaniu.

BRacia, y Siostry ile możności, powinni się wystrzegać tak między sobą, iako y z inszemi niezgod, y kłotni, a ieżeliby się kiedy trafiło rozgniewać, lub pokłucić między sobą, tedy powinni się starać, żeby iak nayprędzey zgodzili się, y pojednali. Niemogąc się zaś pojednać między sobą, powinna bydź sprawa do sądu donieszona, żeby przez sentencyą prawną była rozſądzona, y ugodzona.

R O Z D Z I A Ł XVIII.

O Dyspensie w postach, y innych powinnościach Reguły.

Biskup Ordynaryusz mieysca, lub też Wizytator Zakonu za słuszną racyą, widząc tego potrzebę, może dyspensować Braci, y Siostry w postach, y innych rygorach, do których są z Reguły obligowani.

ROZ-

ROZDZIAŁ XIX.

O Publicznych defektach Braci, y Siostr, ich napomnieniu, y naznaczeniu pokuty w Kongregacyi.

Ministrowie donosić mają publiczne defekta, y excessa Braci, y Siostr Wizytatorów, żeby od niego napomnieni, y karani byli. A jeżeliby który niechciał się poprawić po trójstem napomnieniu, y korekcie w Kongregacyi, tedy powinno być za radą Braci niektórych Konfiliarzów, temuż samemu Wizytatorowi doniesiono, który ma takiego ekskludować z Zakonu, y publikować tę ekсклюzyę na kongregacyi, albo zgromadzeniu następującym.

ROZDZIAŁ XX.

O Punktach, y powinnościach w Regule naznaczonych nieobligujących pod grzechem śmiertelnym, y o przyjmowaniu pokuty.

NA koniec w tych wszystkich punktach, do których Bracia, y Siostry nie są obligowani, albo Przykazaniem Bożkim, albo też Kościelnym, niechcemy, ażeby pod grzechem śmiertelnym do zachowania tego wszystkiego obligowanemi się sądzili. Ale jednak z głęboką pokorą powinni przyjmować naznaczoną sobie pokutę za przestępstwa, y te skutecznie pełnić, starać się usilnie mają.

APPRO-

APPROBACYA REGUŁY,
ALBO
POTWIERDZENIE PAPIESKIE.

*Na upornie sprzeciwiających się tej Regule
klątwą Apostolską obwarowane.*

Nikommu tedy z ludzi niegodzi się tego Na-
szego postanowienia, y sporządzenia pso-
wać, ani też śmiałością uporną iemu się sprze-
ciwiać. A jeżeliby się kto śmiał tego zuchwa-
le ważyć, niech że wie, iż w padnie w gniew
BOGA Wszechmogącego, y Błogosławionych
Piotra, y Pawła Apostołów Jego. Dano w Rea-
cie. Dnia 17. Sierpnia. Panowania naszego
Roku Drugiego.

*Klątwę S. Ojca FRANCISZKA na tych że u-
pornych, y sprzeciwnych, y innych gorszących, y
obserwę Reguły jego niezachowujących.*

Od ciebie Najświętszy Ojczy, y od całego
Dworu Niebieskiego, y odemnie ubożu-
chnego, niech będą przekłęci wszyscy, którzy
szpecą, y psują, coś ty przez Świętych Ojcow te-
go Zakonu zbudował, y budować nieprześciesz.

*Benedykcyą S. O. FRANCISZKA, y Serafickie
napomnienie do Reguły zachowania.*

O! Najmilsi Bracia! y na wieki Błogosławieni
Synowie!

Słuchaycie mnie, Słuchaycie głosu Ojca waszego
Wielkieśmy rzeczy obiecali!

Ale większe nam są obiecane.

Zachowaymy te, A wzdychaymy do onych.
Rózkosz Krotka, Kara wieczna.

Małe umartwienie, Chwała nieskończona.

Wiele wezwanych, Mało wybranych,

Wszystkich nadgroda.

REGU

REGUŁA II.

Braci, y Siostr Pokutujących Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA.

Na dzieście Rozdziałów, stosujących się do dzieściciu Przykazań Boskich

OD PAWEŁA III. PAPIEZA
Zebrana, złożona, y potwierdzona.

PAWEŁ III. PAPIEŻ.

Sługa sług Boskich na wieczną rzecz pamięć.

NA obfite pożytki, które Trzeci Zakon S. FRANCISZKA pokutujących w polu wojującego Kościoła do tych czas czynił, y czynić nieprzestaie, uwagi naszej względ mając, oraz we wnątrz myśli naszej rozważając: iż ten Zakon nie tylko Bracią, y Siostrami w pospolicności żyjącemi, y trzy esencyalne śluby czyniącemi, ale też Mężami, y Niewiastami nawet Małżeństwem obowiązani iuz dawno kwitnie; Różnie przywiedzeni jesteśmy, aby co dla zbawiennego Osob Zakonu tego rozrządzenia postanowiono iest, Naszego potwierdzenia władzą zmocniliśmy, y inne rzeczy rozporządziliśmy, iako się nam w Panu zda zbawiennie potrzebować &c. W Jmiej Pańskie: Poczyna się Reguła, y życie Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu Pokutujących S. FRANCISZKA, która na dzieście Rozdziałów, iako iest Dzieście Przykazań Boskich złożona.

ROZ-

37 REGUŁ II. BRACI, Y SIOSTR POKUTUJĄCYCH
R O Z D Z I A Ł I.

O Przyimowaniu Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu.

BRacia, y Siostry w Panieńskim, Młodzieńskim, lub Małżeńskim stanie żyjący, którzy mają być przyimowani do tego Zakonu pokutujących, powinni być wierni Katolicy, o żadney Herezyi niepodeyżrani, w pośluszeństwie Kościołowi Rzymskiemu stateczni, od długowolni, na ciele, y umyśle zdrowi, żadną nieprawą nie zmażani, y z bliźniemi zgodę zachowujący, o czym wszystkim, niżeli będą przyięci, powinni być pilno wypytani.

R O Z D Z I A Ł II.

O Professyi, y zachowaniu Reguły, y Przykazań Boskich, obligacyi stanu, y kondytcyi, y Testamentow y Dyspozycyi.

BRacia, y Siostry, gdy przez jeden Rok cały habit nosić będą, jeżeli w nim chwalebnie zachowają się, niech przez mającego od Ministra Generalnego pozwolenie do Professyi przyięci będą, w ktorey niech obiecują pośluszeństwo, y czystość stanowi swemu przyzwoitą. Ci którzy są w stanie Małżeńskim, niech obiecują czystość Małżeńską, także zachowanie ścisley szej, y wiernieysze Przykazań Boskich, oraz czynienie zadość za występki, ktoreby przeciwko tey Regule popełnili, gdy od swych Starszych napomnieni, y przestrzeżeni będą. Niewiałom zaś mężow mającym, za pozwoleniem tylko ich mężow do Zakonu tego weyście niech wolne będzie. Wszyscy, którym z prawa czy-

nić

nić testament należy, niech go czynią; oraz
dobra swoje rozporządzają, przynajmniej we
trzy Mieście po wyjściu do tego Zakonu, żeby
tak żaden z Braci, y Siostr nieumarł niespo-
dzianie bez Testamentu, y Dyspozycyi.

R O Z D Z I A Ł III.

O odzieniu Braci, y Siostr.

BRacia, y Siostry nie mają używać wymy-
ślnych, y wytwornych stroiów, owszem we-
dług Xiążęcia Apostołów zbawiennej rady:
Tęto Świata próżne ozdoby niech z siebie zrzucą.
Dla czego sukien drogich, y kolorów iasných
mają się wystrzegać. Minister jednak General-
ski, lub Prowincyał może ich w drogłości, iako
y w kolorach, gdy tego będą potrzebowali, dy-
spensować, a za pas niech noszą chordę.

R O Z D Z I A Ł IV.

*O Obrządku Bożim, odmawianiu Go-
dzin, y Modlitwie, y o Spowiedzi, y
Komunii Świętey.*

BRacia, y Siostry niech mówią co dzień siedm
godzin Kanonicznych, to jest: za Jutrznia
dwanaście *Oycze nasz*, y tyleż *Zdrowaś Marya*.
Za Laudes pięć; za Prymę, Tercyą, Sextę, y
Nonę, za każdą z tych po siedm *Oycze nasz*, y
Zdrowaś Marya. Za Nieszpory zaś dwanaście
Oycze nasz, y tyleż *Zdrowaś Marya*. Za Komple-
tę siedm, po każdym *Oycze nasz*, y *Zdrowaś*
Marya, *Chwała Ojcu &c.* po Prymie, y Kompletie
przydać: *Wierzę w BOGA*, y Psalm *Miserere me*
DEUS, to jest: *Zmiłuy się nademną BOZE &c.* Kto
umie. Ten że sposób w Officium N. *MARYE*

99 REGU. M. BRACI, Y SIOSTR POKUTUJĄCYCH
 Panny, niech zachowany będzie. Za umarłych
 zaś w Niespory niech zmówią siedm *Oycze nasz.*
 Po każdym przydając. *Wieczne odpocznienie racz*
im dać Panie &c. w Jutrzniach, y Laudes, dwana-
 ście *Oycze nasz, y Wieczne odpocznienie &c.* A to w
 ten czas, gdy za umarłych modlić się będą, kro-
 rzyby zaś umieli czytać, y chcieli, niech mo-
 wią godziny z Breviarza. Każdy z Braci, y
 Siostr trzy razy przynajmniey do Roku, to iest;
 na Narodzenie Pańskie, y zmartwychwstanie,
 na Zielone Świątki, przed approbowanemi Spę-
 wiednikami spowiadać się powinni, y Najswię-
 tszy SAKRAMENT nabożnie przyjąć, pogo-
 dziwszy się z bliźnim, y oddawszy co cudzego.

ROZDZIAŁ V.

O *Słuchaniu Mszy, y Kazania, o Mc-*
dytacyi, y odprawowaniu Roczney
Kongregacyi.

BRacia, y Siostry, gdy mogą, niech się staraia,
 aby każdego dnia Mszy S. słuchali, y niech
 mają iednego Zakonnika, któryby im w pewne
 dni Słowo Boskie przepowiadał, y do pokuty,
 do miłośiernych uczynków, y cnot upominał,
 pobudzał, y przyprowadzał. Powinni też ka-
 żdego dnia w wieczor między sobą, y P. Bogiem
 rozmyślać, co tego dnia czynili, mówili, lub
 myslili, a iezeli w czym wykroczyli, niech za
 to zaślują z obietnicą poprawy. Każdego Mie-
 śniąc w pierwszy piątek do Kościoła, lub na
 mieysce, na ktore Ministrowie ich z gromadzić
 zechcą, niech się zeydą, gdzie po wysłuchaney
 Mszy Solenney, niech będzie przeczytana Re-
 gula,

guła, po ktorey Minister defekta, albo wystę-
pki przeciwko Regule, o których się dowie-
dzą na każdymu wymowić, upomnieć, y zmiłosier-
dziem pokutę naznaczyć. W ten czas Każdy
z Braci, y Siostr Swieckiemu Kapłanowi tegoż Za-
konu na to wybranemu, niech da grosz pospoli-
ty, lub więcey, ktory te pieniądze chować po-
winien, y one za radą Ministrów między Bra-
cią, y Siostry ubogie, zwłaszcza chore, y na tych,
ktorymby pogrzebu nie miał kto sprawić, po-
tym też, y na insze ubogie niech szafują.

ROZDZIAŁ VI.

O Poście, y umartwieniu.

BRacia y Siostry od pierwszej Niedzieli Ad-
wentowey, aż do Narodzenia Pańskiego, wy-
iawszy dni Niedzielne; niech poszczą co dzień,
nieiedząc Potraw mięsnych, iako y w każdą
Srzodę, y sobotę, oprocz, gdy by z tych dni, al-
bo w piątek przypadło Święto Narodzenia Pań-
skiego. Także też Post Świętey Kwadragezy-
my, y w każdy piątek, y inne dni, w ktore jest post
od Kościoła naznaczony, niech go bez uprzy-
krzenia zachowują. Ale niech pierwey obiadu
y wieczerzy nie iedzą, aż wprzod Modlitwę Pań-
ską, to jest: *Oycze nasz*: zmowią, którą y po ie-
dzeniu powtórzyć mają. Co iezeliby się trafi-
ło opuścić, niech w wieczor po rachunku Su-
mnienia za to trzy *Oycze nasz* zmowią.

ROZDZIAŁ VII.

*O Chorych, y Umartłych Braci, y Siostr;
y Miłosiernych uczynkach.*

Gdy kto z Braci, albo Siostr zachoruje, Mi-
nistrowie

nistrowie sami przez siebie, albo przez innych, gdy im chory da znać o sobie, raz wtydzień, gdy mogą, powinni nawiedzić chorego, y onego z pilnością do pokuty Świętej, iakby naylepiey, y nayskuteczney umieli, y rozumieli, niech przywodzą. A iezeliby co potrzebował chory, potrzeby iego z pospolitey skrzynki niech opatruią. Takież staranie niech mają Matki obrane o siostrach. Agdyby on chory ztego świata zszedł niech o tym Braci, y Siostrom Miasta, lub mieysca onego, Kędyby umarł, oznaymiono będzie, żeby tak wszyscy na pogrzeb umarłego Brata, lub Siostry przybyli, y ztamtąd niech nieodchodzą, aż po Mszy, y po pogrzebie. Nad to każdy z Braci, y Siostr między tygodniem pierwszym po śmierci tego pochowanego, lub też po dniu, w którym się dowie o śmierci, Kapłan niech odprawi każdy Mszę iednę, inni zaś umiejący czytać pięćdziesiąt Psalmow, albo Oñciun za umarłych, a nieumiejący czytać, niech zmowią pięćdziesiąt pacierzy, na końcu każdego pacierza przydając: *Wieczne odpocznienie Gr.*

K O Z D Z I A Ł VIII.

O obieraniu Ministra, y Matki, y innych Urzędow w kongregacyi, o wizycie, y korekcie występnych.

Każdego Roku Bracia, niech sobie obierają Ministra iednego, a Siostry Matkę przez głosy Sekretne, które Prezydent odbierać, y zachować powinien: Obrany przez większą część głosow Braterskich niech będzie Ministrem, iako

Jako też obrana przez większą część głosów Sietrzeniści niech będzie Matką. Zaś Minister, y Matka, włożone na siebie urzędy, y u-
 sługiwania, niech nabożnie przyjmują, y niech
 je z pilnością odprawiają. Bracia, y Siostry
 Ministrówi, y Matce niech będą posłusznemi,
 co się ma rozumieć w rzeczach do Reguły na-
 leżących. Tenże Minister, y Matka niechay
 Bracia, y Siostry Miasta, lub mieysca, w którym-
 by Zakonu tego Kongregacya kwitnęła, na Wi-
 zytacyą pospolitą do Klasztoru którego, albo
 na mieysce uczciwe, albo też do Kościoła,
 gdzieby mieysca takowego nie było, zgroma-
 nadza. A Wizytatora niech mają Kaptana,
 któryby był z Zakonu, od Kościoła Świętego po-
 twierdzonego, temiż czas i obowiązek, powinien być
 z tegoż Zakonu S. O. Franciszka niepowiecie
 OO. Obserwantow (w Polsce na wanych Ber-
 nardynow) albo Reformatow, y ten im za wy-
 stępki ich, niech naznacza pokutę zbawienną: A
 ta Wizytacya niech się raz w Rok odprawia, wy-
 łąwszy, żeby iey potrzeba była częściej.

R O Z D Z I A Ł 1X.

*O Postępkach Braci, y Sióstr, wystrzega-
 niu się okazyi zakazanych, y rządzeniu
 Familii Domowey.*

Bracia, y Siostry Juramentow, to iest przy-
 śniąg Solennych niech się wystrzegają, chy-
 baby po nich tego potrzeba, y Sprawiedliwość
 wyciągała. Także włowach pospolitych przy-
 sięgania niech się strzegą. A iezeliby którego
 dnia nieostrożnie przez potknięcie się języka,

43 REGUŁ II. BRACI POKUTUJĄCYCH

jak się często w wielomowności trafia, kto zaprzyściągł się, albo nadaremnie, y nienabożnie Imienia Boskiego wezwał, za to w wieczor po rostrząśnieniu Sumnienia; niech zmowi trzy *Oycze nasz*. Niech każdy pamięta, aby do wierney Służby P. Bogu, Familią swoją, y czeladź prowadził. Na dziwowiska, komedye, y biesiady nieuczciwe niech nie chodzą. Kuglarzom, y nikomu dla próżności niech nie nie darują, y owfzem aby od czeladzi, y Służących swoich takowym oszustom nie darowano nie było, przestrzegać mają. Zelaza, y broni, niech Bracia nie noszą dla inſzey przyczyny, tylko dla obrony Kościoła Rzymskiego, Wiary Katolickiey, albo tez Oyczyzny własney.

R O Z D Z I A Ł X.

O obligacyi, y obowiązku całej Reguły.

WE wszystkich pomienionych rzeczach, które Bracia tego Zakonu nie z przykazania Bożego, ani z postanowienia Kościelnego zachować powinni są, zadnego z nich pod grzechem Śmiertelnym nieobowiązuje Reguła. Jednak wykraczający przeciwko niey w zaſługach, y w zapłatach wiecznych ſzkodować będą.

KONFIRMACYA TEY REGUŁY.

albo Potwierdzenie Papieſkie PAWEŁA III. na ſprzeciwnych, y upornych tey Regule.

Zadnemu tedy z ludzi niech się nie godzi, zadnym ſposobem tego liſtu Potwierdzenia, y ap-
probowania naſzego nieprzyznawać, albo o-
nemu upornie, y zuchwale ſprzeciwiać się:
Ktoby zaś to czynić ważył się, w gniew Wſze-

chmo-

chmogącego Boga, y Błogosławionych Piotra, y Pawła Apostołów jego, niech wie, że wpadnie. Dan w Rzymie u S. Piotra, Roku od Wcielenia Pańskiego: 1547. Biskupstwa naszego XIII. Miesiąca lipca Dnia 5.

A ktorzykolwiek poydą za tę Regułę, pokoy nad niemi, y miłosierdzie. ad Galat. 6.

Chwata, honor, y pokoy każdemu, który czyni dobrze. ad Rom. 1.

Pokoy swym Uczniom PAWEŁ Święty daie,

Kto za Regułę jego się udaie.

Pokoy FRANCISZKA Synom będzie dany,

Za tę Regułę, y Zakon chowany.

Czyńcie Pokutę, bo się zbliżyło Krolestwo Niebieskie Mathae. 3.

S. I.

WYKŁADY, Y DEKLARACYE ROZDZIAŁOW REGUŁY.

LUbo sama Reguła prostemi, y wyraźnemi słowmi rzetelnie opisuie wszelkie kondycye, y obligacye, iak się rozumieć, y zachować mają. Jednak dla doskonałego, y łatwego wyrozumienia zachodzących iakich trudności, y wszelkich wątpliwości objaśnienia, wykładają się każde punkta tych dziesięciu Rozdziałów Reguły, z dokładem, przestrogą, y informacją, iakim sposobem, y w iakiey okoliczności tak z osobna od każdego z Braci, y Siostr, iak pospolicie od wszystkich zachowane być mają, y kiedy, y przez kogo według deklaracyi Papieskiej dyspensowane być mogą. Zaczym z explicacją, y wyłożeniem każdego punktu, y obligacyi Reguły następuie.

WY-

WYKŁAD ROZDZIAŁU I.

1. Do Trzeciego Zakonu pokutujących według punktu Rozdziału pierwszego Reguły mają być przystęp wszystkim ludziom różnego stanu iak Panieńskiego, y Młodzieńskiego, tak Małżeńskiego, chcącym czynić pokutę, iako też stanu Duchownego w świeckiej Sytuacyi Kapłanom. Zaczyn każdy z wyraźney instytucyi Reguły dochodzić, y dowodzić może, że trzeci Zakon S. O. Franciszka jest osobliwie dla Osob świeckiej kondycyi pokutujących, y nie tylko dla Klasztornych za klauzurą Zakonną zostających.

2. A że Wiara Katolicka jest fundamentem Łaski Pana BOGA, y kondycya potrzebną do wieczney zaślugi, y stateczney pokuty, bez ktorey żaden zbawienia otrzymać, y według Słow Apostolskiego wyroku, Panu BOGU podobać się nie może: Dla ktorey S. O. FRANCISZEK wszystkie prace, y życie poświęcić, y gorliwie Krew wylać pragnął. Więc każdy, który chce ten Zakon przyjąć, powinien być wiernym Katolikiem, o żadney Herezyi nie podeyrzanym, a iezeliby który był przedtym Heretykiem w iakiej sekcie zarażonym, powinien publicznym wyrzeczeniem błąd kacerstwa odrzucić, y rewokować, y przez wyznanie, y Profesyą pierwey Wiary S. Katolicka przyjąć, obiecuiać we wszystkim być Kościołowi Rzymskiemu posłusznym, y w tej jedney zbawienney wierze statecznym aż do śmierci.

3. Jako Kanony Kościelne zakazują, żeby żaden

żaden z dłużników, y winowaycow do Zakonu Klasztornego niebył przyięty, tak y do Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA zakazuje Reguła, żeby żaden w długach zostający, albo cudzą substancją zatrzymujący, niebył przypuszczony, poki pierwey kredytorom, y ukrzywdzonym satysfakcyi nie uczyni, gdy stan pokutujący z niesprawiedliwością zgodzić się nie może, iak S. Augustyn naucza: *Jeżeli rzecz cudza, dla ktorey grzech jest, oddać się może, y nie oddać się, zmyślona, y nieprawdziwa jest pokuta.*

4. Ani też publicznym excesssem, y rospustnym życiem obwinieni przyięci być nie mają, chyba żeby przez prawdziwą poprawę, y przykładną pokutę, iak S. Małgorzata z Kortony, znaczną, y stateczną życia pokazali odmianę.

5. Ani żaden nie zgodny przyięty być nie ma, poki się pierwey w nieprzyjaźni niepoiedna, y nie pogodzi; według S. Ewangelii: *chcąc oddać Ofiarę T. BOGU, idź pierwey pojednać się z Bratem twoim.* Osobliwie do Klasztorow dla niezgody społeczney przypuszczeni być nie mają, y żeby ktory Swieckich Braci, y Siostr przez Rok proby Nowicyackiey iakie kłotnie, y nieprawne zwady zaczął, może do Profesyi nie być przypuszczony, poki się prawnie nie poiedna, albo nieprzyjaznych kłotni nieustąpi, lubo też przez pokutę naznaczoną publicznie urażonego w Kongregacyi nieprzeprosi, lub wyraźnego odpuszczenia nie otrzyma.

6. Z tych punktow, y kondycyi przed przyięciem Habitu, albo sukienki rozumieć się powinno

winno, że wszyscy nieznaomi wypytani być mają, y niewiadomych, y nieuczonych Katechizmu Wiary Świętey nauczać należy. Których zaś życie bez wszelkiey Suppozycyi iest wiadome, w nauce, y edukacyi doskonale, takich examinować, y kondycyi założonych z Reguły rekwirować niepotrzeba, byle o tajemney Sekcie, y Herezyi wątpliwości iakiey, y podeyrzenia nie było.

WYKŁAD ROZDZIAŁU II.

1. Nietylko Bracia, y Siostry w Klasztorach, ale też y na świecie w domach swoich rezydujący, mają według Reguły przez cały Rok proby Nowicyackiey nosić na sobie Habit, różnym jednak sposobem, Bracia, którzy probują Nowicyat w Klasztorze, mają nosić Habit podobny innym Braciom tego Zakonu, ale bez Kaptura. Także Siostry Klasztorne w Nowicyacie niemają zażywać *Velum*, albo zaślony czarney na głowie, tylko obwinienie, y zaślone białą nosić mają. Którzy zaś w domach swych na świecie mieszkają, nosić mają pod sukniami Swieckimi sukienkę na kształt Szkaplerza Zakonnego, od ramion pod biodra dośladnią, szarą y poświęconą, którą przepasać mają, chordą, albo paskiem S. O. FRANCISZKA, y mają także Nowicyat, albo roczną probę, y pokutę w domach swoich odprawić, iasnużnę, umartwienie, y inne zaślugi miłosierne czynić, y osobliwie tego Roku wystrzegać się powinni odzieńia drogiego, iasných kolorow, y światowych uciech, y przysposobić duszę swoją do Profes-

syi,

syi; na ktorey wraca się Sukienka niewinności na Chrzcie Świętym otrzymana.

2. Od Nowicyatu Rocznoego Bracia, y Siostry, tak w Klasztorach, iako y na świecie nie mają być przez Przełożonych dyspensowani, żeby tego dnia, którego sukienkę S. O. FRANCISZKA przyimuia, mieliby y do Professyi zaraz przypuszczeni, zracyi, że Reguła trzeciego Zakonu wyraznie naznacza Nowicyat roczny (tych tylko wyimuiąc, ktorzy są bliskimi śmierci) y do tego, że wdzień Professyi roczney iest pozwolony powtornie odpust zupełny od winy, y kary, ktorego raz przy przyięciu Sukienki, y powtornie wrok przy Professyi dostąpić mogą, tak przy obłoczeniu, czyniąc iednego dnia zaraz Professyą, iednego by też tylko od pustu dostąpili.

3. Po dokonczonym Roku proby Nowicyackiey pozyteczna, y zbawienna iest rzecz przed Świętą Professyą dla otrzymania zupełnego odpustu od winy, y od kary przygotować się do Generalney całego życia spowiedzi, przez osobne Tygodniowe, albo godzinne, przez pięć dni odprawione Rekolekcyje, przez odalenie na ten czas zabaw, y interesow światowych, obierając sobie Duchownego Dyrektora zakonu S. O. FRANCISZKA, iako Reguła w Rozdziale V. y VIII. wyraznie opisuie, y naznacza.

4. Przy Professyi powinien każdy Brat, y Siostra obrać dwóch świadkow, y Imie swoje wpisać w Księgę Tercyarską z podpisem tychże przytomnych świadkow: ktorym Braciom, y Siostram Profesom, Przełożony tego Konwentu, gdzie czynią

czynią, Profesysy wyda testimonium pisane, albo Drukowane z pieczęcią, które po śmierci Brata, lub Siostry powinno być odesłane do tegoż Konwentu, aby się modlono za umarłego, y imię jego w pisane było w Księgę Tercyar-
 ską Braci, y Siostr umarłych, za których czter-
 ry razy do Roku odprawuie się w każdym Klasz-
 torze Msza S. splewana załobnym obrządkiem
 za umarłych Braci, y Siostry, y po dniu zadu-
 sznym, y *Dnia 29. Listopada* po Święcie Wszyst-
 kich Świętych Zakonu O. S. FRANCISZKA by-
 waia Generalne Exekwie za wszystkich umar-
 łych Braci, y Siostry całego Zakonu, lubo y
 codziennie iedna Msza Konwentka za żywych,
 y umarłych Braci, y Siostry w każdym Klasz-
 torze odprawiona bywa.

5. Według wyraźney obligacyi Reguły w
 tym Rozdziale nietylko Klasztorni Bracia, y
 Siostry Trzeciego Zakonu, którzy przez Pro-
 fessyą ślubow Zakonnych, obiecują zachować po-
 słuszeństwo, dobrowolne ubóstwo, y czystość
 dożywotnią. Ale y Osoby świeckie tak w sta-
 nie Panieńskim, y Kawalerskim, iak y w Mał-
 żeńskim mają zachować czystość stanowi swoje-
 mu przyzwoitą, y według przykazania Boskie-
 go niewykracać z powściągliwości stanu swego;
 Panie zamężne w ślubnym, y przyśięgłym zo-
 stawać mają posłuszeństwie. y Synowie, y Cor-
 ki Rodzicom, y starszym swoim według przy-
 kazania Pana BOGA dochować mają posłuszeń-
 stwo, y uczciwość. Lubo według rady Apo-
 stolskiej lepiej zostać w stanie Panieńskim, wol-
 no iednak bez szkrupułu, y zawodu sumnienia

po uczynioney Profeslyi przyjąć stan Małżeń-
 ski, Mężatym Paniom, y Wdowom zachować
 czystość stanowi, y kondycyi swoiey przynale-
 żąca, y przykazań Boskich nieprześcąpić, ale
 doskonałey obserwować według stanu swego, w
 którym zostają. Zaczyn Świeckie Panny Tercy-
 arki, które na Profeslyi nieślubują czystość do-
 żywotnią, mogą odmienić stan Panienski, do
 którego niemają ślubney obligacyi, y po Pro-
 feslyi w sukience Trzeciego Zakonu przyjąć stan
 Małżeński, y w tym stanie doskonałe zachować
 Przykazanie Boskie, czystość, y wierność Mał-
 żeńska, albo z Świętą *DELFINĄ*, *BONADONĄ*,
ANGELINĄ, *KUNEGUNDĄ* Y *SALOMEĄ*, w Mał-
 żeństwie za ugodą y wzajemnym konsensem
 Małżonka zostawać w Panienskiej czystości.

6. Ze dokłada się w tym Rozdziale Reguły:
*Niewiaśtom zaś Mężów mającym, tylko za pozwo-
 leniem ich Mężów, do Zakonu tego niech wstąpić
 wolno będzie.* Rozumieć się ma o tych Osobach
 zamężnych, które do Klasztoru za klauzurę w
 stępują, y słaby Zakonne czystości, pośluszeń-
 stwa, y ubóstwa czynią, że bez pozwolenia Mę-
 żów wstąpić niemogą, y że Pannie Mężatę do-
 browolnie prośłym, y ważnym ślubem dożywo-
 tniej czystości obowiązać się niemogą, tylko
 za konsensem, y dozwoleńiem Mężów swoich.
 Y to samo rozumieć się ma o Synach, y Corkach,
 którzy bez pozwolenia Rodziców, śludzy bez
 pozwolenia Panów swoich, do Klasztorów wstą-
 pić niemogą, chyba że Synowie, y Corkiz opie-
 ki Oycowskiej wyposażeni, y śludzy odprawie-
 ni będą.

7. Panny, y Wdowy, y Osoby zamężne, któreby chcieli przyjąć sukienkę Zakonna powierzechowną, y czynić *Votum*, albo prosty ślub czystości dożywotney, inaczej przyjąć być nie mogą do Habitu powierzechownego tylko według wyraźnych kondycyi Dekretu S. Kongregacyi Biskupow, y Zakonow Roku 1616. *Pierwsza*: żeby mieli lat 40. wieku swego, albo więcej. *Druga*: żeby mieli własną sufficiencyą do życia, do wyktu, y odzienia. *Trzecia*. żeby byli życia pobożnego, y cnotliwych obyczajow. *Czwarta*: żeby niemieszkali w raz z Męszczyznami, chyba z temi, którzy są w koligacyi, y pokrewieństwie w pierwszym stopniu. *Piąta*: żeby przyjęli Habit za licencyą Biskupa swego Ordynaryusza, który powinien zwążyć kondycye zachowane. Ale tych Swieckich Osob o prostym, y dobrowolnym ślubie czystości dożywotney examinaować nienależy, taka jest Konstytucya S. Kongregacyi Rzymskiej Roku 1620. Dnia 20. Listopada. *Szosta*. żeby Tercyarki Swieckie w Habit obleczone niezażywały *Velum*, albo załony, y zapinania pod szyją, tylko Zakonnice Klasztorne. *Siodma*: żeby takie Osoby w Habicie, albo Sukience powierzechowney, które chcą być od řadu Swieckiego, y władzy Biskupiey excypowane, czynili ślub czystości dożywotney. *Osma*: żeby Osoby Zamężne powierzechownie nienosili Habitu, albo Sukienki Zakonney, ani dobrowolny ślub czystości ważnym sposobem nieczynili, tylko za konsensem w zaiemnym Mężow swoich. Przez Habit, albo Sukienkę powierzechowną, niemają się

się rozumieć suknie szare świeckim kształtem zrobione, w tych bowiem Panie, y Wdowy świeckie zawsze chodzić, y Matrony nabożne tego stroju zażywać mogą, ale suknie Zakonne, które mają formę Habitu Klasztornego. Lubo temi czasy niezachowuje się kondycya, y wyraża licencya Biskupa, podobno dla tego, że Przełożeni, iako też y same Tercyarki świeckie niedbają, żeby były z pod władzy Biskupiey wyięte, kontentując się tym, że są Corkami S. O. FRANCISZKA przez Profesya, y że noszą Habit Zakonny, y otrzymują wszystkie odpusty. O insze zaś doczesne niedbają Przywileie; y lubo nie zachowanie pomienioney Kondycyi nie znosi, ani przeszkadza pozwolenia Zakonnego Habitu, y nieinwaliduje waloru Profesyi, ani też zabrania otrzymania odpustów, y innych łask Zakonnych, gdy w pomienionym Dekrecie S. Kongregacyi nie masz żadney klauzuly znoszącey obłoczenia Habitu, y Profesyi, odpustów, y łask Duchownych. Jednak należy mieć uwagę na wyrażone kondycye, które są ordynowane na zaszczyt Habitu, y honor Zakonny. y jeżeli Przełożeni chcą, żeby Tercyarki świeckie niebyły podlegające władzy Biskupiey zaczyn należy obserwować te kondycye, albo powierzchownie niepozwaląc Habitu świeckim osobom, bez zachowania tych kondycyi, inaczej od władzy Biskupiey exkuzować się nie mogą. Wiedzieć przytym należy, że Bracia, y Siostry, którzy powierzchownie Habit Zakonny na świecie noszą, y czynią prosty ślub czystości dożywotniey, podają się przez powierzchowne

chowne noszenie Habitu pod pośluszeństwo Przełożonych Zakonu, y przez ślub czystości uczyniony na Professyi Zakonney, są przez Konstytucyą tey S. Kongregacyi w Roku 1616. y na Concilium Lateranńskim Sess. 21. Roku 1518. D. 1. Marca za LEONA X. Papieża od władzy Biskupa, y Sepultury Párafialney wyięci;

8. Testament także w tym Rozdziale czynić przykazanie Reguła tym, którzy chcą mieszkać w Klasztorze, na trzy miesiące przed wstąpieniem do Klasztoru, albo przed Professyą. Bracia zaś którzy na świecie w domach swych mieszkają, mogą także wcześniej, nieczekaiać godziny śmierci, dobra swoje Testamentalną Dyspozycyą rozporządzić, zeby w godzinę śmierci, gdy o zbawieniu duszy, y wieczności myśleć potrzeba, doczesnych Dobr nagle rozporządzenie niesprawilo roztargnienia, Zaczym Testament czynić powinni z uwagą y reflexyą bez wszelkiego zawodu sumnienia, pamiętaiać na ścisły Sąd Boski. Przetoż Kredytorom swoim mają zupełną za czasu uczynić Satisfakcyą, cudzych rzeczy zatrzymanych, komu należy oddać, krzywdy nadgrodzić, Familii Rużącey zapłacić, niezatrzymuiąc, ani odkładaiać należącey zapłaty, beziakey imprezy, y pretensyi, gdzie idzie o wieczną nadgrode, y własne zbawienie. Jeżeliby na potym więcey przyspobili fortuny, mogą uczyniony Testament co rocznie odnawiać, y poprawić; a potym przed śmiercią przez siebie w Grodzie roborować, albo według Testamentu za żywota dysponować, nie spuszczaiać się ze wszystkim na Sukcesorów,

Lub Exekutorow, gdy ordynaryjne naucza, y każdego przestrzega doświadczenie, że teraz powszednieią, y waloru, ani akceptacyi niema-
ią Testamenta, y zawodne bywaią pobożne le-
gacye, że rzadko, albo nigdy dyspozycyi Testa-
mentowey, y ostatniey woli staie się zodosyć,
gdy potym żyjący rządzi, y dyspozycyi, y
obligacyi umarłych Rodzicow, y krewnych za-
niedbają, iak dowodnie prawie zawsze prakty-
kuie się. Zaczyn przestrzega Apostoł S. *Gdy
czas mamy, czynmy dobrze.*

WYKŁAD ROZDZIAŁU III.

1. Co należy do Formy Habitu powierzchow-
nego, którą S. O. FRANCISZEK w Rozdzia-
le trzecim Reguły od MIKOŁAJA IV. potwier-
dzoney dla Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu
opisał, y naznaczył, żeby płaszcz, y Habit był
długi, z podłego, y taniego Sukna, koloru szar-
ego bez fałdow, y wymyśłow, rękawy wąskie,
y zapinane uczciwie iak przystoi. Tey formy
Habitu bez Kaptura zażywaią Bracia Klasztor-
ni, y Pustelnicy z nadanym Szkaplerzem dłu-
gim, podobnego Sukna, dla dystrynkcyi od Braci,
Konwenckich, y taki Habit dany był od
famego S. O. FRANCISZKA Xiążętom, y Go-
dnym Panom, nietylko ordynaryjnym Osobom,
y trwał zwyczaj aż do czasow JULIUSZA II. Pa-
pieza, który Swieckich Osob w długości, y w
podłości Habitu, y w powierzchownym nosze-
niu dyspensował, pozwalając nosić Sukienkę
szarą na kształt Szkaplerza długiego na trzy
piędzi od ramion aż pod biodra, żeby mogła
być

być przypasana paskiem poświęconym, na którą Sukienkę mogą się wdziewać suknie Świeckie według stanu, y kondycyi Osob; wystrzegając się jednak według obligacyi Reguły w tym Rozdziale wyrażoney;) Sukien drogich, y kolorow wysokich. A gdy według kondycyi urodzenia, y urzędow zażywają powierzchownie Sukien bogatych, y kolorow iasných, powinni panietać, y wewnątrz naśladować ubogiego FRANCISZKA, y nagiego na Krzyżu wiszącego CHRYSZTUSA, żadnego w powierzchownym stroiu nieznac upodobania, zwazając że pokornego S. O. FRANCISZKA ubogą Sukienką, y pokutną włosienicą grzeszne ciało okrywał, którą Sukienkę, albo Szkaplerz do formy Habitu umoderowany, y poświęcony zawsze nosić mają pod Sukniami. Także według obligacyi Reguły obowiązani są Bracia, y Siostry zawsze pasek na sobie nosić, jeżeli nie na wierzchu Sukien, przynajmniej pod pasem, lub pod sukniemi wierzchniemi według wyraźney deklaracyi SYXTUSA V. Papieża: *Potrzeba jest, żeby Chordę, czyli pas zawsze nosili, nie na szyi, albo ramieniu, ale takim sposobem, jakim Bracia Mniejsi opisywać się zwykli.*

3. Tercjarki świeckie, iako Siostry Zakonne także nosić mają Sukienkę szarą zpodem, także modą, y formą Szkaplerza dłuższego zpułkawem, paskiem zaś poświęconym przepasaną. Lube w Futrach, y powierzchownych strojach według kondycyi, y zwyczaju kraju dyspensować się mogą, jednak z Reguły wymyślnych, y wytwornych stroiow z drogiey materii,

ryi, y wyfokich kolorow wystrzegać się mają, a gdy według kondycyi, w publiczney konwersacyi bogatych, y pozornych stroiow zażywaią, niechay nie akomoduią się światu, ale potajemną sukienką prezentuią się Ukrzyżowanemu **CHRYSTUSOWI**, y ubogiemu **S. O. FRANCISZKOWI**. Przywilej **JULIUSZA II.** Papieża pokrytey sukienki Szkaplerzowey niezabrania Braci, y Siostron nosić według Reguły powierzchownie, albo pod suknią świecką Sukienkę dłuższą, która by mogła być przypasana poświęconym paskiem; Jakoż Panie Zamężne, y Wdowy ktore powierzchownie zażywaią Sukien szarych z białym, y czarnym kolorem, mogą tę samą sukienkę zwierchnią dać poświęcić, y nosić modą, y stroiem świeckim, y paskiem Zakonnym przepasać.

3. Tercyarze, y Tercyarki Zakonne, ktore na świecie rezyduia, lubo Habitu powierzchownie nie noszą, mogą iednak zawczasu przed śmiercią sobie sprawić Habit, to jest: Sukienkę długą według formy Habitu **S. O. FRANCISZKA** bez kaptura, Siostry zaś Habit, y załogę białą na głowę, w którymby po szczęśliwym z tego świata zeyściu pochowani być mogli, aby przy śmierci przed **BOGIEM**, y światem pokazali się być prawdziwemi Synami, y Córkami **S. O. FRANCISZKA**.

4. Śmiertelnie zaś choruiący, który życzy sobie przyjąć Habit, albo Sukienkę **S. O. FRANCISZKA**, gdy przy z drowych ieszcze zmyślach zostaje, po uczynionej Spowiedzi, może bez obłóczenia złożyć Sukienkę na chorego, y przez

samo przyięcie Habitu dostąpić odpustu, y zaraz tego dnia czynić Profesję. Lubo z osobna, oprócz obłóczyn na dzień Profesji jest pozwolony Odpust Zupełny od winy, y kary, jednak, który niebezpieczny życia, y blisko konający zoltaie, może tegoż dnia zaraz czynić Profesję, y każdy, który przedtym przyjął Sukienkę, y Profesji nie czynił, może w chorobie śmiertelney przed rokiem niedokończonym Proby Nowicyackiey dla dostąpienia odpustu Profesję odprawić, y Generalną otrzymać Absolucyą.

WYKŁAD ROZDZIAŁU IV.

1. Obrząd BOSKI, który Kapłani w Kościele Bożym odprawiają z Pisma Świętego złożony, Wiarą Katolicką ugruntowany od Stolicy Apostolskiej potwierdzony takiego jest waloru, że wszystkie inne Modlitwy od pobożnych ludzi złożone, y od Kościoła Bożego niepotwierdzone przewyższa. Dla tego Reguła Trzeciego Zakonu Braci, y Siostr, tak Klasztornych, iak y Świeckich, którzy czytać umieją zachęca, y obliuguie do czytania, y mówienia Godzin Kościelnych z Psalterza, y Breviarza według obrządku, y postanowienia Kościoła Bożego. Którzy zaś czytać nieumieją, dosyć im na Modlitwie CHRYSZTUSOWEY, że odprawiają za każdą godzinę, Pąclerze w Regule wyraźnie naznaczone, y zowią tyle razy *Oycze nasz*. Którą Modlitwę CHRYSZTUS Pan nauczył, y naznaczył, y pozdrowienie Najswięt. MARYI Panny, y inne Modlitwy Kościelne, y Psalm

w Regu-

w Regule naznaczone, których się nauczyć mają. Także wyraźnie Reguła naznacza w Rozdziale VII. Pacierze za Dufze Braci, y Siostry umarłych, które mówić powinni, y wiele Psalmów czytać, albo całe *Officium* za umarłych odprawiać mają z osobna w domu, albo w Kongregacyi.

2. Xięża, y Klerycy Świeccy, którzy się znajdują w Trzecim Zakonie, osobliwie: którzy nie są obligowani do Choru Kościoła swego, mogą zażywać Breviarza, y Mszału Braci Mnichów według Dekretu S. Rit. Cong. Który kładzie się niżej w *Rezolucyi na Kwestyę 14.* Zaczynają Kapłani Świeccy, którzy przyjmują, y zachowują Regułę, że otrzymują Przywileje, y odpusty całego Zakonu S. O. FRANCISZKA, jeżeli do Choru Kościoła swego nie są obligowani, mają się w Breviarzu, y w Rubryce konformować z pierwszym Zakonem Braci Mnichów, jako ich Przywilejów, y odpustów zażywają. Którzy zaś do Choru Katedry, albo Kollegiaty należą, że codziennie w Chorze Kościoła swego przytomni być powinni, zadość czynią, y obligacyi Reguły, gdy odprawiają Godziny Kanoniczne według Obrządku Kościoła swego.

3. Którzy zaś Bracia, y Siostry, oprócz Kapłanów, y Kleryków codziennie *Officium parvū de Beata*, to jest: Obrząd mały do Panny MARYI połacinie, albo po Polsku przetłomaczony (który tymże porządkiem na Godziny Kościelne z Pisma Świętego ułożony, y od Kościoła Bożego jest potwierdzony,) odprawiają, zadość

fyc

fyć czynią według Reguły w odmawianiu godzin Kościelnych, y wolni są od innych pacierzy według deklaracyi *Innocentyusza XI.* Z tey racyi Reguła naznacza ten Obrządek, albo kurs Kościelny o Pannie MARYI, że odprawia się przez Tajemnice, na Adwent, y Narodzenie Pańskie, y Wielkanoc na cały rok porządnie od Kościoła jest złożony, y przykazany, y od S.O. FRANCISZKA zalecony, który Nayswięt. MARYĄ Pannę osobliwszą Patronkę Zakonu swego obrał, bez ktorey przyczyny niepewne by było zbawienie nasze.

4. Lubo Reguła tylko trzy razy na rok naznacza Spowiedzi, y Kommunii S. przeto jednak nie trzeba rozumieć, że zakazuje częstych Spowiedzi, y Kommunii. Jako y Kościół S. raz w rok na Wielkanoc przykazuje Spowiedź, y Komunią S. przeto jednak nie zakazuje, żeby się w infze Święta nie spowiadać, y owszem pozwala, y naznacza na Święta urozyste odpusty, których w grzechu śmiertelnym zostających bez Spowiedzi, y Kommunii S. otrzymać nie mogą. Więc przez naznaczenie Reguły trzy razy w rok Spowiedzi, y Kommunii S. ma się rozumieć, że Bracia, y Siostry w tych dniach w Regule wyrażonych, to jest na Święta Narodzenia Pańskiego, Wielkanocne, y Święteczne Ducha Przenajświętszego obowiązani są do Spowiedzi, y Kommunii S. Jako Kościół S. obowiązując na Wielkanocną Spowiedź pod grzechem śmiertelnym z wyraźnego przykazania, innych zaś czasów nieprzymusza, ale tylko radzi, y zachęca odpustem pozwolonym. Zaczynamy dla

ala otrzymania odpustow, y obferwy Świąt Zakonnych, y ufzanowania SS. Patronow, Ruffna iest rzecz, żeby Bracia, y Siostry na uroczyste Świąta CHRYSYSTUSA Pana, y Najswięt: MARYI Matki Jego, S O. FRANCISZKA, y wyrażenia Ran Jego, na Fest Porecyunkudy, y S. Antoniego, y na insze Świąta trzech Zakonow, na ktore są pozwolone odpusty zupełne, iako (wyraża się w drugiey Części o odpustach) ile sposobności mieć inogą, Spowiedzi, y S. Komunii nieopuszczali.

5. Jednak na Wielkanocną Spowiedź, y Komunią Bracia, y Siostry na świecie w domach swych mieszkający, powinni w swoim Kościele Parafialnym przed Pasterzem swym, albo przed innym za pozwoleniem iego obranym, spowiadać się, y Komunikować, gdy od Przykazania Kościelnego wyięci niezostali, iako wyraźna wykładą rezolucya.

6. Ze Reguła przykazuje przed Spowiedzią, iako też przed przyięciem Sukienki Zakonney pierwey pogodzić się, y pojednać z bliźnim swoim, y krzywdy cudze nadgodzić; Do tey wyraźney obligacyi obowiązani zostali, tylko: ktorzy w nieprzyjaźni, y w niezgodzie z potoczniey okazyi zostali, ale nie ktorzy prawnie podają się pod Sąd Sprawiedliwości, y nadgrody krzywdy swojey czekają. Y ci oddać co cudzego pierwey przed Spowiedzią powinni, ktorzy przy roztrząśnieniu sumnienia, co cudzego znajdują, y zatrzymują, i ukrzywdzonych od siebie uznają. Ci zaś, ktorzy krzywdę cierpią, y bez zemsty cierpliwie znoszą, niech Panu BOGU krzywdy swojej ofia-

ofiarują, y bliźniemu z szczerego serca odpuszczają.

WYKŁAD ROZDZIAŁU V.

1. Ze Msza S. jest niekończoney Ceny, y waloru, na ktorey nie krwawa, y martwa ofiara rzeczywotworzonych, ale niewinny Baranek **CHRYSTUS JESUS** Syn Bożki Oycu Przedwiecznemu żywą ofiarą Konsekrowany bywa. Więc Rozdział Reguły zachęca wszystkich Braci, y Siostr do Ruchania codziennie Mszy S. którzy mieszkają w Miastach, gdzie znajdują się Kościoły, y Klasztory, że łatwy sposob mieć mogą codzień Ruchania Mszy S. y w Święta uroczyste Słowa Bożego. Ktorzy zaś na wsiach, w domach swoich rezydują, w odległości, albo bliskości Kościoła, gdy choroba, y nagły interes, y zabawa, lub nieposobność czasu nieprzeszkadza, niech przynajmniej w Święta uroczyste, y w inne dni, gdy do tego przyść mogą, niech starają się Mszy S. nabożnie z uwagą Ruchać, y na ten czas wystrzegać się od dyskursow niepotrzebnych, zachowując milczenie, iako wyraźnie napomina Reguła od **MIKOŁAJA IV.** potwierdzona w Rozdziale XIII.

2. Kongregacye czyli zgromadzenia, y schadzki urzędne Braci, y Siostr, ktore naznacza Rozdział Reguły raz, albo więcej w Rok być powinny w Miastach, gdzie znajduje się znaczna liczba Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu mieszkających, ktore według zwyczaju opisanej Ceremonii z Exhortą, albo Kazaniem, y Mszą S. śpiewaną, y z Exekwiami za umarłych Braci, y Siostry w Kościele Braci Mniejszych przed

przed Ołtarzem S. O. FRANCISZKA odprawiać się mają. Na każdą Kongregacyą roczną przez O. Prowincyała, y Wizytatora, albo przez Oycę Gwardyana, lub innego obranego Dyrektora pierwey na cztery, albo sześć Niedziel oznaymnić, albo na zawsze raz w Rok dzień ieden, lub Święto naznaczyć należy, na ktoreby łatwo wszyscy zgromadzić się mogli. Po skończonym zaś nabożeństwie Bracia, y Siostry według woli, y możności swoiey iałmużnę dla chorych, y ubogich Braci, y Siostr, iako też na Mszę S. za dusze zmarłych tego Zakonu dawać zwykli; Do ktorey iałmużny, iako y do Dobr Braci, y Siostr według Konstytucyi S. Kongregacyi w Roku 1608. Zaden z Braci Mnieyszych nazwanych Obserwantow interesować się niemoze, ale Bracia zgromadzenia swego obieraia Podskarbiego, albo Duchownego z Xięży Swieckich, który według potrzeb, y woli ich pomienioną iałmużnę expensuie.

3. Gdzie zaś Bracia, y Siostry w odległości od Klasztoru w domach, y w dobrach swoich zostają, mogą pobożni Bracia, y Siostry, na Fest S. O. FRANCISZKA, lub Porcyunkuły, albo S. Antoniego, (na ktore Święta są nadane odpusty zupełne;) oraz y na Kongregacyą przybyć, albo z iechać do Kościoła Braci Mnieyszych Klasztoru bliskiego OO. Bernardynow, y tam Nabożeństwa, y odpustu dostąpić, y razem Kongregacyą, y inne Ceremonie, albo Elekcyę odprawić. Gdy się dowiedzą w blizszym Konwencie Braci Mnieyszych Obserwantow o przybyciu na Wizytę O. Prowincyała, y Wizytatora, o którym O. Gwar-

O. Gwardyan, albo wyfadzony Dyrektor Kon-
 gregacyi oznaynić powinien, żeby Bracia, y
 Siostry dla otrzymania Absolucyi Generalney
 wszystkich defektow, y Cenzur Kościelnych, y
 dostąpienia odpustu zupełnego od winy, y ka-
 ry, y dla wyśłuchania Mszy Tercyariskiey za Bra-
 ci, y Siostry tegoż Zakonu, na który dzień ra-
 zem ziechać, y zgromadzić się mogli.

WYKŁAD ROZDZIAŁU VI.

1. Post Święty, y powściągliwe appetytu, y
 zbytkow umartwienie tak iest duszy pożyte-
 czne, że pokusy zwycięża, y grzechy umarza,
 złe nałogi wykorzenia, od zbytkow utrzymuie,
 myśl ku Bogu podnasma, cnoty Święte sprawu-
 ie, y nadgrode zasługuie, przy obciążeniu cia-
 ła przytrudne przedsięwzięcia z łatwością do
 skutku przyprowadza, y wykonywa. Do ktore-
 go Postu sam CHRYSTUS Pan dał nam przykład
 dla Zbawienia naszego przez czterdzieści dni,
 y nocy nie iedzac, y nie pijąc. Do tegoż tak
 dalece Post dla Zbawienia duszy iest potrzebny,
 że żadnego nie znajdzie Świętego, któryby cia-
 ło swoje tucząc, dostał się do Nieba, ale kazdy
 postem, y umartwieniem, dyscypliną, włóśieni-
 ca, y nieśpaniem ciało swe trudzając, tak Nieba
 dostał. Przetoż Reguła tak pożytecznie, y
 potrzebnie pościć radzi, y nieobliguie do wiel-
 kich nieznosnych, y wynownych postow, tyl-
 ko do których niemało y wszyscy Ludzie obo-
 wiązani zostają, albo z Kościelney obligacyi,
 lub z prywatney intencyi każdy pobożny za-
 chowuie. Albowiem Adwent cały, przedtym
 wszyscy

wszyscy Chrześciance pościli, iakoż y obrząd Grecki Niedziel sześć postu Adwentowego naznacza, y do tych czas obserwuie. Y S.O. FRANCISZEK, który dzień Narodzenia Pańskiego z Duchowną radością obchodził, pieczęjąc się ferdecznym affektem, z małym JEZUSEM Narodzonym, y pierwszy wynalazł sposob w Kościele wystawiać Jasełka, czyli zióbek Panu JEZUSOWI. Z tey nabożney intencyi, y Seraficznego affektu przykazał Braciom Mnieyszym pierwszej Reguły pościć od Wszystkich Świętych ośm Niedziel przed Bożym Narodzeniem. Szrody także przedtym wszyscy Chrześciance pościli wstrzymując się od potraw mięsnych na pamiątkę przedania Zbawiciela naszego; iako świadczy *Klemens Rom. lib. 7. c. 2.* Post piątkowy iest nakazany od Kościoła Bożego wszystkim Wiernym na pamiątkę okrutney śmierci Odkupiciela świata, y na *Concilium* Kołonskim Roku 1050. potwierdzony. Tym sposobem przykazanie y *Concilium* Trydenńskie Sess. 2. Soboty pościć na pamiątkę żałosnego pogrzebu Zbawiciela naszego, y Siedmiu Bolesci Najsświętszey Matki Jego, gdy ten zwyczaj ieszcze od pierwszych Chrześcian był zachowany.

2. Wiedzieć mają Bracia, y Siostry tegoż Zakonu że *Klemens VII.* Papież w Bulli swoiey która zaczyna się: *Uberes fructus &c.* wydanej Roku 1626. dyspensował ich od postu w Poniedziałki, byle tylko od Kościoła Bożego, albo własnego Biskupa z iakiey przyczyny niebyły zakazane, iakoż y w tym Rozdziale VI. Reguły PAWEŁ III. Papież w Poniedziałek pościć nie naznacza.

naznacza. Oprócz tego pozwolił, gdy się trafi Braciom, y Siostram iść obiad, albo wieczorzą we Srzodę u Przyjaciół, y Krewnych, że niemogą ryb dostać, mogą Bracia, y Siostry bez szkrupułu na ten czas iść z mięsem. Przytym także dyspensował Braci, y Siostry w części postu *S. MARCINA*, pozwalając zaczynać od pierwszej Niedzieli Adwentowej, aż do Bożego Narodzenia, wyiafwszy dni Niedzielne, iako od *PAWŁA III. Papieża Rozdział VI. Reguły* wyraża.

3. Jeżeliby Bracia, y Siostry z iakiey przyczyny niemogli pościć w Srzody, y dni Adwentowe, mogą dla siebie wyiednać dyspensę, y pozwolenie na mięsne potrawy od *O. Prowincyała, y Wizytatora*, który ma władze Braci, y Siostry Trzeciego Zakonu dyspensować od postu, albo na inne dobre uczynki zamienić. Toż samo, któryby chciał dla słabości iść zmiąsłem w Soboty. Jakoż y sama Reguła od *MIKOŁAJA IV. Papieża* potwierdzona w *Rozdziale V. chorych, podróżnych, lekarstw zażywających, pracujących, ciężarnych, starych, słabych, y ubogich, y sam Kościół Boży dyspensuje, y od postów Kościelnych uwalnia: Co wszystko wyraźnie znajduje się w tej Regule w pomienionym Rozdz. V.*

4. Gdy w Srzodę, Piątek y w Sobotę przypadnie Uroczystość Narodzenia Pańskiego, w ten Dzień nie są obowiązani Bracia, y Siostry Trzeciego Zakonu do Postu, ale z powszechnym Kościołem trzymać mają, który w tę Uroczystość wszystkim ludziom, y w piątek mięso iść pozwalają.

zwala. Oprocz Braci Mnieyszych, ktorzy z Reguły piątki każde pościć przykazane mają, y w Boże Narodzenie z Reguły, y z deklaracyi S. Kongregacyi Piątek zachować powinni.

5. Przytym ieszcze wiedzieć potrzeba, że w tedni, w ktore iest post od Kościoła Bożego przykazany, iako to w piątki, Wigilie, w suchedni, y Wielki post Kwadragezimy S. nietylko Bracia, y Siostry obowiązani są wstrzymać się od mięsnych potraw, ale y zachować powinni pociagliwość w iedzeniu postnych potraw; tylko raz na dzień iedząc w południe, albo kto iesc niechceć o południu, wieczor w poście posilić się może; Ktoby zaś dla słabości sły, albo prac wielkich raz iedząc w południe, postu wytrzymać niemogł, pozwala mu się wieczor Kolacya, z tą jednak przestroga, żeby do sytości niepodiadł iak na obiedzie, ale czwartą część obiadu na Kolacyą wieczorną zażyć może. Zaczym w dni postne od Kościoła Bożego przykazane wszystkim Katolikom, ktorzy iuż mają lat Dwadzieścia ieden, pościć należy nietylko od mięsnych potraw, ale y od Zbytkow, y sytości. Przestępując przykazanie Kościelne dla iednego gustu, y zbytniego appetytu grzeszył by śmiertelnie, nie ze Reguła przykazuie, ale że przykazania Kościoła bez słuszney racyi, y potrzeby znieważa. Jednak y Kościół Święty, iako Matka wszystkich Wiernych, od postu dyspensuje niesposobnych, nie obliguje chorych, słabych, starych, Matron ciężarnych, dzieci lat zupełnych niemających, lekarstw, y kuracyi zażywających, Rzemieślników ciężko pracujących,

eniących, podróżnych, ubogich, którzy więcej głodu, iak sytości znają, ci wszyscy w dni postne nie są obowiązani, żeby tylko raz na dzień iedli, ale mogą kilka razy na dzień pościć się, z racyi, że oni za kilka razy tego nie ziedzą, co zdrowi, y możniejszy za ieden obiad spożyją; y owszem wszyscy przerzeczeni mogą od zwierzchności Kościelney z wyciągającej potrzeby otrzymać dyspensę iedzenia z mięsem. Takich także z Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu, y Reguła MIKOŁAJA IV. w Rozdziale V. y XVIII. wyraźnie dyspensuje, y oprócz obiadu y wieczery posiłku pozwala.

6. Lubo Bracia, y Siostry Trzeciego Zakonu słusznie z słabości zdrowia, albo z inney racyi od postu dyspensowane być mogą, iednak gdy sposobność do zachowania postów, y umartwienia być może, y zdrowie pozwala, niech bez uprzykrzenia naznaczone od Kościoła posty, y z obligacyi Reguły, ile możności, iak należy obserwują, pamiętając że za te przykrości, y umartwienia, które w życiu swoim dla miłości CHRYSTUSOWEY ponoszą, stokrotną w Niebie znajdą nadgodę.

WYKŁAD ROZDZIAŁU VII.

1. Co się kładzie w tym Rozdziale, gdzie obliguje Reguła, że Bracia, y Siostry, y Ministrowie sami przez siebie, albo przez innych nawiedzać mają chorych, y ich napominać, y umarłych chować, y na pogrzebie asystować, aż do zakończonych Exekwii, y Sepultury. Rozumieć się ma, o tych miejscach, gdzie Bracia, y Sio-

y Siostry są przytomni, y blisko mieszkający, nie w odległości. Co należy iednak do obrządku za umarłych, iak mużny, y miłośiernych uczynkow te y na mieyscu w domach swoich wypełnić, pacierzy z Reguły naznaczonych za duszę Brata, albo Siostry umarłej odprawić, y Mszy S. wysłuchać, y ofiarować powinni, ieżeli po śmierci chcą żeby za nich odprawiono, y Pan BÓG Miłośiernym będzie tym, ktorzy drugim miłosierdzie wyświadcza.

2. Przetoż gdy odbierają na karcie Jmiona z pisane Braci, y Siostr zmarłych pod pieczęcią O. Gwardyana bliższego Konwentu, ktoremu Minister Prowincyałski przez listy swoje Pastoralne z inszych Konwentow oznaymuie, y umarłych Braci, y Siostr rekomenduje, osobliwie, ktorzyby na pogrzebach, y Exekwiach przytomni być niemogli, w Kościele, albo w Kaplicy w domach swoich powinności obrządku za umarłych odprawić obligowani będą.

3. Także gdy z poblizszych Konwentow Braci Obserwantow dowiedzą się, o naznaczoney Kongregacyi, y Exekwiach za umarłych Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu, na ktore, ieżeli dla ratunku Dusz Braci, y Siostr swoich ziechać mogą, niechay tey zbawienney usługi, y dla Duszy ich potrzebney nie opuszczają, y miłośiernych uczynkow niezaniebają iako CHRYSTUS P. w Ewangelii naucza, y przykazuje: *bądźcie miłośierni, iako Ociec wasz Niebieski Miłośierny jest.* Luc. 16. 6.

WYKŁAD ROZDZIAŁU VIII.

1. W początkach Trzeciego Zakonu S. O.

FRAN.

FRNCISZKA znaczne było Braci, y Siostr rozne-
go stanu zgromadzenie, tak że po Miastach, y
Miaścetzkach w Każdey Kongregacyi przez Se-
kretne głosy obierano Przełożonego Ministra,
y Przełożoną Matkę, (iako się wtym Rozdziale
opisuje) Teraz zaś podobne obieranie Mini-
stra, y Matki tylko praktykuje się w Klasztorach
Trzeciego Zakonu, tak Braci, iako y Siostr w
zgromadzeniu mieszkających, w różnych bo-
wiem iak w Włoskich, y Francuskich Kraiach
znaydują się Klasztory, y Prowincye Braci
Tercyarzow, tak Kapłanow, iak y laikow, kto-
rzy mają Prowincyi Trzynastie w nich Kon-
wentow 124. Ci tedy w Prowincyi swojej o-
bierają sobie Ministra, y Siostry Matkę, na kto-
rą Elekcyą inszy Bracia, y Siostry, którzy w do-
mach swych na świecie rezydują, zgodnie przesta-
ją, y zezwalają y im pożufzeństwo według Re-
guly zachowują. Zaczyn Tercyanie, y Ter-
cyanki Swieckie do Duchowney Dyrekcyi, y
Wizyty, dyspensy postow, y innych obligacyi
Reguły, przyimowania do Zakonu, Absolucyi
Generalney, na Wizycie, przv Profesyi, y sko-
naniu, pozwolenia Przywileiow Zakonnych,
Łask, y Odpustow od Stolicy Apostolskiej nada-
nych, należą do Ministra Prowincyałskiego,
ktory wszystkich Braci, y Siostr całej Prowin-
cyi jest Wizytatorem, y ma zdana sobie od Mi-
nistra Generalskiego władzę, y iurysdykcyą, y
w każdym Konwencie Prowincyi Mało-Polskiej
naznaczyć może dla Kongregacyi Braci, y Siostr
Trzeciego Zakonu Pod Ministra, albo Vice-Mi-
nistra, y delegować Wizytatora Patra Prowin-
cyi.

cyi, albo też Przełożonego Konwentu, iako ten-
że Rozdział Reguły naznacza Wizytatora Ka-
płana Zakonu S. O. FRANCISZKA OO. Obser-
wantow, albo Reformatorow, który ma raz w
Rok odprawić Wizyte, y na Kongregacyi za wy-
stępki zbawienną Braciom, y Siostrom nazna-
czyć pokute.

2. Aby można z aukcyą chwały Pana Bogą, y
pomnożeniem ług iego, y przykładnym rzą-
dem do pierwszej gorliwości, y szczęśliwości
Trzeci Zakon przyprowadzić, starac się mają
Bracia, y Siostry, y Przełożeni Konwentu, ze-
by z Miasta, albo z Woiewośtw, lub Powiatu
w bliższym Klasztorze OO. Bernardynów Kon-
gregacyą raz w Rok według ustawow Reguły
złożyć, y odprawić mogli, na którey niech
Bracia przez wolne, y Sekretne głosy obierają
sobie Ministra, y Siostry Matkę, y innych offi-
cjalistów, które urzędy według Reguły niech
pokornie przyjmują, y ochotnie odprawiają.
Gdy pod czas wizyty Konwentu Wizytatora
Prowincyałskiego, nie Każdy z Braci, y Siostr
ziechać, y przybyc może, ani przy bytności iego
Kongregacye, y Elekcye dla przedłużenia czasu,
y interesselow Prowincyi odprawiać się mogą.

3. Aże Reguła iak w tym Rozdziale, tak y
w innych wspomina, y naznacza Prezydenta, y
Wizytatora, y Ministra, y w Rozdziale V. także
y XIII. Dyrektora Kapłana Zakonu, y także
Podskarbiego, y Dyspensatora Duchownego, y
w Rozdz. II. y XIX. Dyskretow, albo Konsylia-
rów, y Notaryusza. Więc na złożoney Kon-
gregacyi odprawiać się może Elekcyą, na kto-

rey Wizytator Zakonu S. O. FRANCISZKA OO. Obserwantow delegowany Prezydować, y głośy odbierać powinien przez Dyskretow obranych od Wizytatora, y Bracia Tercyarze przez wolne, y Sekretne głośy obierać mają Ministra, potym czterech Konfyliarzow, albo Dyskretow, Notaryusza Kapłana, Podskarbiego także Duchownego, albo Swieckiego, Infirmarzow chorych, Asystentow pogrzebowych, y Dyrektora y Dyspozytora Konwiałych Zakonu O. S. FRANCISZKA wyiednać sobie mają. Także Siostry obierać mają Matkę, Konfyliarki, albo Dyskretki, które mieć mają lat 30. Notaryuszkę, albo Kanclerkę Duchowną, Podkarbinia, albo Dyspensatorke, Infirmarek, y Wizytantek chorych, y Asystentek pogrzebowych.

4. Urząd *Wizytatora* w Rozdziałach Reguły naznaczony jest: 1. Prezydować na Elekcyi, y Kalkulacyi oficyalistow. 2. Wizyte, y Korrekte Braci, y Siotr, y Kongregacyą co rocznie odprawić, y za defekta, y występki przeciwko Regule pokutę naznaczyć. 3. Od postow, y innych obligacyi Reguły rozsądnie, y uważnie, gdy tego potrzeba, dyspensować. Funkcye *Ministra* także w różnych Rozdziałach Reguły są wyrażone. 1. Inkwizycya Kondycyi, albo rekomendacya Osob do Zakonu przyiętych. 2. Poiednać, niezgodnych. 3. w krzywdzie iakiey Kongregacyi uczynioney rekurs do Biskupa uczynić. 4. Dyspozycyą iałmużny na potrzeby w Kongregacyi naznaczyć. 5. Mieysce, y Dzień Kongregacyi postanowić. 6. Publiczne defekta, y występki Wizytatorowi donosić, albo za radą

Dyskretow poprawić, y napomnieć. 7. Nawiedzać chorych, y do zbawienney pokuty upominać. 8. Urząd powierzony ochotnie przyjąć, y wiernie wykonać. Funkcye zaś *Dyskretow*, albo *Konfyljarzow* w Regule przykazane są: 1. Przyimowanie do Zakonu za radą ich, y pilnym wy pytaniem kondycyi, 2. Doniesienie, y rozsą dzenie excessow, y występku przeciwko Regu ły. *Obligacye* także *Podskarbiego* według Regu ły, y Konstytucyi Papielskiej nakazane są: 1. wiernie expensować iałmużne na potrzeby Braci, y Siostr chorych, y ubogich, według Dy spozycyi Ministra, y Kongregacyi. 2. Także na Pogrzeb, y Msze S. za dusze umarłych Braci, y Siostr ubogich, iałmużne naznaczoną dyspen sować. 3. Co rok czynić rachunek, y kalkulacyą swoiey Administracvi przed Wizytatorem, y Ministrem na Kongregacyi. *Notaryusza* Fun kcya jest w Roz: II. Reguły wyrażona, y insze powinności w innych punktach opisane są: 1. Dzień, y Rok Professvi Braci, y Siostr wpisać. 2. Umarłych Braci, y Siostry także w Księgę, zmar łych zapisać. 3. Proceſt konwokujący na Kon zregacyą od Ministra naznaczoną napisać, y przez Kursoryą publikować. 4. Na Kongregacyi porządne Dyspozycye, y ustawy z podpisem ręki swoiey notować. Do *Dyrektora* Duchownego na leżą Kazania, exhorty, Msze spiewane, obłoczy ny, Professye, Katechizm, instrukcye Medyta cyi, y Spowiedzi S: dyspozycya, y Absolucya Ge neralna końiących, y Exekwie za umarłych.

5. Ze zaś Reguła w tym Rozdziale wyrażnie przykazuje, y INNOCENTY IV, y SYX TUS także IV. Papięze naznaczają co Rok wi-

zytę, y korektę, albo poprawę pokutną Braci, y Siostr, która że z osobną w odległości w Domach swych mieszkających przez Wizytatora być nie może, tylko gdzie rekwizycya, lub okazya zaydzie. Do tego że także SYXTUS V. w Bulli swojej *Et communis cura*: y GRZEGORZ XIII w Bulli: *Exposcit*: nakazuje, żeby Wizytator Braci, y Siostr był obecny rachunkom, y kalkulacyi, którą co rok Podskarbi, y Oficyalistowie czynić powinni, gdy na ich miejscu insi następować mają, y dłużej nad rok urzędu trzymać nie mogą, iakoż żadne urzędy, ani Ministra, y Matki według Reguły tylko roczne, y niedożywotne być mogą, chyba żeby przez nową Elekcyą sekretną na drugi, albo naydaley na trzeci rok znowu obrani, y potwierdzeni zostali. Zaczynam naysposobney na Kongregacyi roczney w Klasztorze poblizszym Wizytę, kalkulacyą, iako też y nową Elekcyą urzędow, y nazaiutrz Exekwie za zmarłych Braci, y Siostr odprawić mogą. Jednak do Dobr doczesnych Wizytator Zakonu interesować się nie może, ani złożoną iałmużną dysponować według dekretu S. Kongregacyi Roku 1608. tylko na Kongregacyi, y Elekcyi, albo kalkulacyi przydować, potrzeby zważyć, defekta rozsądzić, y wątpliwości rezolwować powinien, gdzie y dyspensę postow, drogości, y koloru sukien według kondycyi, y słuszney potrzeby pozwolić może.

WYKŁAD ROZDZIAŁU IX.

I. **N**ie tylko Reguła ale też drugie Przykazanie

zanie Boskie zakazuje Jmienia Pana Boga nadaremnie wzywać, y bardziey ieszcze Juramentow Solennych urzędownie na Jmie Boskie przyśiężonych zabrania, y zarzeka. Albowiem Duch S. mowi *Eccl. 13. Mąż przyśięgający się nadaremno, nieprawością napętniony będzie, y nie wyidzie z Domu iego kara.* Jednakże Bog Wszechmogący w słusznych okazjach, gdzie idzie o Honor Pana Boga, znaczną krzywdę Bliźniego, albo też y własną niewinność, w urzędzie sprawiedliwie przyśięgać pozwala. gdy *Deut. c. 5. przykazuje. Przez Imię moje przyśiężesz.* Więc gdzie prawda, y sprawiedliwość, y słuszną potrzeba obronienia własney, albo cudzey sławy bliźniego każe, może każdy urzędnie sprawiedliwie przyśięgać, y Imienia Pańskiego słuszenie na świadectwo wzywać, co y Tercyarzom od GRZEGORZA IX. Papieża w Bulli: *Destanda humani hostis:* pozwolono iest.

2. Oprocz przyśięgi mają się także w codzienney mowie Bracia, y Siostry wystrzegać kłamstwa, y słow lekkomyślnych, y bardziey ieszcze w dyskursie wzywania Jmienia Boskiego nadaremnie, gdy mowi Pismo S. *Usta które kłamią, zabijają dusze.* Lubo kłamstwa, jeżeli są bez cudzey krzywdy zdają się grzechy powszednie, iednak gdy kto do nich nawyknie, dysponują dusze do grzechow śmiertelnych. Zaczym jeżeli kto z Braci, y Siostr przez dzień w kłamstwie iakim wykroczy, y uważnie, lub z prętkości wymowi, niech przy wieczornym examinie Sumnienia nie zaniedba w tym Rozdziale ni-

znaczoną pokutę odprawić, gdy ani kłamstwa lekkce wazyć, ani włożoney pokuty opuścić nie należy.

3. Powinni też Bracia, y Siostry tegoż Zakonu Familią Domową, y Czeladkę swoię dobrym przykładem, nauką, y napominaniem, y gdzie idzie o honor, y obrazę Boską, strofowaniem, y karą do życia pobożnego prowadzić, żeby według Ewangelii: *Math. 5. Widząc ich uczynki dobre, chwalili Oycę ich, który jest w Niebieszech.* gdy mówi Apostoł *S. 1. ad Timoth. c. 1. Kto swoich, a naybardziej Domowych opieki, y dozoru nie ma, jest od niewiernego gorszy.* Przetoż Bracia, y Siostry w Domach swych mieszkający powinni wiedzieć o swoiey Czeladzi, czyli codziennie wszyscy mówią pacierze należące, czy każdy umie katechizmu Wiary Świętey, czy bywają zawsze w Święta w Kościele na Mszy S. y Kazaniu, kiedy do Spowiedzi, y Komunii S. przystępują, czy w domu pijatyk, swawolnych excessow, y niegodziwych konwersacyi nie znayduie się, czy kto nie daie okazji do nienawiści, swarow, y niezgody, lub krzywoprzysięstwa, czyli cudzych rzeczy nie nabywają, y konserwują, bo Bog sprawiedliwy zguby ich z rąk Przełożonych, Panow y Gospodarzow rekwirować będzie.

4. Przykazuje się także Braciom, y Siostram w tym Rozdziale, żeby na zdradliwe dziwostwa, y komedye niechodzili, nie przeto, żeby takie konwersacye, y przypatrzenia były grzechem, ktore z natury są uczynki obciężne, to jest: ani złe, ani dobre, ale przeto, że z widokow

ków próżnych następują myśli światowe, y cię-
kawce, z których przypada roztargnienie Bo-
gomysłności, gaśnie gorącość Ducha, przyby-
wa oziębłość Serca, przytępiają y pokusy. Do-
pieroż na nieuczciwey konwersacyi, y niego-
dziwey kompanii, na mąfzkach, y redutach,
gdzie zabiera się poufałość, y rezolucya, traci
się wstyd z utratą niewinności, y z ruiną Du-
szy, do ktorey gdy wtrąci się dusza pobożna
Bogu poświęcona, y dobrowolnie podaje się w
okazyą grzechu, łatwo być może że łaska P.
Boga od niey oditąpi. Zaczyn Ofobom w sta-
nie pokuty żyjącym, na takie kompanie, y kon-
wersacye przybywać nie przystoi, albowiem.
Osoby duchowne mają prawdziwe uciechy, kto-
re w niewinności Sumnienia im przypomina-
ją Rayskie rokoszy, których według Pawła S.
*Ani oko widziało, ani ucho słyszało, ani rozum
ludzki pojąć nie może.* Przetoż od wszelkich
ziemskich uciech, y światowych powab, y po-
zorow ulubiona Bogu dusza oddalać się, y od-
rywać powinna, y odwrócić oczy swoje, niech
próżności nie widzą. Psalm. 118.

5. Przetoż jednak nie zabrania się Braciom,
y Siostram Trzeciego Zakonu uczciwa, y przy-
kładna konwersacya, przystoyna kompania,
skromna dla zabawy, y zdrowia rekreacya. Za-
czym oddawać mogą Wizyty Przyjaciółom
swoim, y wzajemnie odbierać, iako też bywać
na obiadach, y ucztach, lub w domach swoich
traktować. Tak y sam CHRYSTUS Pan Bogiem
będąc był zaproszony na gody Małżeńskie w
Kanie Galilei, był w domu Zachaeusza, y Szy-
mona.

mona trędowatego, y iadł z grzesznikami, iak świadczy S. Ewangelia, y Osoby na świecie rezydujące bez konwersacyi być nie mogą. Jednak w kaźdey kompanii Bracia, y Siostry obrazy Boskiej wystrzegać się, y o przytomności Pana Boga wszystkie sprawy, y zabawy widzącego, y wiedzącego, pamiętać mają.

6. Ze także Reguła w tym Rozdziale zakazuje Braciom zażywania broni, y oręża, żeby wystrzegali się popędliwych passyi, y niezgodnych okazji, iako Rūdzy CHRYSTUSA Pana niewinnego Baranka, ktory jest *cichy, y pokornego Serca*, y iako Synowie pokornego Oycy S. FRANCISZKA naśladować w cichości, y skromności postępowali, żeby z prywatney okazji krzywdy swoiey w pojedynkach zakazanych bronią, y żelazem nie windykować, y przez rozlanie krwi satisfakcyi nie szukać. Przeto jednak nie zabrania noszenia broni, y oręża, gdzie stan, kondycya, y urodzenie tego przystoynie rekwiruie, albo obrona Kościoła Bożego, y Wiary Katolickiey, albo własney Oyczyzny tego wymaga, y wyciąga, w tey okazyi y od Kościoła Bożego Krucyata Rūsznie pozwolana bywa.

WYKŁAD ROZDZIAŁU X.

1. **J**Ako wiele nauk, y doskonałości w sobie zawiera S. Ewangelia, z ktorych nie wszystkie pod grzechem wykonać każe, y kaźdego do zachowania ich nie obliquie, ale tylko radzi, y perswadnie, iak do uboŹstwa dobrowolnego, rozdać wszystko, y dać ubogim, opuścić

ścić Rodziców, y Krewnych, y inne cnoty, iako czystość dozgonną, posłuszeństwo, opatrywanie chorych, iasłmużny, y insze zbawienne zaślugi duchowną radą każdemu do woli podaie, y żadnego pod winną, y grzechem nie obowięzuie; tylko tego który te rady zbawienne ślubuie, y dobrowolnie przez ślub, y Profeslyą pod grzechem zachować obiecuie. Tak y Reguła Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA nieprzykazuje pod grzechem naznaczonych obligacyi, chyba by który punkt zawierał w sobie Przykazanie Boskie, albo Kościelne, które oprócz tey Reguły każdego pod grzechem obowięzuie. Zaczyn dosyć zachować dziesięć Przykazań Boskich, y innych Kościelnych pod grzechem, Reguła zaś Trzeciego Zakonu iest radą Ewangeliczną, y Duchowną instrukcyą do zachowania Przykazań Boskich, tak deklarował Papież LEO X. w swoiey Konstytucyi dokładaiąc: *Cokolwiek w tey zawiera się Regule, wszystko to są rady do łatwiejszego zbawienia Dusz, a żadnego niemasz obowiązku pod grzechem śmiertelnym, albo powszednim, chyba by kto prawem Boskim, albo ludzkim był obowiązany.* Jeżeli według Deklaracyi Papieskiey Klasztornych Tercyaryzów, oprócz trzech ślubów Zakonnych, które na Profeslyi ślubują, nie obowięzuie Reguła do innych obligacyi Regularnych pod żadnym grzechem; tym bardziej Bracia, y Siostry Świeckie tey Reguły, wolni są z tych obligacyi od grzechu, y wszelkiego skrupułu.

2. A że w tym może przypaść komu wątpliwość, iż Bracia, y Siostry czynią Profeslyą na-
trze-

trzecią Regułę S. O. FRANCISZKA, ślubując ją zachować, zaczym iako obligują się przez Profesję do zachowania Przykazań Boskich, tak Regule, iak y Przykazania Boskie zachować powinni pod grzechem. Ale wyrozumieć należy formę Profesji, gdzie się dokłada: że obiecuią: zachować Przykazania Boskie, oraz Trzecią Regułę S. O. FRANCISZKA dla łatwiejszego zachowania tychże Przykazań Boskich postanowioną. Zaczym obiecuią Regule zachować dla obserwacji Przykazań Boskich, y tym sposobem tylko przykazania Boskie zachować ślubuią, y do tego nie Reguła, ani Profesja obowięzuie pod grzechem zachowanie Przykazań Boskich, ale same Przykazania Boskie pod grzechem, każdego obowięzuią, y do tey obligacyi nikt pod grzechem obowięzać się nie może, do ktorey pod winą, y karą od Pana Boga jest obowięzany. iako niżej znayduie się. w Rezolucyi 1.

3. Przeto iednak że Bracia, y Siostry Trzeciego Zakonu nie obowięzuią się pod grzechem do zachowania Reguły, nie powinni dobrowolnie przestępować obligacyi, y punktow w Regule do zachowania Przykazań Boskich, y zbawienia swego naznaczonych. Tym samym cięszko by zbłądził przez znieważenie Reguły od S. O. FRANCISZKA z radą, y przestrogą duchowną postanowioney, od Kościoła Bożego potwierdzoney, y przez wzgardę ustaw Zakonnych, ktoryby ie lekce waząc przestępował, y bez słuszney racyi, y dyspensy nie zachował. Ale, w ten czas grzechu, y nagany niema, kiedy z

ułomności, albo nieposobności, lub iakiey okazyi, y przeszkody trafi się przeciw Regule wykroczyć.

4. Jednak wiedzieć, y uznać należy, że lubo Bracia y Siostry Trzeciego Zakonu nie są obowiązani pod winną do zachowania obligacyi Reguły, iednak pod karą, y pokutą zachować powinni; y za przestąpienie bez dyspensy, y słuszney potrzeby punktów, y obligacyi Reguły pokutę, y karę od Przełożonego Wizytatora naznaczoną pokornie przyjąć, y wykonać maia, y infze w Regule wyrażone pokuty za defekta, y opuszczone powinności odprawić należy, dla zasługi, y zapłaty wieczney. Zaczym lubo przestępując Regułę, grzechu, y winny nie zaciągają, ale poprawie, y ukaraniu podlegają. Jako wiele razy ta obligacya Reguły w kilku Rozdziałach iest wyrażona.

5. Niechże te y Bracia, y Siostry Trzeciej Reguły S. O. FRANCISZKA uznają wielką dla siebie Pana Boga łaskę, y niech wiedzą iak szacować, y poważać maia swoje uszczęśliwienie, y postanowienie w tym stanie Zakonnym; w którym bez ciężkich obowiązkow, prac, y zasług, wielkich Przywileiow Zakonnych, odpustow, y łask Boskich, y wieczney nagrody dostąpić mogą, ktorey z większą obligacją, pracą, y zasługą Klasztorne Osoby przez zachowanie ślubow Zakonnych nabywać, y zasługiwać muszą, gdzie Bracia, y Siostry Trzeciego Zakonu tylko Przykazań Boskich sposobem Reguły zachowując, teyże chwały, y wieczney zapłaty iako Zakonnicy za klauzurą otrzymują.

A że im P. Bog tychże załug bez wielkich prac użycza, y chce za małe obligacye obfitą w Niebie płacić nadgroda, przetoż powinni z większą pilnością, y obserwą naznaczone ustawy Reguły zachować, aby przy ostatnim terminie życia swego Ewangeliczne CHRYSTUSA Pana słowa Ryszyć mogli: *Slugo dobry, y wierny, żeś nad małym był wierny, nad wielką cię posianowię, wnidz do chwały Pana twego. Math. 25.*

§ II.

BULLA KLEMENSA V. PAPIEZA.

Z odpustem pozwolonym dla Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu czytających, albo słuchających punktów obligacyi, y explikacyi, albo wykładów Reguły raz w każdy Miesiąc. KLEMENS Sluga Slug Boskich. Kochanym Braci, y Siostram Trzeciego Zakonu FRANCISZKA Świętego zbawienia, y Apostolskiego Błogosławieństwa.

Nakłonieni prawdziwym instynktem, y oświeceniem DUCHA Świętego z wielką ochotą cheemy ratować mieysca pobożne, szczerobroliwie udzielając im łaski, y nadając partykularne Przywileje, a osobliwie Ukochanym w BOGU Braci, y Siostram Zakonu FRANCISZKA Świętego, gdziekolwiek się znajdującym, za Dobrodziejstwa, które pomieniony Zakon czyni na zbawienie Dusz tak dalece, że bez wszelkiego powątpienia przyznać możemy, że
od te-

od tego Zakonu Świat oświecony został. A osobliwie na instancją Brata NERYUSZA PISANA Ministra tegoż Zakonu w Peruzu, także Brata Jana Rzymianina Jałmużnika Naszego, y Ministra pomienionych Braci, y Siostr znajdujących się w Rzymie, tudzież na podwyższenie, y większy honor pomienionego Zakonu. Wszystkim Braci, y Siostrom gdziekolwiek znajdującym się, mocą tego Instrumentu niechay będzie wiadomo, że ile razy zgromadzenie pomienionych Braci, y Siostr, lub też Część jego większa będzie, na które miejsce ziednoczona wraz, y ile razy tam będzie czytana, lub explikowana Reguła tegoż Zakonu, wszystkim Braci, także y obcym w tej Regule nie zostającym, którzy ile razy czytania iey, lub explikowania Słuchać będą, każdemu z nich uważając wielkie zaślugi, z nayobitszego źródła łaski Boskiej, nadaemy czternaście razy po czterdzieści to jest 560. dni Odpustu na każdy Miesiąc, w który Reguła między niemi czytana będzie. Dano w Burdygali w Francyi. Dnia 8. Maja. Panowania Naszego Roku drugiego.

§ III.

KONSTYTUCYA BENEDYKTA
XIII. PAPIEZA.

Przeciwko uwłaczającym tej Regule, y sprzeciwiającym się approbacyi Trzeciego Zakonu S.O. FRANCISZKA, która że jest przydłuższa, przez punkta niektóre rezolwowniące, y kassuiące wszelkie wątpli-

wątpliwości wybrana, y wyrażona, zaczyna się *PATERNÆ SEDIS*. &c.
BENEDYKT XIII.

Na wieczną rzecz y pamięć.

Oycowska Stolicy Apostolikey
Opatrzność &c.

1. **G**Dy iakośmy powzięli przez tyle pozwolenia Deklaracyi, y potwierdzenia Antecessorów naszych, ieszcze się niedofyc staie pokłowi Zakonu tego; ponieważ niektorzy mówią, iż łaski, y pozwolenia te już nie są w używaniu, albo też, że rewowane, albo umniejszone są, albo też że tylko Tercyarze w Klasztorach mieszkający onych uczestnikami są, a nie ci, ktorzy na świecie w własnych żyją domach. nie wiedząc, iż ten Trzeci Zakon dla obojga płci wiernych Chrystusowych na świecie, w Małżeństwie, lub własnych domach mieszkających od Błogosławionego FRANCISKA postanowiony jest. Dla czego po niektórych mieyscach Biskupi onym naprzykrzeni bywała nie z małą itanu tego, y Braci samych krzywdą.

2. Więc my uważając iak wiele dobra w Wierze Katolikey, y obyczajow wpoprawieniu przez pokorę, y pogardę siebie przykładami Zakonu tego Profelowie dotąd przynosili, y na potym za pomocą Boga przynosić mogą; przerzeczonym uwłócznikom wieczne odtąd nakazujemy milczenie.

3. Wszelkie też listy, łaski tak duchowne, iako

Jako y doczesne pozwolenia, Odpusty, Exempcye, Indulty, Przywileie, prerogatywy, fawory, grzechow odpuszczenia y podobne tak w pospolitości, iak y w osobności Braci, y Siostram przerzeczonym od Rzymskich Biskupow Antecessorow naszych iakimkolwiek sposobem pozwolone, My approbuujemy, y potwierdzamy, y na nowo też same każde z osobna pozwalamy, y nadajemy.

4. Abyśmy zaś uwłaczających kalumnii przeciwko temu Zakonowi Trzeciemu iako z wysoka pozwolono jest, zabiegli, w ślady Przodków naszych wstępować, ktorzy ten życia sposób, y formę potwierdzili, alboteż wielkimi pochwałami wynieśli. My tenże Święty zasługujący, y Chrześcijańskiej doskonałości przyzwoity, iako też prawdziwy, y własny Zakon ieden na całym świecie, z ludzi świeckich, y innych spólnie żyjących, także y Zakonnych różnym sposobem zostających złożony, od ktoregokolwiek Bractwa zupełnie różny, iako to, że pod własną Regułą od teyże Stolicy Rzymskiej potwierdzoną z Nowicyatem, Professyą, y Habitem, pod niejakim sposobem, y formą, (iako insze Zakony, tak pod klauzurą żyjące, iako też Woienne, y insze podobne czynić zwykły) postanowiony znayduie się, iako był zawsze, y jest, stwierdzamy, y postanawiamy. *Ecce.*

5. Dla czego rokazujemy wszystkim, y każdemu z osobna tego stanu Professom po całym świecie będącym, terażniejszym y przyszłym, ktoregokolwiek stanu, godności, y kondycji, y czy to na świecie w własnych domach, albo

w Mał-

w Mążństwie, czyli w Klasztorach za klauzura mieszkaliby, aby iako z pierwszym, y drugim Zakonem Braci Mniefzych, y Klaryfek, iednego, y tegoż samego Instytutora, wynalazcę, y Patriarchy prawego następcę, y Sukcessora iako Oyca, y Głowę całej Serafickiey trzody, y trzech Zakonow Błogosławionego FRANCISZKA naypierwszego Generała uznawali, obserwowali, y szanowali. Jego także Delegatow, albo Prowincyałow, lub Gwardyanow, albo też Kommissarzow, Wizytatorow, iak swoich własnych, y prawdziwych Przełożonych poważali, z ich rozsądkiem w rzeczach wątpliwych z strony Reguły, y Statutow się zgadzali, y w tym wszystkim, co należy do Zakonu tego, y Reguły onych, słuchali. *Or.*

6. Rozkazujemy także Generałowi całego Zakonu, aby Błogosławionego FRANCISZKA Oyca swego w ślady wstępuiąc, wszędzie po Prowincyach w całym świecie sobie podległych tego Trzeciego Zakonu Kongregacye świeckie tak Braci, iako y Siostr *Or.* przez Patentalne listy swoje Kommissarzow swoich wystawiać, wystawione według Konstitucyi szczęśliwey pamięci PAWŁA III. Antecessora naszego, y innych Papieżow utrzymywać, zachowywać, y rozrządzać pilnie starać się. *Or.*

7. Zeby zaś Wierni Chrystusowi o ten Zakon goręcey się starali, albo będąc w nim nie opuszczali, tym bardziey ćwicząc się w uczynkach pobożności, y pokory od Błogosławionego FRANCISZKA w Regule swojej wyrażonych, wszystkie iej partykularne pozwolenia y łaski

y Pałki tak Duchowne, iako y doczesne, Odpusty osobliwie przez Rzymskich Biskupow Przodkow naszych ktoreykolwiek Kongregacyi tego Trzeciego Zakonu czyli świeckich, czyli w pospolitosci mieszkających, czyli Zakonnym Osobom, lub Klasztorom, Domom, Mieszkaniami, Kościołom, Szpitalom, Kaplicom, y mieyscom ktorymkolwiek tak osobliwie, y wyraźnie, iako też przez uczestnictwo z innemi Zakonami, iako to Braci Mnieyszych, S. Klary, Zakonowi Kaznodzieyskiemu, Augustyanom, Karmelitom, y inszym zebrzącym, także Archikonfraternii Chordyerow (to jest w Pałku S. O. FRANCISZKA zostających) & *Consolationis de Urbe*, pod ktoraokolwiek formą, y wyrażeniu słow pozwolone, approbuiemy, y potwierdzamy, także y na nowo pozwalamy, y nadajemy. &c.

8. Zadnemu tedy zgoła z ludzi nie godzi się tego listu naszego potwierdzenia, odnowienia, approbowania, pozwolenia, sporządzenia, Dekretow, woli, y rozkazania psować, albo uporną śmiałością sprzeciwiać się. Jeżeliby zaś kto ważył się tego, niechże wie, iż wpadnie w gniew BOGA Wszechmogącego, y Błogosławionych Piotra, y Pawła Apostołów iego. Dan w Rzymie Roku 1725. Dnia 9. Grudnia.

§ IV.

REZOLUCYA KWESTYI, y OBIASNIENIE WĄTPLIWOSCI

Na Regulę Trzeciego Zakonu, y na nie-
G ktore

REZOLUCYA KWESTYI,
ktore punkta Reguły, y okoliczności
Habitu, albo Sukienki.

i. *Kwestya, albo wątpliwość.* Czemu Tercyanie, y Tercyanki, ktorzy czynią Profesya na Regułę iako inni Zakonnicy, y ślubują same-
mu Bogu zachować tę Regułę, w niezacho-
waniu iakiego punktu Reguły nie są obowiązani
pod grzechem, gdyz nie dotrzymać ślubu, albo
obietnicy Bogu jest grzech? *Rezolucya, albo Ob-*
iaśnienie: Zeby Profesya, albo obietnica Panu
Bogu uczyniona obowiązać mogła. Professow
pod grzechem śmiertelnym, albo powszednim,
cztery do tego należą kondycye. *Pierwsza:*
Zeby na rzecz Bogu obiecaną godziło się o-
bowiązać pod grzechem, y żeby sama obie-
tnica rzeczy Bogu obiecaney obowiązała pod
winną, a nie prawo, y przykazanie Boskie.
Druga: Zeby rzecz Bogu obiecaną była dobro-
wolna, żadną boiaźnią, lub rozkazem nie przy-
muszona, y za radą Ewangelii, y dobrem le-
pzym *de meliori bono*, a nie prawem Boskim,
lub Kościelnym przykazana. *Trzecia:* Aby
obietujący sam siebie obowiązał, tę rzecz kto-
rą obietcie wypełnić pod grzechem. *Czwarta:*
Jeżeli sama Reguła obliguje przykazując, al-
bo zakazując przestąpienie w iakim punkcie
pod grzechem. Te zaś kondycye nie znajdu-
ją się w Regule Trzeciego Zakonu. *Pierwey*
albowiem nie godzi się, ani należy na rzecz od
Pana Boga przykazaną obowiązać się pod grze-
chem, y Profesya, albo obietnica zachowania
Przykazań Boskich nie obowiązuje pod grze-
chem

chem, ale samo przykazanie Boskie iest obowiązkim obligującym pod winą, y karą. *Potrzebie*. Przykazania Boskie ktore zachować obojętnie, y przyrzeka Profesya Braci, y Siostr swieckich Trzeciego Zakonu nie są dobrowolne, od samey woli ludzkiey dependujące, ale z Woli Boskiey przykazane, a zatem nie są rady tylko Ewangeliczne, iako są śluby Zakonne czystości dozgonney, posłuszeństwa, y dobrowolnego ubóstwa. Przykazanie zaś ślubem być nie może, gdy rzeczy przykazane nie są dobrowolne do niezachowania, y zakazane nie są lepszego dobra, od rzeczy za lepszą radą Ewangelii podanych, y dobrowolnie Bogu przyślubionych, tak zakazane ukrzywdzenie bliźniego nie iest lepsze od iakmużny, iednak nieukrzywdzić bliźniego, y zachować przykazanie lepiej iest iak dać dobrowolną iakmużnę. Zaczym Przykazań Boskich bez grzechu zachowanie, przyjemna być może Bogu obietnica, y Profesya, która do postow, y iakmużny, y innych Reguł pod grzechem nieobliguje, chyba by się kto ślubem obowiązał. *Potrzebie*: Bracia ktorzy czynią Profesya na Regule Trzeciego Zakonu nieobowiązują się wypełnić, y zachować ją pod grzechem, pod którym nie są z Reguły, ani od Kościoła Bożego obligowani. *Potrzebie*: Reguła Trzeciego Zakonu w zadnym punkcie nieobowiązuje na sumnieniu pod winą, y nieprzykazanie, ani zakazanie przez posłuszeństwo Kościoła Bożego; Zaczym przestąpienie, y niezachowanie Reguły w iakim punkcie nieobliguje pod grzechem, iako wyraznie do-

kłada Reguła w ostatnim Rozdziale od wszelkiej winy uwalniając.

2. *Kwestya, albo wątpliwość.* Czemu inſze Reguły Zakonne obligują do obſerwy naznaczonych punktów pod grzechem; czemuż nie Reguła Trzeciego Zakonu, która także ieſt Zakonna do obſerwy, y zachowania obligująca?

Rezolucya, albo objaśnienie. Owszem y inſze Reguły Zakonów Kłaſztornych, na które Oſoby Zakonne za kłazurą czynią Profeſſyą, oprócz trzech ſlubów Zakonnych, nie na wſzyſkie punkta w Regule obligują pod grzechem. Albowiem Reguła S. DOMINIKA ſwoich Profeſſow nieobliguje pod żadnym grzechem, ani śmiertelnym, ani też powszednim; y Pierwsza Reguła S. O. FRANCISZKA Braci Mnieyſzych nie we wſzyſtkim obliguje pod grzechem, tylko w tych rzeczach, które pod ſlubem poſtuſzeńſtwa roſkazuje, albo zakazuje, inne zaś napomnienia, y rady według Deklaracyi Papieſkiej nieobowiązują pod grzechem. Tak też Reguła Trzeciego Zakonu tylko radzi, przestrzega y napomina, podając ſpoſob, y kondycyę z poradą do łatwieyſzego zachowania Przykazań Boſkich, ale nieroſkazuje, ani pod grzechem obowiązują, y żadney winy nienaznacza. Gdy Reguła Trzeciego Zakonu nie ieſt nową obligacyą, y przykazaniem, ani też kondycyą, konieczną potrzebną (*ſine qua non*) do zachowania Przykazań Boſkich, bez którey by zachowane być niemogły, ale tylko ieſt kondycyą y łatwoſcią do lepszego zachowania Przykazań P. BOGA *ad melius, & facilius eſſe*. Taką zaś kondycyą, y o-

kolicznoſć

kolieczność nie zachować, lub przestąpić nie jest grzech, byle samą rzecz, to jest. Przykazanie Boskie zachować y dotrzymać obietnice. *Naprzykład:* nie grzeszy, który by chciał, y postanowił łatwey mostem przejechać w Święto do Kościoła, gdy przez rzekę łodzią się przepawi, albo przepłynie, lub inną drogą przejdzie, kiedy mostem przeysć, lub przejechać niemoże. Tak kto obiecuie, y przyrzeka tym sposobem, y tą kondycyą zachować przykazanie Boskie, gdy tej okoliczności, y sposobu przestępuje niegrzeszy, byle samo przykazanie zachował.

3. *Kwestya, albo Wątpliwosc:* Czyli Professya na trzecią Regułę S. O. FRANCISZKA jest ślubem Zakonnym od Kościoła Bożego approbowanym to jest: *Votum Solemne:* albo tylko obietnicą, y postanowieniem to jest: *propositum?* Jeżeli jest ślubem Zakonnym, zaczym Profess przestępujący ślubne, y Zakonne Wotum śmiertelnie grzeszy; y jeżeli jest tylko postanowieniem, które może każdy bez grzechu niedotrzymać, Professya Trzeciego Zakonu, nie jest tego walurow, iak Professya Klasztorna, która Professow obliguie do zachowania pod grzechem?

Rezolucya, albo objaśnienie: Lubo Professya na Trzecią Regułę S. O. FRANCISZKA nie jest ślubem, gdy nieślubnie wota Zakonne czystości, pośluszeństwa, y ubóstwa, ani też Przykazań Boskich ślubować może, które są wżyskim bez excepcyi do zachowania przykazane, y bez ślubu obligujące. Ale jest rzetelną obietnicą, y Deklaracyą, y wyraźnym postanowieniem, y o-
chotney

choćniewy chęci zachowania Przykazań Boskich oświadczeniem. Jednak nie zatym idzie, żeby Professya, y przyrzeczona BOGU obietnica Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu od Stolicy Apostolskiej approbowana niemiała być wielkiego waloru u P. BOGA. Nie zatym, że *nieobowiązuje pod grzechem*, gdy tak że insze Professye Kawalerow Woiennych iako to: Maltańskich, y Hispańskich S. JAKOBA, y na Regułę S. DOMINIKA są ważne, y approbowane, lubo nieobligują pod grzechem. Ani za tym że *nie jest słubem*, ale tylko *postanowieniem, y obietnicą* iednak Solemną, od Kościoła Bożego approbowaną. Jeżeli insze osobne obietnice, y postanowienia, wyraźne chęci, y intencyi, lub powinnych akcyi ofiarowania, naprzykład: Służenia Mszy S. zachowania postow od Kościoła przykazanych, dania iak mużny są ważne, y przyjemne; y zasługujące przed Bogiem. Tak też daleko bardziej Professya Trzeciego Zakonu wyraźna Bogu obietnica, wyznanie, y oświadczenie intencyi, postanowienie zachowania Reguły, y Przykazań Boskich jest prawdziwą, y ważną Professyą od Stolicy Apostolskiej naznaczoną, co objaśnia się tym sposobem. Obietnica, y postanowienie przy *Sakramencie* pokuty S. na które pokutujący obiecuje, y postanawia poprawę życia, zachować Przykazania Boskie, y wystrzegać się okazyi grzechow, sprawanie łaski P. Boga, y takiego jest waloru, że bez obietnicy, y postanowienia więcey niegrzeszenia staie się spowiedź nieważna. Tak też wyznanie publiczne, y Professya artykułow Wiary Świętey,

tey, lub iest powinna każdemu Katolikowi, iednak iest prawdziwą Profesją od Kościoła Bó-
żego przyznaną.

4. **Kwestya, albo Wątpliwość:** Jeżeli Tercyarze po Profesji na zachowanie przykazań Bó-
żkich przez przestąpienie Przykazania P. Boga dwoiako, albo bardziey grzesza? raz że przestę-
puia Przykazanie Boskie, *powtore*, że niedotrzy-
mują ślubney Deklaracyi Panu Bogu, gdy każ-
dy ślub, czyli obietnica P. Bogu uczyniona za-
ciąga nową obligacyą na sumnienie?

Rezolucya, albo Obiaśnienie: Tercyanie, lubo przy Profesji P. Bogu ślubują, y obiecują zachować Przykazania Boskie, iednak przestępując które z Przykazań Boskich niebardziey grzeszą iak inni, gdy ślubować, y obiecać rzecz od P. Boga, y Kościoła przykazaną, albo wystrzegać się okazyi zakazaney, nie iest ślubem, y *Votum* Zakonne, tylko obietnica, y postanowienie, które nie zaciąga nowey obligacyi, y winy żadney na sumnienie. Jako obietnica, y postanowienie na spowiedzi Sakramentalney wystrzegać się grzechow, zachować Przykazań Boskich. które nie iest nowym ślubem, nie zaciąga nową obligacyą na Sumnienie przy Spowiedzi, lubo pokutujący wyraźnie mowi: *obiecuję poprawę, ślubuję, przyrzekam, postanawiam*, iednak powtornie nie grzeszy przeciw obietnicy, którą zgwałcił, y niedotrzymał, ale tylko ieden ma grzech że przestąpił Prawo Boskie. Takę gdy każdy Chrześcianiń na Chrzcie S. obiecuie zachować Przykazanie Boskie, wyrzekać się Szatana, y wżyskikh dzieł iego, a gdy przestępu-
ie

ie niektóre Przykazania, y obietnicy niedo-
 trzymuje, niema dwoiakię grzechu, ani grze-
 szy przeciw obietnicy, tylko przeciwko Prawu
 Boskiemu, które przestąpił. Tak y Professya
 Trzeciego Zakonu przez te wyraźne słowa: *chcę,*
obietuję, alko ślubuję, przyrzekam, postanawiam,
 niezaciąga nową obligacyą na sumnienie, ani
 nową winę w zachowaniu Przykazań Boskich,
 gdy nie jest powtornym Prawem, y Przykaza-
 niem, ani ślubnym obowiązkiem. Zaczyn Ter-
 cyanie po Professyi tylko grzeszą przeciw Przy-
 kazaniu P. Boga, które przestępowała, nie prze-
 ciw obietnicy, y Professyi, że zachować obie-
 cują. Jakoż y nigdy niebyła intencya OO.SS.
 Papieżow, ani Przełożonych Zakonu przyjmują-
 cych do Professyi Trzeciego Zakonu obowią-
 zać Professow pod nową obligacyą, y powtor-
 nym grzechem, tylko do powinney obligacyi
 nieprzestąpienia Praw Boskich, y do Przyjęcia
 pokuty za przestępstwo, gdy od Przełożonych
 upominani, y strasowani będą, iak wyraźna jest
 Professya, y iako sama Reguła w ostatnim Roz-
 dziale wyraża. Nawet y Klasztorne Osoby
 przeciwko ślubom Zakonnym dwoiako niegrze-
 są, gdy przestąpienie ślubney czystości, Osoby
 Bogu poświęconey, lub ukrzywdzenie Kościel-
 ne jest *Sacrilegium*, Świętokraństwem, przestapie-
 nie Małżeńskie Cudzołóstwem, to jest większym
 z okoliczności ślubu, y Osoby, ale nie dwoia-
 kim grzechem. Przetoż obciążać sumnienie, y
 dupeltować grzechy Swieckich Tercyanow ni-
 należy, których Reguła pod żadną winą nieo-
 bowięzuie.

5. *Kwestya, albo Wątpliwość:* Jako Profesya Trzeciego Zakonu z waloru swego osobliwa sprawować może łaskę P. Boga, gdy więcey nie obiecuie Bogu z obowiązkiem grzechu, tylko ściśle zachować Przykazania Boskie, które każdy Chrześcianin iak naysciśle zachować powinien, choć by nie był w Trzecim Zakonie S. O. FRANCISZKA, iednak nie każdy nazwać się może Zakonikiem?

Rezolucya, albo Obiaśnienie: Lubo Profesya Trzeciego Zakonu, nieobiecucie więcey pod grzechem P. Bogu, iak zachować Przykazania Boskie, które każdy z obowiązkiem grzechu zachować powinien, iednakże gdy Tercyanie, y Tercyarki Swieckie przy Profesyi Zakonney, oprocz tego że powinni, y obligowani sa, oświadczaia Bogu chęć, y ochotę pełnić wszystkie Przykazania Boskie, przez taką intencya, y deklaracyą zapewne otrzymuia łaskę P. Boga w spomagaiącą, y przez S. Spowiedz, y Komunią, poświęcaia z Odpuštěm zupełnym iako y inne Zakony; iakoż poznać że z osobliwego Przywileiu, y z przywiazaney łaski P. Boga do Zakonu, y zasług S. O. FRANCISZKA wielu po przyięciu Sukienki, y Profesyi znayduie się doskonalszych. Przytym przez Profesya, y uczynioną Bogu obietnicę, przypomina sobie każdy, y do żywey na potym bierze pamięci powinność, y obligacyą zachowania Przykazań Boskich, y lubo przy Profesyi nieobowięzuie się pod grzechem, przez to wyznaie słabość swoją, pokorę, y boiaźń P. Boga, żeby przez przedstawienie Reguły niezaciagnął na siebie kary, iednak

jednak ile z intencyi swojej chce skutecznie, y obiecuje tę Regułę zachować, y wżywa pomocy P. Boga, Najswięt. MARYI, y Wszystkich Świętych, aby mu pomagali w zachowaniu Przykazań Boskich, a zatym zapewne dostępuie łaski P. Boga skuteczney, y wspomagającej. Lubo każdy Prawo Boskie zachować powinien, jednak może być że niechce, oto się niestara, y nie dba, ale ochotna chęć, y aplikacya, skuteczna intencya zaśluguie sobie na łaskę P. Boga iako nauczają Święci Doktorowie: *Chocemy czynić ile z siebie jest, Bog niebroni łaski swojej.* Zaczym że nie każdy chce, y obiecuje, nie każdy też Przykazań Boskich obserwuie, ale ktorzy iak Tercyanie zachować obiecuia, Rusznie przez Profeslyą Zakonikami nazwać się mogą. Z tad zaś że każdy Chrześcianiń Przykazania Boskie zachować powinien, nie zatym następuie, że Profeslyą Trzeciego Zakonu zachowania Przykazań Boskich niepotrzebna. Takim sposobem obietnica, y postanowienie poprawy życia na Spowiedzi byłaby niepożyteczna, którą każdy pokutujący zachować powinien. Jednak y Dawid S. w Psalmie 118. nie daremnie obiecywał Bogu: *Będę strzegł twego Prawa zawsze. Będę myślał o prawie twoim, y strzedz go będę całym Sercem moim.* Przetoż y Profeslyą na Trzecią Regułę, która obliguie się zachować Przykazania Boskie, wiele ofiaruie Bogu, gdy obiecuie to, czego Bog po nas chce, y rekwiruie.

6. *Kwestya, albo Wątpliwość.* Czyli Reguła, y Profeslyą postanawia, y sprawuie Trzeci Zakon?

Zakon? czyli zachowanie Przykazań Boskich, y Miłośnierne uczynki; do których każdy Katolik jest obligowany; zaczym każdy nazwany być może Tercyanem, albo Miłośniernym, y Duchownym Bratem, lub Siostrą?

Rezolucya albo Obiaśnienie. Prawda że nietylko Przykazań Boskich zachowanie, y Miłośnierne uczynki sprawują Trzeci Zakon, ale Reguła, y Profesya, która zachowuje, y zachować obiecuje Przykazania Boskie, y jako jedna Profesya Wiary Katolickiey, zachowanie Ewangelii, y Przykazań Boskich, y Kościelnych sprawuje iedną Religiją Katolicką, tak Reguła, y Profesya Trzeciego Zakonu na zachowanie Przykazań Boskich od Kościoła Chrystusowego naznaczona, przez dobre uczynki sporządza Trzeci Zakon. A że do zachowania Praw Boskich, y Miłośniernych uczynków każdy Katolik jest obligowany, z tąd wszyscy, którzy ie zachowują, y według Wiary, y nauki Ewangelii żyją, są iedney Religii Katolickiey. Ale że nie wszyscy zachowują, y gdy dobrze czynić mogą, nieczynią, przetoż nie wszyscy Trzeciego Zakonu Bracia nazwać się mogą, tylko którzy przez Profesją, y obferwę Reguły w tey Kongregacyi zostają. A lubo wielu z talentów przyrodzonych, y z łaski P. Boga doskonałych na świecie być może, którzy w Sukience Trzeciego Zakonu nie zostają, iednak y tym lubo Przykazań Boskich zachowującym, łask, y Odpustów pozwolonych, y sposobności załug zaniedbać, y Trzecim Zakonem S.O. FRANCISZKA z instynktu P. Boga, y z miłości zbawienia. Dusz ustawionym gardzić nienależy.

7. *Kwestya, albo Wątpliwość*: Czy ważnieysze są dobre uczynki z obligacyi Reguły naznaczone, albo z dobrej woli, y ochoty uczynione? gdy więcey zaśluguie, kto dobrowolnie daie iakmużnę, y z intencyi swoiey pościć rezoluwie się, iak z obligacyi, y z przymusz; zaczym może każdy zachować Przykazania, y mieć zaślugi zbawienne bez Reguły, y obferwy Zakonney?

Rezolucya, albo Obiaśnienie: Jako Oycowie Święci zgodnie nauczają, że podłe usługi, które pokuszeństwo każe, doskonałsze są, iak dobrowolne posty, y mortyfikacye; y więkza rzecz iest rozkazow wypełnić, y własną wolą Bogu ofiarować, iak cuda czynić; według Pisma S. 1. Reg. 6. 15. *lepsze iest posłuszeństwo, iak ofiary*. Więc przed Bogiem więcey ważą powinne posty, y iakmużny, z obligacyi, y z pokuty naznaczone, albo od Kościoła Bożego przykazane, iak zwłasney woli upodobane, y z umysłu obrane. Z każdą więkza iest doskonałość Zakonna, która Regułę, y Przykazań zachowanie, y bardziey przyjemne są Bogu wspólne Kościelne Modlitwy, iak prywatne nabożeństwa. Gdy własna wola zbłądzić może, y bardziey do złego, iak do dobrego prowadzi, zaczym Reguła, y posłuszeństwo, któremu się kto z dobrej woli, y rezolucyi podaje, iego reguluie, y w stateczney służbie Boskiej utrzymuie. A żeby nakazane obligacye niebyły ważną przed Bogiem zaślugą, toć by y Przykazań Boskich zachowanie, ani Zakonne powinności, y pokuszeństwa walu zaślug nie miały. Ale iak Przykazań Boskich, lubo nakazanych, każdy z dobrej woli zachowuie, y przez

to przed Bogiem zaśluguie, tak obligacye z Reguły, y posłuszeństwa, y te pochodzą z dobrej woli, y intencyi, którą się kto dobrowolnie pod Regułę, y posłuszeństwo podaje. O tym zaś nikt wątpić niemoże, ani się temu sprzeciwia, że każdy na świecie, który przy Wierze Katolickiej, nadziei, y miłości P. Boga Przykazania Jego zachowuje, do Nieba dostać się może, iak żeby kto szczęściem przepłynąć mógł morzem, ale bezpieczniey gdy lądem przeiedzie, albo prosta drogą przejdzie. Jednak iak wiel: jest na świecie, ktorzy Przykazań Boskich nie zachowują, y zachować niechęcą; Profesya zaś Trzeciego Zakonu skutecznie zachować postanawia, y skuteczney poprawy życia Bogu obiecuje.

8. *Kwestya, albo Wątpliwosc:* Jako Trzeci Zakon nazwać się może Zakonem, gdy Profesya jego nie jest ślubem Zakonnym, tylko postanowieniem? lepiej by nazwać Konfraternią, iak jest Bractwo Rozaneowe, y Szkaplerzowe? Osob zaś Mażeńskich nieprzystoi nazywać Zakonnikami, gdy Mażeństwo nie jest Zakonem?

Rezolucya, albo objaśnienie: Profesya jedno znaczy co wyznanie, y przyrzekanie, albo postanowienie, lub obietnica, albo Deklaracya Bogu oświadczenia, y dotrzymań. Więc iakó wyznanie, y przyrzekanie artykułow Wiary Katolickiej, y wyrzekanie się błędow Heretyckich, jest prawdziwą Profesją Religii Katolickiej od Kościoła Bożego przyznana, y naznaczona. Tak postanowienie, y przyrzekanie, czyli obietnica zachowania Przykazań Boskich, y wyrzekanie się przestąpienia, Zakonną nazwać się powinno

Profes

Profesję, które postanowienie y przyrzekanie P. Bogu uczynione Stolica Apostołska nazywa, y potwierdza ważną Profesję, y formę naznacza y przypisuje. Zaczyn Trzeci Zakon S.O. FRANCISZKA nazwać się niemoże Bractwem, którego Konitytucye Papiełskie wyznał Zakonem, y BENEDYKT XIII. Papież w Bulli swojej: *Paterna Sedis* (Która jest w zwyczaj *aa karcie 13.* wyznaczona, y *na karcie 83.* wyraźnie dołożona) Dytyngwuje znacznie Trzeci Zakon od Bractw, y Konfraternii, że ma swoją Regulę od Stolicy Apostołskiej potwierdzoną, Nowicyat, y własną Profesję, Zakonne ustawy, y swoich Przełożonych, y z innemi Zakonami osobliwie z pierwszym Zakonem S. O. FRANCISZKA jest związany przez Przywileje, y Odpusty iemu pozwolone. Bractwa zaś, y Konfraternie żadney Regulę approbowaney nie mają, oprócz spólnego, nabożeństwa, Nowicyatu, ani Profesyi nie odprawiają. Co się tycze ostatniego punktu, iż nieprzytóżitan Małżeński nazywać Zakonem, odpowiadam: Jeżeli Małżeństwo według Apostoła Pawła S. jest wielkim w Kościele Bożym Sakramentem, nazwać się może pierwszym od Boga postanowionym Zakonem; y iak przytóż ludzom Świeckim być iedney Wiary, y Religii Katolickiej, tak też iedney Regulę, y obferwy Zakonney. Czy być może rzecz nieprzytóżna, że Małżeństwo ślubem Kościelnym związane z tą Apostoła S. nazywa wielkim w Kościele Bożym Sakramentem, iż znaczy zaślubienie CHRYSTUSA z Kościołem Jego? Tak też że Trzeci Zakon przez Przywileje jest związany z pierwszym

pierwszym Zakonem S.O. FRANCISZKA, y z innymi Zakonami złączony został, czy nie Różnie nazywa się Zakonem? Czy nieprzyśto, żeby Osob Swieckich, nawet Małżeńskich, które Zakonu S. O. FRANCISZKA, y innych Zakonów Przywileje, y Odpusty pozwolone zażywać mogą, iako Synów, y Corek Duchownych nazywać Bracia, y Siostrami Zakonnemi? Jak Osoby Swieckie, y Małżeńskie od Wiary, y Nauki Chrystusowej są Duchowne Owieczki Kościoła; tak od Reguły, y Profesyi Zakonu, Bracia, y Siostry Zakonne, y Duchowne nazwać się mogą.

9. *Kwestya, albo wątpliwość:* Jaka jest Dystrykcyja Trzeciego Zakonu od Bractwa Paśka S. O. FRANCISZKA? y od Konfraternii, y Konfratów Zakonu?

Rezolucya, albo Obiasnienie: Bractwo Paśka S.O. FRANCISZKA nie jest Zakonem, niemając Reguły, Nowicyatu, y Profesyi, ani Habitu, albo Sukienki Zakonney, iako Trzeci Zakon Kordylerów, Tercyanów, y Tercyarek złączony, y związany z pierwszym, y drugim Zakonem S. O. FRANCISZKA, który otrzymuje też same Przywileje, y Odpusty Zakonu; iako już dosyć wyraźnie różności Bractwa Paśka od Trzeciego Zakonu opisuje się *na karcie 13.* Zaczym Bractwo Paśka, iako też y insze Bractwa Rozaniecowskie, Szkaplerzowe są tylko Kongregacye, to jest zgromadzenia pobożne, do którego nabożeństwa wpisuia się Konfratrowie, albo Bracia, y Siostry tegoż Bractwa, y nienazywa się Zakonem tylko Bractwem, albo Konfraternią Kościelną, lub Rozaniecowa, albo Szkaplerzną &c. Insza jest Konfra-

Konfraternia. Zakonu, która nazywa się *Fyliancya*, albo *affyliacya* to jest: wspólność Zakonu, albo przyłączenie Dobrodzieiów Duchownych za Synów zaśluzonych, y przypuszczenie do zaśluzg Zakonnych; y iako Zakon S. O. FRANCISZKA ma Oyców Duchownych, Syndyków Apostolskich, którym nadane są wielkie Przywileje od Stolicy Rzymskiej, tak też Dobrodzieiów swoich Synów Duchownych nazywa Konfratrow Zakonu, których adoptuje, y przypuszcza do Przywilejów, y zaśluzg Zakonnych, y Duchowney nadgrody, rekompensując ich Dobroczynności. Y iako inne Kościoły nazwane *Filie* które są affyliowane, albo przyłączone pryncypalney Parafii, tak przez Zakonną Konfraternię, albo Fyliancją złączeni są Konfratrowie z Zakonem, y przypuszczeni do zaśluzg, y Odpustów Zakonu.

10. *Kwestya, albo Wątpliwość*. Jak to być może żeby Świeccy ludzie Zakonnych zażywali Przywilejów, y tych że odbierali łask Duchownych, y też same otrzymali Odpusty, iako Oby Kłasztorne Bogu poświęcone? Która nie zda się być rzecz szusna dla Osob Świeckich?

Rezolucya, albo Obiasnienie. Wolno Ewangelicznemu Gospodarzowi było nadgrodzić zarówno ostatniemu, iak pierwszemu Naiemnikowi. Jak oświadcza CHRYSOSTUS Pan w Ewangeli *Math. 20.* Chcę temu ostatniemu dać tak, iak y tobie, czyli mnie niewolno czynić, co ja chcę? y czyli oko twoje złe jest, że ja dobry? Przetoż wolno P. Bogu, y większą im dać łaskę, nietylko równą, gdy oni, oprócz tego, że zachowując

Regu-

Regułę, P. Bogu wiernie służyć, i szczerze z pracy
 rąk swoich iakimuzną żebrakow, y Zakonikow
 ubogich prowadzić, w Dom podrożnych przyji-
 muć, chorych opatrzyć &c. zaczym na większą
 łaskę P. Boga zasługują. Wier lubo nie zdaie
 się rzecz przyzwoita dla wszystkich Osob Swiec-
 kich, ale zdawać się, y przynależeć powinna, dla
 Zakonnych, ktore nietylko są Swieckie, ale y
 Zakonne, zaczym Tercyanoin, iako Osobom
 Zakonnym służyć przynależą Przywileie, y
 Odpusty Zakonne. Ale że z tym, y zawistnym
 ludziom rzecz przyzwoita złe o drugich trzyma-
 ć, ktorym cnota, y dobre życie niepodoba
 się, z kąd z poduszczenia szatańskiego staraia się
 rzeczy Boskie z gruntu wywrocić, że cnot, y za-
 sług w drugich nienawidzą, gdy ich sami niema-
 ia. Tak z nienawiści prześladować zaczęli pier-
 wszy Zakon Braci Mnieyszych za życia S. O.
 FRANCISZKA, że ubostwo bez dobr doczesnych
 zachować, niepodobno, Zakonikow Regułę za-
 chowujących Hypokrytow nazywając, obserwe
 Zakonną, ktora Bog przez wierneho służy swego
 S. O. FRANCISZKA postanowił, z gruntu znieść
 mieli. Ale Bog Miłościwy Zakon S. O. FRANCISZ-
 KA do tych czas utrzymuje, y do sfoczenia swia-
 ta trzymać nie przestanie, sam o nim opiekę, y
 staranie mając, nieustannym cudem opatrzo-
 ści swojej na całym Swiecie Synow S. O. FRAN-
 CISZKA prowadząc. Zaczym uważac, y gor-
 czyć się nienależy, że zazdrość, y nienawieść
 złych ludzi zadaie różne Kalumnie, y impostu-
 ry, y Synow S. O. FRANCISZKA uniża, albo że
 Trzeci Zakon nazywa Bractwem, gdy OO. SS.

Papieżę Rzymscy nazywają Zakonem. Gdy o zarzuty, y obiekcyje nietrudno, które rozwiąże Modlitwa za nieprzyjaciół, pokora, y cierpliwość Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu, którymi wielbić się należy, w Krzyżu CHRYSTUSOWYM. Takie bowiem prześladowania, które przeciwni zaiają Ożorowie, cierpliwie znosić przystoi z CHRYSTUSEM Panem, który daleko większe cierpiał, y ponosił, iak Apostoł Paweł S. 2. Cor. 6. 11. perfwaduie: *Chętnie znoscie nie rośnądnych, gdy iestecie rośadni.*

11. *Kwestya, albo Wątpliwość:* Czyli Bracia, y inni Duchowni mogą bez zawodu radzić komu przyjęcie tego Zakonu, które odradzaiać nieprzyjaźni?

Rezolucya, albo Obieśnienie: Nietylko perfwadować sprawiedliwie mogą, ale y do skutku prowadzić powinni, y z rozkazu Stolicy Apostolskiej o ten Zakon goręcey starać się maia, iako wyraża Konstytucya BENEDYKTA XIII. w Bulli *Paterna Sedis*. wydała. Także Kapituła Rzyńska pod JNNOCENTYEM XI. Roku 1683. odprawiona, y od niego potwierdzona przykazanie: *Postanawiamy, y całemi siłami serca naszego w Bogu obliguemy, Oyców Gwardyanów Konwentów, ażeby wszelką swoją aplikacyą, y pilnością to łożyli, żeby ten Trzeci Zakon na każdym mieyscu był promowowany, y rozszerzany, usilnie niech się o to staraia, aby w wielkim poszanowaniu, y uczciwości tak od Braci, iako y od inszych ludzi był miany.* Nad to same łaski, y Przywileje, Stolicy Apostolskiej więcey iak przez pięćset lat temu Zakonowi świadczone, skuteczną są pobudką, y radą

rada do przyimowania Trzeciego Zakonu.

12. *Kwestya, albo Wątpliwość:* Czyli wszyscy przyimuiacy ten Zakon, mają być examinowani, y wypytywani o Wierze S. Katolickiey według 1. Rozdziału Reguły?

Rezolucya, albo Obiaśnienie: Osoby znacznie urodzone, w nauce doskonałe wycwiczone, pobożnie edukowane, w żadney Herezyi nie podeyzrzane, Charakterem Kapłańskim, godnością, y urzędem znaczne, mają być excypowane, y wyięte od tey obligacyi, v wypytania Katechizmu Wiary Katolickiey. Ale informacya obligacyi Reguły do zachowania każdemu z osobna podana być powinna, ktore obligacye przed Professyą wiedzieć należy. Osoby zaś nieskromnych obyczajów, y życia rozwieżłego, przechodni, y nieznaiomi, wzgardzeni, także zbyt młodzi, y nieuczoni, w Wierze Katolickiey, y w stateczności życia podeyzrzani, mają być pilnie examinowani, albo do tego Zakonu nieprzyimowani, żeby nie byli zgorzeniem Zakonu Świętego, według Reguły, y wykładu Rozdziału 1. na karcie 46. Y tak uznał, y ustanowił GRZEGORZ IX. PAWEŁ II. URBAN VIII. y potwierdził JNNOCENTY XI.

13. *Kwestya, albo Wątpliwość.* Ktorem Osobom może się pozwolić noszenie Habitu powierzchnego, Płaszcz, y Welum według Rozdziału 3. Reguły? y ieżeli Pustelnikom, y Pielgrzymom nie przyiętym do Trzeciego Zakonu godzi się iawnie zażywać, y nosić Habit, y Płaszcz Tercyarskiego?

Rezolucya, albo Obiaśnienie: Powierzchnie

Habitu nosić niemoga, tylko Osoby stateczne, obyczajow skromnych, y przykładnych, które cały rok Nowicyatu probują, y attestacyą swoję Profesyi od Przełożonego Konwentu otrzymują. Tak przykazuje Dekret S. Kongregacyi Reżyńskiej Biskupów, y Zakonów. Roku 1686. Lwia 21. Marca. Ze Osoby które iawnie Habit powierzechowny noszą, prezentować mają wyrażne pozwolenie O. Prowincyała, albo Przełożonych Zakonu, gdzie Habit S. przyjmują z podpisem, y pieczęcią Prowincyi, albo Klasztoru. Osobliwie Tercyarki z Dekretu tężże S. Kongregacyi Roku 1616. powierzechownie Habitu nosić niemoga, tylko według naznaczonych Kondycyi, wyżej wyrażonych: to jest: które lat przeszło czterdzieści mają, y własnym dochodem, y dostatkiem do pożycia są opatrzone, y które przez Profesyą czynią prośby ślub czystości dożywotniey, y z osobna rezydują, nie w kompanii z Mężczyznami Konwersu, y które za pozwoleniem Biskupa są przyjęte, y te Kondycye zachowują. Jednak y te, zaśnony na głowie, y zapinania zażywać nie mają. Pielgrzymom zaś, y Pustelnikom, którzy y Posessyi, y mieysca statecznego z Fundacyi nie mają, y z własney presumcyi Habit wdziewiają, albo od innych władzy nie mających przyjmują, lub też z wyraźney licencyi Przełożonych Habit Zakonny powierzechownie noszą, y pod zaśną Zakonney Sukienki po wsiach y Miastach, y różnych Kraiach pielgrzymują, z nieprzykładnym życiem, y nie godziwym zgorzeleniem naprzykrzając się, iakież zbierają, y rospira-

y rosprowadzaia, zakazał GRZEGORZ IX. PAWEŁ II. URBAN VIII. y KLEMENS XII. pozwolić Habitu, y Płaszczu Tercyarskiego. Tak przykazał GRZEGORZ IX. w Bulli *Regularem vitam*. y URBAN VIII. w Bulli swojej: *Cum si-*
cut y S. Kongregacya Kardynałów Roku 1686. Dnia 21. Marca. Takich tułaczow, y zmyślonych Pielgrzymow, lub Pustelnikow powaga, y władażu Biskupow, y Przełożonych Zakonu do złożenia Habitu przymusić, y upornych klatwa, y więzieniem karać, y ich w klątwie zostających publikować.

14. *Kwestya, albo Wątpliwość*: Czyli Kapłani zostający w Trzecim Zakonie S.O. FRANCISZKA powinni, albo mogą używać Breviarza tegoż Zakonu, y odprawiać Pacierze według Rubryk Zakonnych? y tak zadosyć czynić obli-gacyi Kapłańskiej, y Tercyarskiej według Reguły?

Rezolucya, albo Obiasnienie: Ze Rezolucya tey Kwestyi jest należąca do Prałatow, y Kapłanow Swieckich dla informacyi, y zupełney Decyzyi cytować należy Dekret S. Rit. Cong. D. 8. Sept. 1602. połączynie wyrażając, który taki jest: *An Tertiary Sacerdotes teneantur? & an possint omnes, vel aliqui uti Breviario Franciscano? Resp: est. Illos non teneri omnino, quia nullibi legitur fir-*
itum preceptum, aut Constitutio ad id obligans. Et An possint, & valeant? R. 2. Eos posse uti tali Bre-
viario, nam ratio suadet, & dicitur, eos posse con-
formari, in laude DFO persolvenda, Capiti suo sci-
licet Primo Ordini. S. R. C. 7. Aug. 1694. Et an omnes, vel aliqui? R. ad 3. Non omnes. Generali-
ter Sacerdotes Seculares possunt uti Breviario Or-
dinis

dinis S. Francisci, sed solum, qui sunt exempti ad
 Choro; Qui verò sunt de Gremio Ecclesie, debent
 recitare Officium, quod in illius Ecclesie Choro di-
 citur. S. R. C. 8. Sept. 1602. Et Rub. Brev.
 Ord. Ex Decret. S. R. Cong. Ab JNNOC: XII. Con-
 firm. N. 21. & 22. Personæ status Tertii Ordinis,
 (quæ quatenus vivendi formam, & Regulam à Sede
 Apostolica approbatam operâ nostrâ suscipiant, &
 quo ad ejusdem Regulæ observantiam Directioni No-
 stri Ordinis, Regulari, & Apostolico præscripto le-
 gitimè subsunt) eodem uti poterunt Breviario. Et
 Num. 145. Tam Fratres Primi Ordinis, quàm Ter-
 tiarii in Sæculo degentes, qui ratione Episcopalis
 Dignitatis, vel alterius muneris de gremio alicu-
 jus Ecclesie fuerint, & Choro interesse debeant,
 recitare tenentur Officia particularia illius Ec-
 clesie, & Diœcesis; secus verò, etsi de gremio Eccle-
 sie, & Diœcesis fuerint, Choro tamen nullatenus
 sunt obligati, uti possunt Breviario Ordinis. Ter-
 tiarii autem etsi non utantur Breviario Ordinis,
 in suffragiis SS. dum dicuntur ad Matutinum, &
 Vesp. debent dicere Commem. De S. P. FRANCI-
 SCO, & in fine officii addere Collectam: DEUS ve-
 niæ largitor, sic satisfaciunt Regule de dicendis
 Horis cap. 8. Tercyarze zaś Swieccy, ktorzy
 czytać umieią, y mowić chcą, z zupełną satysfak-
 cyą Reguły, mogą odprawiać Pacierze z Bre-
 wiarza Zakonu, iako wiele godnych Tercya-
 now odprawuie. Albo ktorzy odmawiaią co-
 dzień Obrządek, czyli Kurs Nayswięt: Panny
 MARYI zadofyc czynią obligacyi Reguły w
 odprawianiu Godzin Kościelnych, iako iest w
 Wykładzie Rozdziału 4. Reguły na karcie 58.

15. *Kwestya, albo Wątpliwość.* Ktorzy Tercycyarze są wolni, y wyięci od sądow Swieckich, y Duchownych? to iest: ktorzy *gaudent Privilegio fori*?

Rezolucya, albo Obiaśnienie. Tercycyarze Klasztorni, ktorzy iawnie noszą Habit, lub bez Kaptura, y czynią Professyą ślubow Zakonnych, y mieszkają w Klasztorach za Kłauzura, y ci ktorzy do usług Konwenckich przyięci bywają, y wraz z Bracią w zgromadzeniu pod władzą Przełożonych swoich zostają, y obrządki Klasztorne odprawiają, Przywileiow Duchownych, Odpustow, pogrzebu, Exekwii, y exempcyi Kościelney iako inne Zakonny zażywają, wyięci są od władzy Sądow tak Swieckich, iak Duchownych. (Oprocz Pielgrzymow, y Pułtelnikow osobnych, ktorzy od władzy Biskupa, y Sądow Duchownych wyięci nie są, y żadną exempcyą zaszczycać się nie mogą, tylko Przywileiem Habitu, y Odpustow Zakonnych.) Także Tercyarki Panny, y Wdowy, ktore w powiezechownym Habcie czynią na Professyi prosty ślub, czytosciodożywotniey, ktory iest kondycyą należącą do pozwolenia, y noszenia powiezechownie Habitu, lub w Klasztorze, albo w Domach swych z osobna mieszkają,, do zaszczytu Przywileiow Klasztornych, y Doczesnych należą, z wolności, y exempcyi Kościelney od Praw Swieckich, y od władzy Biskupow, uwolnione zostają. według Dekretu *Conc. later.* y LEONA X. Papieża, Roku 1518. Dnia 1. Marca. y S. Kongregacyi Kardynałow Roku 1616. D. 20. Grudnia. Tercyanie zaś, y Tercyarki Swieckie, ktore w Domach swych

swych na świecie mieszkaia, lubo iako Bracia, y Siostry Trzeciego Zakonu S.O. FRANCISZKA zażywaią Przywileiow Duchownych Zakonu do Duszy należących, to iest: wszystkich Odpustow, y łask całemu Zakonowi Braci Mniewszych udzielonych, iednak tak Swieckiey, iak Duchowney władzy podlegaia, y niemaią Przywileiow, y exempcyi docześnie służącey Zakonikom Kłasztornym, y Klerykom Duchownym, to iest: nie należenia do Sądow Swieckich, niedawania Dzieńcicin Kościołowi &c. do których obligacyi należących Parafii, do przyiecia Sakramentow, ślubow, S. Komunii na Wielkanoc, y przy śmierci, iako owieczki należą, o czym iest w *Wykładzie 4. Reguły*. Gdy Stranu, y posessyi Swieckiey, przez przyiecie sukienki nieodmieniano, lubo w Trzecim Zakonie nazwać się mogą Osoby Zakonne, y Duchowne, ale zostaiąc na Swiecie z kondycyi, y Sytuacyi stanu swego Swieckiemu się być prezentuią. Jednak Bracia, y Siostry Trzeciego Zakonu, ktorzy przed śmiercią pogrzebu w Kłasztorze sobie życzą, y obieraią, albo grob swoy z fundacyi w Kościele Zakonu maią, do pogrzebu nie są obligowani w Parafii swojej, ale według intencyi, y Przywileiu chować się mogą w Kościele Zakonu, w czym Pastarze według przykazu Bulli *Cane Domini* przeszkodzić, y zabraniać niemoga, tak Concilium laterańskie *Seff. 21.* y LEO X, Papież Roku 1518. D. 1. *Marca*. Konstytucyą swoją, y Dekretem obwarował, y postanowił.

Katechizm, albo Nauka Zbawienna Wiary Katolickiej, według obliczcy Reguły naznaczona, dla informacyi niewiadomych przez Kwestye, albo pytania, z odpowiedzią, złożona, y wyłożona.

I. Pytanie: Co jest Wiara Boska, y Katolicka?

Odpowiedź: Jest Dar Boski, y światłość nadprzyrodzona, którą rozum oświecony wierzy, y wyznaje wszystko co BOG objawił, y nam przez Kościół Boży do wierzenia podaje, podlegając we wszystkim na objawionej prawdzie przedwiecznej.

P. Czy światło Wiary S. pomaga do widzenia Boga w Niebie? **O.** Rzeczy Boskie na które przez Światło Wiary, iak przez umbrele patrzyć zaczynamy, przez światło chwały wieczney, y iasne widzenie Twarzy Boskiej oczywiście widzieć będziemy. Przetoż Wiara S. jest światło Duchowne, którym widzimy rzeczy niewidome, ale od Boga objawione, na przykład: Trycyę SS., Wcielenie Syna Bożego, piekło, Chwałę Niebieską, y inne Tajemnice Wiary S. na które przez światło chwały wieczney w Niebie Boga widząc, przez Wiarę w Klar patrzeć załugniemy.

P. Która jest Wiara prawdziwa, y Katolicka?

O. Która wierzy to wszystko co Bog przez Ducha S. w Piśmie Świętym objawił, y Chrystus w Ewangelii nauczał, y przez SS. Apostołów oznaymił, y Kościół Rzymski Katolicki wierzyć przykazuje.

P. Czy może kto być zbawiony bez Wiary Katolickiey? O. W każdym stanie potrzebna jest każdemu Wiara Katolicka, nie tylko z potrzeby przykazania, ale y z potrzeby sposobu, że infzym sposobem bez Wiary Katolickiey żaden niewierny zbawienia otrzymać niemoże.

P. Wiele jest frzodkow, y sposobow potrzebnych do Zbawienia, bez których żaden zbawiony być niemoże? O. Wyznanie Wiary Katolickiey, Chrzest S. y Pokuta Sakramentalna zowiącym w grzechu śmiertelnym.

P. Czy każdego czasu wyznawać Wiarę należy? y czy się kiedy godzi wiary wyrzekać? O. Nie zawsze jest każdy obligowany publicznie do wyznania Wiary, tylko gdzie idzie o Honor Bożki, y z budowanie bliźniego, y z przykazania Kościoła. Zadnego zaś czasu, y w zadney okazyi prawdziwey Wiary wyrzekać się nie godzi. Wyznanie bowiem Wiary jest przykazane w ten czas gdy wyznać potrzeba, wyrzekanie zaś wiary jest na zawsze zakazane, y niegodziwe.

P. Wieloraka jest Wiara? O. Jest dwoiaka: żywa, y martwa. Wiara żywa, która została, y żyje w Duszy sprawiedliwej bez grzechu śmiertelnego wraz z łaską poświęcającą. Martwa, która jest w grzeszniku przez grzech śmiertelny zmartwiona.

P. Czy Wiara została w grzesznikach? y w niewiernych Heretykach? O. Grzesznik przez winę śmiertelną utracą łaskę poświęcającą, ale wiary nietraci, zaczęmy Wiara przez grzech śmiertelny została martwa, ale nie ginie. Przez Herezyą zaś, y niedowiarstwo, gdy kto wyrzeka się

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA; 112
nie jednego artykułu Wiary, lub iawnie, albo
potajemnie niedowierza, utracą Dar, y łaskę
Wiary S. ktorey przez tajemną Herezyą utra-
coney nabywa przez Akt Wiary, y spowiedź S.
iawną zaś Heretyzmu, y wyrzekanie rewokować
powinien publicznie w Kościele przez Profesory,
y wyznanie Wiary Katolickiey.

P. Wiele icieł Aktow Wiary? O. Akt Wiary
iciele dwoiaki: *Wyraźny*, albo *Osobny*, gdy kto ie-
den Artykuł Wiary wyznaie wyraźnie, y z oso-
bną, na przykład: *że iest ieden Bog w Trzech Oso-
bach*, *że CHRYSZTUS iest Bog, y Człowiek* 2. *Po-
wyszeczny y pospolny*: gdy kto wszystko wierzy, co
Kościoł S. Katolicki przyznaie, albo co wszy-
scy Święci wierzyli, y wierni Katolicy wierzą.

P. Ktore są Akty Wiary potrzebne do zbawie-
nia? O. 1. Wierzyć całym Sercem co Kościoł
S. Katolicki wierzy, y wyraźnie do wierzenia
przykazuje. 2. Wyznawać Wiarę rzetelnie,
gdy się okazywa, y potrzeba podać. 3. Błędem
Heretyckim mężnie obstarwać, żywą Wiarą, y Mi-
łością serce wzbudzać, gdy by się Bogu podoba-
ło, za Wiarę S. umierać. 4. Dobre uczynki
jak to iakmużnę, posty, umartwienia zupełną
Wiarą czynić, krzywdy znosić dla tego, że tak
Wiara S. naucza, że tak CHRYSZTUS czynił, y
czynić przykazał. 5. Gdy pokuśa, y wątpli-
wość o Wierze S. przypada, niedysputować, a-
ni się w dawać w dyskursa ciekawe, ale z poko-
rą, y prostotą serca wierzyć, y w sercu mówić,
idź precz pokuśo, niedysputuy zemną prostakiem
tak wierzę, iak prawdziwy Kościoł S. Katolic-
ki, y tak umierać chcę, y tak mnie Boże w

Troicy

Troycy iedyny, Najswięt: MARYA Matko JE-
ZUSOWA dopomóż.

P. Ktore są pobudki do wyznania Wiary Ka-
tolickiej? O. 1. Jednostayna nauka Wiary Ka-
tolickiej, 2. Nieodmiennosc Pisma S. nowego,
y starego Testamentu. 3. Spełnienie Proroctw
na potwierdzenie prawdy od Boga objawioney.
4. Zniszczenie tak wiele Herezyi, y Tyranow.
5. Dziwne całego świata nawrocenie, y przez
Apostołow SS. Wiary rozmnozenie, y przez wie-
le cudow, y Męczennikow utwierdzenie. 6. Nau-
ka, y obrona Wtary, SS. Doktorow Kościoła,
życie Święte, y niewinne, z nauki Wiary Ka-
tolickiej.

P. Co iest Bogu, y co w Boga wierzyć? O. Bo-
gu wierzyć, iest Prawdę Boską, y Pismo S. przy-
znać, y wszystko co Bog objawił, y przykazał,
Wiarą wyznać, y Wiarę, y ufność w Boga, y w
prawdzie przedwieczney pokładać. A w Boga
wierzyć, iest Wiarą wyznawać, że Bog iest ieden
w Trzech Osobach Wszechmocny, Miłosierny,
Sprawiedliwy, przedwieczny, y nieskończoney
Dobroci &c.

P. Na co Człowiek od Boga Stworzony?

O. Aby Boga chwalił, iego czczył, y kochał, y
jemu wiernie służąc zbawionym został.

P. Jako mamy Bogu dziękować że nas stworzył?

O. Należy całym sercem Boga kochać, y nie-
ustannie dziękować, że nam życie, y zdrowie
daie, karmi, opatruie, y w życiu konserwuje,
abyśmy iego chwalić, kochać, y na Niebo za-
służyć mogli.

P. Wiele iest Dobrodziejstw Boskich, ktore od-
biera-

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 114
bieramy? O. Stworzenie, odkupienie, uspra-
wiedliwienie, powołanie, zachowanie od grze-
chu, y od śmierci, y inne łaski, y dary Boskie
przyrodzone, y nadprzyrodzone, wewnętrzne, y po-
wierzchowne.

P. Które są dary przyrodzone? y które nad-
przyrodzone? O. Dary przyrodzone według natu-
ry są: rozum, wola, pamięć, y zmysły nasze po-
wierzchowne, y inne rzeczy stworzone, które
nam służą, abyśmy Boga więcej poznali, y za
te dary dziękować, iego kochali. Nadprzyrodzo-
ne, y wewnętrzne są łaski Boskie, dusze poświęcające,
Cnoty nadprzyrodzone: Wiara, Nadzieja, Mi-
łość, czystość, sprawiedliwość, siedm darów
Ducha S. Łaski uczynkowe, to jest: oświecenie
rozuemu, zachęcenie woli do dobrych uczynków.
Powierzchowne są: Wcielenie Boskie, Przykaza-
nia, y rady Ewangeliczne, nauki, przykłady, y
zaślugi CHRYSTUSA, SAKRAMENTA Święte,
Księgi Duchowne, y przykłady Świętych.

P. Dla czego Bog stworzył wszystkie inne
rzeczy? O. Dla Chwały Swojej, y dla poży-
tku ludzi, te odpowiedź objaśnia S. Augustyn:
*Wszystkie rzeczy pod nogi człowieka podał Pa-
nie, aby się sam człowiek tobie podał, y był wszy-
stek twoim.*

P. Kiedy człowiek źle, y kiedy dobrze zaży-
wa rzeczy dla siebie stworzonych? O. Złe zaży-
wa rzeczy od Boga zakazanych, których dla
swojej uciechy, y piękności, nie dla Boskiej
Chwały zażywa, zbytecznie starać się o rze-
czy doczesne, y z większym kochaniem stworce
nie, iak Boga szanując. Dobrze zaś zażywa, gdy
rzeczy

rzeczy zażywane stosuje na chwale, w wola Boską, wyznając, że każde Stworzenie jest lepsze w Bogu, niżli samo w sobie, kochając Boga nad wszystko Stworzenie, y bez wszystkich rzeczy stworzonych, choć by Bog wszystkie dostąpił, honor, y zdrowie odebrał, z Jobem mówiąc: *Bog dał, Bog odebrał, tak się Bogu podobno.* Y gdy za wszystkie rozumne, y nierozumne stworzenia nadgradzając, Boga chwalić, y kochać nieprzestaie.

3. P. Czy jest pożyteczne poznanie Pana Boga

O. Bez poznania P. Boga, ani iego kochać, ani w nim nadziei mieć niemożemy, ktoż kocha, czego niepoznaie? Zaczynam bez poznania Boga słabieie Wiara, upada nadzieia, gaśnie miłość, uśtaie boiaźń Boska; iak przyznaie Mędrzec Pański: *Ciebie znać, jest doskonała sprawiedliwość.* Sap. c. 15.

P. Jakim sposobem może poznawać zacność Boską? O. Przez zważanie obecności Boskiej, na każdym mieyscu. 2. przez uważanie darów Boskich. 3. przez poznanie stworzenia, słońca, Nieba, ziemi, kwiatow &c.

P. Jakie jest poznanie Pana Boga? O. Jest dwoiakie. 1. *Przyrodzone.* poznając z rzeczy stworzonych zacność Boską, że Bog jest Stworzyciel Nieba, y ziemi, początek wszystkiego dobra, y stworzenia, w którym Dobroć, Wszelchmocność, wieczność, piękność, umiejętność, sprawiedliwość, y miłosierdzie niekończone. Takie poznanie Boga mieć powinni, y poganie, lubo jest niedoskonałe, iak gdy kto morze widzieć może, iednak szerokości, y głębokości poznać

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 116.
poznać, y zmierzyć niemoże. *Dragie poznanie*
Boga jest nadprzyrodzone: przez Wiarę, y Ta-
jemnice w Piśmie S. objawione poznaiac, że jest
Troyca Przenayśw: w Trzech Osobach jeden
Bog, że Chrystus jest Bogiem, y człowiekiem,
że jest siedm Sakramentow, że Bog chce wszy-
stkich zbawić. &c.

4. P. Co jest obecność Pana Boga znamię?

O. Jest przytomność Boska z nieograniczoną
istotą, prezeneyą, mocą, y sprawą, y rządze-
niem na każdym miejscu.

P. Co jest pamięć na obecność Boską. O. jest
pamiętanie, y myślenie o Bogu, że jest nam na
każdym miejscu przytomnym.

P. Jakim sposobem Boga obecnego na każdym
miejscu widzieć, y uznać mamy? O. Należy
zawsze pamiętać, y myśleć o Bogu, iego na
każdym miejscu przytomnym uznać, wszędzie
jemu się upokorzyć, y dziękować, zawsze ie-
go kochać, y z nim zostawać; Tak upomina Da-
wid S. w Psalmie 104. *szukaycie twarzy Pań-
skiej, szukaycie twarzy iego zawsze.* Na które
słowa Augustyn S. mowi: *Co jest twarz Boska?*
tylko Obecność iego. Y Mędzec P. Prov. 3. na-
ucza: *we wszystkich drogach twoich myśl o Bogu.*

P. Jako wszędzie o Bogu pamiętać, y myśleć
y nam przytomnego poznać możemy? O. Zwa-
żając że Bog wszystko widzi, wszystkim rządzi,
wszystko może, y sprawuje, z nami jest, y zosta-
ie, według Apostoła S. *w nim żyjemy, z nim po-
stępujemy, y jesteśmy,* y patrząc na słońce, gwiaz-
dy, y wszystkie stworzenia może w nich uznać
y chwalić Boga, chodząc, iedząc, piliąc, dzięki-

wać

wać Bogu, wspomnieć, że wszystko z łaski, z mocy, y woli iego iest.

P. Ktore są pożytki z pamięci obecności Boskiej? O. 1. Wystrzeganie się grzechu, iak naucza S. Augustyn *hom. 77. kto niechce z grzeszyć, trzeba żeby myślił o przytornym Bogu.* 2. Zwyciężenie pokus, iak odważnie mowi Dawid w *Psal. 22. w posazodku cienia śmierci, nie będę się bał ztego, boś ty zemną iest.* 3. Pociecha w utrapieniu, gdy w smutku, y nieszczęściu myśleć o Bogu, iest zawsze cieszyć się z Bogiem. twierdzi S. Hieronim.

5. P. Co iest Boiaźń Pana Boga? O. Jest ucieczka od grzechu, y obrazy Boskiej dla Miłości iego, y niezachwiania przed Bogiem sprawiedliwym Sędzią na karę doczesną, albo wieczną.

P. Wieloraka iest boiaźń Boga? O. Jest trojaka 1. *Boiaźń niewolnicza*, kto się boi Boga, aby go nie karał, y nienawidzi: kto się boi Boga, al y Nieba nieutraci. 2. *Synowska*: kto się boi Boga, aby go nie obraził, dla tego że go kocha. 3. *Uczciwa, y rewerencyalna*. Która oddaje ukłon Bogu, lęka się przed sprawiedliwym Maieństwem Jego, tę boiaźń mają ŚŚ. Aniołowie w Niebie, iak przyznaje *Job. c. 26. Drzą, y boią się na skienienie Jego.*

P. Czy każda boiaźń Boga iest dobra? O. Lubić boiaźń niewolnicza iest dobra, jednak iest mniej doskonała, że z własney miłości obawia się karania; Ale *Synowska* iest doskonalsza, y boiaźń święta, która trwać będzie w Niebie na wieki, iak mowi Dawid S. gdzie więcej boiaźni niewolniczey, ani Sądow, y karania nie będzie.

P. Ktore

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA 118

P. Ktore są pobudki, y Kondycye Boiaźni Bożey? O. Boiaźń Boża chroni się grzechow, y powszednich, y pobudza do pokuty: 2. Iest początkiem mądrości, iak przyznaie Dawid w Psal. 110. 3. Wzbudza Miłość Boską, wiarę, y nabożeństwo, tak zeznaie Mę rzec P. Eccle. 6. 25. Boiaźń Boża początkiem miłości iego, y wiary początek ma być od niey. 4. iest uobolobaniem P. Boga, y Strożem wszystkich cnot. 5. Sprawuie w sercu mężność, y ufność w Bogu, tak naucza Mę rzec P. Eccl. 34. Kto się boi Pana, niczego bęć, y lękać się nie będzie, bo on iest nadzieią iego. 6. Sam Bog wynaga od nas boiaźni swojej przez Proroka. Malach. 1. Syn ma we czci Oycę, Sługa Pana swego, więc jeżeli iestem Oycem, gdzie iest uczciwość moja, jeśli iestem Panem, gdzie iest boiaźń moja. y Apostoł ad Philip. 2. napomina: Z boiaźnią zbawienie wasze sprawaycie.

P. Ktore są Akty boiaźni Bożey? O. 1. Związać sprawiedliwość Boską, y karanie za grzechy. 2. Czynić pokutę, y wystrzegać się grzechu. 3. Na obrazę Boską nigdy dobrowolnie nie zezwolić, y lękać się zawsze sądow Sprawiedliwości Boskiej. 4. Ukłon Bogu oddawać z boiaźnią, y rewerencyą, y woli iego Boskiej się podać. 5. Sądzić się być nikczemnym, ułonnym, y niegodnym grzesznikiem.

6. P. Co iest zgadzanie się z wolą Boską? O. Iest rezygnacya, czyli oddanie woli własney do Woli Boskiej, gdy człowiek wolą swoją we wszystkich spuszczza na wolą Boską, tego tylko chcąc, co Bog chce, y niechcąc, czego Bog niechce.

P. Zgadzanie się z wolą Bożą, iaki iest Akt

cnoty? O. Jest przedni akt Miłości Boskiej, gdy kochających jedno jest niechcenie, jedna wola, jedno zdanie.

P. Która jest pobudka do zachęcenia tej cnoty? y jakie są jej skutki, y pożytki? O. CHRYSTUS dał nam przykład, iako sam o sobie mówi *Joan. 6. stąpiłem z nieba, nie żebym czynił wolę moję, ale wolę tego, który mnie posłał.* y w Pa-cierzu czyniemy trzecią zawsze prozbę: *Bądź wola twoja.* Zdać się na Wolę Boską, to są pożytki Duszy, 1. wewnętrzne uspokojenie, 2. bezpieczny spoczynek na rękach Boskich, gdy nie chce żyć sobie, ale Bogu, y nie czynić nie chce, tylko dla Boga, y równie przyjąć rzeczy po-myślnie, y niepomysłne. Cokolwiek Bog na nas dopuszcza, to czyni z miłości ku nam, y na dobro nasze obraca.

P. Ktore są akty stosowania się do woli Bo-żey? O. 1. Dziękować, y chwalić Boga w szczę-ściu, y w nieszczęściu, mówiąc z Jobem. *6. 1. iak się Bogu podobano, tak się stało.* 2. Być go-towym na wszystko, y spuścić się na wolę Bo-ską, 3. W chorobie, y w utrapieniu pamiętać, że to dzieje się z woli Boskiej, y mówić iak się Bogu podoba, niech będzie, iak Bog chce, iak wola jego, nie dopuści więcej, tylko iak wo-la Boska, y co jest z pożytkiem Duszy mojej.

7. P. Ktore są przyczyny, że Syn Boży z nie-ba zstąpił, y stał się człowiekiem? O. 1. Dla Go-dności, y zaćności Tajemnicy Wcielenia CHRYSTUSOWEGO, y chwały Imienia jego. 2. Dla odkupienia naszego, aby naszym był Zbawicie-lem. 3. Dla oświecenia, y nauki Ewangeli-czney,

KATECHIZM; ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 120
czney, aby naszym był Nauczycielem. 4. Dla
przykładu Cnot Świętych, y zaślug iego nam
do zbawienia potrzebnych, aby naszym był
Pasterzem.

P. Jaka iest nauka CHRYSTUSOWA? O. Iest
nauka Ewangelii, Sakramentow, Cnot Świę-
tych, pośluszeństwa, czystości, ubóstwa, poko-
ry, cierpliwości, y uczynkow Miłosiernych.

P. Jaka iest nauka, y mądrość światowa? O.
Jest trojaka: 1. Mądrość *Ziemka*, która uczy
zbierać dobrą ziemskie, bogactwa, y dostatki,
tey zażywa pożądlivość oczu. 2. *Cieleśna*: kto-
ra uczy szukać rokoszy, y rozpuszty, tey zaży-
wa pożądlivość ciała. 3. *Mądrość wykretna*,
y *nadęta*, uczy szukać czci, y honorow, y ią
zażywa pycha diabelska.

P. W czym nauka CHRYSTUSOWA, iest
przeciwna nauce światowey? O. Nauka CHRY-
STUSOWA naucza ubóstwa *Błogosławieni ubo-
dzy Math.* 5. przeciw mądrości ziemskiej, gły
świat estymuje tych, ktorzy są bogaci. CHRY-
STUS uczy czystości Serca, *Błogosławieni czy-
stego Serca, y ktorzy się smucą, y cierpią*, a świat
uczy nieuczciwey uciechy, CHRYSTUS uczy
pokory, a świat chardości, y próżney chwały.
Dla tego przyznaie Apostoł S. 1. Cor. 3. Ze
mądrość tego świata, głupstwo iest u Boga.

P. Jako, y w czym CHRYSTUS naucza siebie
naśladować? O. Naucza gardzić sobą, niena-
widzieć, y zaprzeć siebie samego, krzyż zno-
sić, posć za CHRYSTUSEM, y iego naśladować
w pokorze, cierpliwości, cichości, w pośluszeń-
stwie, czystości, y ubóstwie. iak naucza w Ewan-

gelii S. Math. 11. *Uczcie się odemnie, bom cicho, y pokornego Serca.*

P. Jak może człowiek siebie nienawidzieć? O. Gdy sobie nie pozwala szkodliwych uciech, ale przeciwne sobie zadaje przykrości dla zaślugi, y Zbawienia Duszy; iako chory dla zdrowia musi siebie nienawidzieć, y przeciwne zażywać potrawy, y lekarstwa; tak każdy siebie nienawidzieć powinien, że Boga nie kocha, iego obraża, przeto z Miłości, y żarliwości chwały P. Boga mścić się nad sobą należy krzywdy Boskiej.

P. Co jest pufzc za CHRYS TUSEM? y czy może bez nienawiści duchowney, y zaprzeczenia siebie, naśladować CHRYS TUSA? O. Pufzc za CHRYS TUSEM, jest słuchać, y zachować, nauki iego, y przez oddalenie od siebie własney miłości, przybliżyć się do miłości CHRYS TUSA. kto bowiem mniej ma miłości ku sobie, tym więkkszą ma miłość ku Bogu, y czym się daley oddali od siebie, tym bardziey przybliża się do Boga; więc kto bardziey kocha świat, y siebie, iak Boga, nie może pufzc za CHRYS TUSEM.

P. Jako należy żyć według CHRYS TUSA, y nauki iego? O. Należy żyć nie sobie, ale CHRYS TUSOWI, iakby w nas CHRYS TUS żył, ten sposob podaje Paweł S. 2. Cor. 5. *Za wszystkich CHRYS TUS umarł, aby ktorzy żyją, nie sobie żyli, ale temu, który za nich umarł.* Zaczynam sercem, y Duszą należy pragnąć umierać dla CHRYS TUSA, który dla miłości naszej umarł. A gdy tey łaski dostąpić nie możemy, należy nie tylko żyć, ale y umierać CHRYS TUSOWI według Pawła S. ad Rom. 14. *Zaden z nas sobie sa-*

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA 122
memu nie żyje, i żaden z nas sobie nie umiera, bo
choć żyjemy, Panu żyjemy, a choć umieramy
Panu umieramy.

P. Co jest żyć CHRYSTUSOWI, a nie sobie?
y iako w nas CHRYSTUS żyje? O. Żyć CHRY-
STUSOWI, a nie sobie, jest nie żyć dla swoiey
wygody, dla własnego zysku, y profitu, y swoiey
chwały, ale dla chwały CHRYSTUSOWEY, nie
według woli własney, ale według woli, y upo-
dobania JEZUSA, gdy wszystkie zmysły, oczy,
język, rozum, wola, nie są nasze, ale CHRY-
STUSOWE, które sobie odkupił, więc przez
całe życie mają żyć CHRYSTUSOWI, iego wy-
chwalać, wyznawać, y kochać. CHRYSTUS zaś
w nas żyje, w naszej pamięci przez nabożne
wspomnienie, w rozumie przez poznanie, y
rozmyślanie Męki iego, y w naszej woli żyje
przez Miłość, y zgadzanie się z wolą iego, y
gdy w myślach, słowach, y uczynkach naszych
iego pokorę, cichość, cierpliwość wyrażamy,
także mówić możemy, z Pawłem S. *Zyję ja, i nie
nie ja, ale żyje we mnie CHRYSTUS.*

P. Co jest umierać CHRYSTUSOWI? czy ie-
dno jest co umierać dla CHRYSTUSA? albo u-
mierać z CHRYSTUSEM? O. Dwoiako umie-
rać może CHRYSTUSOWI. 1. *śmiercią przyro-
dzoną, to jest:* na usługę iego zdrowie, y życie
łożyć, tak Zakonne Osoby, y pobożni Katoli-
cy, w pracach, y postach, y umartwieniu na
chwałę iego żyją, iemu umierają. 2. *Ducho-
wnie CHRYSTUSOWI umierają, którzy wzgardę,
naśmiewiśką, obmowy dla miłości iego cierpli-
wie znoszą, że mówić mogą z Pawłem S. ad Phi-*

*lip 1. Mnie żyć CHRYSSTUS jest, a umierać jest
zytkiem. Dla CHRYSSTUSA umieraia SS. Męczen-
nicy, ktorzy dla Wiary, y Miłości iego Mękę,
y śmierć ponoszą. Z CHRYSSTUSEM, zaś umie-
ra każdy, kto w Wierze, y Nadziei załug Męki,
y Śmierci iego w łasce Boskiej żyje, y umiera;
y kto z CHRYSSTUSEM cierpi, y dla miłości
iego krzyż znosić aż do śmierci nieprzeſtaie,
z nim żyje, y umiera.*

8. P. Wiele jest powszechnych powinności
każdego Chrześciana? y ktore są? O. Są dwie:
*Strzedz się złego, y czynić dobrze, to jest utrzy-
mać się od grzechow, y ćwiczyć się w cnotach,
y w dobrych uczynkach, y pomnażać załugi
zbawienne.*

P. Jakich grzechow powinien wystrzegać się
każdy Katolik? O. Każdego grzechu śmiertel-
nego, y na grzech powszedni dobrowolnie od-
ważyć się niegodzi, ktory jest także obrazą Bo-
ską, lubo mnieyszą, y letką, iednak żadney wi-
ny, y obrazy P.Boga nikt lekkce ważyć nie może.

P. Co jest uczynek ludzki? O. Który po-
chodzi z rozsądku, y uwagi, y z woli ludzkiej, y
jest uważnie, y dobrowolnie z własnego zezwo-
lenia uczyniony.

P. Wielorakie są uczynki ludzkie? O. Tro-
żakie: *Dobre, złe, y obojętne: Uczynki dobre: są
akce, y sprawy uczynione z dobrą intencją,
y na koniec dobry. Złe uczynki, ktore są złą
intencją, na zły koniec uczynione, iak to:
połt, albo Modlitwa dla próżney chwały, albo
rzecz z natury w sobie zła, iak kłamstwo, blu-
źnierstwo, obmowa, krzywda, y te są zawsze
grze-*

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 124.
grzechem, y obrazą Bożą. *Obojętne uczynki są,*
które z natury swojej ani są złe, ani dobre,
jak to: spanie, iedzenie, chodzenie, praca, pi-
sanie, czytanie, ale mogą być dobre, 'gdy po-
chodzą z dobrej intencji, y na koniec dobry,
gdy zaś czynią się bez wszelkiej intencji, za-
dnej zaślugi u Boga nie mają.

P. Jaki jest zły koniec uczynków? O Taki kto-
ry jest niegodziwy, y zakazany od Boga, albo
nieprzystoyny, jak to: próżna chwała, własna
miłość, taki koniec, y dobrą akcją psuje, y w
złą winę przemienia.

P. Który być powinien koniec dobrych u-
czynków? O. Ostatni koniec uczynków dobrych
jest chwała Boska, do ktorej wszystkie inten-
cje, y uczynki nasze ściagać się powinny.

P. I-kim sposobem może przez dobrą inten-
cją czynić wszystko na chwałę Boską! O. *Tro-
jakim sposobem:* 1. Czyniąc wszystko dla upodo-
bania Boskiego, iako CHRYSTUS mówi: *Joan:*
8. Są zawsze czynię, co się Ojcu memu podoba.
2. Czyniąc wszystko z woli Bożej, y na wolą
Boską. 3. Czyniąc każdą sprawę, y akcją dla
Miłości Pana Boga; Albowiem wszystko staie
się na chwałę Boską, co się dzieie z Woli iego,
że Bog chce, y że się Bogu podoba, albo dla
miłości iego, więc we wszystkim Boga chwali,
kto czyni, lub cierpi dla miłości, woli, y upo-
dobania iego.

P. Czy ieden uczynek dobry być może dla
wielu końców, y mieć więcej zaślug? O! Uczy-
nek dobry, im więcej ma końców, y pobudek
dobrych, dla których się czyni, tym więcej ma
zaślug;

zaślug; tak post być może z pośluszeństwa Kościoła, 2. z cnoty Religii, dla uczczenia Boga, y Świętych, 3. dla umartwienia. 4. dla pokuty, 5. dla Miłości, y wdzięczności P. Boga.

9. P. Co jest intencya? O. jest akt woli naszej, którym akcyę naszą na dobry, albo zły koniec obracam. Więc według S. Augustyna *Tsal. 31.* Dobry, albo zły uczynek intencya sprawia, która koniec naznacza, dla którego czyni.

P. Wieloraka jest intencya? O. *jest Trojaka:*
 1. *Aktualna* albo *przytomna*, to jest świeżo z woli skuteczney pochodząca, która przy samej sprawie, y akcyi zezwoloney czyni się razem z uczynkiem; mówiąc, lub myśląc: *Boże moy te prace, albo uczynek ofiaruję na większą cześć, y chwale twoię.* lub Sercem, y westchnieniem. *Panie to czynię dla miłości twoiey.* 2. *Wirtualna*, albo *przeżyta*, to jest przed tym przed akcją uczyniona, na przykład kto uczynił intencyą dać jałmużnę dla miłości Bożej, albo z pokuty, potym bierze pieniądze, idzie do szpitala, y tam daie jałmużnę, którą intencyą choćby idąc nie ponawiał, przeszła intencya jest skuteczna, gdy mocą y walorem przeszłej intencyi jeszcze nie odmienney, y czyni, y wolą swoię do skutku przyprowadza. 3. *Habitualna*, to jest *wzwycaiona* albo *dawna intencya* jest, gdy kto ze zwyczaju, y z dawney intencyi, którą nie odmienił, ani rewokował, iedno zawsze czyni. y taka intencya według Doktorow SS. nie jest ważna, y donatnia do zaślug zbawiennych, ale potrzebna jest świeża, y przytomna, albo prze-

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA. 126
przeszła przed samą akcją z dobrej woli uczyniona, y ponowiona.

P. Wieloraka być może intencja ważna, y zasługująca dla dobrego końca? O. Trojaka intencja być może dla dobrego końca, 1. *Niewolnicza*: gdy kto czyni dobrą akcję dla bojaźni karania, y piekła, ta intencja nie jest zła, ale mniej doskonała. 2. *Intencja Naiemnicza, albo służebna*: gdy kto czyni dla zapłaty wiecznej. 3. *Synowska*: gdy kto czyni dla miłości Bóstwa, iako radzi S. Paweł. 1. Cor. c. 16. *Wszystkie sprawy nasze niech się dzieją w miłości*. y ta intencja jest naydoskonalsza, y własna Synom kochającym, przez którą nie tylko dobre uczynki, posty, modlitwy, iasłmużny, ale y akcje przyrodzone, y obojętne: iako chodzenie, spanie, pisanie, czytanie, iedzenia na chwałę Boga, y dla miłości jego czynione, stają się Bogu przyjemne, y zasługujące na chwałę wieczną,

P. Czy mogą być dobre uczynki, y zasługi na Niebo bez intencji? O. Nie mogą żadne zasługi być ważne bez dobrej intencji pierwszej uczynionej, ale może rano wszystkie sprawy, akcje, y myśli swoje całego dnia, wszystkie skinienia, wiezrzenia, tchnienia, westchnienia, w dychania ofiarować na chwałę Boga, y wszystkie sprawy będą zasługą dla przeszłej rannej intencji; iednak pamiętając nieustannie, na obecność Boga, może przez dzień często odnawiać intencję, y akcje swoje doskonałej Bogu ofiarować.

P. Ktore akcje mamy dobrą intencją Bogu ofiarować? O. Wszystkie myśli, słowa, y uczynki, stąpie-

stąpienia, wiezżenia &c. ofiarować może, tak CHRYSTUS nauczył S. Gertrudę żeby wszy-
skie odrobiny pożywienia, tchnienia, y litery
które pisze, czyta, iemu ofiarować, y każde u-
czynki iemu do poprawy zalecać.

P. Która jest intencya dobra? Która zła? O.
Dobra jest, która szuka chwały Boskiej, y za-
płaty wieczney, taka jest intencya, gdy kto po-
ści, albo daie iakmużnę dla odpuszczenia grze-
chow, dla zapłaty wieczney, dla miłości, y
chwały Boskiej, y upodobania iego. Zła zaś
intencya jest która dla próżney chwały, dla
pożytku własnego, y upodobania swego, albo
przyjaźni ludzkiej czyni.

P. Czy może uczynek z siebie zły, być do-
bry, przez dobrą intencyą? O. Uczynek zły
nigdy nie może być dobry, przetoż niegodzi
się kraść, żeby dać iakmużnę, y Apostoł S. mo-
wi: *Niegodzi się źle czynić, aby się co dobrze stało.*

P. Co należy oprócz intencji, do dobrych
zasług? O. Należy 1. Zeby człowiek był wła-
sce Bożej; nie w grzechu śmiertelnym. 2. Ze-
by dobre uczynki odprawiał duchem gorącym,
ochotnie, choynie, y uślinie. 3. Zeby uczyn-
ki swoje łączył z Męką y zasługą Chrystusową.

P. Wielorakie są zasługi, y dobre uczynki?
O. *Dwojakie: Akcy Heroiczne, y Miłosierne:* Akty
Heroiczne są odważne, y gwałtowne zwycię-
stwa samego siebie dla Miłości Boskiej; Taki
był akt S. Alexego pod czas Aktu wesela. S.
Szczepana, S. Gwálberta, Dawida odpuszcze-
nia nieprzyjaciółom, y zarliwość SS. Męczen-
ników, y innych ofiarowanie siebie na zastaw,
y odku-

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 128
y odkupienie niewolników. S. O. FRANCISZKA
wyrzekanie się wszystkich dóbr doczesnych, y
wzgarda świata Osób Zakonnych; ktorzy przez
akty Heroiczne żyją w dobrowolnym uboſtwie,
poſtuſzeſtwie, y czystości, y każde zwycięże-
nie trudności, pożądlwey chęci, y pokuſy,
wſtrzymanie się od ſmaczney potrawy, od kom-
panii, y gwałt ſobie uczyniony ieſt Ak-
tem Heroicznym. *Akcy Miłofierne* ſą wſzel-
kie uczynki Miłofierdza, użalenia, poratowa-
nia bliźniego, z Miłości Boſkiey wyſwiadczone.

P. Wiele ieſt uczynków Miłofiernych? y kto-
re ſą! O. Uczynki Miłofierne ſą *dwojakie*: 1.
Cieleſne to ieſt do ciała należące. 2. *Duchowne*
albo do Duſzy należące. *Cieleſnych* ieſt ſiedm:
1. Głodnego nakarmić 2. Pragnącego napoić,
3. Nagiego przyodziać. 4. Podroźnego przy-
iać. 5. Chorego ratować, y pocieſzyć. 6. Wię-
źniów nawieſzć, y uwolnić. 7. Umarłego po-
chować. *Duchownych* takze ieſt ſiedm: 1. Dać
radę watpi czemu. 2. Nauczyć nieumieiających.
3. Poprawić grzeſzających. 4. Pocieſzyć ſmu-
tnych. 5. Darować urazę nieprzyjaznym. 6.
Krzywdy cierpliwie znoſić. 7. Modlić się za
żywych, y umarłych.

P. Czyli uczynki Miłofierne ſą każdemu po-
trzebne do zbawienia. O. Každy, ile mieć mo-
że ſpoſobności, y okazyi ſtarac się powinien
o zaſługi Miłofierne, gdy CHRYSTUS na ſtra-
ſznym Sadzie o Miłofiernych uczynkach pytać
się, y ſadzić będzie *Math. 26.* y S. Hieronim
ſwiadczy: *Nigdzieſm tego nie czytał, aby ten miał
złą ſmiercią umierać, który ongiſe miłofierne czy-
nił za-*

nił zaślugi. Więc zapewne każdy przez Miłosierne uczynki na Miłosierdzie Boskie zaśluzę.

P. Czyli w niemożności uczynków dobrych przez żądanie, y pragnienie, może kto skutecznie zaśluziwać na wieczną zapłatę? O. *Więcey zaśluguie, kto żąda dać większą iakmużnę, żeby miał, y więcej dać mógł, y kto pragnie więcej pracować, y cierpieć dla Boga, który chęci, y żądze dobre nadgradza, iako S. Augustyn naucza: Bog koronuje wolę, gdzie nie znajduje sposobności.*

P. Które akty sprawiają doskonałsze zaślugi? O. Doskonałość uczynku dobrego sprawia 1. Gwałt, y zwyciężenie trudności. 2. Przednia, y wysoka intencya Miłości Boskiej. 3. Chęć, y żywa ochota, y gorącość ducha. 4. Łączenie, y aplikacya każdej sprawy, y akcyi naszej z Moką, y zaślugami CHRYS'TUSA.

P. Które dobre uczynki są ważniejszemi w zaślugach; czy akty Heroiczne, albo Miłosierne? O. Akt ieden Heroiczny więcej wazy niż tysiąc innych aktów oziębłych, y mniej odważnych, albo niechętnie posty, iakmużny, y modlitwy przedłużone mniej wazą od żarliwych aktów Miłości Pana Boga.

P. Które są dobre uczynki do czynienia zaćwć za grzechy? O. Są *trojakię: Modlitwa, Post, y iakmużna.* Które wyraził S. Rafał Tobiaszowi: *Lobra iest Modlitwa z postem, y iakmużną.* przez *Modlitwę* rozumieją się Medytacye, klękanie, westchnienia, kazania, Msze SS. Spowiedzi, Komunii. Przez *Post*, umartwienia, Dyscypliny, mortyfikacye. Przez *iakmużną*: L.

czynę

KATFCHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA. 100
czynki Miłosierne, tak do ciała, iak Duszy na-
leżące.

P. Czy dobre uczynki zostaią zawsze dobre?
O. Uczynki dobre są *trojakię*: 1. *żyjące*, które
są w stanie łaski Boskiej uczynione. 2. *Umar-*
twione: które są przez grzech śmiertelny zmar-
twione, y umorzone. 3. *Ożywione*: które pier-
wey przez grzech śmiertelny umartwione, ale
przez pokutę, y łaskę Boską poświęcaiącą są oży-
wione. Zaczyn dobre uczynki zawsze dobre
zostaią, lubo przez grzech śmiertelny bywaią
umartwione, iednak przez pokutę, y łaskę Bo-
ską znowu na wieczną załugę ożyją. Grzechy
zaś przez pokutę raz odpuszczone, odwiny, y
kary zgładzone więcey winne, y karane być nie
mogą; iak wyznaie Prorok Nahum 1. *Dwa razy*
iedno Pan sądzić nie będzie. y w Psalmie 31. Bto.
gostawieni, którym odpuszczone są nieprawości.

10. P. Co iest łaska Boska? czy iest każdemu
potrzebna do zbawienia? O. Iest Dar Boski nad-
przyrodzony, który Duszę, y rozum oświeca,
wolę wzbudza, y zachęca, y dobrze czynić do-
pomaga także własną mocą bez oświecenia, y
pomocy łaski Boskiej nikt dobrze, y duchownie
pomyśleć, ani żadney zbawienney akeyi czynić
nie może. *Więc łaska Boska* każdemu iest po-
trzebna, bez ktorey żadney przyjemney Bogu
załugi, y zbawiennego uczynku skutecznie wy-
konać nie dokaże.

P. Wieloraka iest łaska Boska? O. *Dwoiaka:*
Uczynkowa, y poświęcaiąca: łaska uczynkowa: iest
oświecenie, y wspomózenie Boskie do czynienia
dobrych uczynkow, y zwyciężenia pokus. *Łaska*
poświę-

Łaska poświęcająca: iest Dar Bożki, nadprzyrodzony od Boga wlany na zgładzenie przechow, y oczyszczenie duszy; od ktorey łaski wszystkie dobre uczynki swoy szacunek biorą, y zaśluge na Niebo, y ta łaska czyni człowieka Synem Bożkim przypodobionym, y Dziedzicem Nieba.

P. Łaska uczynkowa wieloraka iest? O. *Dwoiaka: Dostateczna, y skuteczna.* Łaska dostateczna iest, z ktora mogłby człowiek dobrze czynić, gdyby chciał, ale że się dostateczna y łaska Bożkiey upornie sprzeciwia, dla tego skutku nie czyni. Łaska zaś skuteczna, wspomagająca, y współczyniąca, ktora razem z wolą naszą skutek sprawuje, y sporządza dobre uczynki zaślugujące na Niebo.

P. Czy mogą być zaślugi zbawienne bez łaski Bożey? O. Zadney akcyi, ani myśli, y zaślugi zbawienney zacząć, ani dokończyć nie można bez łaski Bożkiey, według Słow CHRYSTUSOWYCH w Ewangelii Jana S. *bezemnie nic nie możecie.*

P. Ktore łaski Bog daie bez zaślug naszych? O. Wszystkie łaski daie nam Bog dla zaślug CHRYSTUSOWYCH, pierwsze zaś łaski, y natchnienia oświecające, wzbudzające do wiary, y pokuty, y ostatniego wytrwania daie nam Bog z miłosierdzia swego, nie z naszych zaślug, gdy według Doktorow SS. *pierwsza łaska nie iest zaśluga.*

P. Ktore są łaski Bożkie darmo dane? O. Łaski powierzchowne, stworzone, także wewnętrzne przyrodzone, albo naturze darmo, y nad to nadane, iako: umiejętność, wymowa, piękność, urodzenie,

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 132
dzenie, uzdrowienie, Proroctwo, cudow czynienie według Apostoła *Cor. 12.* także pierwsze oświecenia, natchnienia do wiary, y pokuty, y ostatniego wytrwania, ktore Bog w nas wzbu-
dza, y sprawuje bez nas, y bez naszej appli-
kacyi, y zaślugi są łaski darmo dane.

P. Czy Bog każdemu daie łaskę dostateczną do wiary, y pokuty, y zbawienia potrzebną?

O. W kazdey potrzebie przykazaney, y okaza-
zyi zbawienney, daie Bog każdemu łaskę do-
stateczną, ktorey zażywaiąc, gdy chce, może
dobrze czynić?

P. Co łaska poświęcająca w Duszy sprawuje
y ktore są iey skutki, y pożytki? O. Poświęca
Dusze, y od ziazy grzechowey oczyszcza, gładzi
wszystkie winy, y kary, czyni Duszę czystą, Bo-
gu przyiazną, y przyjemną, sprawuje cztowie-
ka Synem Boskim, y sporządza Dziedzicem Nie-
ba. *Skutki, y pożytki iey są:* 1. ze zbawienne
zaślugi sporządza, y im szacunek daie, 2. Do-
bre uczynki przez grzech obumarke ożywia.
3. Przez całe życie rośnie, y przybywa, y do-
większych zaślug przysposabia, y chwały wie-
czney Duszę godną czyni, bez ktorey łaski zba-
wienia otrzymać niemoże.

P. Kiedy Bog zlewa w Dusze nasze łaskę po-
święcającą? O. 1. Na Chrzcie S. 2. przez przy-
jęcie **SAKRAMENTOW SS.** dla zaślug **CHRY-
STUSOWYCH.** Przez Spowiedź S. y pokutę na-
bywa grzesznik łaski poświęcającey, y przez in-
sze **SAKRAMENTA** ją pomnaża, y kto więcey
ma dobrych uczynkow, większą odbiera łaskę
poświęcającą, y potym większą w Niebie odbie-
rze chwałę.

P.

P. Przez co człowiek tracić może łaskę poświęcającą: O. Przez grzech śmiertelny traci grzesznik łaskę Bożą, y prawo do Nieba, y wszystkie zaślugi. Jednak za pozyskaniem tejże łaski przez Sakrament pokuty, przywraca się łaska Boża, y prawo do Nieba, y wszystkie zaślugi.

11. P. Co jest grzech? O. Jest odwołanie od Boga, y nawrócenie do stworzenia, y przestąpienie Przykazania Bożego.

P. Wieloraki jest grzech? O. *Dwojaki: Śmiertelny, y powszedni: Grzech śmiertelny*, jest śmiercią Duszy, utratą łaski Bożej, y ciężką obrażą Bożą, popełniony z uwagą, y zupełnym zezwoleniem przeciw przykazaniu, albo zakazowi pod stratą zbawienia, y przyjaźni Boskiej, y taki grzech traci prawo do Nieba, gubi Duszę, y zaśluguje na piekło. *Grzech powszedni* jest obrażą lekką, w małej rzeczy, z prętkości, z lekką uwagą, iednak dobrowolnie przeciw radzie potrzebnej, y pożytecznej uczyniony. Tak kłamstwo żartobliwe, kradzież, y krzywdzenie szpilki, lub grosza, który grzech zaśluguje na karę doczesną, y o tych grzechach mówi Piśmo S, *Siedm razy na dzień upada sprawiedliwy.*

P. Wieloraki jest grzech śmiertelny? O. *Trojaki: 1. Pierworodny. 2. Uczynkowy, albo Osobisty. 3. Natógowy, albo niepokutny. Grzech pierworodny*, jest pierwszy grzech Rodziców w nas wszystkich wrodzony, w którym rodzą się wszyscy potomkowie Adama. *Uczynkowy albo Osobisty*, który staie się od Osoby przez osobny uczy-

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 134
uczynek. *Nałogowy* jest winą, y zm. za duszy
zostająca z grzechu uczynkowego przez poku-
tę niezgładzona.

P. Ktore są szkody, y utraty grzechu śmier-
telnego? O. Grzech śmiertelny traci łaskę
poświęcającą, szpeci duszę, y czyni obrzydłą, y
nieprzyjazną Bogu, podaje ją w niewolą czartu,
obciąża, y gryzie sumnienie, jest przyczyną
smutku, y wieczney zguby, traci Boga niekoń-
czone dobro, y prawo do Nieba.

P. Ktore są sposoby uchronienia się grzechu
śmiertelnego? O. Chronić się okazyi, kompa-
nii, y zbytkow, 2. Umartwić ciekawość zmy-
słow, oczow, y słuchania. 3. Wystrzegać się pro-
znowania. 4. Pokusę zaraz w punkcie od sie-
bie odrzucić, y zwyciężyć. 5. Imienia JEZUSA,
y MARYI nabożnie sercem wzywać, do Boga
serdecznie westchnąć, ratunku prosić, na śmierć,
y mękę się odważyć, niżeli Boga obrazić. 6.
Pamiętać zawsze na śmierć, straszny Sąd Boski,
piekło, y Niebo. 7. Od grzechu zachow. nie czę-
sta Modlitwa, y rozmyślanie Męki JEZUSOWEY,
8. Połty, Dyscypliny, y umartwienia.

P. Ktore są sposoby do złaczenia grzechow
powzednich? O *Pierwszy* jest *sposob spólny* z
grzechem śmiertelnym, który jest skrucha, y
spowiedź Sakramentalna, spowiadając się razem
nie których znacznych grzechow powzednich,
gdy wszystkich wypowiedzieć niepodobna, lubo
są dostateczną materyą spowiedzi, *Własne zaś*
sposoby do zgładzenia grzechow powzednich
są: 1. Spowiedź powszechna, 2. Skrucha ser-
deczna, znak skruchy, y wyznanie żalu z uderze-

K. niem.

niem pierś. 3. Godne przyjęcie Ciała Pańskiego. 4. Ostatnie pomażanie 5. Woda święcona. 6. Jałmużna, y miłosierne uczynki. 7. Modlitwa na odpuszczenie grzechow w Kościele poświęconym nabożnie znowiona. 8. Benedykcya Biskupia.

P. Co jest Pokuta za grzechy? O. Jest cnota nad przyrodzona, która nas pobudza do żalu, y obrzydzenia grzechow, do poprawy, y czynienia zadość za grzechy.

P. Ktore są kondycye do prawdziwey pokuty, Sakramentalney, y dołonażey Spowiedzi? O. 1. Upamiętanie, y uznanie grzechow. 2. Roztrząśnienie sumnienia, 3. Spowiedź zupełna, szczera, y prawdziwa. 4. Żal, y skrucha serdeczna. 5. Obrzydzenie grzechow. 6. Przedsięwzięcie więcey niegrzeszenia, y poprawa. 7. Restytucya, y nagroda krzywdy, honoru, y sławy bliźniego. 8. Satysfakcya, albo wypełnienie pokuty naznaczoney, y zadość czynienie za grzechy.

P. Co jest sumnienie? O. Jest rozsadek aktualny rozumu, który za światłem, y prawem przyrodzonym zważającym co złego, y przestrzegającym od grzechu dyktuje, y radzi co w tej okazyi, y akcyi przykazaney, albo zakazaney czynić należy, albo nienależy.

P. Wielorakie w ludziach znajduje się Sumnienie? O. Czworakie: 1. *Sumnienie proste, y rzetelne*, które rzecz prawdziwie godziwą sądzi w tym uczynku rzetelnie być godziwą, y przyzwolita. 2. *Sumnienie błędne*, które rzecz niegodziwą przez błąd, y winną niewiadomość sądzi y przy-

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 136
y przyznaie być godziwą. 3. *Wątpliwe*, które przez podobne, y pozorne racye sądzi pod wątpieniem rzecz być godziwą, albo niegodziwą. Ale taką wątpliwość sumnienia złożyć, albo z pilnością rezolwować należy, y niegodzi się wątpliwie czynić, y niegodziwie, y niepewnie zapewne grzeszyć. 4. *Skrupulatne*, które iest porozumienie lekkie, y troskliwe rzeczy godziwey za rzecz niegodziwą, y iest aprehenzja, lub imaginacya grzechu, gdzie żadnego grzechu niemaż, y nie było; Takiey aprehenzji, y skrupułom Sumnienia, nietylko godzi się sprzeciwić, ale z obligacyi należy, naprzykład: gdy skrupuł, y aprehenzja zadaie że plunąć w Kościele grzech, na ten czas zумыśłu plunąć należy przeciw tey imaginacyi.

P. Czy iednakie iest sumnienie proste, y rzetelne? O. Jest *Dwoiaki*: 1. *Boiażliwe, y sprawiedliwe*, które w kaźdey akcyi Przykazania Boskie z boiaźnią zachowuie. 2. *Wolne, odwazne, y rozolutne*: Które rzecz niegodziwą nieuwaga być zakazana.

P. Co iest rachunek Sumnienia? O. Jest rośsadzenie, y przypomnienie grzechow, gdy grzesznik na ubłaganie Sądu Boskiego sam siebie pierwey sądzi, y obwinia przed Bogiem.

P. Wieloraki iest rachunek sumnienia? O. Jest *Dwoiaki*: 1. *Powszechny*: który iest rośtrząśnienie wszystkich grzechow co dzień, albo przed kaźdą spowiedzią. 2. *Szczegulny*, iest rachunek, y poprawa grzechu osobnego, co dzień notuiąc przez kreski poprawę defektu. Albo też rachunek cwiczenia w cnocie, co dzień rachuiąc, y

K2 notuiąc

notując pomnożenie aktów cnoty naprzykład pokory, albo cierpliwości.

P. Rachunek powszechny Sumnienia wiele ma części, y Kondycyi? O. Pięć: 1. *Dziękowanie* Bogu za łaski tego dnia odebrane. Prozbę o łaskę poznania grzechów swoich. 3. *Przypomnienie* wszystkich spraw swych całego dnia, albo tygodnia przez zwazanie myśli, słów, y uczynków. 4. *Żal za grzechy*, y prozbę odpuszczenia. 5. *Przedsięwzięcie* albo postanowienie, y naznaczenie sobie pokuty.

P. Wieloraki jest żal, y skrucha za grzechy?

O. Jest Dwójaka: 1. *Skrucha niedoskonała*, jest żal za grzechy dla utraty Nieba, y zaśluzenia piekła, która iednak przy Sakramencie pokuty jest *dostateczna y pożyteczna*; 2. *Skrucha Doskonała*: jest żal obraży Boga dla niekończoney Dobroci, y Miłości iego, y utraty łaski, y przyiaźni Boskiej.

P. Co jest satysfakcya Sakramentalna? albo zadosyćczynienie pokutne za grzechy? O. Jest kara doczesna przez dobre uczynki od Kapłana na spowiedzi za grzechyznaczona.

P. Wieloraka jest satysfakcya za grzechy? O. Dwójaka: 1. *Sakramentalna*. Którą spowiednik naznacza na spowiedzi. 2. *Dobrowolna*, albo *pokutna*. która grzesznik sobie obiera, y postanawia, *naprzykład: pościć, y dać iakmużnę, modlić się, cierpliwie znosić przykrości, y dyscypliny, noszenie włościenicy, y insze umartwienia pokutne.*

P. Co jest Spowiedź Sakramentalna? O. Jest **SAKRAMENT** Nowego Testamentu od **CHRYSTUSA** Pana naznaczony dla odpuszczenia grzechów uczynkowych.

P. Co

P. Co należy do zupełney, y doskonałey spowiedzi? O. Wyznać wszystkie grzechy śmiertelne, y okoliczności, które roznia, albo większą czynią ilość grzechu, *naprzykład: złodzieystwo Kościelney rzeczy, jest świętokradztwo, y jest większym grzechem, niż insha kradzież, y większy grzech jest ukraść Złotycajło, iak dzieścić Gr. 2.* Wyznać liczbę grzechow, ile się może pamiętać, y gdy przypomnieć niemoże, wiele razy jest ten że grzech powtorzony, wyrazić należy, *tylę razy, y przydać mniej, albo więcej.* 3. Załować za grzechy, y poprawę stanować, y pokutę naznaczoną zaraz za pamięci odprawić, na dalszy czas w zapomnienie do drugiey spowiedzi nieodkładać.

P. Która jest spowiedź niedoskonała, y nieważna. O. Takich spowiedzi nieważnych jest ośm: 1. *Ogólna*. Która wyznawa grzechy tylko pospolite, nie szczegulne, y osobne, *naprzykład: złe myśli, y słowa, y niewyraża, że nie czyste, lub obmowne, albo zazdrośne.* 2. *Faryzajska*: albo *obłudna*, która małe grzechy powiada, y wielkie, y śmiertelne opuszcza, albo siebie wychwala. 3. *Polityczna, Dworska, lub sztuczna, y wykrętna*. Która sadi się na słowa obojętne, y grzech tylko pozornie namienia, y w bawelnę obwila, y nie poprośtu y rzetelnie, ale pod kolorem wyznaje. 4. *Zwyczajna*, która iak się raz nauczy grzechow na pamięć, tak że zwyczajui iednych się zawsze spowiada, ani się przygotuje, y sumnienia należycie nieroztrząśnie. 5. *Hystoryczna*, która długie hystorye, y niepotrzebne okoliczności opowiada. 6.

Pyszna,

Pyśzna, Która bez pokory, y rewerencyi z śmiałością spowiada się, albo pytania, y upominania cierpliwie nieprzyjmuie od Spowiednika.

7. *Niewiadoma, nieważna, y niepamiętna*: Która nie nieprzyznaje, ani wyznać chce, y nieuznaie czym Boga obrazić mogła, taka iest spowiedź wieśniaków bez przygotowania, y rachunku sumnienia, albo bez pamięci, y uznania, że przez niewyznanie grzechow staie się niewinna do rozgrzeszenia. 8. *Nagła, prętką, y ośchła* Która iest bez reflexyi, y przygotowania, bez rachunku, y pomiarkowania sumnienia, y bez skruchy, y żalu za grzechy.

12. P. Wieloraka iest Komunia, y przyimowanie Najswiętszego SAKRAMENTU? O. *Dwoiaki*: 1. *Duchowne*: Które iest pragnieniem, y żądaniem Komunii S. y przyięciem Chrystusa przez Wiare, mocno wierząc, że iest osobicie przytomnym w tym SAKRAMENCIE, y duchownym złączeniem przez miłość z CHRYSTUSEM. . *Sakramentalne*: Które prawdziwie, y rzetelnie przyjmuie Ciało, y Krew P. N. JEZUSA CHRYSTUSA pod Osobami Chleba, y wina.

P. Wieloraki iest przygotowanie do Najsł. Sakramentu? O. *Dwoiaki*: 1. *Dalsze to iest: Ciąta, y Serca*. przez czyśćć Sumnienia od grzechu śmiertelnego, od próżnych myśli, śmiechów, rozmów, od roztargnienia, y zbytniego starania. 2. *Bliskie, Duszy*: przez mocną Wiare, nadzieię, y miłość, przez pokorę, y uznanie swojej niegodności, przez pragnienie, y żądanie, boiaźń, y uczciwość Najsł. SAKRAMENTU.

P. Do godney, y pożyteczney Komunii S. iaka

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 140
ka dyspozycya, y przygotowanie Ciała, y Duszy należy? O. Należy Ciało, y Dusze, serce, y zmyśli przyposobić do godnego przyięcia Najswięt: SAKRAMENTU. 1. Sumnienie oczyścić przez spowiedz od wszelkiego grzechu śmiertelnego. 2. Ciało od zmayı cielesney, serce, y rozum od próżnych myśli zachować, zmyśli, to iest: oczy, ktore na Boga patrzą, ięzyk, który przyimuie, sinak, który kosztuie, od spoyrzenia ciekawego, od rozmow, śniechow, żartow, od zapachow, y kontentuiących gustow utrzymać. 4. Ciało postem umartwić, y od pułnocy przed Komunią S. ztrzymać się od wszelkiego pokarmu, y napoiu. 5. Duszę, rozum, y wolą przyposobić, z pragnieniem, y pożądaniem Duchownym, affektem serdecznym, w zbudzać w sobie akty Wiary, Nadziei, y Miłości Boskiej. . Zgłęboką pokorą, y uniżeniem, z boiaźnią, y zwszelką uczciwością przyścić. 7. Zważyć podłość swoją, uznać niegodność, wyznać swoją niewdzięczność. 8. Dufać w Boskim Miłosierdziu, że przyimuie pokutuiących grzeszników.

P. Ktorzy godnie, albo niegodnie przyimują Komunią S.? O. *Godnie przyimują*, ktorzy czystym sercem, y szczerym affektem, prawdziwym żalem, y skrucą przystępują, ciało od nieczystej zmayı, myśli, słow, tego dnia zachowują: tak napomina Augustyn S. *Serm. 46. de verb. D. Ktorzy niezachowują czystości, niech na ten czas nieprzystępują do Stołu Pańskiego.* Y Kościół S. na Koncilium Byturskim: upomina Małżeństwo, aby z przygotowaniem, y utrzymaniem
się

się przystępowali do przyięcia Komunii S. Niegodnie przystępują, którzy w grzechu śmiertelnym, zумыślu, lub ze wstydu utajonym, albo w nałogu zostają, okazyi od siebie oddać, restrytucyi uczynić, y krzywdy nadgrodzić nie chcą, y którzy bez skruchy, y poprawy, z affektem, y przywiązaniem do grzechu, albo osoby z recydiwa, y powtórzeniem nałogowym przystępują.

P. Jakie łaski, y skutki sprawuje Komunia S. godnie przyjmującym? O. Przymnaża łaskę poświęcającą, z grzechów powszednich oczyszcza, y zachowanie od śmiertelnych, paſſye, y namiętności uśmierza, pobożne myśli, y affekta wzbudza, od choroby uwalnia, boleści, smutki, y troski usłokaia.

P. Czy Komunia S. pod obiema osobami chleba, y wina iest każdemu potrzebna? O. Nie iest potrzebna, ani dla wszystkich przykazana, ale tylko dla Apostołów, y Kapłanów w Kościele Bożym z Przykazania CHRYSTUSA naznaczona, z racyi 1. Ze Komunia S. pod obiema osobami chleba, y wina z postanowienia SAKRAMENTU, y z przyięcia niesprawuje więkſzey łaski, iak przyięta pod iedną Osobą chleba, ale z uczynku, y z dyspozycyi przymiającego, moze łaski przymnażać. 2. Pod Osobą chleba iest cały CHRYSTUS, y prawdziwe Ciało, y Krew CHRYSTUSOWA, iako pod obiema Osobami chleba, y wina.

P. Po Komunii, y przyięciu Najswięt: SAKRAMENTU co czynić należy? O. 1. Oddać pokłon Bogu w ustach, y sercu zostającemu, 2. Wzbudzić radość w sercu z Obecności Boskiej, y ziedno-

y zjednoczenia się z Duszą. 3. Ofiarować serce, y duszę swoją Bogu, y podać się na wolą jego. 4. Dziękować za nawiedzenie, y złączenie się sobą. 5. Ponawiać akty Wiary, Nadziei, y Miłości. 6. Prosić o łaski potrzebne do pokuty, y poprawy, o łaskę dotrwania w służbie Bożej aż do końca.

13. P. Co jest Nadzieia Boska? O. Jest Dar Boski, y cnota nadprzyrodzona, przez którą przy Wierze, y Dobroci Boskiej, y jego obietnicach spodziewamy się otrzymać wieczne błogosławieństwo.

P. Jakie są kondycye Nadziei skuteczney? O. 1. Nadzieia skuteczna ma być pewna, iednak z pokorą, y boiaźnią Bożą. 2. *wspaniała*: mowiac z Pawłem S. *wszystko mogę w Bogu który mnie umacnia*. 3. *Gwałtowna, y usilna*: iako mówi CHRYSYTUS Math: 11. *Krolestwo Niebieskie gwałt cierpi, gwałtownicy odbierają jego*. 4. Ma być *cierpliwa*: spodziewając się Zbawienia w *cierpliwości*.

P. Ktore są Akty Nadziei, y ufności w Bogu? O. 1. Spodziewać się, y dufać od Boga odpuszczenia grzechow, zniesienia złych nałogow, umartwienia passyi, y namiętności, dostąpienia cnot, zwyciężenia pokus, otrzymania łaski Darow Boskich, przyczyny Naysw: MARYI Panny, y Wszystkich SS. 2. Dufać z pokorą, y nadzieią przez zasługi Chrystusowe, że Bog da Niebo wiernie służącym sobie. 3. Spodziewać się, Boga, iako jest w sobie widzieć, y oglądać przez oświecenie Duszy, światłością chwały, jego nieustannie miłować, y wieczną
rokoj

rozkoszą zażywać w Niebie bez końca. 4. Mieć nadzieję pewną, że ciało będzie uwielbione, to jest: nieśmiertelne, niecierpiętlive, ozdobione iasnością, subtelnością, prętkością, którego uwielbienia ciało na wieki nieutraci. 5. W trudnościach nie tracić nadziei, y nie desperować. 6. W potrzebach modlitwą do Boga się uciekać. 7. Siłom swoim, y załugom nieduśać.

P. Ktore są pobudki do czynienia aktow Nadziei w Bogu? O. Niekończona Dobroć, y Miłosierdzie P. Boga, Wszechmocność, y chowość jego, że dać może, wierność, y sprawiedliwość, że dać chce, iako wierny w obietnicach swoich, że co obiecuie, dotrzyma. 2. Naydroższa Męka JEZUSOWA, y załugi Jego. 3. Przyczyna Nayśw: MARYI Panny, Matki Jego, y SS. Pańskich, w których wszystkie nadzieję naszą pokładać należy.

P. Co jest nie ufność w samym sobie, y czy jest potrzebna każdemu do Zbawienia, y dobrych uczynkow? O. Jest uznanie ułomności, y nizeczemności swojej, niedufanie siłom swoim, y upokorzenie się przed Bogiem, z wyznaniem że bez łaski, y pomocy jego, ani dobrze czynić, ani pomyśleć możemy, co by się Bogu podobać mogło. Zaczynam Nieufność w sobie jest każdemu potrzebna, gdy bez niey, iak bez pokory, y cierpliwości, y bez łaski Bożej żadney passyi, y pokusy zwyciężyć niemożna. Irzez dufanie zaś siłom swoim przybywa fałszywe o sobie rozumienie, y presumpcya, która jest grzechem w Ducha S. zktorey następuią nagle upadki, przetoż należy nieduśać sobie, siłom,

y zału-

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 144
y zaślugom swoim, ale łaskie Boskiey, y zaślugom CHRYSTUSOWYM.

14. P. Co iest Miłość Boska? O. Jest Dar Boski, y chota nadprzyrodzona, którą kochamy Boga dla nieśkończoney Dobroci Jego, y bliźniego dla Boga.

P. Co iest miłować Boga, dla Boga? O. Jest kochać Boga, dla tego, że iest nieśkończoney Dobroci, y dla niego samego

P. Co iest miłować Boga nadewszystko? O. Jest kochać Boga nad wszystkie rzeczy stworzone, y z chęcią pragnąć, zdrowie, życie utracić, niżeli Boga obrazić, zaczym tym porządkiem należy przed wszystkim stworzeniem, ze wszystkiego serca kochać Boga, potym siebie samego, y bliźniego dla Boga tak kochać, iak siebie samego.

P. Ktora iest Miłość prawdziwa P. Boga O. Ktora kocha Boga całym sercem, ze wszystkiey Duszy, woli, y myśli swoiey, ze wszystkich sił, y zmyśłow swoich; Zaczym Miłość Boska powin na być w sercu, w myśli, y uście, mowie, w uczynkach, y aktach Heroicznych dla Boga.

P. Ktore są Akty skuteczne prawdziwey Miłości Boskiey? O. 1. Więcej poważać Dobroć Boską, łaskę, y Miłość Jego, niżli wszystkie dostatki, rokoszy doczesne, y rzeczy stworzone. 2. Nic więcej nie żądać, tylko co Bog chce, y co się Bogu podoba. 3. O Bogu myśleć, rozmawiać, pożyteczne rozmowy o Bogu chętnie słuchać, nietylko inową, ale uczynkiem Boga kochać, Przykazania Jego zachować, dobrze czynić, złego się wystrzegać.

P. Jako

P. Jako; y kiedy być może Miłość Boska w rozmowie? O. Czworako: 1. W kaźdey rozmowie, we wszystkich sprawach, słowach przekładać chwałę, wolą, y Miłość Boską. 3. przy bytności Duchownych. 3. przy wizycie chorych. 4. Przy Katechizmie, y nauce Duchowney, pod czas Spowiedzi, y Kazaniach, y innych zabawach, y dyskursach Duchownych.

P. Jako Miłość Boska ma być skuteczna w uczynku? O. 1. Gdy Człowiek wszystkie uczynki dobre, y obojętne dla miłości Boga czyni, y na Chwałę Boga ofiaruje. 2. Gdy dla Miłości Boskiey przykrości, utrapienia, przeciwności cierpliwie znośi. 3. Gdy zgodę, y miłość zbliżnim dla Boga zachowuje. 4. Gdy przykazania Boskie dla miłości P. Boga wypełnia.

P. Ktore są powinności, y własności prawdziwey Miłości Boskiey? O. Kto prawdziwie kocha Boga, niepowinien mieć nic bardziey własnego, iak Boga, y przekładać dale Jęgo nad wszystkie stworzone dobra, nad bogactwa, sławę, y honory, nad zdrowie, życie swoje, y odważyć się na ubóstwo, wzgardę, niesławę choroby, y śmierć, niżeli Boga nie kochać, y miłość Jęgo utracić. 2. Powinien oddalić serce swoje od wszystkich rzeczy stworzonych, od ciała, y zmyśłow swoich. 3. Powinien myśla, y pamięcią, sercem y duszą przez miłość łączyć się z Bogiem, myśleć, y pamiętać zawsze o obecności Boskiey, zgadzać się z wolą Boską, niechcieć tylko co Bog chce, y co raz wiecey pragnąć podobać się Bogu. Miłości bowiem Boskiey *własność* iest ognia, który wszystko trawi, y w siebie

siebie obraca, y zawsze w górę ciągnie, y nigdy nasycić się nie może; Tak Miłość Boska wszystkie trudności, y przeciwności znosi, trawi, y w siebie obraca, y więcej dla Boga czyni, pracować, y cierpieć pragnie.

15. P. Co jest Miłość Bliźniego? O. Jest miłować bliźniego swego dla Boga, iako siebie samego.

P. Ktorzy są bliźni nasi? Odpowiada S. Augustyn (*Serm. 221.*) *Bliźni twój jest każdy człowiek, który się z tobą urodził z Adama, y Ewy.* Bo każdy z tobą od Boga stworzony jest na Obraz Boski; Każdy Krwią Syna Bożego odkupiony; Każdy do wiecznego Błogosławieństwa z woli Boskiej powszechnie naznaczony. Bliźni bliżsi są Chrześcianie, którzy w Kościele Ś. iednych Sakramentów zażywają, przez iedną Wiarę, y Chrzcizm Ś. pod iedną Głową CHRYSTUSEM zostają.

P. Co jest miłować bliźniego, iak siebie samego? O. Czego sobie kto samemu życzy, wszelkiego dobra, y zdrowia, tego życzyć bliźniemu, tak iako sobie, wspomagać go w potrzebie, tak iak by rad sam każdy, aby go wspomagano, odwołując od grzechu, przestrzegając od złego, przyprowadzając do pokuty, y zbawienia. Według nauki CHRYSTUSOWEY *Math: 7. Wszystko, cokolwiek chcecie, aby wam ludzie czynili, y wy im czyńcie.*

P. Wieloraka jest miłość bliźniego? O. Jest Dwoiaka: 1. *Przyjazna, y ludzka:* Która kocha bliźniego dla niego samego, to jest dla dobroci przyjaźni, szczerości, y obyczajow iego, y
taka

taka miłość jest cnota moralna, y zowie się *przyjaźń ludzka*. 2. *Cnotliwa, y Boska*, która bliźniego kocha *dla Boga*, że jest stworzony na Obraz Boski, Krwią CHRYSTUSOWĄ odkupiony, y uczestnikiem Łaski Boskiej; taka miłość kochająca bliźniego *dla Boga* nieróżni się od miłości, którą miłujemy Boga.

P. Czy każda miłość bliźniego jest dobra? O. *Miłość Braterska, cnotliwa, y Boska*, która kocha bliźniego w Bogu, y dla Boga, y z miłości jego, jest zawsze dobra, y wieczney nagrody zaślugująca, y być może *miłosierna*, która dla miłości Boskiej wspomaga bliźniego, y *Heroiczna* gdy nieprzyjaciół kocha dla Boga. Zaczym Miłość która kocha bliźniego dla Boga, to jest: dla tego, że mu Bog użyczył swojej Dobroci, piękności, mądrości, że na Duszy jego jest Obraz Boski, że jest stworzony dla Nieba, y drogo odkupiony, y dla tego, że jest wola, y przykazanie Boskie kochać bliźniego, z tey okoliczności miłość bliźniego jest zawsze dobra, y zaślugująca. Także miłość *zarowna, y powszechna* wzajemnie kochająca tak ubogiego, iak bogatego, przyjaciela, y nieprzyjaciela dla Miłości Boskiej, jest nader cnotliwa, y zbawienna.

P. Kiedy miłość bliźniego jest zła? O. 1. *Miłość nieporządkna*, która kocha bliźniego dla uciechy swojej, dla bogactw, y urody, y wżłych postępku zarowna, y z tey okazji przyjazna, naprzykład: że bliźni jest iednych obyczajów, że daie pieniądze, taka miłość nie kocha bliźniego, ale pieniądze, y złe obyczaje. 2. *Miłość zbytnia, utęskniona*, gorsząca, drugich obra-

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 148
żniacza, y do Miłości Boskiej przeskadzająca,
która więcej się kocha w stworzeniu, niż w Bo-
gu, y nie jest dla Boga, taka jest grzechem, y
obrażą Boską. 3. Miłość, y przyjaźń *szczer-
na, y osobna*, gdy kto dla własnego upodobania,
nie dla Boga, większy affekt świadczy iednemu,
niż drugiemu, z kąd okazywa zazdrości, niezgodę,
y podeyrzenia, taka jest zła, y niegodziwa.

P. Która Miłość bliźniego jest ani dobra,
ani zła? O. Czworaką być może. 1. Miłość
Matrzeńska bez dobrej intencji. 2. Miłość *na-
turalna* Rodziców ku Synom. 3. Miłość Kre-
wnych, y przyjaciół z własnego affektu, y przy-
wiązania. 4. Miłość obcych *zwyczajna*, albo
Polityczna, a przyjaźń powierzchowna jest obo-
jętna, ani zła, ani dobra, ale dla Miłości Bo-
skiej, przy dobrej intencji być może dobra,
zaślugująca, y zbawienna.

P. Kiedy miłość samego siebie jest dobra? ia-
ko, y kiedy być może zła? O. Miłość same-
go siebie jest *dobra, y porządna*, która życzy so-
bie dobr doczesnych, albo duchownych, y wie-
cznych, ile Bog pozwala, y iemu się podoba,
y to na większą cześć, y chwałę Boską. Miłość
zaś samego siebie, na ten czas jest *zła*, y bywa
grzechem, gdy się kto więcej kocha w sobie,
niż w Bogu, y bardziej sobie życzy Dobr do-
czesnych, iak wiecznych, y stara się o dostat-
ki dla swojej tylko wygody, nie na chwałę
Boską.

P. Czy miłość rzeczy stworzonych, y docze-
snych jest zawsze zła? O. Nie jest zawsze zła,
ale może być dobra, kiedy jest według miary
roządku

rośladku, y według Woli Bożej. Jako naucza *S. Augustyn: Tract. in Ep. Joan. Niezakazuje Pan Bog, abyś się w żadney rzeczy stworzoney niekochał; ale zakazuje kochać się w tych rzeczach stworzonych iako w szczęściu ostatnim.*

P. Czemu miłość przyrodzona Rodziców ku Synom, Krewnych, y przyjacioł, którzy są naybliżsi bliźni, y ich iako samego siebie kochać należy, nie jest przez się dobra, y zbawienna?

O. Miłość bliźniego dobra, y zaślugująca na zbawiennie wieczne powinna być z dobrej intencji, y dla Pana Boga, nie dla Krwi, y przywiązania. 2. Także być powinna zarowna, y powszechna, nie zazdrośna, y pochodząca z miłości Boga, nie z własnego upodobania. Jak naucza, y upomina *S. Augustyn: Kto się kocha w Krewnych swoich, ieszcze Krew swoją miłuje. niech miłuje obcych, niech przyjmie pielgrymow to się ta miłość rozszerzy.*

P. Ktore są pobudki, y zachęcenia do miłości bliźniego, dla których iego kochać należy?

O. Są trzy: 1. Przykazanie Boskie: *będziesz kochał P. Boga twoiego z całego Serca &c. y bliźniego, iako siebie samego.* 2. Na duszy bliźniego jest Obraz Boski, dusze iego dla Boga kochać należy; Każdy bliźni jest Krwią CHRYSTUSOWĄ Odkupiony, y dla tey Krwi jest godzien miłości. 3. Jest razem stworzony dla Nieba, gdzie będzie miłość z obopolna, y wieczna, y ma iednego z tobą Boga Oycę w Niebie, w iednym Kościele, ieden Chleb Anielski u iednego Stołu Pańskiego zażywa, zaczym iemu wzajemna miłość należy.

P. Kto

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA 150

P. Która jest prawdziwa Miłość Nieprzyjaciół? y iak ich kochać należy? O. Prawdziwa miłość jest, która żadney urazy w sercu, ani w myśli niechowa, ani zemsty pragnie, y nie szuka, wyrzeka się złości, y gniewu, nic złego nieżyczy, ale słowem, y sercem rzetelna przyjaźń oświadcza. Zaczym nieprzyjaciół należy całym sercem, myślą, y uczynkiem kochać, wszelkiey urazy dla miłości Boskiej odpuszczając.

P. Ktore są obligacye, y zachęcenia do miłości nieprzyjaciół? O. Jest ich ośm: 1. Ze Bog przykazał kochać nieprzyjaciół. *Math. 5. Miłujcie nieprzyjacióły wasze, dobrze życząc tym, którzy was nienawiedzą, y modlcie się za tych, którzy was prześladują.* 2. Ze CHRYSTUS konając na Krzyżu nam przykład dał odpuszczając nieprzyjaznym zaboycom. 3. Ze Bog y nas niewdzięcznych, y przez grzech nieprzyjazywnych kochać nieprzestaie. 4. Ze każdy człowiek jest na Obraz Boski stworzony. 5. Ze równie za nas wszystkich Syn Boży Krew swoją Nawsiw tszą wylał. 6. Ze Bog wszystkich zbawienie pragnie, y równie wszystkim Sakramenta Święta zostawił, y łaski swoje rozdaie. 7. Ze wszyscy stworzeni jesteśmy na jeden koniec, y wszystkich śmierć, y Sad Boski czeka. 8. Ze niewiemy iaki ich koniec będzie, y iaki nasz, kto w łasce Boskiej dotrwa, y kto nieotrwa.

16. P. Co jest pokora? O. Jest wzgarda samego siebie, y cnota przez którą człowiek unizma się, sam się znieważa, y z sobą gardzi.

P. Jakim sposobem pokora być może? O. Może być *myślą, własną wolą, mową, y uczynkiem.*

L

Poko-

Pokora *w myśli* jest, kto zważa swoje podłość, y niedoskonałość, y dla tego gardzi samym sobą. *W własnej woli*: gdy chce być u innych wzgardzonym, y pozwala gardzić sobą. *W słowach*: gdy kto siebie niechwali, ale gani. *W uczynku*: gdy sobie obiera miejsce ostatnie, czyni podle postugi, próżney chwały nie szuka.

P. Które są pobudki, y zachęcenia do pokory, y uniżenia samego siebie? O. Pokora jest pierwszym stopniem doskonałości. y jest znakiem przeznaczenia do Nieba, iako świadczy S. Grzegorz: *znak iasny odrzuconych jest pycha, a wybranych pokora.* 2. Jest przykładem samego CHRYSTUSA. 3. Pokora jest pokojem wewnętrznym Duszy, iako Chrystus naucza *Math. 11. uczcie się odemnie, bom cichy, y pokornego serca, y znajdziecie pokoy.* Duszom waszym. 4. Pokornych Bog podwyższa, y im łaskę daie, chardych zaś poniża, lucypera, y Aniołow chardych z Nieba stracił.

P. Które są akty pokory? O. S. Tomasz Doktor Anielski te cztery akty pokory naucza: 1. Gardzić światem, 2. Gardzić sobą. 3. Nikim niegardzić. 4. niedbać oto, żeś u innych wzgardzony. S. Bonawentura zaś sześć aktow pokory wyraża: 1. Poznać swoją nikczemność, że siebie nie jesteś. 2. Przyznać się być grzesznym, y nieużytym. 3. Pragnąć być wzgardzonym. 4. Wstydzic się przed doskonałym. 4. Chętnie znosić przeciwności. 6. Lekko ważyć godności, sądzić, y przyznać, żeś ich niegodzien.

17. P. Co jest Cichość? czy ją CHRYSTUS nauczał, y na czym zawiła? O. Jest cnota, która

KATFCHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA. 152
ktora rządzi, y utrzymuje passyą gniewliwą według rozumu, gdy powstaie gniew na tych, którzy nas obrazili. Tę cnotę nauczał **CHRYSTUS** *Math. 11. uczcie się odemnie, bom iest cichy. y Math. 5. Błogosławieni cisi.* Cnota cichości zawiśła na rozsądnym pomiarkowaniu, y pokromnieniu passyi gniewu; aby się niegniewać tylko na kogo trzeba, kiedy, y iakim sposobem.

P. Czy iest cnota cichości nigdy się niegniewać? O. Nie iest cnota cichości, ale gnusność, y ospalstwo, y wcale nierosądek niegniewać się gdy potrzeba; y gdy żarliwość, y sprawiedliwość o Honor Boski każe. Tak *Exod: 32. Mojżesz rozgniewał się na bałwochwalstwo Izraelitow. Eliasz. 4, Reg. 6. 1. Kazał ogniu z Nieba stąpić. Y sam CHRYSTUS, Faryzeuszom gniew pokazał. Marc, 3. Wyrzawszy na nich z gniewem.* Y Pismo S. wyraża gniew Boski na grzeszników. Y owszem niegniewać się z szlufszney przyczyny, może być czasem grzechem; tak Przełożeni, y gospodarze grzeszą; gdy pobłażają, y złych niekarzą.

P. Ktore są akty cichości? O. Są trzy: 1. Rządzić, y utrzymać rozsądkiem passyą gniewu. 2. Cicho, y skromnie gadać, nie głośno, y krzykliwo, niefrozyć się, ani się rzucać. 3. występki rozsądnie karać, spokojnie napomnieć bez turbacyi, y zamieszania, y bez zawziętości.

18. P. Co iest cierpliwość? O. Jest cnota, ktora uśmierza w Duszy smutek, znosząc chętnie dla miłości Boskiej wszelkie utrapienia.

P. Ktore są pobudki, y zachęcenia do cierpliwości? O. 1. Cierpliwość zadosyć czyni za

grzechy, y umnieysza mąk czyścowych. 2. Godni iesteśmy więcey dla grzechow naszych cierpieć. 3. CHRYSTUS za grzechy nasze tak wiele cierpiał. 4. Bog mieszka w duszy cierpliwey, iako obiawił Chrystus S. Katarzynie Senneńskiey. 5. Przez dopuszczone utrapienia Bog nas zachowuje od wielu grzechow, probuje nas, y daie okazyą do zasług, y cnot Świętych. 6. Cierpliwy oświadcza miłość, y pokorę Bogu. 7. Nie iest infsza droga do Nieba, tylko przez Krzyż, y utrapienia.

P. Ktore są akty cierpliwości? O. 1. Znosić przeciwności, chorobę, boleści bez szemrania. 2. Nienarzekać, ani się ułkarzać. 3. Z woli Boskiej chętnie przyjmować, z uciecha, y weselem serca znosić dla miłości JEZUSOWEY. 4. Sądzić, y uznać, żeś więcy godzien cierpieć dla grzechow twoich. 5. Dziękować Bogu za dopuszczenie, y pozwolenie zasług. 6. Prosić Boga o łaskę cierpliwości, albo o oddalenie utrapienia, ieżeli się Bogu podoba. 7. Oświadczyć, y odważyć się dla miłości Boskiej więcey cierpieć. 8. Pragnąć utrapienia, y prześladowania, ktore są znakiem Miłości Boskiej, gdy Bog *ktorych kocha*, nawiedza, y utrapieniem *kochających siebie* probuje, y doświadcza dla zasługi, y wieczney zapłaty.

19. P. Ktore są z przeznaczonych od Boga terminow ośtatnie rzeczy, na ktore każdemu zawsze pamiętać należy? O. Cztery: *Śmierć, Sąd Boski, piekło, y Niebo.*

P. Jaki n spo obem każdego czasu należy pamiętać o śmierci? O. *Trojakim sposobem: 1.*

Codziennie

Codziennie każdą sprawę czynić, iakby ostatnią przed śmiercią, zważając że w momencie umierać możesz, a pod czas pokuty, y okazyi do grzechu, myśl sobie, że umrzeć potrzeba, y podobno dziś. 2. Co godzina, gdy zegar biie myśl. *czy nie ostatnia już moja godzina?* albo: *Ach! przyjdzie godzina ostatnia.* 3. Co wieczor, kładac się spać, myśl: iakbyś w trunnie umarły leżac, więcej wstać niemiał.

P. Jakie utrapienia śmierć przynosi niezbożnemu? O. *Siedmioro*: 1. Niecierpliwość w chorobie, y przykrość boleści. 2. Wielki żal, y smutek z odstąpienia dobr doczesnych, Krewnych, y przyjacioł. 3. Boiaźń, y tęskność nieznośną, że przez złe życie utracił Niebo wieczne. 4. Apprehensya, y strach z wiecznego potępienia. 5. Desperacya, y wątpliwość o miłosierdziu Boskim. 6. Zaniedbanie pokuty niechcąc się modlić, ani spowiadać, ani Boga prosić o miłosierdzie. 7. Gryzienie sumienia, y postrachy szatańskie.

P. Wielorakie jest przygotowanie się do śmierci? O. *Dwojakie*: 1. *Wczesne*: Ktore codziennie przez całe życie przed czasem śmierci być powinno. 2. *Bliżkie*: przed skonaniem w ostatniej chorobie.

P. Ktore są sposoby wczesne, y dalekie przygotowania się na śmierć? O. *Pięć sposobow być może*: 1. Pewny sposób przygotowania się na śmierć bezpieczną jest: *dobre życie*: włascie Boskiej zostawać, y w dobrych uczynkach nieustawać. 2. Mieć zawsze codzienne Nabożeństwo do Konającego JEZUSA, y po każdej spowiedzi,

dzi, y Komunii S. przypomniec sobie o śmierci, y skonaniu swoim, iakby przyimując Wiatyki. 3. Często odprawiać Modlitwę do Matki Boskiej, osobliwie w każdą godzinę, gdy zegar biie, prosząc o śmierć szczęśliwą. 4. Wzywać często SS. Patronow, oddawać się zawsze w opiekę S. Józefowi, S. Barbarze. 5. Nawiedzać chorych, Dysponować, albo asystować umierającym, y modlić się za konających.

P. Ktore są sposoby naybliższe przygotowania się do śmierci? O. *Są trzy:* 1. Nicodkładać do jutra spowiedzi, y pokuty, ale za wczasu przy reflexyi, y przytomności zmysłów spowiadać się, y zaraz przyjąć Wiatyki Nayswiętszego SAKRAMENTU, y ośtatnie pomazanie. 2. Maieć Dobr wolną dyspozycyą, przed czasem uczynić Testament, ktory ieżeli Bog pozwoli powstać z choroby, co Rok odnowić, albo potwierdzić. 3. W chorobie częste powtarzać akty *Wiary, Nadziei, y Miłości Boskiej, żalu, y skruchy serdeczney, dziękczynienia, y rezygnacyi do woli Boskiej.*

20. P. Czy Dusza ludzka ieść nieśmiertelna?

O. Jak Duch Anielski, tak Dusza ludzka od Boga stworzona, nierozdzielna, z materyi, y części nieiakiey niezłożona, żadney Korupcyi niepodlega, y z natury, y istoty swojej na wieki żyć, y trwać będzie, ktora nie od siebie, ale z mocy Boskiej tylko, gdy ją Bog konferować niezechce, zniszczona być może. Tak S. *Augustyn de lib. arb.* naucza: że Dusza, y Anioł *jest iedney natury nieskażytelney, y nieśmiertelney.*

P. Co ieść wieczność, y nieśmiertelność? O. *Wieczność ieść nieskończona rzeczy, y czasu bez końca.*

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA, 156
końca trwałość. *Nieśmiertelność* jest nienaruszona cała w sobie bez skaży, y korupcyi trwałość, y nieodmienna w życiu konserwacya.

P. Wieloraka jest wieczność, y nieśmiertelność? O. *Dwoiaka*: 1. *Nie stworzona, nierozdzielna, y nieograniczona* bez początku, y końca trwałość, która samemu Bogu jest własna, y przyzwoita. 2. *Nie skończona, y niewymierzona* wezczasie bez miary, y końca trwałość. Przez taką wieczność od początku stworzenia żyć, y trwać będą Anieli, y Dusze nieśmiertelne na wieki.

P. Jakim sposobem poznać, y zmierzyć może wieczność? O. Nikt niemoże dostatecznie poznać, y pojąć: co jest wieczność nie skończona? Żeby ją rachował na niezliczone lata, niech minie tyle millionow lat, ile liścia na wszystkich drzewach, odrobin piasku w ziemi, wiele kropel wody w morzu, proszkow na powietrzu, gwiazd na Niebie, jeszcze nieubędzie wieczności, ani szrodka, ani końca iey nieubędzie.

P. Wieloraka jest wieczność duszy nieśmiertelney? O. *Dwoiaka*: 1. *Szczęśliwa* Błogosławionych w Niebie, gdzie Święci Boga widzieć, kochać, y chwalić będą na wieki. 2. *Nieszczęśliwa* w piekle, gdzie potępieni męki nieustające cierpieć będą na wieki.

21. P. Czy będzie, y być może zmartwychwstanie umarłych? O. Jak Stworzenie Boskie niezłego, tak zmartwychwstanie z mocy Boskiej być może, y będzie zapewne przed Sądem Boskim powszechne wszystkich ludzi zmarłych zmartwychwstanie, iako świadczy Apostoł S: 1. *ad Cor. wszyscy zmarłych powstaniemy.* R. *Job.*

19. w ostatnim dniu z ziemi powstanę, y znowu przy odziany będę, y w ciele moim obaczę Boga mego. y S. Atanazy in Symb. Wiare S. twierdzi, y naucza: że na przyście CHRYSSTUSA Sędzię żywych, y umarłych wszyscy ludzie zmartwych powstac mają w ciele swoim.

P. Wielorakie iest zmartwychwstanie? O. Dwoiakię: 1. Osobne: Ktore iest wskrzeszenie Jedney Osoby umarłej, władzą, y mocą Boską do życia przeszłego, tak CHRYSSTUS wskrzesił Łazarza, S. Stanisław Pietrowyna, y sam Chrystus mocą swoją Boską zmartwychwstał. 2. Powszeczne: Wszystkich ludzi umarłych, którzy na ostatni Sad Boski z grobow powstaną, iako iawnie oznajmuie Apostoł S. ad Tessal. 4. Sam Pan, roszakem, y głosem Archaniota trąbą Boga wstąpi, y umarli, którzy w CHRYSTUSIE są zmartwychwstaną.

P. Czyli wszyscy umarli zmartwychwstaną w swojej postaci, y w swoim wieku? O. Wszystkie Ciąła tak wybranych, iak potępionych powstaną w całości, y doskonałości zmyśłow, y urody w wieku CHRYSSTUSOWYM lat 33. iak świadczy Apostoł S. ad Eph. 4. aż przydziemy wszyscy do Męstwa doskonałego wieku CHRYSTUSOWEGO. Aug. styń S. Ep. 146. Potępionych zmartwychwstanie opisuie: że powstaną w całości nienaruszoney, ale przez mękę piekielną naruszeni zostaną, gdy usłyszą Dekret Boski: idźcie przekleci.

P. Ktorego dnia, y czasu będzie zmartwychwstanie wszystkich? O. Lubo nie iest nasze wiedzieć, y przezyrzyc czasu, y momentow, ktorych

rych Bog założył w mocy swojej; iednak według zdania Doktorow SS. zmartwychwstanie być ma tegoż czasu przed wschodem słońca, y tego dnia, iak CHRYSTUS zmartwychwstał.

22. P. Wieloraki jest ostatni Sąd Boski? O.

Dwoiaki: 1. Sąd partykularny, który bywa przy śmierci każdego, w ostatnim momencie życia. 2. Powszechny: który będzie na końcu świata, którego zaś czasu, nie jest żadnemu wiadomo, tylko samemu Bogu. Y odprawiony będzie na Dolinie Fozafatowej, gdzie Króla Fozafata G ob wystawiony między Jerozolimą, y góra Oliwną, gdzie CHRYSTUS Mękę swoją zaczął, y tamże zgóry Oliwney do Nieba wstąpił, gdzie także jest Grob Najswięt. MARYI Panny, y S. ANNY, tak świadczy Pismo S. Joël. 1. zgromadze wszystkie narody na Dolinę Fozafatową, y z niemi się rozstrząsą.

P. Kto sędzić będzie żywych, y umarłych?

O. CHRYSTUS Pan będzie Sędzią żywych, y umarłych, iak świadczy Apostoł S. ad Rom. 14. *Wszyscy staniemy przed Trybunałem CHRYSTUSOWYM. Y Joan. 5. Ociec nie Sądzi nikogo, ale wszystek Sąd swój oddał Synowi. Y Dawid S. w Psal: 71. mówi. Boże Sąd twój daj Królowi, y sprawiedliwość Twoją Synowi. Gdzie y Apostołowie SS. na krzesłach siedząc z CHRYSTUSEM Panem sędzić będą, według wyraźney Deklaracyi iego Math. 19. Siedzieć będziecie, y wy, sądząc 12. pokolenia Izraelu.*

P. Wczyin Sąd Boski straszny będzie wszystkim, nietylko niebożnym, ale y spawiedliwym?

O. We wszystkim, y zewsząd każdego na straszny

sznym Sądzie Boskim strach ogarnie, gdy straszny wszystkim Sędzia, straszny Sąd, straszna sprawiedliwość, straszna indukta sprawy, straszne w punkcie rozsądzenie, straszna każdego konfuzya, y skarga Wszystkich Świętych bez wynowcy, strasne świadectwo Krzyża S. y RAN CHRYSZTUSOWYCH, straszna Konwikcya, y świadectwo własne o Sumnieniu, straszny Dekret, y Kondemnata nigdy nieskallowana, straszne niezbóżnych potępienie, y wieczna zguba będzie. Jeżeli na Sądzie Boskim według Pisma S. Sprawiedliwy ledwie zbawiony będzie, niezbóżny gdzie się podzieje. Z kąd S. Hieronim o sobie przyznaie *Ep ad Flor.* Gdy zważam dzień Sądu Boskiego, wszystek drzę, y truchleję, iedząc, czy piąc, czy pisząc, albo czytając, zawsze grzmi w uszach moich straszna trąba: powstańcie umarli na Sąd Boski. Także y Bernard S. Medit: c. 2. na siebie narzykał: biada mnie mizernemu będzie! w dzień Sądu Boskiego, gdy otwarte Księgi będą, gdzie wszystkie akcye, y myśli moje, y skrytości serca iawnie czytane, y iak na obrazie wyrażone będą, przypominając sobie *excessa* moje z konfuzyi Sumnienia lękać się, y drząc będę.

23. P. Czy jest piekło? y dla ktorych Strworzone, y od Boga naznaczone? O. Wiara S. objawia, y utwierdza, że dla czartow, y Dusz potępionych jest piekło, albo miejsce z Dekretu Boskiego naznaczone, w którym za nie odpokutowane grzechy śmiertelne cierpieć będą na wieki. O ktorym *Math. 25.* idźcie w ogień wieczny, który zgotowany jest czartu, y Aniołom jego.

P. Ktorzy

P. Ktorzy się do piekła dostaną? O. Ktorzy w złej Wierze, w Herezyi, y niedowiarstwie, lub w grzechu śmiertelnym bez pokuty z tego świata schodzą.

P. Wieloraka jest kara, y męka w piekle? O. *Trojaka: 1. Męka utraty: niewidzenia Boga na wieki. 2. Męka zmysłów niuśtająca. 3. Gryzienie sumnienia nieznoszone bez przestanku*

P. Jako Dufze potępionych w piekle, y Dalsze w czyścju od ognia cierpią, y cierpieć mogą mękę zmysłów? O. Dufze w piekle, y w czyścju cierpią mękę zmysłów na rozumie, woli, y pamięci przez mocną, y ustawiczną apréhension, y imaginacyą mąk ogniſtych, y przez zatrzymanie na miejscu, y przywiązanie do ognia. Lubo ogień materyalny, y niuśtający, który jest w piekle, y w czyścju Dufze palić, y spalić niemoże, ale przez apréhension nieznoszenie pali, dogrzewa, smaży, y piecze; Jak ciężka apréhension żyjącemu tęskności, y nudności ſprawuje, y często życie odbiera.

P. Czy potępionych ciała po zmartwychwstaniu w piekle nieśpalą się na wieki? O. Nigdy się nieśpalą, lubo ogień piekielny jest pozerający, iednak z woli, y Dekretu Boſkiego żaden z potępionych w piekle nigdy się nieśpali, y według objawienia Wiary S. nigdy z niego niewyniędzie. Ale ciała potępionych po zmartwychwstaniu cierpieć będą mękę zmysłów na Dufzy przez apréhension miejsca, y ognia; y na ciele przez palenie, y gorącość ognia bez korupcyi, y spalenia. Jak Exod. 3. *Krzak gorący nie zgorzał; Y iak wiele Męczeników w*
upałach

upałach ognistych mocą Boską zachowani są od spalenia, y korupcyi.

P. Czy będzie kiedy koniec mękom piekielnym? O. Wiara S. naucza, y utwierdza, że iak Błogosławionych w Niebie. chwała będzie wieczna, y niekończona; tak potępionych w piekle męki będą nieustanne na wieki, którym nigdy końca nie będzie bez nadziei widzenia Boga.

24. P. Co iest czyścić? O. Jest mieysce oczyszczenia, y kara doczesna Dusz sprawiedliwych za grzechy powszednie, y kary doczesne z przechow śmiertelnych według winy przez spowiedź, y pokutę odpuszczonych, zatrzymane, y za życia na świecie przez dobre uczynki, y zadość czynienie niewypłacone.

P. Wieloraka iest kara w czyściu? O. *Dwoiaka*. 1. *Kara szkody*: niewidzenia Boga, y ta iest tak ciężka, że żal, y tęskność tey szkody przewyższa wszystkie męki, y karanie zmyśłow. 2. *Kara zmyśłow*: Ktora przechodzi wszystkie męki świata, y tortury Męcenikow.

P. Ktora iest różność kary piekielney, y czyścowej! O. Jest *dwoiaka*: 1. że *męki piekielne* są wieczne, y nigdy nieustające, *czyścowe* zaś są doczesne. 2. Ze *męki piekielne* są bez nadziei wszelkiej, y miłosierdzia, y bez uwolnienia; *czyścowe* zaś są z nadzieią widzenia Boga za czasem naznaczonym, y z uwolnieniem, y miłosierdziem Boskim. Jednak czyścowe męki zmyśłow są równe piekielnym, y tak ciężkie, że przechodzą wszystkie męki światowe.

P. Jakie są sposoby w życiu umnieyszenia so-
bie

KATECHIZM, ALBO NAUKA ZBAWIENNA. 152
bie inak czyścowych? O. Pięć sposobow być mo-
że: 1. Odpuszczać nieprzyjaciółom swoim z
serca wszystkie urazy, y nieszukać żadney zem-
sty, iako naucza CHRYSSTUS. *Odpuście, y bę-
dzie wam odpuszczono.* 2. Wszystkie przykrości
cierpliwie znosić, naśladować Chrystusa. 3. Mieć
częste Nabożeństwo do Męki JEZUSOWEY, y
bolesci Najswięt: Matki Boskiej. 4. Często
spowiadać się, y Komunikować z nabożeństwem,
z aplikacją, y przyłączeniem nieofszacowa-
nych załug CHRYSSTUSOWYCH do dobrych
uczynkow swoich. 5. Modlić się często za Du-
sze w czyściu zostające, y na ratunek ich ap-
plikować wszystkie swoje uczynki miłosierne,
za które Bog wyświadczy miłosierdzie. Także
niezaniedbywać otrzymanie odpustow zupeł-
nych od winny, y kary, y przy śmierci po spo-
wiedzi, y przyętym Wiatyku, Sakrament o-
statniego pomazania. Oprócz tych podają się
wżywz sposoby do zgładzenia grzechow powsze-
dnich *na karcie 134. Których jest ośm.*

P. Ktore są sposoby ratowania Dusz, y wy-
bawienia z inak czyścowych? O. Także pięć
sposobow, y więcej być może: 1. Dusze czyśc-
owe osobliwie ratują ofiary, y Msze S. 2. Jał-
mużny, y posty, y miłosierne uczynki za dusze
ich ofiarowane iako Pismo S. Tob. 12. Swiad-
czy: *jałmużaa jest, która czyści grzechy.* 3. Krzy-
wdy nadgrozione, 4. Odpusty otrzymane, y
im aplikowane. 5. Spowiedzi, y Komunie S.
Koronki, y pielgrzymowanie na Święte miej-
sca za nich ofiarowane. Tak Concilium Floren-
skie za EUGENIUSZA IV. Const: 17. potwier-
dza:

dza: Dusze w mękach czyscowych po śmierci czy-
szone ratują wiernych żyjących ofiary, Msze S.
Odpusty, Modlitwy, posty, śluzny, y inne mi-
łosierne uczynki.

25. P. Czy rozum ludzki może pojąć, y wy-
razić rokoszy Niebieskie? O. Niemoże, tak
świadczy S. Paweł Apostoł: *Ani oko widziało,
ani ucho słyszało, ani serce ludzkie pojąć może:
co Bog zgotował dla tych, którzy go miłują.*

P. Czy należy pamiętać o Niebie? O. Nale-
ży zawsze pamiętać, y pragnąć Nieba, często
serce, y myśl podnosić do Boga ku Niebu, y mieć
stateczną nadzieję Boga w Niebie oglądać, y
chwalić na wieki.

P. Czy dosyć myśleć, y pamiętać o Niebie?

O. Niedosyć tylko myśleć o Niebie, ale też
trzeba żądać, y pragnąć oglądać Boga w Nie-
bie, mieć stateczną nadzieję w Bogu, y zału-
giwać na Niebo.

P. Jakim sposobem możemy niezawodnie za-
śluzić na Niebo? O. 1. Wystrzegać się grze-
chu śmiertelnego, y złych okazji do niego: 2.
Zachować wszystkie Przykazania Boskie. 3.
Czynić miłosierne zaśluzgi. 4. Znosić cierpli-
wie wszelkie przeciwności, y prześladowania
dla miłości JEZUSOWEY. 5. Odprawiać częste
spowiedzi, y Komunie S. Modlitwy codzienne
&c. Które dobre uczynki są zadatkiem chwały
Niebieskiej.

S VII.

FORMULARZ I. ALBO PORZĄDEK CEREMO-
NII OBŁOCZYN Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu
y Benedykcyjnego Habitu, albo Sukienki, y Paska, albo
Chordy.

PRZE-

FORMULARZ I. ALBO PORZĄDEK 164
PRZESTROGA PRZYGOTOWANIA SIĘ
DO OBŁO CZYN.

KTo by chciał przyiąć Sukienkę Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA, powinien za-
wczasu oznaymnić X. Gwardyanowi, albo Dyre-
ktorowi naznaczonemu w tym Konwencie, w
którym chce przyiąć Habit o intencyi swojej,
który naznaczy dzień Obłóczyn. Aspirujący
zaś powinien z iak naywiększym nabożeństwem
przygotować się do Spowiedzi generalney z ca-
łego życia, y godnego przyięcia S. Komunii,
y dostąpienia zupełnego Odpustu. Przytym
do Aspiranta należy mieć gotowy Habit, albo
Sukienkę na kształt Szkaplerza szarego koloru,
aby mógł ją pod Suknią wierzchnią podpasac,
y do tego Pasek, Krucyfix, Koronkę, Regułę Trze-
ciego Zakonu, y świecę woskową; co wszystko
na Ołtarzu mieć złożone. Jezeli zrana bę-
da Obłóczyny, Ociec Wizytator, albo Gwardy-
an, lub Dyrektor naznaczony, odprawić może
Msza S. przed Ołtarzem Tercyarskim S. O.
FRANCISZKA, na której Aspirant Komuni-
kować powinien. Po skończoney Mszy S. zło-
żywszy Ornat, y Manipularz, klęcząc na gra-
dusie przy świecach zapalonych zacznie *Lita-
nią o Wszystkich Świętych* Trzech Zakonów S. O.
FRANCISZKA położoną niżej przy Regestrze.

*Benedictio Habitūs, seu Tunicellae,
aut Scapularis.*

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit Cælum, & terram.

V. Sit nomen Domini benedictum.

R. Ex

R. Ex hoc nunc, & usq; in sæculum.

V. Domine exaudi Orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum Spiritu tuo.

O R E M U S.

Domine JESU CHRISTE, qui tegumen nostræ mortalitatis assumere dignatus es, qui que gloriosum Confessorem tuum Beatum P. N. FRANCISCUM Tres Ordines instituere salubriter voluisti, ac operis tui Vicarios Summos Ecclesiæ Pontifices, ipsos approbare fecisti. Immensam Clementiæ tuæ largitatem suppliciter exoramus, ut hæc indumenta, quæ ad propriæ mortificationis, & humilitatis juvamen, ac pro valida contra mundum, carnem, & dæmonem armatura, idem Beatus FRANCISCUS Fratres, & Sorores de Pænitentia in Tertio Ordine portare instituit, ita benedicere & Sanctificare & digneris, ut hic Famulus tuus, N. (*vel Famula tua*) N. ea devotè suscipiens, te intra se taliter induat, ut sicut honestam, humilemque vitam indumenta ipsa prætendunt, ita etiam quolibet vitiò, Te adjuvante, eradictò, veraciter tibi corde, ore, & opere servire mereatur, & à te nullis unquam tentationibus separetur. Qui vivis, & regnas in sæcula sæculorum Amen.

BENEDICTIO CHORDÆ:

DEUS, qui ut servum tuum redimeres, Filium tuum per manus impiorum ligari voluisti; benedic & quæsumus cingulum istud, & præsta, ut Famulus tuus, (*vel Famula tua*) qui

to velut ligamine pœnitentiali sui Corporis
cingetur, vinculorum ejusdem D. N. JESU
CHRISTI perpetuò memor existat, & in ordi-
ne, quem assummit pereniter perse eret, tuisq;
semper obsequiis se alligatum esse cognoscat.
Per eundem CHRISTUM Dominum nostrum.
Amen.

Postea imponit thus in Thuribulum cum solita
benedictione, & acceptò aspergillò aspergit sca-
pulare, & Chordam.

Quodsi plures simul induantur, præpositæ ac se-
quentes Orationes, ubi immutandæ sunt in plurali
dicantur. Si quis verò externum Habitum Tertij
Ordinis suscipiat, cum Scapulari, & Mantello pro-
tensò, quod Tertiariis Eremitis, aut Personis in
statu Celibatus votum Castitatis perpetuæ prosi-
tentibus, concedi solet; pro tunc Habitûs sive
Scapularis, ac Velâminis Albi sequentes benedi-
ctiones dicantur, alijs omittantur.

B E N E D I C T I O

Habitûs externi pro Tertiariis votum
Castitatis perpetuæ prosi-
tentibus.

V. Adjutorium nostrum &c. R. Qui fecit &c.

V. Sit Nomen Domini benedictum. R. Ex hoc, & usq;

V. Domine exaudi &c. R. Et clamor meus &c.

V. Dominus vobiscum. R. Et cum Spiritu tuo.

O R E M U S.

Domine JESU Christe, Seminatore, & inspi-
rator Religiosi propositi, qui indumentum
nostræ carnis pro salute generis humani mi-
sericorditer suscipere voluisti, & in præsepio
vilibus pannis involvi non horruisti respice

propitius ad preces humilitatis nostræ; ut hunc Religiosum Habitum, quem hic Famulus tuus N. (*vel* hæc Famula tua N.) propter amorem tuum abjectâ veste sæculari induere proponit, benedicere & tuâ pietate digneris. Et concede propitius, ut sicut exterius his Religiosis induitur vestimentis, intus renovetur affectibus, & per intercessionem Beati Patris Nostri FRANCISCI virtute ex alto eum (*vel* eam) induere digneris. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus S. Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

BENEDICTIO VELAMINIS

*Albi, sive Cin torij Capitis pro Tertiaria
votum Castitatis proficiente.*

OREMUS.

Domine JESU CHRISTE benedic & quæsumus hoc velamen Capitis Famule tue N. imponendum, quod ego in Nomine tuo benedico & purifico & Et concede propitius, ut Famula tua hæc, quæ tibi puro corde, & Corpore servire intendit, ac se ipsam devovet, eò velut stolâ albâ amictâ, & adoptionem Filialem adeptâ, cum omnibus illis, qui laverunt stolas suas, & dealbaverunt eas in Sangvine tuo, Crucem tuam casto, & humili corde amplexa, semitam mandatorum tuorum sequatur, & animo contrito gloriam mereatur æternam. Qui vivis, & regnas Deus in sæcula sæculorum. Amen.

*Aspergitur Aquâ benedictâ, & incensatur trino
ductu*

Auctu per Crucem ut supra. Peracta benedictione cantatur à Choro Hymn: Veni Creator Spiritus: per quatuor imos versus flexis genibus tantum; per quos, & Celebrans in gradu Altaris genuflectit, & Persona induenda orat prostrata, vel genuflexa ante Altare, & idem Hymnus cantatur à Choro cum Organo usq; ad V. Accende lumen Sensibus: Celebrans verò sistit ad medium Altaris semiversa facie ad Personam induendam in gradu Altaris genustexam, quæ vestem secularem supra se gestam deponit, si verò vestis superior facile exiri non possit, nec removeri, tunc Celebrans solum extendens manum dextram super caput Personæ induendæ, illud non tangendo, dicit clara voce.

Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis, & eripiat de corde tuo sæculi pompas, quibus abrenuntiasti, dum baptismum suscepisti, & induat te Dominus novum hominem, qui secundum Deum creatus est in iustitia, & Sanctitate. R. Amen.

NB. Przysiępnięca Osoba do Ołtarzyny w ten czas gdy się śpiewa Hymn: Veni Creator: powinna uklęknąć przed Ołtarzem; potym przysiępnić do Ołtarza, y uklęknąć na gradusie y zdiąć z siebie zwierzchnią suknię świecką, jeżeli łatwo być może złóżoną, albo tylko z wierzchu zawinąć, aby Szkaplerz pod suknie podłożyć, lub też po Ołtarzynie zdiąć z siebie Szkaplerz włożony, i potym w Domu pod suknie świeckie przyodziać Szkaplerz, y Pasek.

Postea Celebrans accipit Scapulare, & imponit Personæ induendæ, & antequam illud, ac alia imponat, in manus tradat, illa eidem devotè oscu-

Ianda offerat, adjuncta ad quodvis sequente Oratione:

Przy włożeniu Habitu, czyli Szkaplerza.

INDuat te Dominus indumento salutis, & circumdet te vestimento iustitiæ, tolle jugum Domini svave super te, ut invenias requiem animæ tuæ. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Przy opasaniu Paskiem.

PRæcingat te Dominus cingulo huius Ordinis ad invocationem SS. Nominis sui, & S. P. N. FRANCISCI, ut possis recordari vinculorum Passionis D. N. JESU CHRISTI, & fervere ad opera penitentiae, & Charitatis. Per eundem CHRISTUM Dominum nostrum. R. Amen.

Przy włożeniu powierzonego Habitu, Szkaplerza, y Ptaszcza, Czystość Dożywnia ślubniącym.

Domine JESU Christe, qui dixisti: jugum meum Svave est, & onus meum leve, præsta quæsumus, ut hic Famulus tuus, (vel Formula tua) sic istud portare valeat, ut consequi possit tuam gratiam in præsentī, & gloriam in futuro. Qui vivis, & regnas Deus in sæcula sæculorum. R. Amen.

Przy oddaniu Paska do pocatowania, y opasania się, Osobie czystość dożywnia ślubniącey.

Accepe cingulum istud, & paratus, (vel parata) esto alligari, & mori pro Domino nostro JESU Christo.

Przy opasaniu się Paskiem Osoby czystość ślubniącey

PRæcingat te Dominus hoc Cingulo puritatis, & humilitatis, & extingvat in lumbis tuis.

tuis humorem libidinis, & in te toto spiritum
superbiæ, ut maneat in te virtus continentiaë,
ac humilitatis, ut DEO semper in omnibus o-
bedias, & sicut chordâ Corpus circumdas,
ita Animam fide JESU CHRISTI, & bonis o-
peribus decores, ut ejus gratiam, & vitam æter-
nam habeas. Per eundem CHRISTUM D.N.
R. Amen.

*Przy włożeniu Velum białego na głowę Ter-
cyarkom Swieckim, zwierzchnym Habcie doży-
wotnią czystość ślubującym.*

O Periat crinem tuum modestia, sobrietas,
& continentia, ut virtutum accincta co-
mitatu, purpureo Dominici Sangvinis redem-
pta velamine, mortificationem D.N. JESU
CHRISTI in carne tua circumferas. Per eun-
dem CHRISTUM D.N. R. Amen.

Przy oddaniu w Rękę Krucyfiksa.

Q Vi vult venire post me, abneget semetip-
sum, & tollat Crucem suam, & sequatur
me. R. Amen.

Przy oddaniu Reguły.

A ccipe Frater N. (vel Soror N.) Regulam,
quam tibi servandam tradimus, quod si ean-
dem servaveris, ipsa custodiet te, & addet Do-
minus vitæ tuæ benedictionem. R. Amen.

Przy oddaniu Rożanca, albo Koronki.

A ccipe hoc Psalterii genus, seu horarias pre-
ces, in signum memoriale devotionis, &
contemplationis, ut discas terrena despiciere,
& amare cælestia. R. Amen.

Przy oddaniu Swiecy zapalonej.

A ccipe Charissime Frater (vel Soror) lumen
M3 Chri-

Christi in signum immortalitatis tuæ, ut mortuus, (vel mortua) inundo, vivas DEO. Surge à mortuis, & illuminabit te CHRISTUS. R. Amen.

Et cantatur à Choro: Accende lumen sensibus: cum reliquo Hymno. Sacerdos verò in medio Altaris semiversus à dextris ad Personam indutam dicit sequentem Orationem.

O R E M U S.

Domine JESU Christe, qui formam Servi accipiens, habitu inventus es ut homo, veste carnis indui, & funibus in tua passione ligari voluisti; & qui Beato Petro Apostolo tuo, significans quàm morte esset clarificaturus Deum, prædixisti, ipsum per alium in senectute fore cingendum, huic Famulo tuo Fratri nostro N. (vel Famulæ tuæ Sorori nostræ N.) cui ad imitationem tuam, & Seraphici P. N. FRANCISCI vestem humilitatis, & patientiæ imposuimus, & Ordinis chordâ præcinximus, virtute tua benedicens † ut vestimento salutis, & stolâ immortalitatis indutus, lumbos suos castitate præcingat, sit iustitia cingulum lumborum ejus, & fides cinctorium renum ejus, vincula, & carceres pro amore tuo non abhorreat, passionis, ac vinculorum tuorum memor existat, a vinculis peccatorum suorum liberetur, ac libertatem ab omni peccato, quàm ei tuo Sangvine pretioso comparasti, misericorditer consequatur, Qui vivis, & regnas Deus &c. R. Amen.

Finito Hymno. Veni Creator: Cantores, aut Assistentes præcinent Sequentes Versus, R. Choro.
N.

- V Emitte Spiritum tuum, & creabuntur.
 R Et renovabis faciem terræ.
 V In Conceptione tua Virgo Immaculata fuisti
 R Ora pro nobis Patrem, cujus Filium peperisti
 V Signasti Domine Servum tuum Franciscum.
 R Signis Redemptionis nostræ.
 V Ora pro nobis Beate Ludovice.
 R Ut digni efficiamur promissionibus Christi.
In Indutijs Sororum Tertij Ordinis dicitur de
S. Elisabeth.
 V Specie tua, & Pulchritudine tua.
 R Intende, prosperè, procede, & regna.
Celebrans verò in medio ad Altare conversus cantat.
 V Domine exaudi orationem meam.
 R Et clamor meus ad te veniat.
 V Dominus vobiscum. R Et cum S. spiritu tuo.

O R E M U S.

DEUS, qui corda fidelium S. Spiritûs illustratione docuisti, da nobis in eodem Spiritu recta sapere, & de ejus semper consolatione gaudere.

DEUS, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum præparasti, quæsumus, ut qui ex morte ejusdem Filii tui prævisa, eam ab omni labe præservasti, nos quoq; mundos, ejus intercessione ad te pervenire concedas.

Domine JESU Christe, qui frigescente mundo, ad inflammandum corda nostra tui amoris igne, in carne Beatissimi P. N. FRANCISCI Passionis tuæ Sacra stigmata renovasti, concede propitius, ut ejus meritis, & precibus Crucem jugiter feramus, & dignos fructus penitentiae faciamus.

DEUS,

DEUS, qui Beatum Ludovicum Confessorem tuum, de terreno regno, ad cælestis regni gloriam transtulisti, ejus quæsumus meritis, & intercessionem, Regis Regum JESU Christi Filii tui facias nos esse consortes. Qui tecum vivit &c.

In Indutijs Sororum Tertii Ordinis cantatur

Oratio sequens.

Tuorum corda fidelium Deus miserator illustra, & Beatæ Elisabeth precibus, fac nos prospera mundi despicere, & cælesti semper consolatione gaudere. Per Christum D.N. R. Amen.

V Dominus vobiscum. R Et cum Spiritu tuo.

Cantat. Benedicamus Domino in laudem JESU &c. R DEO Dicamus in laudem JESU &c.

Ta obciągający daie Imię Nowicyuszowi S. Patrona Zakonu S. O. FRANCISZKA, albo Nowicyuszce Imię S. Patronki, których przy Imieniu na Krzyże S. sobie danym, na całe życie zazywać mają za Patronów, i ich naśladować. Zaczynam daie Absolucyę Generalną z odpustem zupełnym od winy, y kary.

Celebrans versâ facie ad Novitium dicit: Misereatur tui &c. Indulgentiam &c. Et legit Formam absolutionis Generalis infra positam.

Deinde conversus ad Altare dicit:

O R E M U S.

DEUS, qui Beatū Petrū Apostolū à vinculis absolutum illæsum abire fecisti, concede propitiū Famulo tuo Fratri nostro N. (vel Famulæ tuæ N.) ut à vinculis peccatorum absolutus (vel absoluta) tuoque victus, (vel victa) servitio, in hac veste, & chorda penitentiae,

& hu-

& humilitatis, quam ei in tuo Sancto Nomine imposuimus, intercedente Seraphico P. N. FRANCISCO in observantia Tertij Ordinis, quem assumpsit, tibi devotè, ac fideliter deserviens, usq; in finem vitæ perseveret, & peccatorum suorum remissione perceptâ, ad te pervenire mereatur. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre in unitate &c. R Amen:

Demum versâ facie super Personam indutam, eam, & alios presentes benedicit, & aspergit, prius cum signo ✠ dicens: Benedictio Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritûs S. ✠ Amen. Et B. V. Mariæ, S. P. N. FRANCISCI, S. Ludovici, & S. Elisabeth, & OO. SS. descendat super vos, & maneat semper. R Amen.

Quodsi Frater, aut Soror Tertij Ordinis suscepto Habitu, sive Scapulari eadem die, vel ante Agonem profiteri velit, tunc Sacerdos statim perlegat Formam Professionis infra positam, quam indutus Habitu per puncta repetat, & exprimat. Deinde dicit: V Confirma hoc: &c. & Orat: & Data Absolutione Generali benedicit, ut infra, & aspergit aquâ benedictâ Professum.

§ VIII. FORMULARZ II.

PORZĄDEK PROFESSYI BRACI, y SIOSTR TRZECIEGO ZAKONU.

I. **P**O skonczoney roczney probie Nowicyatu, Professya być może nie tylko w sam dzień rocznych Obłóczyn, ale y na inšzy dzień, albo Święto, w tydzień, y Miesiąc po roku skonczoneym, ią wolno odłożyć, albo też, żeby wle-

cey Osob za jednym Aktem Ceremonii Kościelney na dzieńznaczony razem czynić mogli Profesya. Więc lubo Rok próby Nowicyatu w Trzecim Zakonie S. O. FRANCISZKA nie jest z Reguły nakazany, ale doświadczone, y wyprobowane Osoby mogą, iako y w chorobie śmiertelney, w dzień obłóczyn zaraz czynić Profesya, iednak dla otrzymania powrotnie odpustu zupełnego w rokznaczona, albo na inšzy dzień odłożona bywa Profesya.

2. Przygotować się powinien przez Spowiedź Generalną całego Roku Nowicyatu, y próby swoicy, dla dostąpienia zupełnego Odpustu wszystkich grzechow swoich, y na godne przyjęcie Najsł: SAKRAMENTU, y powinien mieć sobą Krucyfiks, y świecę wosłową.

Finita Exhortatione Visitator, aut Director Celebrans surgit, & genuflectit ante medium Altaris per imos quatuor V. dum cantatur: Veni Creator Spiritus. Postea sedet ad cornu Evangelii, & legit. clarè, & distinctè formam Professionis, quam quilibet Profitens seorsivè repetit.

FORMA I.

Professii Tercyanow, y Tercyanek Świeckich Zakonu S. O. FRANCISZKA.

JA Brat N. (albo Siostra N.) Trzeciego Zakonu Świętego Oycy FRANCISZKA, chcę, postanawiam, y obiecuję Bogu Wszchemogacemu, Najsł: Pannie MARYI, Świętemu Oycy FRANCISZKOWI, Wszystkim Świętym, y tobie Oycze przez cały czas życia moiego, z większą
od tąd

od tąd pilnością, y staraniem zachować wśzystkie Przykazania Boskie, y Kościelne, oraz Trzecią Regułę od S. O. FRANCISZKA dla łatwiejszego zachowania tychże Przykazań Boskich postanowioną, przez MIKOŁAJA czwartego, y PAWEŁA Trzeciego, y innych Papieżów potwierdzoną. Także postanawiam, y przyrzekam poprawę grzechów moich, dla ktorey chcę, y obicuję za przestępstwa Reguły przyjąć, y wypełnić pokutę od Przełożonych Zakonu naznaczoną. Do czego, aby mi Bog dopomógł, Nawświet: MARYA Panna, S. O. FRANCISZEK, y Wśzystcy Święci, łaski, y miłosierdzia Bożiego z naygłębszą zebrzę, y pofszę pokorą.

Na co Ociec Professujący odpowiada z tą Deklaracją:

A ja z strony Boga Wśzechmogącego, jeżeli to zachowasz, obicuję tobie żywot wieczny. W Imię Ojca † y Syna † y Ducha † Świętego A.

FORMA II.

Ejus em Professionis Formulæ Latino.

EGO Frater N. Tertii Ordinis Seraphici Patris S. FRANCISCI volo, propono, & promitto DEO Omnipotenti, Beatæ Mariæ Semper Virgini, Beato Patri FRANCISCO, Omnibus Sanctis, & tibi Pater, toto tempore vitæ meæ cum majori ab hinc diligentia, & cura fervare omnia præcepta DEI, & Ecclesiæ, ac Tertiam Regulam à S. Patre FRANCISCO ad faciilius observanda eadem Divina præcepta institutam, ac à NICOLAO Quarto, & PAULO Tertio, aliisque Romanis Pontificibus confir-

matam.

matam. Insuper volo, spondeo, & promitto, pro transgressionibus contra Regulam à me aliquando committendis, cum admonitus, & correctus fuero, pœnitentiam à Visitatore, & Superiore Ordinis injunctam implere, & satisfacere. In quo, ut me DEUS adjuvet, Beatissima Virgo MARIA, Seraphicus Pater FRANCISCUS, & Omnes Sancti, gratiam, & misericordiam DEI supplex imploro.

Et Pater Assistenti Professioni statim subjungit.

Et ego ex parte DEI Omnipotentis, si hæc observaveris, promitto tibi vitam æternam. In Nomine Patris ✠ & Filii ✠ & Spiritus ✠ Sancti R. Amen.

FORMA : III.

Professionis in Habitu externo, cum simili Voto Castitatis perpetuæ,

TA Brat N. (albo Siostra N.) Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA po odprawioney roczney probie Nawicyatu czynię dobrowolne Wotum, y ślubuję Bogu Wszechmogącemu, Najświętszey MARYI Pannie, Świętemu Oycu FRANCIZKOWI, Wszystkim Świętym, y tobie Oycze zachować czystość do zgonu życia mego. Także obiecuję, y postanawiam, przez tenże sam czas życia mego zachować wszystkie Przykazania Boskie, y Kościelne, y oraz Regulę Trzeciego Zakonu Braci, y Siostr pokutujących od MIKOŁAJA czwartego, y PAWEŁA Trzeciego, y innych Papieżów potwierdzoną, y chcę zadość uczynić za przestępstwa Reguly przez

popra-

poprawę, y pokutę, którą od Przełożonych Zakonu przyjął, y wypełnić przyrzekam, y deklaruję. Do czego aby mi BÓG dopomógł, Nawiedź nas święta MARYA Panna, S. O. FRANCISZEK, y Wszyscy Święci, łaski, y miłosierdzia Pana Boga żnają głębszą zebrzę, y proszę pokora.
Naco Ociec Professujący odpowiada, y potwierdza jak przedtym wyżej.

A ia z łrony Boga Wszemogącego, jeżeli to zachowasz, obiecuje tobie żywot wieczny. W Imię Oyca ✠ &c.

Finitis Professione Visitator, aut Director Celebrans accipit Crucifixum, quem Neo-Professus secum attulit, & eidem flectenti tradit in manum dextram, & Candelam accensam in manum sinistram, & ad qualibet sequentia profert.

Porrigendo Crucem, quam prius Professus osculatur, dicit: Qui vult venire post me, abneget semet ipsum, & tollat Crucem suam, & sequatur me.

Porrigendo Candelam accensam.

Sit lucerna ardens in manibus tuis, ut abjicias opera tenebrarum, & induas arma lucis In Nomine Patris, & Filii &c. *Et profecuto Hymno cantatur à Choro: Accende lumen sensibus Sacerdos vero versâ facie ad altare interim dicit submissâ voce sequentem orat. Et si plures sint Professi, Oratio suis in locis dicatur in plurali.*

O R E M U S.

DEUS, qui à sæculi vanitate conversos, ad bravium pœnitentiæ, & propositi salutaris accendis, tui amoris igne, & Sanctæ compunctionis ardore inflamma cor hujus Famuli tui

Fratri nostro N. qui hodie Professionem Terti
Ordinis S. P. FRANCISCI emisit, ei gratiam
largire copiosam, ut eum, quem te inspirante
perfectionis Spiritum concepit, te adjuvante
conservet, Regularia S. P. FRANCISCI inti-
tuta custodiat, Sanctorum Ordinis nostri ve-
stigia sectetur, ac Protectionis tuæ munitus
præsidii, quæ Professionis suæ proposito pro-
misit, tuæ gratiæ auxilio adimpleat, ut ad ea,
quæ perseverantibus præmia promittere digna-
tus es, pertingere mereatur. Qui vivis, & re-
gnas DEUS in sæcula sæculorum. Amen.

*Decantato Hymno cantantur à Ministris assisten-
tibus, aut à Cantoribus sequentes, V.*

V. Cōfirma hoc DEUS, quod operat⁹ es in nobis.

R. A templo Sancto tuo, quod est in Jerusalem

V. Post partum Virgo inviolata permansisti.

R. DEI Genitrix intercede pro nobis.

V. Signasti Domine Servum tuum Franciscum.

R. Signis Redemptionis nostræ.

V. Ora pro nobis Beate Ludovice.

R. Ut Digni efficiamur promissionibus Christi.

In Professione Sororum Terti Ordinis dicitur.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis.

R. Propterea benedixit te DEUS in æternum.

Celebrans canticum tono Feri sequentes Orat.

O R E M U S.

Adsit nobis quæsumus Domine virtus Spiri-
tus Sancti, quæ & corda nostra clementer ex-
purget, & ab omnibus tueatur adversis.

Concède nos Famulos tuos quæsumus Domi-
ne DEUS perpetua mentis, & corporis sa-
nitate gaudere, & gloriosa Beatæ MARIE sem-
per

per Virginis intercessionē, à presenti liberari tristitia, & æterna perfrui lætitia.

DEUS, qui mirā Crucis mysteria in Beato FRANCISCO Confessore tuo multiformiter demonstrasti: da huic Famulo tuo, (vel Famulæ tuæ) ejus piæ devotionis semper exemplum sectari, & assidua ejusdem Crucis meditatione maniri.

DEUS, qui Beatum Ludovicum Confessorem tuum de terreno Regno, ad cælestis regni gloriam transtulisti, ejus quæsumus meritis, & intercessionē, Regis Regum JESU Christi, Filii tui facias nos esse consortes. Qui tecum vivit, & regnat. &c. *R. Amen.*

In Professione verò Sororū Tertii Ordinis sit Oratio

Tuorum corda Fidelium DEUS miserator illustra, & Beatæ Elisabeth precibus gloriosis, fac nos prospera mundi despiciere, & cælesti semper consolatione gaudere. Per Christum Dominum nostrum. *R. Amen.*

V. Dominus Vobiscum. R. Et cum Spiritu tuo.

Cantores decantant: Benedicamus. Chorus

R. DEO Dicamus &c.

Quo finito canitur. Te DEUM Laudamus. Et Sacerdos in medio Altaris semiversus erga Neoprofessum dicit submissâ voce sequentes V. & Oratio V. saluum fac servum tuum N(vel ancillam tuam N.) Domine.

R. DEUS meus sperantem in te.

V. Mitte ei Domine auxilium de Sancto.

R. Et de Sion tuere eum (vel eam.

V. Nihil proficiat inimicus in eo (vel eâ.)

R. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei;

V.

V. Domine exaudi &c. R. Et clamor meus &c.
 V. Dominus Vobiscum. R. Et cum Spiritu tuo.

O R E M U S.

DEUS misericordiæ, DEUS pietatis, & indulgentiæ, DEUS à quo bona cuncta procedunt, sine quo nihil Sanctum inchoatur, nihilquæ validum perficitur, ex abundantia tuæ gratiæ exaudi propitius preces nostras, & hunc Famulum tuum Fratrem nostrum N. (vel) qui in tuo Sancto Nomine pænitiæ Regulam S. P. FRANCISCI Professus est, ab omnibus mentis, & corporis periculis, & tentationibus tuâ Protectione defende, ut in Sancto proposito, ac mandatorum tuorum observantia, quam tibi devotè promisit, fideliter persistat, & constanter ad finem vitæ suæ perseveret, ut peccatorum suorum veniam, tuâ misericordiâ obtineat, & auxilio gratiæ tuæ in virtutibus, ac bonis operibus proficiat, & ad consortium Electorum tuorum pervenire valeat, tuâquæ beatifica visione perpetuo frui mereatur. Per Christum Dominum Nostrum. R. Amen.

Aspergit Aquâ benedictâ Professos, & omnes adstantes, & dat Benedictionem, dicens.

Benedictio DEI Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Beatissimæ Virginis Mariæ, S. P. N. FRANCISCI, S. Ludovici, & S. Elisabeth, ac Omnium Sanctorum descendat super vos, & maneat semper. R. Amen.

§ IX.
FORMULARZ III.*Renowacji. albo odnowienia, y potwierdzenia Professyi.*

ZE Professya Braci, y Siostr Trzeciego Zakonu, iako też obligacye do zachowania Reguły mogą pusze w zapomnienie, y w nieuwagę przez światowe interesa, y różne zabawy, ile że Bracia, y Siostry na świecie między ludźmi w kompanii zostając, gdzie często słowa prożne, uciechy, dystrakcyę, y rostargnienia, czasem konwersacya nieprzystoyna, złe przykłady, y zgorzienia być mogą. Z kąd prętko okazy, y zdrada Nieprzyjaciela Duszy nastąpić może, że się powabom świata uwieść zezwoli, y o Reguły Bogu poślubionę zapomni. Zaczynam przez odnowienie Professyi, która dla wystrzegania się okazać grzechów, uproszenia łaski P. Boga, do wytrwania w dobrych uczynkach aż do śmierci, trzy razy w Rok, to jest: na S. RAFAŁ dnia 16 Kwietnia, w który dzień Roku 1209. S. O. FRANCISZEK w rękach JNNOCENCYUSZA III. Papieża Professyą uczynił. Y w dzień PORCYUNKUŁY, y na Fest S. O. FRANCISZKA, przy otrzymanym Odpuszcie zupełnym po Spowiedzi, y Komunii S. osobno potwierdzona być może. Także na Boże Narodzenie, Wielkanoc, y na świątki po naznaczoney z Reguły Spowiedzi, y Komunii S. Professya niżej wyrażoną formą prywatnie powtórzona być może, przed którą pierwey wyznanie, albo Protestacyą intencyi Panu Bogu uczynić należy, w ten sposób: N Prote-

*Proteſtacya, albo oświadczenie przed
Renowacyą Proteſty.*

MODLIWA.

BOŻE niekończoney Dobroci, y miłosierdzia;
Botoż ia niegodne stworzenie twoie, upadam
przed Maieſtatem twoim, wyznaie przed tobą
Panem, y Stworcą moim, żeś mi tobie iednemu
ſłużyć, ciebie iako najwyższe Dobro moje na-
dewſzytko kochać, Przykazań twoich zachować,
od ciebie łaski żądać, y proſić powinien. Ale
przytym uznaię uſerwność moję, że nic dobre-
go czynić, ani zacząć, ani wykonać bez łaski
twoiey niemogę. Przyznaię o Boże moy, że
obowiązałem ſię na Proteſty moiey Woli two-
iey być poſlušnym, y Przykazania twoie wier-
nie, y pilnie zachować obiecałem, ale tak
wiele razy przeciwnym ſię ſtałem, ułomnie, y
nieważnie przeſtępuiac Przykazania twoie.
Dla tego przed tobą ſamym ſkrytości ſerca prze-
nikaiącym Bogiem, y Stworcą moim, wyznaię
winę moję, gorzkiemi łzami, y ſercem ſkru-
szonym opłakuję wſzyſtkie moie przeſtępstwa
Przykazań twoich, żałuiac ſerdecznie, żeś cię
Boga moiego grzechami moimi obraził, y
ponawiam mocno obietnicę, y przedſiewzięcie
moie przy Proteſty uczynione, mając ſtate-
czną wolą przez ſzczyrą pokutę czynić życia
mego poprawę, z wſzelką pilnoſcią Przykazania
twoie Boſkie, iako też y Regułę moję we wſzy-
ſtkim (ile ſpoſobnoſci moiey będzie) zacho-
wać; Niech łaska twoja mnie uprzedza, y do-
pomaga, niechay przez moie nieuſtanne żada-
nie,

PROTESTACYA, ALBO OSWIADCZENIE, 184
nie, we mnie sprawuie skuteczne Przykazani
twoich zachowanie. To zaś moje przedsięwzię-
cie, y stateczney pokuty postanowienie, które
tobie Boże moy za łaską twoią przyrzekam, y
obietuję, łączę z nieskończoną załugą nie-
winney Męki JEZUSOWEY, y wszystkie dobre
uczynki, iako też obojętne sprawy, prace, y
zabawy ofiaruję na większą cześć, y chwałę
twoią o BOŻE moy! Na świadectwo terażniey-
szej woli, y wyrazney intencji moiey, y na
pomoc innie wielce w tym potrzebną wzywam
Najświętszą MARYĄ Pannę, Świętego Anioła
Stroża moiego, y S. O. FRANCISZKA, y Wszy-
stkich Świętych Zakonu tego. A że bez łaski
twoiey, y pomocy Boże Dobrotliwy, nie dosko-
nale czynić, y zachować niemogę, użyecz mi
łask skutecznych do czynienia zbawiennych za-
ług, y dar dotrwania w łasce twoiey az do
zgonu życia moiego, abym te postanowienia
Professyi moiey, które teraz odnawiam, powta-
rzam, y potwierdzam, do skutku przyprowa-
dził, y ciebie zawsze serdecznie kochać, y
chwalić nieprzestawał, teraz, y na wieki wie-
ków. Amen.

FORMA RENOWACYI
ALBO
POTWIERDZENIE PROFESSYI.

IA Brat N. (albo Siostra N.) Trzeciego Za-
konu S. O. FRANCISZKA odnawiam, i po-
twierdzam Professyą, y obietnicę moią, y te-
raz

raz powtarzam, y przyobiecuję tobie Bogu me-
mu Wszechmogącemu, Najsświętszey Pannie
MARYI, Świętemu Oycu FRANCISZKOWI,
y Wszystkim Świętym, przez cały czas życia
moiego z większą od tąd pilnością, y stara-
niem zachować wszystkie Przykazania Boskie,
y Kościelne, oraz Trzecią Regułę od S. O.
FRANCISZKA dla łatwiejszego zachowania
przykazań Boskich postanowioną, przez MIKO-
ŁAJA czwartego, y PAWŁA Trzeciego, y innych
Papieżów potwierdzoną. Także chcę y żądam
zadosyć uczynić za przestępstwa Przykazań two-
ich, y niezachowanie Reguły przez stateczną
poprawę, y pokutę, którą od Przełożonych Za-
konu naznaczoną przyjąć, y wypełnić przyrzę-
kam, y obiecuję. Do czego dopomóż mnie Mi-
łosierny Boże mój, Najsświętsza MARYA Pan-
no Matko Boska, Seraficki Oycze S. FRAN-
CISZKU, y Wszyscy Święci, w czym łaski, y
Miłosierdzia twego Boże mój! z nągłębszą ze-
brzę, y proszę pokorą. Amen.

§ X.

FORMULARZ IV.

ALBO

PORZĄDEK CEREMONII NA KONGREGACJI,
*Czyli Zgromadzeniu, iako też przy od-
prawowaniu Elekcyi, to jest: Obieraniu
Braci, y Siostr na Funkcye, y urzędy
Duchowne według Reguły.*

1. **N**A Kongregacyi, albo Zgromadzeniu, y
Wizycie Braci, y Siostr Trzeciego Za-
konu

konu S. O. FRANCISZKA według obligacyi Reguły, należy sześć punktów zachować. 1. Zeby Wizytator uznając słuszną prośbę, y potrzebę Braci y Siostr, ich dyspensował od postów, albo iakiey przytrudney obligacyi Reguły. 2. Zeby występny nakazał pokutę, y defekta ich poprawił, 3. Jeżeli co należy do porządku, aby iaką konstytucyą do zachowania ustanowił. 4. Zeby zważył, jeżeli Bracia, y Siostry urzędowi swoim zadosyć czynią. 5. Jeżeli na pogrzebach, y Exekwiach Braci, y Siostr umarłych bywają, y o swoiey obligacyi według Reguły pamiętają. 6. Zeby na każdej Kongregacyi, tak przy zaczęciu, iak przy skończeniu, niżej wyznaczony obrządek odprawić, y dać Absolucyą Generalną, wszystkim Braciom, y Siostrą zgromadzonym, także Exekwie, y Mszą śpiewaną za Zmarłych Braci, y Siostry ofiarować.

2. Na Elekcyi w każdym Konwencie Prowincyi według Reguły Bracia Trzeciego Zakonu obierać mają Ministra, y Siostry Matkę, Czterech Konfyliarzów, albo Dyskretów, y innych na Funkcyę, y urzędy z Reguły naznaczone. Ta Elekcyą być powinna przez wota, y kartki sekretne Braci, y z osobną Siostr. Elekcyą zaś Infirmarzów, y Wizytatorów Chorych &c. być może przez zgodną radę, y konsens Ministra, y Konfyliarzów.

OBKRZĄDEK MODLIŁWY

Przed zaczęciem Kongregacyi.

Veni Sancte Spiritus, reple tuorum corda Fidelium, & tui amoris in eis ignem accende, &c.

V. Emitte

Y Emitte Spiritum tuum & creabuntur.

R Et repovabis faciem terræ.

Y Ostende nobis Domine misericordiam tuam.

R Et salutare tuum da nobis.

Y Memento Congregationis tuæ.

R Quam possedisti ab initio.

Y Fiat Misericordia tua Domine supernos.

R Quemadmodum speravimus in te.

Y Miserere nostri Domine. R Miserere nostri.

Y Domine exaudi orationem meam.

R Et clamor meus ad te veniat.

Y Dominus vobiscum. R Et cum Spiritu tuo.

O R E M U S.

Mentes nostras quæsumus Domine, lumine tuæ claritatis illustra, ut videre possimus, quæ agenda sunt, & quæ recta sunt agere valeamus.

Aures tuæ pietatis, mitissime DEUS, inclina precibus nostris, & gratia Sancti Spiritus illumina cor nostrum, ut tuæ Congregationi digne ministrare, teque æterna Charitate diligere valeamus.

Actiones nostras, quæsumus Domine, aspi-
rando præveni, & adjuvando prosequere, ut
cuncta nostra oratio, & operatio à te semper
incipiât, & per te cæpta finiatur. Per Chri-
stum D. N. R Amen.

*Ante Electionem vero, post Missam cantatam sta-
tim cum Organis decantatur: Hymnus: Veni Crea-
tor Spiritus: flexis genibus. Et prius præmissis Y
ut supra à Celebrante cantatur sequentes orationes.*

O R E M U S.

DEUS, qui corda nostri omniû, cui omnis vo-
luntas

tuntas loquitur, & quem nullum latet secretum, ostende nobis, quem elegeris in locum Ministerii hujus, qui tibi placitus hanc Congregationem tuam, Tertii Ordinis S. P. FRANCISCI virtutibus, & exemplis instruat, & Divinæ voluntati, ac mandatis tuis fideliter Ministret, ut in Cælis, ubi tu es, & universa gubernas, & Ministrum tuum esse velis.

Scrutator cordium DEUS, qui Famulos, & Famulas tuas eligere, & præligere disposuisti, & in tabernaculo tuo habitare fecisti, quæsumus huic Seraphicæ Congregationi tuæ, quæ pænitentiae habitu suscepto propter amorem JESU CHRISTI Filii tui, ornatum sæculi contempsit, gloriosis meritis, & intercessione S. P. FRANCISCI benignus præesse velis, ut ei prodelle possint, quos eligi decrevisti, & ejus Ministrum, ac Consultores, quos gratia tua vocare, & eligere volueris, ad gloriam tuam prædestinare digneris.

Dirrigat corda nostra, quæsumus Domine, tuæ miserationis operatio, & hanc Familiam Tertii Ordinis S. P. FRANCISCI propitiatio cælestis amplificet, & tuis semper faciat servire mandatis. Per Christum D. N. **R Amen.**

Przed Elekcyą daie Wizytator w Kongregacyi Generalnq̃ absolucyą y ieden z Dyskretow czyta Elekcyą.

PUBLIKACYA ELEKCYI

W Imię Pańskie Amen.

TA jest Elekcyą Ministra (albo Matki lub Konfiliarzow) tey Kongregacyi Trzeciego Za-

Zakonu S. O. FRANCISZKA przez Zgromadzenie Braci, y Siostr Roku-Dnia-Miesiąca- przy Prezydencyi O. Wizytatora N. przez wolne, y Sekretne wota prawnie, y kanonicznie odprawiona. Na ktorey Elekcyi miał NN. wotów - Y ia jeden z Konsyliarzów, y Dykretów Imieniem wszystkich, ktorzy na tę Elekcyą przez głosy swoje zezwolili, pomienionego NN. Ministra ogłaszam, y nominuję, y tak zgodnie obranego oznajmuję. W Imie Oyca, y Syna, y Ducha S. Amen.

OBRZADEK MODLITWY

Po zakonczeniu Kongregacyi, y Elekcyi.

Post Electionem legitur publice Protestatio. Fidei ab Electro Ministro, & Consiliarijs Congregationis, & cantatur: Te Deum Laudamus: & Visitator decantat: Salvum fac. cum Pixide SS. Deinde (prout alias) finita Congregatione dicitur, Psal: & sequentes V & Ora:

P. S. A. L. M.

Laudate Dominum omnes gentes: laudate eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: & veritas Domini manet in æternum. Gloria Patri, &c.

V Sit Nomen Domini benedictum. **R** Ex hoc nunc & usq; &c. **V** Non nobis Domine non nobis. **R** Sed Nomini tuo da gloriam. **V** Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis. **R** A templo Sancto tuo, quod est in Jerusalem, **V** Oremus pro benefactoribus nostris. **R** Re-

tribue.

tribuere dignare Domine &c. *℣* Oremus pro
Fidelibus Defunctis. *℟* Requiem æternam &c.
℣ Pro Fratribus nostris absentibus. *℟* Salvos
fac servos tuos &c. *℣* Mitte eis Domine au-
xilium de Sancto. *℟* Et de Sion tuere eos.
℣ Domine exaudi orationem meam. *℟* Et cla-
mor meus ad te veniat. *℣* Dominus vobis-
cum. *℟* Et cum Spiritu tuo.

O R E M U S.

Perfice quæsumus Domine benignus, in Fa-
mulis tuis observantiæ Sanctæ subsidium, &
præsta auxilium gratiæ tuæ, ut quæ te Autho-
re faciendâ cognovimus, te operante implea-
mus.

Omnipotens, Sempiternæ Deus, fac nos ti-
bi semper, & devotam gerere voluntatem,
& Majestati tuo sincero corde servire.

DEUS veniæ largitor, & humanæ salutis a-
dinator, quæsumus clementiam tuam, ut no-
stræ Congregationis Fratres, & Sorores, ac
benefactores, qui ex hoc sæculo transierunt
Beata MARIA semper Virgine intercedente,
cum omnibus Sanctis tuis, ad perpetuæ beati-
tudinis consortium pervenire concedas. *Qui*
vivis, & regnas in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

*Ascendit ad gradum Altaris, & conversus be-
nedicit, & aspergit Aquâ benedictâ prius dicens.*

Benedicat, & custodiat vos Omnipotens, &
misericors Dominus. Pater † & Filius † &
Spiritus Sanctus. Amen.

§ XI.

FORMULARZ V. ABSOLUCYI GENERALNEJ PRZY OBŁOCZENIU.

*T Professyi, na Wizycie, y Kongregacyi, y
w godzinę śmierci.*

*Informacya, y przestroga Kondycyi do o-
trzymania Absolucyi Generalnej.*

1. **Z**E z pozwolenia Stolicy Apostolskiej, KLEMENSA VIII. w Bulli *Quecumq* a Sede: PAWEŁA III. Cum Certa. y GRZEGORZA XV. *Injuncti nobis*: wszystkie łaski, y Przywileje nadane Pierwszemu Zakonowi Braci Mniejszych ścigaia się także wzajemnie do Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA. Zaczynam za Indultem, y Kommunikacyą tychże Przywileiów, wiedzieć maia Bracia, y Siostry Trzeciego Zakonu, że przez Generalną Absolucyą przy Obłoczynach, y Professyi, także na Wizytach, y Kongregacyi, y na insze Święta nizey wyrażone, y w godzinę śmierci swojej rozgrzeszeni być mogą od wszystkich klątw, y Censur, albo Kar Kościelnych, to jest: od Exkommunikacji większej, y mniejszej, tak do odprawowania, iak przyjmowania zakazanych SAKRAMENTÓW, od Suspendyi, y Interdyktu, y przywróceniu będą przez zupełne rozgrzeszenie do zgromadzenia, y społeczności wiernych, y do godnego przyięcia, y używania SAKRAMENTÓW.

2. Tercyarze zaś Swieccy, lub też noszący Pasiek S. O. FRANCISZKA, iako y Kapłani przy-
muia-

muiaęy skruszonym sercem Absolucya Generalna, otrzymuią nie tylko wszelkich defektow w Nabożeństwie popełnionych, ale wszystkich grzechow odpuszczenie, tak tych, których się spowiadali, iako y tych, których na spowiedzi niepamiętali, albo o których wcale zapomnieli. Przytym otrzymuią uwolnienie od Kary doczesney, y mak Czyścowych do satysfakcyei, y wypłacenia należących, y przywrocenie do stanu niewinności wziętey na Chrzcie S.

3. Przez Absolucya Generalną pozwolił SYXTUS IV. Tercyarzow dwa razy rozgrzeszyć, raz w życiu, drugi raz przy śmierci. Ale EU-GENIUSZ IV. Także LEO X. Ten Przywilej łaskawie rozszerzył, y pozwolił tey Absolucyi Generalney na Święta niżej wyrażone. 1. Na Dzień Bożego Narodzenia. 2. W Dzień SS. Trzech Krolow. 3. W Wielki Czwartek. 4. W Dzień zmartwychwstania CHRYSZTUSOWEGO. 5. W Dzień w Niebowstąpienia. 6. w Niedziele Swiateczną. 7. w Święta Uroczyste Najświęt: MARYI Panny. 8. w Dzień SS. Apostołów Piotra, y Pawła. 9. w Dzień S. O. FRANCISZKA. 10. Przez całą Oktawę Wszystkich Świętych ktoregokolwiek dnia. 11. w Dzień S. Elżbiety 19. Novembr. 12. w Dzień S. Klary. 13. w Dzień S. Katarzyny Panny, y Męczenniczki. 14. w Dzień Obłoczyn, krolego Habit, albo Sukienkę przyjmuią. 15. w Dzień Professyi. Także według Indultu pomienionych Papieżow Rzymkich, y z Deklaracyi BENEDYKTA XIII. daie się Absolucya Generalna Braci, y Siostron Trzeciego Zakonu cetero razy na

na Rok w każde Suchedni po Spowiedzi, y Komunii S. y pod czas Kongregacyi, Wizyty, y Elekeyi. W te dni, y Święta naznaczone Absolucya Generalną może dać każdy Kapłan z Zakonu Braci Mnieyszych, lub na Spowiedzi, albo po Komunii S. przy Ołtarzu S. O. FRANCISZKA przytomnym w Kościele Tercyarzom, y Tercyarkom. Przy Obłuczynach zaś, y Profesyi, na Kongregacyi, Wizycie, y Elekeyi dać Absolucya O. Wizytator, albo O. Dyrektor Trzeciego Zakonu.

4. Do otrzymania Absolucyi Generalney, to jest: Zupelnego rozgrzeszenia, y Odpustu w godzinę śmierci naznaczył EUGENIUSZ IV. Papież Kondycya, y obligacya, że powinien Każdy przez cały Rok raz w tydzień mówić siedm Psalmow Pokutnych, i Litanią Wszystkich Świętych. Czytać zaś nieumieiały, powinien prosić Spowiednika o naznaczenie inszego Nabożeństwa, ktoreby mógł co tydzień raz przez cały Rok odprawiać, zamiast siedm Psalmow Pokutnych. Potym PIUS II. także JULIUSZ II. Papieże pozwolili raz w tydzień opuszczonych Psalmow, y litanią w drugim tygodniu dwa razy odprawić; Albo tyle razy odmówić siedm Psalmow, y litanią, lub inne Nabożeństwo naznaczone, ile jest Niedziel w Roku, to jest: pięćdziesiąt, y dwa razy.

5. Spowiednik, który dać Absolucya Generalną konającemu w godzinę śmierci powinien przypomnieć choremu, czyli pragnie otrzymać zupelnego rozgrzeszenia, y Odpustu, y spytać się czy odprawił przez cały Rok siedm Psalmow

inow Pokutnych, y litanią, albo inne Nabożeństwo naznaczone, ktore przez Rok odprawiać należało, albo naznaczyć krotką Modlitwę według sił chorego, y czasu do wykonania, dyspensując od nieodprawionych Psalmow Pokutnych. Także Spowiednik uważać powinien, kiedy dać Absolucyą Generalną chorému, na ten czas, gdy jest ieszcze przy zmyślach, y reflexyi oznaymnić, że mu chce dać zupełne rozgrzeszenie, y do aktu skruchy serdeczney napomnieć; y iezeliby chorey niemógł mówić: *Confiteor*: Kazać komu mówić za niego. Przy tym zważyć należy na ten czas dać Absolucyą Generalną, gdy chorey zhayduie się już w ostatnim życia terminie, że już więcey Pana Boga obrazić niemoże, z racyi, żeby po otrzymaney Absolucyi, y Indulgencji niemiał potrzeby do czynienia pokuty. Ktoby zaś wzięwszy Generalną Absolucyą przyszedł znowu do zdrowia, albo też w długiey zostawał chorobie, ta Absolucya, y Odpust zupełny iemu zachowany zostaje do zgonu samego tey choroby, na ostatnią godzinę skonania, iezeli Bóg naznażył.

6. Ktorzy w chorobie ostatniey Sukienki Trzeciego Zakonu S. O. FRANCISZKA przyjmują, y zaraz Professyą czynią, mogą po Professyi, albo po Spowiedzi otrzymać Absolucyą Generalną z Odpustem zupełnym, y potem przyjąć Komunią S. albo Wiatyk do wieczności. Których iednak Spowiednik od Psalmow Pokutnych przez Rok do odprawienia należących dyspensować, y prętszą pokutę kończącemu naznaczyć powinien.

7. Absolucya

7. Absolucya Generalna w godzinę śmierci od ktoregokolwiek Kapłana konającego w niżej opisany sposób, iakby władzą samego Oycy Świętego dana, jest zupełnym rozgrzeszeniem od wszelkiey kary Kościelney, od wszelkich win, y kar doczesnych, y mak czyścowych; Ktorą według Deklaracyi BENEDYKTA XIII. Braci, y Siostrzom Trzeciego Zakonu, także Kapłanom, y Prałatow Świeckim Tercyanom może dać władza Apostolską każdy Xiądz z Zakonu S. O. FRANCISZKA, w ostateczney zaś potrzebie każdy Kapłan Zakonny, albo Świecki, lub nieieł Tercyanem, iednak według kondycyi Osoby druga, albo trzecią niżej wyrażoną, y od Stolicy Apostolskiey nakazaną formą Absolucyi.

F O R M A I.

ABSOLUTIONIS GENERALIS.

Pro Fratribus, & Sororibus Tertii Ordinis, post Inducias, sive susceptionem Habitūs, post Professionem, in Actu Congregationis, Visitationis, Electionis, & Fecis à Sede Apostolica concessis, & supra expressis, danda extra periculum mortis.

Distó: Confiteor &c. Misereatur tui (vel si plures sint) Vestri &c. Indulgentiam &c.

Dominus Noster JESUS CHRISTUS per merita suæ Sacratissimæ Passionis te (vel vos) absolvat, & gratiam suam tibi (vel vobis) infundat. Et ego Authoritate ipsius, ac Beatorum

rum

rum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, & Sum-
 morum Pontificum mihi in hac parte commissa,
 & tibi (*vel vobis*) concessa, absolvo te, (*vel*
vos) si tenemini aliquo vinculo Excommunica-
 tionis majoris, vel minoris, & interdicti, & ab
 omnibus Censuris, & pœnis Ecclesiasticis, si quas
 per delictum incurristi, (*vel incurristis*) in quan-
 tum se extendunt gratiæ, & privilegia Ordini
 nostro indulta, & concessa, Et restituo te (*vel*
vos unioni, & participationi Fidelium, nec
 non Sanctis Sacramentis Ecclesiæ. Item ea-
 dem Authoritate, quantum ad præsens forum
 spectat, ego te (*vel vos*) absolvo ab omnibus
 peccatis tuis, (*vel vestris*) tibiq; (*vel vobis*)
 relaxo omnes pœnas purgatorii, quas pro pec-
 catis commissis meruisti (*vel meruistis*) conce-
 dens tibi (*vel vobis*) remissionem, & indul-
 gentiam plenariam omnium peccatorum tuo-
 rum (*vel vestrorum*) & restituo te (*vel vos*)
 illi statui innocentix, in quo eras (*vel eratis*)
 quando baptisatus fuisti, (*vel baptisati fuistis*)
 In Nomine Patris, & Filii, & Spiritûs Sancti A.

Passio D. N. J. C. merita B. MARIE semper
 Virginis, & OO. SS. quid quid boni feceris (*vel*
feceritis) & mali sustinueris (*vel sustinueri-*
tis) sit tibi (*vel vobis*) in remissionem pec-
 catorum, augmentum gratiæ, & præmium vi-
 tæ æternæ Amen.

F O R M A II.
F O R M A II.
ABSOLUTIONIS GENERALIS.

Pro Fratribus, & Sororibus Tertii Ordinis Sæcularibus Tertiariis, & Chordigeris in periculo, aut extremo articulo mortis.

Factâ Confessione, & dictis a Sacerdote: Misereatur. &c. Indulgentiam. &c. dicatur.

Dominus N. J. C. per merita suæ Sanctissimæ Passionis te absolvat, & gratiam suam tibi infundat; Et ego Authoritate ipsius, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, & Summorum Pontificum mihi in hac parte commissæ, & tibi concessæ, absolvo te ab omni vinculo Excommunicationis majoris, vel minoris, & interdicti, si quod incurristi, & restituo te unitatis, & communioni Fidelium, & Sanctis Sacramentis Ecclesiæ. Item eadem Authoritate absolvo te ab omni transgressione Regulæ, Ordinationum, & admonitionum Superiorum Ordinis, ab omnibus pœnitentiis oblitis, aut etiam neglectis, & ab omnibus peccatis tuis, quibus contra DEUM fragilitate humanâ, ignorantia, vel malitiâ deliquisti, tibiq; relaxo omnes pœnas purgatorii, quas pro peccatis tuis commisisti, & in hoc mundo perpétratis delictis meruisti, concedens tibi remissionem, & Indulgentiam plenariam omnium peccatorum tuorum confessorum, & cunctorum etiam de quibus non recordaris, aut oblitus fuisti, in quantum claves Ecclesiæ, ac gratiæ, & Privilegia legis

legia Ordini nostro indulta, se extendunt, & restituo te illi statui innocentiae, in quo eras, quando Baptisatus fuisti. In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

ET Dominus N. J. C. Filius DEI vivi, qui Beato Petro Apostolo suo dedit potestatem ligandi, atque solvendi, per suam piissimam misericordiam respiciat penitentiam tuam, & remittat tibi omnia peccata tua, quaecumq; & quomodocumq; in toto vitae decursu commisisti, & de quibus corde contritus, & ore confessus es, ac ea, quorum oblitus es, restituens tibi istam primam, quam in baptismo recepisti, ac per indulgentiam plenariam à Summis Pontificibus, Fratribus, & Sororibus Tertii Ordinis, & Chordigeris S. P. FRANCISCI in articulo mortis constitutis concessam, liberet te à praesentibus, & futurae vitae pænis, tibi pro peccatis commissis hic in vita, vel post mortem debitis, ac dignetur purgatorii cruciatus remittere, portas inferi claudere, Paradisi januam aperire, tequè ad gaudia Sempiterna perducere, per Sacratissimæ suæ vitae, Passionis, & mortis Mysteria. Qui cum Patre, & Spiritu Sancto vivit, & regnat DEUS unus in sæcula sæculorum. Amen. Passio D. N. J. C. & merita B. V. M. & OO. SS. &c. *ut supra.*

Quod si hac vice non decesseris, reservo tibi hanc gratiam, usque ad extremum mortis tuæ articulum.

F O R M A III.

ABSOLUTIONIS GENERALIS,

Pro Sacerdotibus Tertiariis in periculo, vel articulo mortis.

O

Dicit

Dicitur Confiteor. Confessarius dicat. Misereatur
tui &c. Indulgentiam &c.

Dominus N. J. C. per suam piissimam miseri-
cordiam, & merita suæ Sacratissimæ Passio-
nis te absolvat, ac gratiam suam tibi infundat,
& ego Authoritate ipsius, & Beatorum Petri, &
Pauli Apostolorum ejus, ac Summorum Pontificum
mihi in hac parte commissa, & tibi concessa, ac in
quantum se extendunt gratiæ, & Privilegia Or-
dini nostro indulta, absolvo te ab omni vinculo
Excommunicationis Majoris, vel minoris, ac sen-
tentia Suspensionis, & Interdicti, & ab omnibus
Censuris, & pænis Ecclesiasticis, si quas per de-
lictum incurristi; Et dispenso tecum in omni irre-
gularitate, si quæ contraxisti, & restituo te uni-
oni, & Communioni Fidelium, ac Sanctis Sacramen-
tis Ecclesiæ. Eadem Authoritate absolvo te ab om-
nibus peccatis tuis, quibus contra DEUM fra-
gilitate humanâ, ignorantia, vel malitiâ deliquisti,
& à transgressionem Regulæ tui Ordinis, quæ
Professus es, statutorum Papalium, Provincialium, Lo-
calium, & Synodaliū quorumcunque; & ab omni Di-
vino Officio malè perfoluto, horis indebitè trans-
positis, vel commisis; Concedens tibi remissionem, &
Indulgentiā plenariā omnium peccatorum tuorum
Confessorum, & cunctorum, de quibus etiā non recor-
daris, aut oblitus fuisti, in quantum claves Ec-
clesiæ se extendunt. Item eadem Authoritate,
quantum ad præsens forū spectat, ego absolvo te à
pænis purgatorii debitis, quas pro peccatis com-
missis, & delictis in hoc mundo perpetratis me-
ruisti, & restituo te illi statui innocentie, in quo
eras, quando baptisatus fuisti. In Nomine Pa-
tris, & Filii, & Spiritus S. Amen.

LITANIA.

*O Świętych Trzech Zakonow S. O.
FRANCISZKA, od Stolicy Apostol-
skiej Potwierdzona, podczas obłoczenia,
y Professyi, y roczney Kongregacyi dla
Braci, y Sióstr wyznaczona.*

K Yrie eleyson,
Chryście eleyson,
Kyrie eleyson.

Chryście usłysz nas,
Chryście wysłuchaj nas.

Oycze z Nieba Boże,
Zmiłuy się nad nami,

Synu Odkupicielu swia-
ta Boże, Zmiłuy się:

Duchu Święty Boże,
Zmiłuy się nad nami.

Święta Trojco iedyny
Boże, Zmiłuy się:

Święta Marya, Modl się:
Święta Boża Rodziciel-

ko Modl się za nami,
Święta Panno nad Pan-

nami, Modl się za na-
Święty Michale. Modl:

S. Gabryelu. Modl się,
S. Rafale. Modl się za:

Wszyscy Święci Anioło-
wie, Modl cie się za:

Wszyscy Święci Ducho-

wie Niebiescy. Modl:

S. Janie Chrzcicielu. M:

S. Jozefie. Modl się za:

Wszyscy Święci Patri-
archowie, y Prorocy.

Modl cie się za nami.

S. Pietrze. Modl się:

S. Pawle. Modl się za:

S. Andrzej. Modl się:

S. Jakubie. Modl się:

S. Janie. Modl się:

S. Tomasz. Modl się:

S. Jakubie. Modl się:

S. Filipie. Modl się:

S. Bartłomieju. Modl:

S. Mateusza. Modl się:

S. Symonie. Modl się:

S. Thadeusza. Modl się:

S. Macieju. Modl się:

S. Barnabo. Modl się:

S. Łukasz. Modl się:

S. Marku. Modl się:

Wszyscy Święci Aposto-

łowie, y Ewangelisto-

wie.

wie. Modl cie się za: S. Grzegorzu. Modl się
 Wszyscy Święci Uczniowie S. Ambroży, Modl się
 Pańscy. Modl cie: S. Augustynie, Modl się
 Wszyscy Święci niewinni S. Hieronynie, Modl:
 ni Młodziankowie. S. Bonawentura, Modl:
 Modl cie się za nami. S. Marcinie, Modl się:
 S. Stefanie. Modl się: S. Mikołaju, Modl się:
 S. Wawrzyńcze. Modl: S. Ludwik, Modl się;
 S. Wincenty. Modl się: S. Benwencie. Modl:
 Święci Fabianie, y S. Wszyscy Święci Biskupi
 bastyanie. Modl cie: y Wyznawcy, Modl
 Święci Janie, y Pawle. cie się za nami.
 Modl cie się za nami. Wszyscy Święci Dokto-
 Święci Kozmo, y Dami- rowie, Modl cie się:
 anie. Modl cie się za: S. Antoni, Modl się za:
 Święci Gerwazy, Prota- S. Benedykie. Modl się
 zy. Modl cie się za: S. Bernardzie, Modl się
 S. Berardzie. Modl się: S. Dominiku, Modl się:
 S. Pietrze. Modl się: S. Oycze nasz Francisz-
 S. Akkurfy. Modl się: ku, Modl się za nami.
 S. Adjucie. Modl się: S. Antoni z Padwy, Modl się
 S. Othonie. Modl się: S. Bernardynie, Modl się
 S. Danielu. Modl się: S. Jakubie z Marchiey, Modl się
 S. Angele. Modl się: S. Janie z Kapistranu, Modl się
 S. Samuelu. Modl się: S. Pietrze z Alkantary, Modl się
 S. Donnie. Modl się: S. Franciszku Solanie, Modl się
 S. Leonie. Modl się: S. Pietrze Regalacie, za
 S. Hugoline. Modl się: S. Jozefie Leonislo, nami
 S. Mikołaju. Modl się: S. Jozefie z Kopertynu, Modl:
 S. Fidelisze. Modl się: S. Dydaku, Modl:
 Wszyscy Święci Męczeni S. Paschalisze,
 nicy. Modl cie się: S. Felixie,
 S. Sylwestrze. Modl się: S. Serafinie,

R E G E S T R. I.

Rozdziałow, y Paragrafow w tey Książce; y
Części podzielonych, na karcie według lic-
by wyznaczonych.

O Początku Trzech Zakonow S. O. Franciszka.	1.
O Godności, y Świętości Trzeciego Zakonu -	14.
Reguła Trzeciego Zakonu od Mikołaja IV. -	22.
O Wstępniących do tegoż Zakonu. - -	22.
O Przyimowaniu, y Obłoczeniu. - - -	23.
O Sukience Trzeciego Zakonu. - - -	24.
O Konwersacyi Świeckich Tercyanow. -	24.
O Poście, y umartwieniu. - - -	25.
O Spowiedzi, y Komunii Świętey. - -	27.
O Niezażzywaniu broni, y oręża. - - -	27.
O Odprawowaniu Godzin, y Pacierzy. -	27.
O Testamencie, y Dyspozycyi - - -	28.
O Zachowaniu pokoju, zgodzie, y miłości. -	28.
O Razunku w aggrawacyi Zakonu. - -	29.
O Wystrzeganiu się przysięgi. - - -	29.
O Słuchaniu Mszy S. Kazania, y Kongregacyi.	30.
O Chorych, y umarłych Braci, y Siostr. -	31.
O Ministrach, y Urzędach Zakonu. - -	32.
O Wizycie, y Korekcie występnych. - -	32.
O Pojednaniach niezgodnych. - - -	33.
O Dyspensie postow, y stroiow Świeckich. -	33.
O Naznaczeniu pokuty w Kongregacyi. -	34.
O Przyjęciu pokuty, y wolności od grzechu.	34.
Reguła PAWŁA III. na 10. Rozdziałow. -	36.
O Przyimowaniu do Trzeciego Zakonu. -	37.
O Profesyi, y Testamencie. - - -	37.
O Odzieniu Braci, y Siostr Świeckich. - -	38.
O Odmawianiu Godzyn, y Modlitwie. - -	38.
O Spowiedzi, y Komunii S. - - -	39.

ROZDZIAŁOW, Y PARAGRAFOW;

O Słuchaniu Mszy S. y roczney Kongregacyi.	39.
O Poście, y umartwieniu.	40.
O Chorych, umarłych, y mitofiernych	40.
O Obieraniu Ministra, y Wizycie.	41.
O Postępkach, y rządzeniu Domowych.	42.
O Obowiązku Reguły.	43.
Wykłady Rozdziałow Reguły.	44.
Odpust czytającym Regułę.	81.
Kłatew na przeciwnych BENEDYKTA XIII.	82.
Objaśnienie punktow Reguły.	86.
Katechizm Wiary Katolickiey z Reguły.	110.
Porządek Ceremonii Oblóczyn.	163.
Porządek Profesyi.	174.
Forma Profesyi Tercyanow Swieckich.	175.
Forma Profesyi z ślubem czystości.	177.
Potwierdzenie Profesyi.	184.
Porządek Kongregacyi, y Elekcyi.	185.
Obrządek Modlitwy przed Kongregacyą.	186.
Publikacya Elekcyi.	188.
Informacya Kondycyi do Absolucyi.	191.
Absolucya na Oblóczynach, y Profesyi, &c.	195.
Absolucya przy śmierci Tercyanow.	197.
Absolucya Kapłanow Tercyanow przy śmierci.	199.
Litania Świętych Trzech Zakonow S. O. F.	200.

R E G E S T R . II.

Zawierających się Materyi, informacyi, wykładów rezolucyi, instrukcyi, y wiadomości znajdujących się na karcie pod liczbą wyrażoną.

A.

Absolucya przed Profesyą, y Kongregacyą.	195.
Absolucya Generalna przy śmierci.	197.

Abjolu.

R E G E S T R.

Absolucya Tercyanow Kapłanow przy śmierci.	199.
Affekt S. O. F. nawrócenia do Pokuty.	- - 5.
Aktow. Wiary wiele?	- - - 112.
Akty Wiary potrzebne do Zbawienia.	- 112.
Akty Boiaźni Bożej.	- - 118.
Akty zgadzania się z Wolą Boską.	- - 119.
Akty Nadziei w Bogu ktore są?	- - 142.
Akty Miłości Boskiej ktore?	- - 144.
Akty miłości Bliźniego.	- - 146.
Aktow miłości Nieprzyjaciół ośm.	- - 150.
Akty pokory. y cichości.	- - 151. 152.
Akty cierpliwości ktore?	- - 153.
Approbacya Reguły od wielu Papieżow?	16. 35. 43.

B.

Benedykcyja S. O. Franciszka.	- - 35.
Benedykcyja Sukienki, y Paszka.	- - 164.
Benedykcyja Habitu ślubniącym czystość.	- 166.
Bogu, y w Bogu wierzyć, co iest?	- - 113.
Boiaźń Boża wieloraka?	- - 117.
Boską obecność iak wszędzie uznać?	- 116.
Broni, y oręża kiedy niezażywać?	- 43. 77.
Bulla Odpustu czytającym Regułę.	- - 81.
Bulla BENEDYKTA XIII. na przeciwnych Reg:	82.

C.

Ceremonia obłóczyn Tercyanow.	- - 163.
Ceremonia Professyi Tercyarskiej.	- 174.
Ceremonii na Kongregacyi zachowanie.	- 185.
CHRYSSTUSA nauka iaka iest?	- - 120.
CHRYSSTUSA naśladowanie w czym?	- 129.
CHRYSSTUSOWI żyć, a nie sobie, co iest?	- 122.
CHRYSSTUSOWI umierać, czy iedno co dla Chry:	122.
CHRYSSTUS Sądzić będzie.	- - 158.
Cichość w czym zawisła?	- - 151.

Cicho-

ZAWIERAJĄCYCH SIĘ MATERII.

Ciehołci słuſzny gniew nieſzkodzi.	- - -	152.
Ciekawoſci zakazuie Reguła.	- - -	24. 23. 25.
Cierpliwoſć co ieſt?	- - -	152.
Chorych nawiedzać obligacya.	- - -	31. 40.
Cziowiek na co, od Boga Stworzony?	- - -	113.
Czyſtoſć Tercyanow Stanowi przyzwoita.	- - -	37. 49.
Czytanie co ieſt? y iaka kara w czyſcu?	- - -	161.

D.

Dary przyrodzone, y nadprzyrodzone.	- - -	114.
Deklaracye Reguły.	- - -	44.
Dozreſnych rzeczy miłoſć nie zawiſze ła	- - -	148.
Dyſpenſa od poſtow ktorych Oſob?	- - -	68.
Dyſpenſować kto może?	- - -	33. 69.
Drugi Zakon S. O. Franciszka ktory?	- - -	4.
Duſza ludzka nieſmiertelna.	- - -	155.
Duſzy wiecznoſć dwoiaka	- - -	156.
Duſze w piekle, y w czyſcu iak cierpi?	- - -	160.
Duſz w czyſcu ratunek.	- - -	162.

E.

Elekcyi Publikacya w Kongregacyi.	- - -	188.
-----------------------------------	-------	------

F.

Familii Domowej dozór, y zbudowanie.	- - -	30. 75.
Forma Sukienki Tercyanow Swieckich.	- - -	24. 54.

G.

Gniew nie każdy ieſt grzechem.	- - -	152.
Godzi ſie radzić każdemu przyiecia Sukienki.	- - -	103.
Godzin Kościelnych Obrzadek.	- - -	27. 38. 57.
Gry, y tańce nieprzyſtoyne Tercyanom.	- - -	24. 76.
Grob Tercyanom w Zakonie obrać wolno.	- - -	109.
Grzech co ieſt? y wieloraki?	- - -	133.
Grzech ſmiertelny troiaki?	- - -	133.
Grzechu ſkody, y utraty.	- - -	134.

Grze-

R E G E S T R.

Grzechów powśednich zgłodzenie. 134.

H.

Habit Tercyanow iaki do pogrzebu. 56.

Habitu powierzechownie kto nosić może. 104.

Habitu dla Tercyarek Kondycye potrzebne. 51.105.

Heroiczne, y Miłosierne uczynki ktore? 127.

I.

Jałmużna na chorych, y ubogich. 31.41.62.

Jntencya co iest? y wieloraka być może. 125.

Jurament, albo przysięga kiedy zakazana. 74.

K.

Kapłanow Tercyanow iaki Breviarz? 58.106.

Kara, y meka w pickle troiaka, 160.

Kary piekła, y czyścica różność. 161.

Katechizmu examen ktorych Osob? 47.

Katechizm Wiary Katolickiey. 110.

Kłamstwa wystrzegać sie należy. 74.

Kłatew S. O. Franciszka na gorszących. 35.

Kondycye przyiecia do Trzeciego Zakonu. 46.

Komunia wieloraka? 139.

Komunii S. godne przyjmowanie. 140.

Kondycye do Absolucyi Generalney. 193.

L.

Łaska Boska co iest? y wieloraka? 130.

Łaska Boska ktora bez zastugi? 131.

Łaski poświecaiacey skutki? 132.

Łaskę poświecaiacą przez co człowiek traci. 133.

Litania Świtych Zakonu. 200.

M.

Małżeństwa w Trzecim Zakonie obligacya. 37.49.

Małżeństwo nazwać sie może Zakonem. 98.

Miłość Boska co iest? y ktora prawdziwa? 144.145.

Miłość

ZAWIERAJĄCYCH SIĘ MATERII:

Miłość bliźniego dwoiaka.	146.
Miłość która ani dobra, ani zła.	148.
Miłosierne uczynki wielorakie?	128.
Modlitwy na Kongregacyi, y Elekcyi,	186.
Modlić się należy za umarłych Tercyanow:	31.41.
Msy s. słuchania obligacya.	30.61.

N.

Nadzieia Boska co iest: y iaka być powinna.	142.
Nauka Wiary Katolickiej.	110.
Nauka światowa troiaka.	120.
Niebieskich rozkoszy nikt poiać nie może.	163.
Nieprzyjaciół iak kochać należy.	150.
Nieufność w sobie co iest: czy potrzebna?	143.
Nowicyat Trzeciego Zakonu roczny.	37.47.

O.

Obecność P. Boga z nami iak uznać?	116.
Obiawnienia wątpliwości.	86.
Obieranie w Kongregacyi iak, y kiedy być ma?	70.
O bielnica Przykazań iest Profesjya.	90.
Obiocrzenie w sukienkę Trzeciego Zakonu.	163.
Obrządek P. MARYI uwalnia od Pacierzy Reguły.	38.
Odpust czytającym Reguły Trzeciego Zakonu.	81.
Oreża nosić, y zażywać, kiedy się nie godzi?	43.77.
Ostatnie rzeczy pamięci potrzebne.	153.
Ostatni Sad Boski Dwoiaki.	158.

P.

Pacierze Tercyanow za każdą Godzinę.	38.57.
Pacierze za umarłych.	31.39.
Pamięć Obecności Boskiej.	116.
Pamięć o Śmierci.	153.
Pamięć o Niebie potrzebna.	163.
Tapieństw łaskawość na Trzeci Zakon.	15.

Pier.

R E G E S T R

Pierwszy Tercyarze, y Tercyarzki Świeckie.	8.
Pierwszy Świeci Trzeciego Zakonu.	10.
Początek Trzeciego Zakonu.	5.
Pokora prawdziwa która jest?	150.
Pogrzebom braci y siostr asystować należy.	67.
Tostow Zachowanie. y Dyspenja.	63.
Tost Kościelny tak zachować?	68.
Professya Tercyanow nie jest ślubem.	90.
Professya która obliguje pod grzechem?	89.
Pokuty Kandycye.	138.
Powinności Każdego Chrześciana.	123.
Poznania P. Boga i sposobu.	115.
Przygotowanie do Komunii S. Dwoiaki.	139.
Przygotowanie do Śmierci.	154.
Przysięgi zwyczajney pokuta.	29. 42.

R.

Rachunek Sumnienia	136.
Reguła Tercyanow obliguje do pokuty	34. 80.
Renowacya, y potwierdzenie Professyi.	184.
Rezolucya o Trzecim Zakonie S. O. F.	9. 13.
Różność Tercyanow od Konfratrow.	12. 8.

S.

Satysfakcya pokutna wieloraka?	137.
Sąd Boski Dwoiaki, z kąd straszny będzie?	158.
Ślucha za grzechy dwoiaka.	137.
Spowiedź wiele razy do Roku?	5.
Spowiedź tak doskonała? y która nie ważna.	133.
Stworzonych rzeczy iak dobrze, y źle zażywać?	114.
Świeckich Osob Przywileje Zakonu.	101.
Śmierć bezpieczna iak być może	15.
Sukienki przycięcie, y Professya w chorobie.	56.
Sumnienie co jest? y wieloraka?	135.

ZAWIERAJĄCYCH SIĘ MATERII.

T.

Trzeci Zakon dla Świeckich każdego Stanu.	5. 45.
Trzeciego Zakonu trzy Stany.	13.
Trzeci Zakon nie jest Bractwem.	13. 98.
Trzeci Zakon Regule, y Professya jest Zakonem	399.
Trzeci Zakon promowować należy.	103.
Testamentu obligacya z Reguły.	38. 53.

U.

Uczynki dobre wielorakie?	127.
Uczynek ludzki który jest?	123.
Urząd Wizytatora.	71.
Urzędy Lercyanow roczne.	73.
Utrapienia micrci nieubożnych.	154.

W.

Wiara, która prawdziwa y katolicka.	110.
Wieczność co jest? y wieloraka?	156.
Wizytatora obligacye w Kongregacyi.	70.
Wykłady Rozdziałow Reguły.	44.

Z.

Zakon od porządku, y Reguły.	11.
Zasługi wielorakie?	127.
Zasługiwać iak na Niebo?	163.
Zachecenie do miłości nieprzyjaciół.	150.
Zachecenie pokory, y cierpliwości.	151. 152.
Zgadzanie się z Wola Boską co jest?	118.
Zmartwychwstanie Wszystkich.	156.

A.

M.

D.

Ter

O.

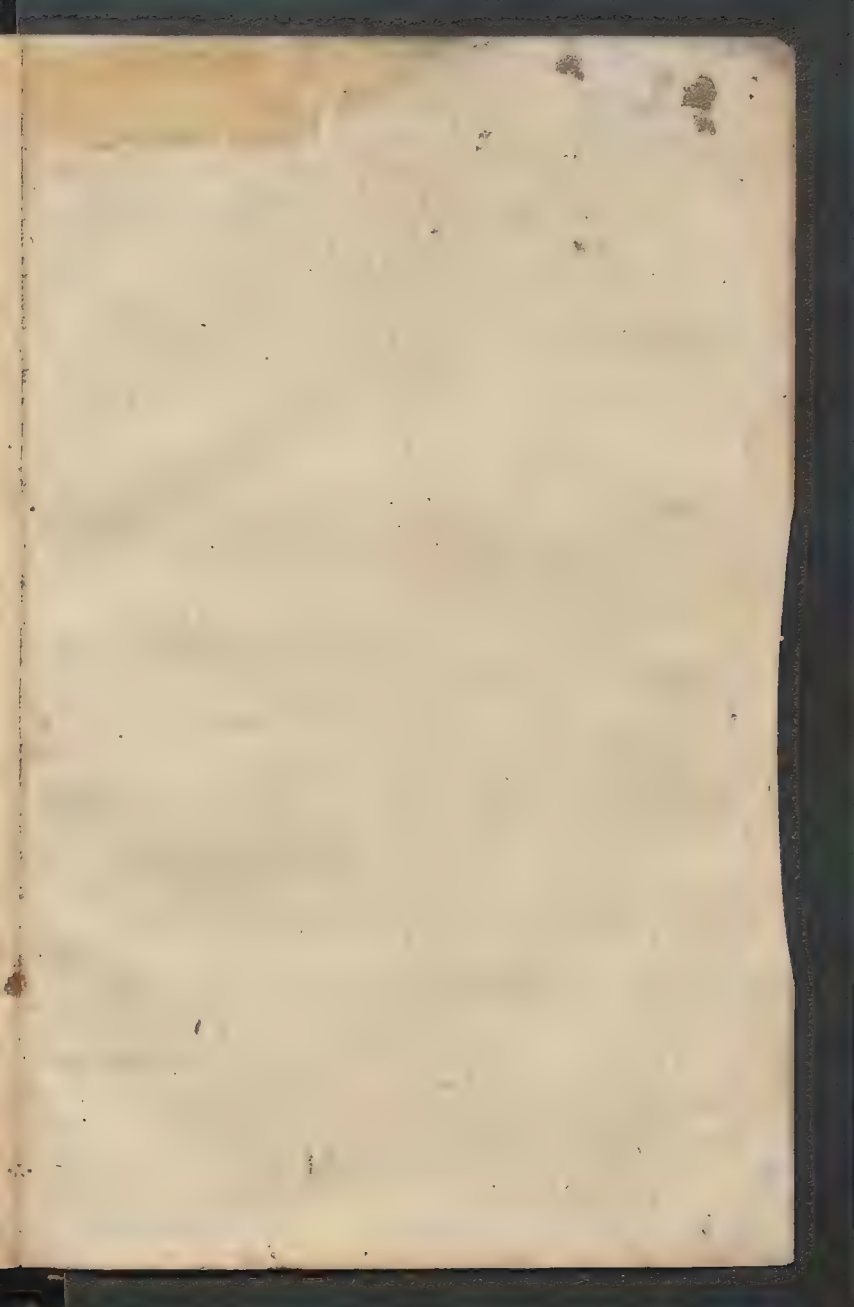
M.

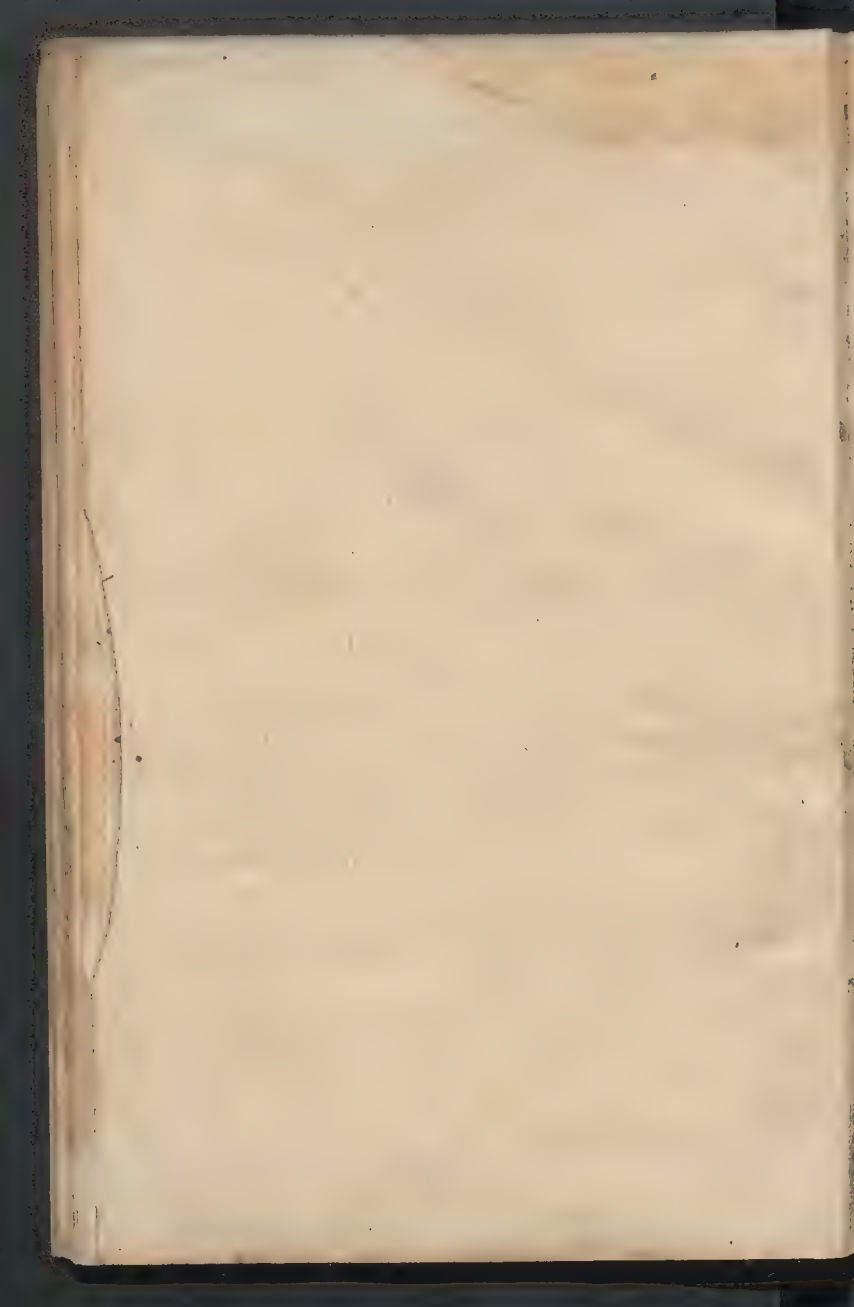
G.

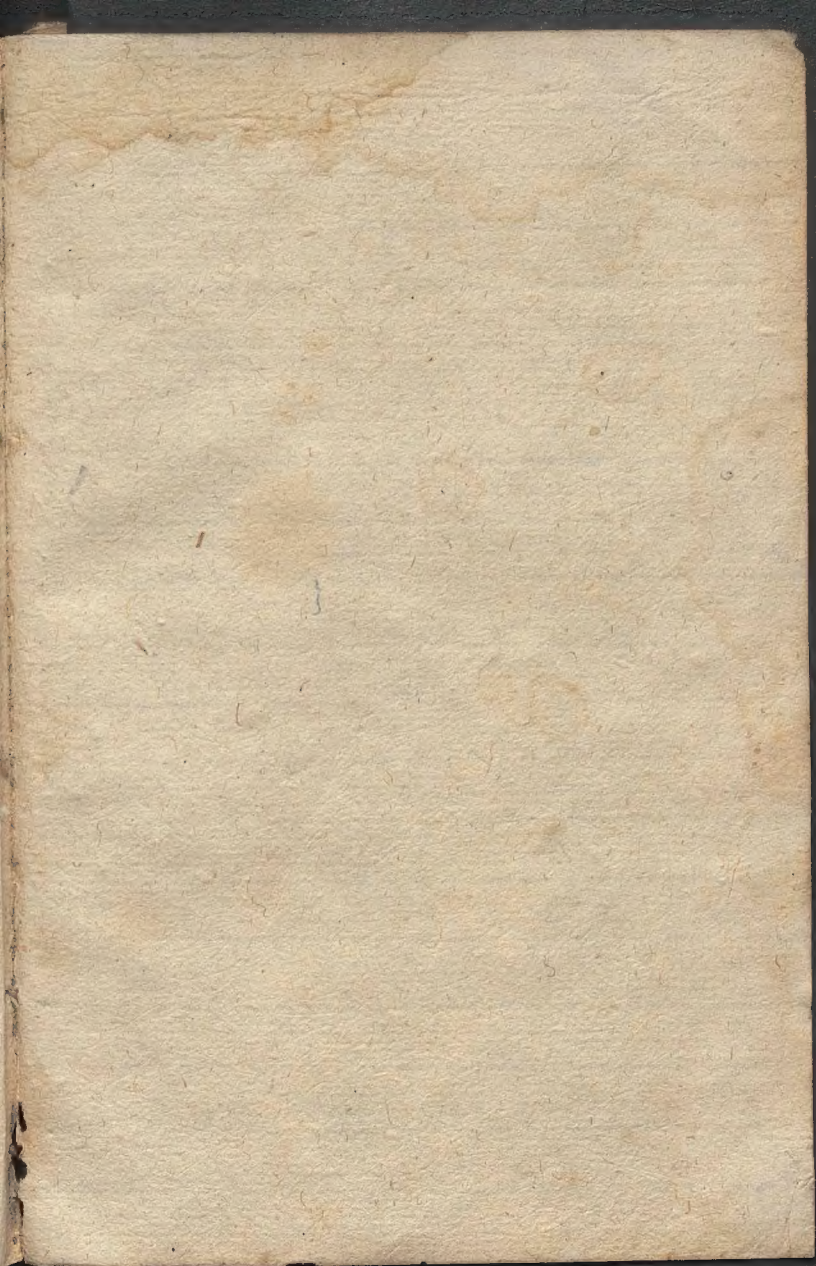
INSTITUTION

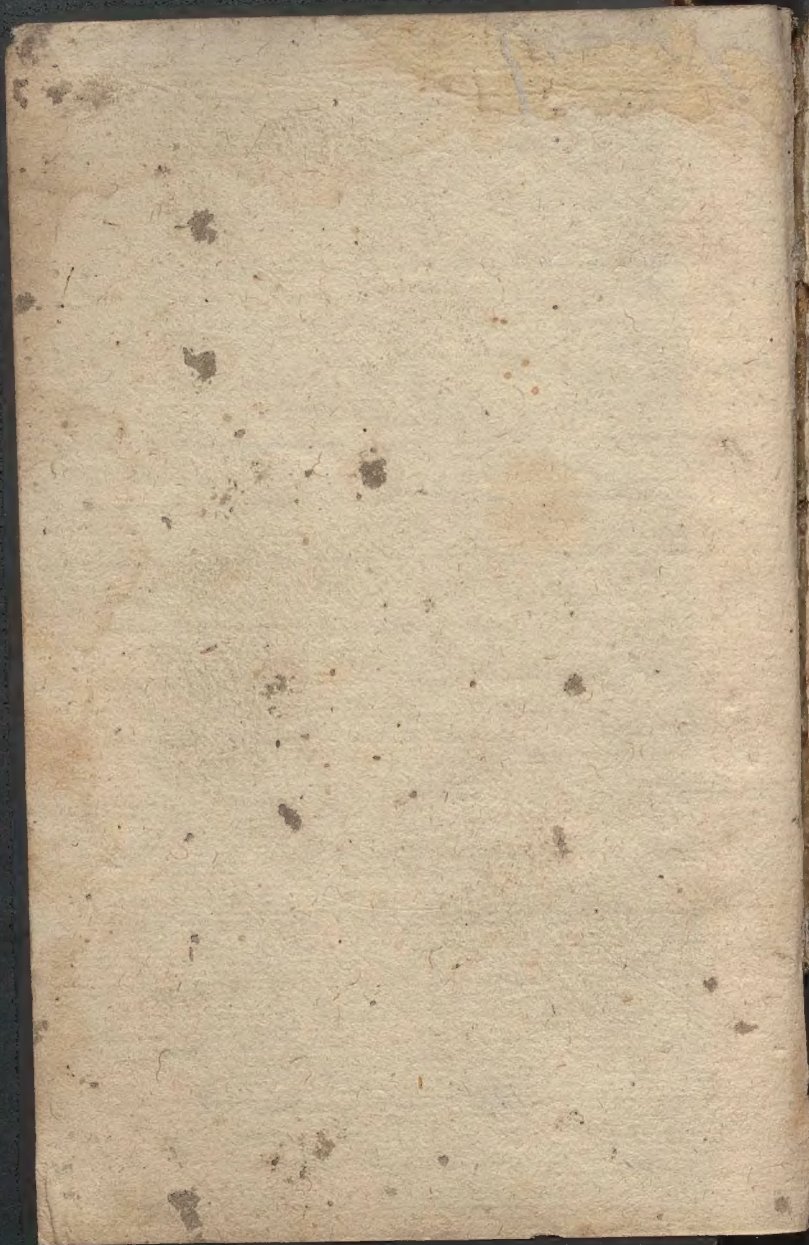

BIBLIOTHECA

Biblioteka Jagiellońska

stdr0027566

